

**Näyttöön perustuva sosiaalityön käytäntö
– järjestelmällinen katsaus vuosina
2010–2012
julkaistuista tutkimuksista**

Petteri Paasio
Jyväskylän yliopisto
Yhteiskuntatieteiden ja
filosofian laitos
Sosiaalityö
Ammatillinen lisensiaatin-
tutkimus
Hyvinvointipalveluiden
erikoisala
Kevät 2014

TIIVISTELMÄ

NÄYTTÖÖN PERUSTUVA SOSIAALITYÖN KÄYTÄNTÖ – JÄRJESTELMÄLLINEN KATSAUS VUOSINA 2010–2012 JULKAISTUISTA TUTKIMUKSISTA

Petteri Paasio

Sosiaalityö

Ammatillinen lisensiaattityö

Hyvinvointipalveluiden erikoisala

Yhteiskuntatieteiden ja filosofian laitos

Jyväskylän yliopisto

Ohjaajat: Tuija Kotiranta ja Sari Rissanen

Kevät 2014

196 sivua + liitteet 72 sivua.

Tutkimuksen kohde on näyttöön perustuvan sosiaalityön käytännön tutkimus. Tavoite on selvittää tutkimalla tutkimusta, löytyisikö selityksiä sosiaalityön käytännössä ilmeneviin ongelmiin, joista suurin on se, että tieteellisellä tutkimuksella ei näytä olevan juuri mitään roolia sosiaalityön käytännössä missään pain maailmaa.

Menetelmä on järjestelmällinen tutkimuskatsaus kolmena vuonna julkaistuihin tutkimuksiin. Menetelmää sovelletaan poikkeuksellisesti niin, että tutkitaan tutkimusmassan ominaisuuksia, ei niinkään yksittäisten tutkimusten sisältöä tai tuloksia.

Tutkimuskysymyksiä on kolme, joista ensimmäinen on taustakysymys: mitä näyttöön perustuvalla käytännöllä tarkoitetaan. Tutkimuksessa annetaan vastaus alkuperäisiin lähteisiin nojaten. Suurin vaikeus sosiaalityössä on ollut ymmärtää, että näyttöön perustuva käytäntö aina nojautuu asiakkaan yksilölliseen tilanteeseen ja hänen arvoihinsa.

Varsinaiset tutkimuskysymykset ovat 1. Tutkimusmassalle ominaiset piirteet. 2. Löytyisikö tutkimusmassasta hypoteesi sille, miksi sosiaalityössä näyttöön perustuvaa käytäntöä ei ole kyetty tai haluttu toteuttamaan?

Tulokset ensimmäiseen tutkimuskysymykseen: 1. Suuri massa 2. Heterogeeninen, jopa ristiriitainen rakenne: erittäin korkeatasoista tutkimusta ja paljon siitä ratkaisevasti poikkeavaa. 3. Sosiaalityön tutkimuksessa on erityinen viehätys käsitteelliseen tutkimukseen.

Tulokset toiseen tutkimuskysymykseen: 1. Ei ole olemassa erityisesti sosiaalityön tutkimuksen ominaispiirteitä. 2. Sosiaalityön tutkimuksessa on toistettu laajempaan auttamistyön ja kulttuurin tutkimukseen liittyvää perinnettä, jossa filosofointi ja essee ovat keskeisessä roolissa. 3. Tutkimuksen nykyisessä esiparadigmaattisessa tilassa näyttöön perustuva käytäntö sosiaalityössä ei ole mahdollista.

Lopuksi esitetään hypoteesi, kuinka keskittymällä asiakkaan arvon ja hyvinvoinnin rakentamiseen sekä sosiaalityön tutkimus että käytäntö saattaisivat päästä pois nykyisestä esiparadigmaattisesta tilastaan.

ABSTRACT

Petteri Paasio: *Evidence-Based Social Work Practice – A Systematic Review of the Research Published in years 2010-2012*

The research has 3 research questions. First one is a kind of a background question: What is Evidence-Based Practice? The two foreground questions are 1. What kind of research has been made about Evidence-Based Social Work Practice? 2. Are there some characteristics or patterns in the research that could explain why Evidence-Based Social Work Practice is not a common practice anywhere in the world? The first foreground question is descriptive and the second one is a hypothetical.

Research articles in peer reviewed journals between years 2010-2012 were included in systematic review if the phrase “Evidence-Based” or “Evidence-Informed” was mentioned in title, abstract or keywords and the article had relevance for social work or social care. The intention was to catch as broad as possible a sample of research that had relevance to social work. 479 research articles met the inclusion criteria.

The basic descriptive analysis was made by two concepts. Thomas Kuhn’s concepts of Normal Science and Preparadigmatic Science. This quality was measured in different research groups by two ratios: amount of empirical research (vs. conceptual research) and amount of testing hypothesis (vs. collecting descriptive data or building hypothesis). Another basic concept had to do with how the research positioned itself in relation with Evidence-Based Practice. As Joel Fischer and Eileen Gambrill have emphasized, social work research has ethical commitments. This variable was named after Michel Foucault “subjectivation” and “problematization” of research.

The main results in descriptive analysis are that the majority of research that is dealing with Evidence-Based Social Work Practice is in fact not doing so. Only 47% of the research has as its object exactly Evidence-Based Practice.

In the hypothetical analysis a suggestion is made that one approach to understand the bias of social work research, that has guaranteed the preparadigmatic position, is to detect the similarities with other preparadigmatic practices and professions. A concept of Sokal-research is developed to describe “scientific” writing that has three common characteristics: it looks like philosophical (especially France and German look alike philosophy), the only thing that really exists is human speech and words, and lastly, the practitioner (social worker) has a special radar ability to see the truth in the world when she exercises her reflective powers with her friends.

At the very end a proposition is made how social work research and practice could reduce the preparadigmatic status by focusing to the different area and dynamics of creating value and wellbeing to the people.

Sisällysluettelo

Kuvat	4
Taulukot	5
1. JOHDANTO	8
2. TUTKIMUSKYSYMYKSET	17
3. MITÄ ON NÄYTTÖÖN PERUSTUVA KÄYTÄNTÖ?	18
3.1. Näyttöön perustuvan käytännön määritelmä	18
3.2. Näyttöön perustuvan käytäntö päätöksentekona yhdessä asiakkaan kanssa	22
3.3. Näyttöön perustuva käytäntö ammattilaisen prosessina.....	39
3.4. Mitä näyttöön perustuva käytäntö ei tarkoita ja mitä esteitä tämän tunnistamiselle on?	46
3.5. Knowledge Transfer (<i>tietämyksen siirto</i>)	50
3.6. Esimerkki määrittelyn vaikeudesta sosiaaliyössä	52
4. MENETELMÄ	56
4.1. Järjestelmällinen tutkimuskatsaus.....	56
4.2. Tutkimuksessa toteutettavan järjestelmällinen tutkimuskatsauksen pääpiirteet.....	65
5. TUTKIMUSTEN HAKU	69
6. TULOKSET.....	73
6.1. Analyysissä käytetyt muuttujat ja niiden teoreettinen perusta	73
6.2. Deskriptiiviset tulokset.....	85
6.2.1. Subjektivaatio eli kuinka tutkimus on asemoinut itsensä suhteessa kohteeseen eli näyttöön perustuvaan sosiaalityön käytäntöön.....	85
6.2.2. Tutkimuksen subjektivaatio ja toiminnan problematisaatio	89
6.2.3. Tutkimuksen kohteena oleva todellisuus ja tutkimuksen toimintatapa.....	93
6.2.4. Tutkimuksen käyttö.....	103
6.2.5. Tutkimuksen asiakasproblematisaatio.....	113
6.2.6. Tutkimuksen näytön laatu.....	114
6.3. Hypoteettiset tulokset.....	118
6.3.1. Sosiaalityön ja muiden tieteenalojen julkaisut.....	121
6.3.2. Ristiriidan tarkempi tunnistaminen	129
6.3.3. Hypoteettinen selitys havaitulle ilmiölle	137
6.3.4. Hypoteettinen ratkaisu.....	138
7. Yhteenveto tuloksista	143
Kirjallisuus	145
Liite 1 Järjestelmälliseen tutkimuskatsaukseen mukaan valitut artikkelit	197
Liite 2 Niihin tutkimuksiin liittyvät havainnot, joiden näytön laatu ei ole 1 luokkaa	244

Kuvat

Kuva 1 <i>Web of Science</i> -haun tulokset vuosittain julkaisuille, joiden otsikossa on <i>Evidence-Based</i> tai <i>Evidence-Informed</i>	11
Kuva 2 Ensimmäinen näyttöön perustuvan käytännön visualisointi	24
Kuva 3 Alkuperäinen visualisointi täydennettynä evidenssin rakentumisen prosessilla	25
Kuva 4 Vuoden 2002 uudistettu malli näyttöön perustuvasta kliinisestä päätöksenteosta	26
Kuva 5 Sosiaalityön piirissä kehitetty malli ”Näyttöön perustuvan käytännön ja toimintapolitiikan elementit”	29
Kuva 6 Tieteenalarajat ylittävän (transdisipliinin) näyttöön perustuvan käytännön jäsenitys	33
Kuva 7 Näyttöön perustuva käyttäytymistieteellisen käytäntö	36
Kuva 8 Näyttöön perustuvan käytäntö päätöksentekona yhdessä asiakkaan kanssa	38
Kuva 9 Putkisto tiedosta käytäntöön	51
Kuva 10 Näyttöön perustuvan sosiaalityön käytännön järjestelmällisen tutkimuskatsauksen aineisto	72
Kuva 11 Näyttöön perustuvaa sosiaalityön käytäntöä koskevan tutkimuksen subjektiaseimat	88
Kuva 12 Tutkimuksen normaalitiede indeksin kaava	98
Kuva 13 Näyttöön perustuvan sosiaalityön käytännön toteuttamista käsittelevien tutkimusten ($N = 215$) jakautuminen eri normaalitieteen vahvuutta kuvaaviin ryhmiin	101
Kuva 14 Google Scholar viittausten keskiarvo ja 95 % luottamusväli tutkimusten subjektivaation luokissa	105
Kuva 15 SNIP indeksin keskiarvio ja 95 % luottamusväli julkaisun kvartaalin luokissa	106
Kuva 16 Google Scholar viittaukset keskimäärin tutkimusryhmittäin (subjektivaation ja problematisaation ryhmät) ja julkaisujen tieteellinen suosio	107
Kuva 17 Google Scholar viittaukset keskimäärin tutkimusryhmittäin (subjektivaation ja problematisaation ryhmät) ja julkaisujen tieteellinen suosio	108
Kuva 18 Hypoteettisia tuloksia käsittelevän luvun merkitys tässä tutkimuksessa	121
Kuva 19 Hypoteettinen ratkaisu: jos sekä tutkimus että käytäntö sosiaalityössä keskittyisivät arvon luomiseen asiakkaalle	142

Taulukot

Taulukko 1 <i>Web of Science</i> haku, topic: "evidence-based practice" (<i>N</i> = 5728 joulukuu 2013) maanmukaisessa järjestyksessä	13
Taulukko 2 <i>Web of Science</i> haku, topic: "evidence-based practice" (<i>N</i> = 5728 joulukuu 2013) tieteenaloittain	14
Taulukko 3 Keskeiset asiat asiakastyössä, joista näyttöön perustuvan käytännön kysymykset usein syntyvät	54
Taulukko 4 Joel Fischerin esittämän kahden tutkimuskatsauksen kriittisen elementin käsittely vastikään ilmestyneissä tutkimuskatsausten oppaissa	60
Taulukko 5 Suomessa 2010-luvulla julkaistut järjestelmälliset tai systemaattiset tai systemoidut kirjallisuuskatsaukset otsikon perusteella julkaisijainstituution mukaan	64
Taulukko 6 Eri tietokantojen tuottamat osumat (<i>N</i> = 3146)	69
Taulukko 7 Järjestelmälliseen tutkimuskatsaukseen mukaan ottamisen ja pois jättämisen kriteerit	70
Taulukko 8 Thomas Kuhnin <i>normaalitiede</i> ja <i>esiparadigmaattinen tutkimus</i> käsitteisiin liittyvät muuttujat tutkimusartikkeleiden analyysissä	78
Taulukko 9 Foucault'n Tiedon arkeologian <i>subjektivaation</i> ja <i>problematisaation</i> käsitteisiin liittyvät muuttujat tutkimusartikkeleiden analyysissä	81
Taulukko 10 Loput tutkimuksia koskevat muuttujat analyysissä	84
Taulukko 11 Tutkimukset subjektiposition mukaan eli miten ne asemoituvat suhteessa näyttöön perustuvan käytännön todellisuuteen	85
Taulukko 12 <i>Näyttöä käytännölle</i> -ryhmän tutkimukset menetelmän mukaan (<i>N</i> = 135) sekä ryhmiteltynä erikseen heikon ja vahvan näytön tutkimuksiin (<i>N</i> = 104)	89
Taulukko 13 <i>Näyttöön perustuvan käytännön</i> (<i>N</i> = 227) ja <i>empiiristä näyttöä omaavien interventtioiden</i> (<i>N</i> = 92) tutkimusten problematisaation rakenne	91
Taulukko 14 EBP ja ESI toteuttamistutkimuksen problematisaation täsmälliset kysymykset	92
Taulukko 15 Subjektivaation ja tutkimuksen kohteena olevan todellisuuden välinen yhteys (<i>N</i> = 479, <i>p</i> = .000)	93
Taulukko 16 Tutkimuksen subjektivaatio ja toimintatapa (<i>N</i> = 479, <i>p</i> = .000)	94
Taulukko 17 Tutkimuksen kohteena oleva todellisuus ja tutkimuksen toimintatapa suhteessa tutkimuksen subjektivaatioon ja toiminnan problematisaatioon	95
Taulukko 18 Varsinaisen näyttöön perustuvaan käytäntöön kohdistuvan tutkimuksen yksityiskohdat kohteena olevan todellisuuden ja toimintatavan suhteen	97
Taulukko 19 Muuttujien <i>Tutkimuksen kohteena oleva todellisuus</i> ja <i>Tutkimuksen toimintatapa</i> ominaisuudet subjektivaation ja problematisaation luokissa ja normaalitieteen ominaispiirteiden luokittelu	98
Taulukko 20 Normaalitiede ominaisuus tutkimuksen subjektivaation ja toiminnan problematisaation luokissa	99
Taulukko 21 Normaalitiede ominaisuudet tutkimuksen subjektivaation ja toiminnan problematisaation luokissa täsmällisissä toteutukseen liittyvissä luokissa	100
Taulukko 22 Normaalitiederyhmät näyttöön perustuvan sosiaalityön käytännön toteuttamista käsittelevissä tutkimusluokissa	102
Taulukko 23 Vuoden 2011 SJR indeksit yhteiskuntatieteellisessä tutkimuksessa	104
Taulukko 24 Viittaukset keskimäärin Google Scholarissa syksyllä 2013	

julkaisun kvartiiliin mukaan ($p = .000$)	105
Taulukko 25 Google Scholar keskimääräisten viittausten ja normaalitiedeindeksin jakautuminen kaikissa tutkimuksen subketivaation ja problematisaation luokissa ($N = 45$, pitäen sisällään pää- ja alaluokat) niin että luokkaan keskimääräinen kuuluu puolet havainnoista	110
Taulukko 26 Tutkimuksen hyödyntäminen ja normaalitiede indeksi koskien ryhmiä <i>näyttään perustuva policy, evidenssiä käytännölle ja empiiristä näyttöä omaavat intrerventiot</i>	111
Taulukko 27 Tutkimuksen hyödyntäminen ja normaalitiede indeksi koskien ryhmää <i>varsinainen näyttöön perustuvan käytäntö</i>	112
Taulukko 28 Asiakasproblematisaatio eri tutkimuksen ryhmissä	113
Taulukko 29 Tutkimuksen näytön laatu	115
Taulukko 30 Tutkimuksen näytön laatu näyttöön perustuvan käytännön toteuttamisen alaryhmissä	117
Taulukko 31 Tutkimukset julkaisun tieteenalan mukaan	122
Taulukko 32 Eri tieteenalaryhmät ja niiden julkaisut, joissa eniten järjestelmällisen katsauksen tutkimuksia	123
Taulukko 33 Julkaisujen tieteenalan mukaiset muuttujien keskiarvot	124
Taulukko 34 Artikkeleiden Google Scholar -viittausten määrän mediaani tieteenaloittain	125
Taulukko 35 Normaalitiedemuuttujien jakauma tieteenaloittain	125
Taulukko 36 Tutkimuksen näytön laatu ja julkaisun tieteenala ($p = .029$)	126
Taulukko 37 Julkaisun tieteenala ja tutkimuksen menetelmä (osa)	127
Taulukko 38 Sokal- ja Avain-tutkimuksen jakaantuminen eri tieteenalan julkaisuihin	131
Taulukko 39 Sokal- ja Avain-tutkimuksen jakaantuminen subjektivaation pääryhmiin	132
Taulukko 40 Sokal- ja Avain-tutkimuksen jakaantuminen empiiriseen ja käsitteelliseen tutkimukseen	132
Taulukko 41 Kaikki Avain-tutkimukset ryhmiteltynä asianomaisiin subjektivaation ja problematisaation ryhmiin	133

πᾶσα τέχνη καὶ πᾶσα μέθοδος, ὁμοίως δὲ πράξεις τε καὶ προαίρεσις,
ἀγαθοῦ τινὸς ἐφίεσθαι δοκεῖ: διὸ καλῶς ἀπεφήναντο τὰγαθόν, οὐ πάντ'
ἐφίεται. διαφορὰ δὲ τις φαίνεται τῶν τελῶν: τὰ μὲν γὰρ εἰσιν ἐνέργειαι, τὰ
δὲ παρ' αὐτὰς ἔργα τινά. ὧν δ' εἰσὶ τέλη τινὰ παρὰ τὰς πράξεις, ἐν τούτοις
βελτίῳ πέφυκε τῶν ἐνεργειῶν τὰ ἔργα. πολλῶν δὲ πράξεων οὐσῶν καὶ
τεχνῶν καὶ ἐπιστημῶν πολλὰ γίνεται καὶ τὰ τέλη: ἰατρικῆς μὲν γὰρ
ὑγίεια, ναυπηγικῆς δὲ πλοῖον, στρατηγικῆς δὲ νίκη, οἰκονομικῆς δὲ
πλούτος.

ἐπεὶ οὖν ἡ παροῦσα πραγματεία οὐ θεωρίας ἕνεκά ἐστιν ὥσπερ αἱ ἄλλαι
(οὐ γὰρ ἵνα εἰδῶμεν τί ἐστιν ἡ ἀρετὴ σκεπτόμεθα, ἀλλ' ἵν' ἀγαθοὶ
γενώμεθα, ἐπεὶ οὐδὲν ἂν ἦν ὄφελος αὐτῆς)

ΑΡΙΣΤΟΤΕΛΟΥΣ ΗΘΙΚΩΝ ΝΙΚΟΜΑΧΕΙΩΝ

Kaikkien taitojen ja tutkimusten samoin kuin myös kaikkien toimintojen ja valintojen katsotaan tähtäävän jonkin hyvän saavuttamiseen. Siksi hyvä onkin osuvasti määriteltä siksi, mitä kaikki tavoittelevat. Päämäärät näyttävät olevan kuitenkin erilaisia. Joissakin tapauksissa päämääränä on itse toimiminen, joissakin tapauksissa taas siitä erilliset tulokset. Kun päämäärät ovat toiminnoista erillisiä, silloin tuloksilla on luonnostaan suurempi arvo kuin toiminnoilla.

Toiminnot, taidot ja tiedot ovat monenlaisia ja vastaavasti myös päämäärät ovat monenlaisia. Lääketieteen päämäärä on terveys ja laivanrakennusopin alus, sodanjohdon opin päämäärä on voitto ja taloudenhoidon rikkaus.

Koska nyt käsillä oleva tutkimus ei tapahdu teoreettista tietoa silmällä pitäen kuten jotkut muut tutkimukset (sillä emme nyt tutki hyvettä tietääksemme pelkästään mitä hyve on, vaan tullaksemme hyviksi – muutenhan tästä ei olisi mitään hyötyä)

Aristoteles, Nikomakhoksen Etiikka (1094a1-1094a10, 1103b26-1103b29)

1. JOHDANTO

Näyttöön perustuva käytäntö (*Evidence-Based Practice*) on käsite, joka on viimeisen 20 vuoden aikana levinnyt lähes kaiken inhimillisen toiminnan alueille. Kaikesta toiminnasta, jossa tieteellisellä tutkimuksella voi ajatella olevan jokin rooli, on takuuvarmasti julkaistu kirja nimellä ”Evidence-Based sitä ja tätä”. Viime vuosikymmeninä on ollut hyvin muodikasta olla EB (*Evidence-Based*) tai ainakin ilmaista jokin mielipide asiasta.

Näyttöön perustuvan käytännön käsitteellä on kuitenkin joitain erityisiä piirteitä, jotka erottavat sen muista ammatillisen toiminnan ja tieteen maailman muotikäsitteistä. Kolme keskeisintä ovat seuraavat.

Näyttöön perustuva käytäntö on käsite, jolla on hyvin eksakti historia. Voidaan kertoa missä ja milloin käsite keksittiin ja missä julkaisuissa siitä on ensi kertaa kerrottu (Evidence-Based Medicine Working Group 1992, Sackett et al. 1997). Käsitteen kehittäjien aikaisempaan tuotantoon perehtymällä pääsee käsiksi myös siihen prosessiin, joka mahdollisti käsitteen luomisen (Sackett et al. 1985; Sackett et al. 1991). Käsitteen maantieteellinen leviäminen on myös tarkkaan havaittavissa. Käsite luotiin Kanadassa mutta sen merkitys sai erityistä nostetta Britanniassa, missä se oli yksi esimerkki pääministeri Tony Blair hallinnon uudistamisohjelmassa (*Modernising Government* 1999). Vuonna 2000 julkaistiin ensimmäiset kirjat, jotka koskivat nimenomaan näyttöön perustuvaa sosiaalityötä. Vain yksi oli amerikkalaisen kirjoittama (Corcoran 2000), kun neljässä muussa kirjoittajat olivat pääosin Britanniasta ja näkökulma oli brittiläinen (Davies et al. 2000; Gomm & Davies 2000; Sheldon & Chilvers 2000; Trinder & Reynolds 2000). Yhdysvalloissa ei sosiaalityön piirissä ollut julkaistu kuin yksi asiaa koskeva tutkimusartikkeli ennen vuotta 2000 (Gambrill 1999). 2000-luku kuitenkin merkitsi näyttöön perustuvan käytännön amerikkalaistumista niin, että valtaosa näyttöön perustuvaa käytäntöä koskevasta tutkimuksesta ylipäättään ja myös sosiaalityöstä tehdään Yhdysvalloissa. Nyt käsillä oleva tutkimus ei ole kuitenkaan historiallinen katsaus. Tutkimus kuitenkin perustuu historialliseen aineistoon siltä osin, että tutkittavan ilmiön tunnistaminen on kiinni alkuperäisen historiallisen aineiston käytöstä. Tämä käsitteen ominaisuus viittaa sen spesifiin historiallisuuteen.

Toinen käsitteen erityispiirre on, että se koskee käytäntöä. Se kuvaa suhteellisen tarkasti tietynlaisen tavan tehdä ammatillista työtä. Ensimmäinen asiaa koskenut artikkeli (Evidence-Based Medicine Working Group 1992) vain kuvasi menetelmän, jolla erikoistumisvaiheen opinnoissa McMaster-yliopiston lääketieteellisessä tiedekunnassa ja paikallisessa yliopistosairaalassa opetetaan uusi käytäntö lääketieteessä, jossa parhaan tutkimustiedon kriittinen käyttö on keskeinen osa kliinistä käytäntöä. Missä tahansa ammatissa kaksi keskeistä kysymystä ovat: mitä opetetaan ja mitä tosiasiallisesti tehdään. Kauniilla tavalla ja kunnioittaen käsitteen hyvin käytännöllisiä päämääriä asiaa käsitelleen ensimmäisen kirjan alaotsikko oli ”Kuinka toteuttaa ja opettaa näyttöön perustuvaa lääketiedettä” (Sackett et al. 1997). Käsite viittasi siis jo syntyhetkellään täsmällisesti tunnistettavaan tapaan tehdä ammatillista työtä. Tämä tarkoittaa, että minkä tahansa ammatillisen toiminnan riittävän tarkasta kuvauksesta voidaan päätellä, onko kyseessä näyttöön perustuva käytäntö vai ei. Tämä käsitteen ominaisuus viittaa sen spesifiin tunnistettavuuteen ammatillisessa käytännössä. Käsillä oleva tutkimus ei kuitenkaan kohdistu ammatilliseen käytäntöön, vaan tieteellisen käytännön tuloksiin. En siis kerro mitään primaarikohteestamme, vain jotain sen yhden edellytysten luojan, eli tieteellisen tutkimuksen tilasta.

Kolmas näyttöön perustuvan käytännön käsitteen erityispiirre on se, että se on preskriptiivinen käsite. Sen tavoitteena on muuttaa vallitsevaa ammatillista käytäntöä ja kuvata käytäntö, johon tulisi pyrkiä. Näyttöön perustuva käytäntö pyrkii nimenomaisesti tekemään sen, miten Aristoteles Nikomakhoksen etiikan alussa luonnehtii kaikkea inhimillistä toimintaa (*taito*, *tekhne*, tutkimus, *methodos*, toiminto *praxis* ja valinta, *proairesis*) ja erityisesti ammatillista toimintaa, joista hän mainitsee erikseen lääketieteen, taloudenpidon, sodanjohdon ja laivanrakennusopin. Vaikka Aristoteleen kuvaus inhimillisen toiminnan rakenteesta on täydellinen lähtökohta ymmärtää näyttöön perustuvan käytännön ydintä, juuri mikään ei voisi olla kauempana siitä, miten hän ja yleensä antiikin Kreikassa nämä ammatit ymmärrettiin. Ja tämä jännite on edelleen kaikessa ammatillisessa toiminnassa ja ammattietiikassa. Ensinnäkin ammatit eivät olleet Kreikassa kovinkaan arvostettuja. Ne olivat käytännön puuhaa, jota jotkut joutuivat tekemään elättääkseen itsensä ja perheensä. Toiseksi niiden opiskelu on menetelmältään sangen toisenlaista kuin korkeampien tieteiden kuten filosofian ja matematiikan. Käytännön ammatteja opittiin yksinkertaisesti tekemällä, siis jäljittelemällä mestaria kun taas varsinaisia tieteitä opittiin kysymällä ja kyseenalaistamalla. Se, että kysyminen oli niin

keskeinen asia varsinaisissa tieteissä, nivoutuu luonnollisesti Sokrateen traagiseen kohta-kohtaloon, joka liikaa kyselemällä sai Ateenassa kuolemantuomion. Kaikessa yksinkertaisuudessaan näyttöön perustuvassa käytännössä on kysymys kysymisen (ihmisen intellektuaalinen hyve) ja tekemisen (ihmisen käytännöllinen hyve) yhdistämisestä.

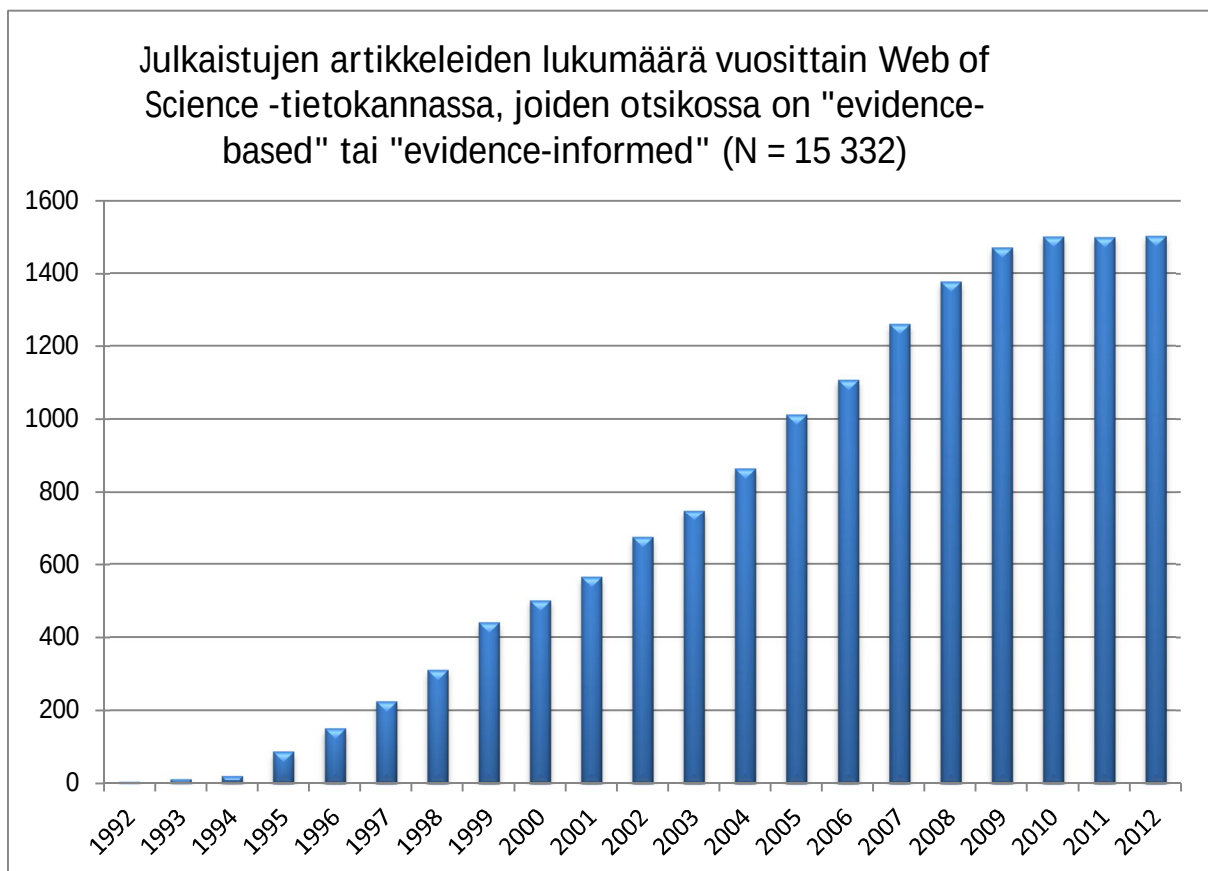
Lähtökohtaisesti kyseessä on vallankumouksen tekeminen: ei ole hyväksyttävää, miten nykyisin toimimme. Vallankumous on oikeutettu käsite tässä tapauksessa, koska edellä mainitussa asiaa koskevassa ensimmäisessä artikkelissa kirjoittajat eksplisiittisesti viittaavat Thomas Kuhnin vallankumousten rakennetta koskevaan teokseen ja vallitsevan paradigman korvaamiseen aivan uudella (Evidence-Based Medicine Working Group 1992, 2420–2421). Ammattilaisen käytännön tulisi perustua täysin eri arvopohjaan mihin se nykyisin perustuu. Näyttöön perustuva käytäntö nojaa eettiseen asenteeseen, näkemykseen tärkeimmistä arvoista, joiden tulisi ohjata ammatillista käytäntöä.

Näyttöön perustuva käytäntö eksplisiittisesti hyökkää tätä mestari–jäljittelijä-asetelmaa vastaan ja asettaa tärkeimmäksi taidoksi kyvyn esittää kysymyksiä. Kyky esittää kysymyksiä ei ole kuitenkaan itseisarvo vaan toiminnan päämääränä on, että jokaisella asiakkaalla on oikeus tietää mitä paras ja uusin tieteellinen tutkimus kertoo hänen hyvinvointinsa kannalta olennaisista kysymyksistä, tehtäessä päätöksiä ja valintoja hänen saamansa palvelun toteuttamisessa. Kun tämä monimutkainen lause puretaan osiin, saadaan esiin arvoelementit ja niiden looginen suhde. 1. Kaiken toiminnan tärkein arvo on asiakkaan hyvinvoinnin edistäminen ja hänen vahingoittamisen välttäminen 2. Tieteellinen tutkimus on paras lähde löytää testattua ja yleistettävää tietoa päätöksenteon perustaksi. 3. Tieteellisen tutkimuksen tarjoaman näytön arvon voi luokitella asteikolla: erittäin merkityksellistä päätöksenteon kannalta – täysin irrelevanttia päätöksenteon kannalta. 4. Jokaisella asiakkaalla on oikeus tähän tietoon. 5. Asiakkaan saaman tiedon laatu ja hänen mahdollisuutensa olla tekemässä päätöksiä itselle parhaasta palvelusta on vaikuttavimman ja parhaan palvelun mittari.

Toinen toiminnan arvo on, että ammattilaisen velvollisuus on kyetä tekemään kaikki tämä. Velvollisuudet eivät toteudu lainsäädännöllä vaan osaamisen ja eettisen tietoisuuden kautta. Jokainen asiakkaalle arvoa tuottava periaate 1–5 edellyttää aivan spesifiä osaamista. Näyttöön perustuva käytäntö kuvaa juuri tätä osaamista ja sen toteuttamista: ”Kuinka toteuttaa ja opettaa näyttöön perustuvaa sosiaalityötä”.

Näyttäisi siltä, että juuri tämä eettinen perusta ja sen radikaalisuus on syy sille varsin laajalle vastustukselle ja kritiikille mitä käsitteeseen liittyy. Olisi oman tutkimuksensa arvoinen asia pyrkiä selvittämään, miksi me sosiaalityössä edelleen niin laajasti ripustamme ammatillisen toiminnan kuvaukset ja ideaalit kreikkalaisen savenvalajan tai saviruukun maalaajan arvorakenteeseen. Tämä perinne ei kuitenkaan ole sosiaalityölle erityinen vaan koskee laajaa kirjoa auttamisen ammatteja. Siinä näyttäisi olevan kysymys merkittävästä kulttuurisesta katkoksesta. Käsityön ammattilainen, ruukunvalaja tai Aristoteleen mainitsevat lääkäri ja laivanrakentaja loivat pohjan jossain vaiheessa historiaa kreikkalaisille täysin tuntemattoman ammattilaisen synnylle: sielunpaimenen ammattilaiselle. Tämän tutkimuksen lopussa törmäämme tämän aidon arkeologisen katkoksen elinvoimaiseen piirteeseen uudelleen.

Näyttöön perustuvan käytännön tieteellinen *tutkimus* on kasvanut tasaista tahtia kahdenkymmenen vuoden aikana.

Kuva 1 Web of Science¹ -haun tulokset vuosittain julkaisuille, joiden otsikossa on Evidence-Based tai Evidence-Informed

¹ <http://ezproxy.jyu.fi/login?url=http://www.isiknowledge.com/>

Vuosien 2010–2012 artikkelit (yhteensä 4.500) kattavat 29 % kaikista artikkeleista, joten tutkimalla kolmea viimeistä vuotta pitäisi syntyä kattava ja edustava kuva kaikesta, mitä ilmiöstä nykyisin tiedetään.

Näyttöön perustuvan käytännön tutkimus on levinnyt laajalle niin maantieteellisesti kuin tieteenaloittain. Yhdysvaltain ensimmäinen sija ei ole yllätys kenellekään. Englannin ja Kanadan sijoittuminen tutkimusmäärässä toiseksi ja kolmanneksi saattaa viitata näyttöön perustuvan käytännön historiaan. Suomen sijoittuminen sijalle 27. on yllätys, mutta on muistettava, että mukana ovat kaikki tieteenalat, ei vain sosiaalityö. Tieteenalalla ”sosiaalityö” on julkaistu vain yksi artikkeli Web of Science -tietokannassa², on julkaistu vain yksi artikkeli, jonka jonkun kirjoittajan kotiyliopistoksi on merkitty Suomi. Kyseessä on kuitenkin vain Tampereen yliopistossa vierailleen Paul Stepneyn artikkeli, joka julkaistiin julkaisussa *Australian Social Work* ja käsitteli Englantia (Stepney 2009).

² <http://thomsonreuters.com/web-of-science/>

Taulukko 1 Web of Science -haku, topic: "evidence-based practice" (N = 5728 joulukuun 2013) maanmukaisessa järjestyksessä

sija	maa	lukumäärä	osuus kaikista
1.	Yhdysvallat	3122	54,5%
2.	Englanti	744	13,0%
3.	Kanada	592	10,3%
4.	Australia	566	9,9%
5.	Skotlanti	125	2,2%
6.	Hollanti	99	1,7%
7.	Ruotsi	89	1,6%
8.	Irlanti	80	1,4%
9.	Saksa	68	1,2%
10.	Italia	66	1,2%
11.	Pohjois-Irlanti	58	1,0%
12.	Uusi Seelanti	56	1,0%
13.	Wales	55	1,0%
14.	Norja	42	0,7%
15.	Kiina	42	0,7%
16.	Brasilia	40	0,7%
17.	Espanja	36	0,6%
18.	Belgia	34	0,6%
19.	Ranska	33	0,6%
20.	Sveitsi	31	0,5%
21.	Taiwan	28	0,5%
22.	Tanska	27	0,5%
23.	Etelä-Afrikka	26	0,5%
24.	Israel	21	0,4%
25.	Japani	20	0,3%
26.	Etelä-Korea	17	0,3%
27.	Suomi	16	0,3%
28.	Intia	14	0,2%
29.	Singapore	14	0,2%
30.	Turkki	14	0,2%

Vaikka näyttöön perustuvan käytännön historiallinen lähtökohta on lääketiede ja vaikka *evidence-based*-nimikkeellä tutkitaan ja myydään lähes kaikkea mahdollista, tulee melkoisena yllätyksenä miten nimenomaan ”näyttöön perustuva käytäntö” (*evidence-based practice*) haku tutkimuksen aihepiirinä jakautuu tieteenaloittain. Erityisesti on mielenkiintoista nyt käsillä olevan tutkimuksen kannalta, että sosiaalityö tieteenalana on tuottanut viidenneksi eniten tutkimusartikkeleja aiheenaan näyttöön perustuva käytäntö.

Taulukko 2 Web of Science -haku, topic: "evidence-based practice" (N = 5728 joulukuun 2013) tieteenaloittain

sija	Tieteenala englanniksi Web of Science luokituksessa	lukumäärä	osuus kaikista
1.	NURSING	1567	27,4%
2.	REHABILITATION	673	11,7%
3.	HEALTH CARE SCIENCES SERVICES	438	7,6%
4.	PUBLIC ENVIRONMENTAL OCCUPATIONAL HEALTH	426	7,4%
5.	SOCIAL WORK	408	7,1%
6.	PSYCHIATRY	407	7,1%
7.	MEDICINE GENERAL INTERNAL	299	5,2%
8.	PSYCHOLOGY CLINICAL	297	5,2%
9.	HEALTH POLICY SERVICES	275	4,8%
10.	PEDIATRICS	189	3,3%
11.	ONCOLOGY	165	2,9%
12.	CLINICAL NEUROLOGY	153	2,7%
13.	LINGUISTICS	151	2,6%
14.	MEDICAL INFORMATICS	149	2,6%
15.	PSYCHOLOGY MULTIDISCIPLINARY	149	2,6%
16.	OBSTETRICS GYNECOLOGY	148	2,6%
17.	ORTHOPEDICS	138	2,4%
18.	AUDIOLOGY SPEECH LANGUAGE PATHOLOGY	129	2,3%
19.	SURGERY	121	2,1%
20.	EDUCATION SCIENTIFIC DISCIPLINES	114	2,0%

Kansainvälisessä *sosiaalityön* keskustelussa ja tutkimuksessa näyttöön perustuvalla käytännöllä on ollut merkittävä asema. Hodge, Lacasse ja Benson (2012) selvittivät, mitkä artikkelit ovat sosiaalityön tieteellisissä julkaisuissa olleet suurimman kiinnostuksen kohteena 2000-luvulla eli mihin on useimmin viitattu muissa artikkeleissa. Tulos on melko yksiselitteinen: 10 eniten viitatus artikkelin joukossa neljä artikkelia koskee näyttöön perustuvaa käytäntöä ja kolme eniten viitattua koskee juuri näyttöön perustuvaa käytäntöä sosiaalityössä. 2000-luvulla on julkaistu toista sataa kirjaa, joiden nimikkeessä puhutaan näyttöön perustuvasta käytännöstä ja jotka koskevat suoranaisesti sosiaalityötä tai ilmiöitä, joiden kanssa sosiaalityössä ollaan tekemisissä.

Suomessa näyttöön perustuva käytäntö sosiaalityössä ei ole herättänyt juuri lainkaan kiinnostusta. Asiaa koskeva kirjallisuus on kaikkienensä tässä: yksi artikkeli kansainvälisessä julkaisussa (Stepney & Rostila 2011), yksi artikkeli kansainvälisessä kirjassa (Rostila & Piirainen 2004), yksi kirja (Korteniemi & Borg 2008), yksi suomenkielinen tieteellinen artikkeli (Raunio 2010) ja yksi pro gradu työ (Björninen 2012).

Tämän lisäksi on joukko löyhemmin asiaan liittyviä julkaisuja instrumenteista (Koivisto & Haverinen 2006), instituutioista (Koivisto 2005), keskustelusta (Koivisto 2006) ja vaihtoehtoista (Koivisto 2007). Kysymys vaikuttavuudesta liittyy olennaisesti näyttöön perustuvan käytännön yhteen ulottuvuuteen ja tästä aiheesta löytyy Suomessa julkaistuja pohdintoja enemmänkin. Yksi syy nyt käsillä olevan tutkimuksen tekemiseen oli lisätä Suomessa tietoisuutta kansainvälisestä tutkimuksesta koskien näyttöön perustuvaa käytäntöä sosiaalityössä.

Näyttöön perustuva *käytäntö* ei kuitenkaan ole ensisijaisesti käsite, eikä se koske ensisijaisesti tutkimusta eikä edes keskustelua. Kyseessä on *käytäntö*, se mitä tapahtuu sosiaalityöntekijän tai laajemmin sosiaalialan ammattilaisen ja asiakkaan välillä. Maailmasta ei löydy erityisen vahvaa näyttöä sille, että näyttöön perustuva käytäntö olisi sosiaalityössä vallitseva käytäntö missään päin maailmaa. Tilanne on täysin vastakkainen kuin terveydenhuollossa, jopa Suomessa. Lääketieteessä tämä paradigman muutos ja vallankumous on tapahtunut. Varsinkin suuremmissa kaupungeissa ja erikoissairaanhoidossa voi melko turvallisesti mielin hakeutua hoitoon luottaen siihen, että saa ajanmukaisimman ja parhaan tieteellisen tutkimuksen mukaista hoitoa. Eikä tarvitse vain luottaa, vaan sitä voi myös testata kuten minä tein lokakuussa 2011 Helsingissä. Etsin käsiini kaikkia yliaikaista raskautta koskevia primaaritutkimuksia ja järjestelmällisiä tutkimuskatsauksia hyödyntävän kansainvälisen käytäntösuuntaviivat (*guidelines for practice*, Mandruzzato 2010). Sen mukaan ei ole olemassa selkeää näyttöä raskauden käynnistämisen tai odottamisen jatkamisen puolesta, joten äiti päättää. Ja juuri näin myös Helsingin kättilöopistolla käytännössä tapahtui.

Vastaavasti Suomessa voi olla täysin varma, ettei kukaan sosiaalityöntekijä sovelle olemassa olevan järjestelmällisen tutkimuskatsauksen tuloksia pyrkiessään ratkaisemaan asiakasprosessissa vastaan tulevia ongelmia. Myöskään kukaan sosiaalitoimen asiakas ei saa Suomessa hänen elämäntilanteeseensa parhaiten vastaavia toimintamuotoja kuin puhtaasti sattuman tuloksena. Tämä liioittelulta kuulostava kuvaus on kuitenkin arkea. Suomessa ei ole ainoatakaan sosiaalitoimen organisaatiota, joka kertoisi toiminnan perustuvan tutkittuun tietoon. Meillä ei myöskään ole yhtään yliopistoa tai korkeakoulua, jossa voisi saada opetusta näyttöön perustuvasta käytännöstä. Opetusta siitä keskustelemiseen sen sijaan saa useimmissa yliopistoissa ja korkeakouluissa. Suomessa toimitaan sosiaalitoimessa täysin sen vanhan toimintatavan mukaan, jonka vastakohtaksi

näyttöön perustuvan käytännön kehittäjät uuden toimintatavan loivat. Tätä vanhaa toimintotapaa Eileen Gambrill on kuvannut kuuluisassa artikkelissaan *Social Work: An Authority-Based Profession* (Gambrill 2001). Sosiaalityötä ohjaavat mitä erilaisimmat auktoriteetit, mutta ei paras ja ajankohtaisin tieteellinen tieto. Tämän lisensiaattitutkimuksen tavoite on osoittaa suomalaiselle lukijalle, että toisinkin voisi olla.

Nyt käsillä oleva tutkimus ei kuitenkaan kohdistu suoraan näyttöön perustuvaan käytäntöön. Näyttöön perustuvan käytännön ideana on, että parhaan tutkimustiedon soveltaminen ammatillisessa käytännössä on paras tae käytännön onnistumiselle. Tämän tutkimuksen intressi on näyttöön perustuvan sosiaalityön käytännön toteutuminen. Tämän päämäärän toteutumisen edellytyksiä tutkitaan tutkimalla tutkimusta koskien näyttöön perustuvaa käytäntöä. Muodostamalla kokonaiskuvan näyttöön perustuvan käytännön viimeaikaisesta tutkimuksesta voimme kenties sanoa jotain itse käytännön toteutumisen edellytyksistä. Ja on myönnettävä, että ei näyttöön perustuvan käytännön toteutuminen ole yksin tai edes ensisijaisesti kiinni sitä koskevasta tutkimuksesta. McMaster -yliopiston lääketieteellisessä tiedekunnassa näyttöön perustuvan käytännön opetus ei aikanaan toteutunut siksi, että olisi tutkimusnäyttöä tutkimustiedon hyödyntämisestä kliinisessä työssä. Se toteutui koska heillä oli *kokemusta* epidemiologisen tiedon systemaattisen käytön merkityksestä kliinisessä työssä.

Näyttöön perustuvan sosiaalityön ammatillisen käytännön toteutumisen edellytys on, että on olemassa sellaista sosiaalityön tutkimusta, jota voi käytännössä hyödyntää. Käsillä olevassa tutkimuksessa tutkitaan viimeaikaista sosiaalityön tutkimusta yhdeltä rajatulta alueelta, josta on käyty kansainvälisesti vilkasta keskustelua. Kyseessä on siis rajattu otos sosiaalityön tutkimuksesta ja sitä analysoimalla voitaneen tehdä joitain hypoteeseja ylipäätään sosiaalityön tutkimuksen hyödynnettävyydestä ammatillisessa käytännössä. Yksi kyseisen aineiston käytännön hyödyntämisen mahdollisuus on näyttöön perustuvan käytännön toteuttaminen. Tämä tutkimus on onnistunut, mikäli sosiaalityön viimeaikaisesta tutkimuksesta tällä rajatulla alueella syntyy informatiivinen *kokonaiskuva*. Ja jos tämä kokonaiskuva herättää kiinnostuksen tutustua primaariaineistoon, on tutkimus onnistunut vielä paremmin.

2. TUTKIMUSKYSYMYKSET

Tämän tutkimuksen kohteena on kansainvälinen tutkimus, jota on julkaistu vuosina 2010–2012 näyttöön perustuvasta sosiaalityön käytännöstä.

Taustakysymys varsinaisille tutkimuskysymyksille on: mitä on näyttöön perustuva käytäntö? Vastaus tähän kysymykseen annetaan historiallisen materiaalin kautta: mitä ne, jotka käsitteen loivat, sillä tarkoittivat.

Ensimmäinen varsinainen tutkimuskysymys on deskriptiivinen: mitä ominaisuuksia tällä tutkimusmassalla on erityisesti näyttöön perustuvan sosiaalityön toteuttamisen kannalta?

Toinen tutkimuskysymys on hypoteettinen ja evaluatiivinen: löytyykö aineistosta piirteitä, jotka kuvaavat sosiaalityön tutkimuksen säännönmukaisuuksia ja jotka a) mahdollistavat ja edesauttavat tutkimuksen käyttöä ammatillisessa asiakastyön käytännössä ja b) vaikeuttavat sen käyttöä tai tekevät tutkimuksen käyttökelvottomaksi ammatillisessa käytännössä.

Tutkimuskysymyksiin pyritään vastaamaan tutkimusmassan ominaisuuksia tarkastelemalla. Kysymys on sosiaalityön tutkimustuotannon tulosten säännönmukaisuuksien ja rakenteiden tarkastelusta. Siinä määrin kun kuvauksessa tai analyysissä käsitellään yksittäistä tutkimusta, se tapahtuu vain esimerkkinä ryhmästä. Tässä mielessä tämän järjestelmällisen tutkimuskatsauksen tavoite on sama kuin meta-analyysien. Nyt vastaus ei ole kvantitatiivinen vaikuttavuuden arvo vaan laadullinen kokonaisuuden rakenne.

3. MITÄ ON NÄYTTÖÖN PERUSTUVA KÄYTÄNTÖ?

Ennen kuin lähdetään tutkimaan näyttöön perustuvaa käytäntöä koskevaa tutkimusta, on syytä määritellä alkuperäisiin lähteisiin viitaten, mistä näyttöön perustuvassa käytännössä on kysymys. Näyttöön perustuvalla käytännöllä on kolme vakiintunutta luonnehdintaa, joista jokainen kuvaa asiaa hiukan eri näkökulmasta. Seuraavassa ne käydään kukin erikseen läpi.

3.1. Näyttöön perustuvan käytännön määritelmä

Määritelmä on peräisin sen kehittäjien varhaisesta artikkelista *Evidence based medicine: what it is and what it isn't* (Sackett et al. 1996). Mielenkiintoista on, että vaikka tähän artikkeliin ja siinä esitettyyn määritelmään on viitattu loputtomasti (Google Scholar antaa tammikuussa 2014 yhteensä 8800 viittausta. Kirjoittajat itse ilmoittavat, että MEDLINE viittaukset olivat ajalla 1992–2004 yhteensä yli 13.000, Straus et al. 2005), juuri kukaan ei mainitse artikkelin alaotsikkoa, jonka lukeminen olisi välttänyt tuhansia väärinkäsityksiä. Otsikossa kysytään ”Näyttöön perustuva lääketiede. Mitä se on ja ei ole”, vastaus tulee heti alaotsikossa: ”Se on yksilöllisen kliinisen asiantuntemuksen ja parhaan ulkoisen evidenssin integrointia”. Tämän luonnehdinnan tarkempi kuvaus esitetään seuraavassa alaluvussa.

Määritelmä kuuluu näin:

Evidence based medicine is the conscientious, explicit, and judicious use of current best evidence in making decisions about the care of individual patients.

Sackett et al. 1996, 71.

Tämä sama määritelmä esitetään myös aiheesta ensimmäisenä julkaistussa kirjassa (Sackett et al. 1997, 2). Ensimmäisissä näyttöön perustuvaa sosiaalityön käytäntöä koskevissa kirjassa Sheldon ja Chlivers (2000, 5), joka ei ollut asiaa koskevaa teoreettinen tarkastelu vaan empiirinen tutkimus, määrittelevät tutkimuskohteensa vastaavalla tavalla: ”Evidence-based social care is conscientious, explicit, and judicious use of current best evidence in making decisions regarding the welfare of those in need.” Siis suomeksi: näyt-

töön perustuva käytäntö on ajantasaisen parhaan mahdollisen tutkimusnäytön tunnollista, selkeästi ilmaistua ja harkittua käyttöä tehtäessä päätöksiä asiakaan asiassa.

Conscientious, joka tässä on käännetty tunnolliseksi on sanakirjan mukaan 1. Halu tehdä se, mikä on oikein 2. Liittyn henkilön omaantuntoon. (Pearsall 2001) ja sen etymologia tulee latinan sanasta *conscientia*, jolla on kolme merkitystä: I tiedon osallisuus, tieto II 1. tietoisuus, vakaumus, tieto, tunto II 2. omatunto. (Streng 1933) Näin ollen ensimmäinen luonnehdinta viittaa, aivan niin kuin Sheldon ja Chivers (2000, 5-6) toteavat, toiminnan eettiseen ulottuvuuteen. Suomen kielen sana tunnollinen viittaa vahvasti kuuliaisuuteen eikä eettiseen sitoutumiseen. Näin ollen lähin suomenkielinen vastine olisi *eettisesti sitoutunut*.

Explicit, joka tässä on käännetty ‘selkeästi ilmaistu’, on sanakirjan mukaan selkeä ja yksityiskohtainen, jossa ei ole sekaantumisen tai epäilyn häivääkään. (Pearsall 2001). Sen etymologinen lähde on latinan verbi *explico*, joka tarkoittaa purkaa, avata, levittää, kierittää auki sekä selvittää, esittää, kuvailla. Suomen kielessä on myös samaa juurta oleva sivistyssana eksplisiittinen. Eksplisiittinen tarkoittaa, että asiakkaalle tosiasiaa kerrotaan kaikki se tutkimustieto, mitä pohdittavasta asiasta on tarjolla. Eksplisiittinen tulee lähelle sosiaalityön keskeistä periaatetta, *informed consent*, eli asiakkaan tulee antaa täysin informoitu suostumus jatkotoimenpiteille. Tämä täysi informaatio tarkoittaa, että eksplisiittisesti kerrotaan kaikki, mitä asiasta tiedetään. Käytännössä esimerkiksi Suomessa tämä pääsääntöisesti sosiaalityössä tarkoittaa, että ehdotetulla toimintatavalla ei ole tukenaan mitään tutkimusnäyttöä. Se vain on meillä tapa toimia. Suomalaisessa esimerkissäni toimenpiteistä yliaikaisen raskauden osalta noudatettiin kansainvälistä ohjetta mutta jätettiin eksplisiittisesti kertomatta, miksi vaihtoehtoja on kaksi. Ollakseen näyttöön perustuvaa käytäntöä, olisi esimerkkitapauksessa pitänyt kertoa, että kahden vaihtoehdon välillä ei ole olennaista eroa tieteellisen tutkimuksen perusteella ja että molempiin liittyy tietty riski. Näyttöön perustuvan käytännön idea on, että vain asiakas itse voi punnita näiden erilaisen riskien merkitystä itselleen ja perheelleen. Mutta evidenssin eksplisiittisyys edellyttää, että esimerkiksi täsmällinen riski on kerrottu.

Kolmas muuttuja tässä näyttöön perustuvan käytännön yhtälössä on *judicious*. Sanakirjan määritelmä on yksinkertainen: on tehty hyvän harkinnan perusteella (Pearsall 2001). Sana viittaa tuomariin ja tuomioistuimeen. Latinassa käsite on *iudicium*, jolla on kolme perus-

merkitystä, joista ensimmäinen on oikeuden päätös, asianomainen instituutio, oikeudellinen tutkimus tai oikeudenkäynti. Toiseksi se merkitsee arvostelua, mielipidettä esimerkiksi *omnium iudicio*, kaikkien mielestä. Kolmas merkitys viittaa kahden edellisen edellyttämään kykyyn eli arvostelukyky, aisti, maku, tai yleensä taito tai harkinta (Streng 1933). Tämä käsite tuo hyvin esiin sosiaalityön erilaisen kulttuurisen rakenteen angloamerikkalaisen ja suomalaisen todellisuuden välillä. Yhdysvalloissa sosiaalityön yksi keskeinen ja kestävä piirre on ollut sosiaalityöntekijän tekemien päätösten kriittinen analyysi. Tämä perinne alkoi Mary Richmondin kirjasta *Social Diagnosis* (1917), joka on yksityiskohtainen asiakkaan tilannearvioon päätyvän päättelyketjun kuvaus. Hauskalla tavalla kirjan ensimmäisen osan ”Sosiaalinen näyttö” useimmin toistuva käsite on näyttö tai evidenssi. Richmond määrittelee evidenssin seuraavalla tavalla: ”Sanat evidenssi ja todiste (*proof*) sekoitetaan usein. Evidenssi on viimesijainen fakta tai faktat, jotka tarjotaan päättelyn perustaksi. Päättely on järkeilyn muoto, joka tästä faktasta päättyy toiseen, tuntemattomaan faktaan ja todiste(lu) on tämän päättelyn tulos.” (Richmond 1917, 55). Evidenssiä on monenlaista ja näyttöön perustuvan käytännön vallankumous oli tieteellisen tutkimusnäytön tuominen asiakasprosessiin, joka ei tietenkään korvaa mitenkään asiakkaan elämää koskevaa evidenssiä, mitä Richmond teoksessaan käsittelee.

Sosiaalityön satavuotisen historian loppupäässä toinen amerikkalainen nainen Eileen Gambrill käsittelee keskeisesti juuri samaa päättelyn ja päätöksenteon perusteita. Tärkeimmissä hänen teoksistaan tähän viitataan jo nimessä. Vuonna 1990 ilmestyi ensimmäinen painos kirjasta *Critical Thinking in Clinical Practice. Improving the Accuracy of Judgments and Decisions about Clients* (Gambrill 1990). Teoksen kolmas painos ilmestyi vuonna 2012 656-sivuisena järkäleenä Gambrill 2012b). Vuonna 1997 julkaistiin jämerä 676-sivuinen *Social Work Practice. A Critical Thinker's Guide* (Gambrill 1977). Tämän kirjan tuorein 3. painos on vuodelta 2013 (Gambrill 2013). Molempien teosten rakenne on säilynyt kutakuinkin samana. Keskeisenä teemana on huolellisen tarkka kriittisyys sosiaalityöntekijän omaa päättelyprosessia kohtaan. Hyvin mielenkiintoisella tavalla Gambrillin kriittinen ajattelu on olennaisesti itsekriittistä samalla kun mm. Suomessa hyvin suosittu ”kriittisen teorian” tai ”kriittisen sosiaalityön” (esim. Fook 2002) kohteena on toiminnan ympäristö ja yhteiskunta. Sosiaalityössä ei tahdo mahtua saman pöydän ääreen molemmat kriittisyyden muodot: itsekriittisyys ja kriittisyys epäoikeudenmukaisia ja sortavia käytäntöjä kohtaan. Molempien Gambrillin kirjojen 2. painoksen uutuus oli näyttöön perustuvan käytännön

nivominen osaksi näitä kriittisiä käytäntöjä. Yksinkertainen ajatus oli, että kyky kriittisesti arvioida tieteellisen tutkimuksen näyttöä on keskeinen sosiaalityöntekijän kyky samalla kun hänen velvollisuutensa on olla tietoinen parhaasta ja tuoreimmasta tutkimuksesta. Molempien kirjojen kolmannessa painoksessa tulee edellisten teemojen rinnalle uusi, ehkä vieläkin kriittisempi sävy. Tämän teeman hän esittelee 2012 ilmestyneessä kirjassaan *Propaganda in the Helping Professions* (Gambrill 2012c) Tämän kirjan teema on edelleen sama, eli päättelyprosessi auttamistyössä. Mutta nyt huomion keskipisteessä ei ole enää huolimaton, kritiikitön tai vinoutunut ammattilaisen päätöksenteko- ja päättelyprosessi. Eräällä tavalla Gambrill ottaa askeleen kohti perinteistä kriittistä teoriaa koska hän käsittelee sellaisia yhteiskunnallisia, tietoisia pyrkimyksiä, joiden tarkoitus on harhauttaa ja ylipäätään saada ihmiset ja ammattilaiset olemaan ajattelematta. Kriittisen teorian perinteestä poiketen Gambrill ei näe näitä prosesseja tietyn yhteiskuntajärjestelmän kaikenkattavina ominaisuuksina vaan täsmällisinä, tietyn ryhmän oman intressin toteuttamisen projekteina. Tässä mielessä propagandakirja tulee lähelle alkuperäistä itsekriittisyysteemaa, koska myös sosiaalityössä on havaittavissa samoja propagandaa toteuttavia intressejä. Gambrillin ehdoton eettinen sitoutuminen asiakkaiden auttamiseen ja sen varmistamiseen, että heitä ei vahingoiteta auttamisen nimissä, on myös propagandan erotteleva kriteeri. Mikäli pyrkii vakuuttamaan kuulijat jonkin intervention tehosta ja toimivuudesta ilman, että kykenee esittämään väittämälleen kunnollista tieteellistä näyttöä, syyllistyy propagandaan. Sopii kysyä miksi tämä on propagandaa, siis eettisesti tuomittavaa, eikä yksinkertaisesti mainontaa. Vastaus on yksinkertainen: silloin kuin henkilö omasta vapaasta halustaan valitsee sen, että haluaa uskoa lupauksiin ja kuluttaa tuotteeseen tai palveluun omia rahojaan, ei asiassa ole erityistä huomauttamista. Mutta silloin kun ihminen on vakavissa ongelmissa ja kärsimyksen keskellä yrittää löytää ratkaisua ongelmiinsa, on yhteiskunnan velvollisuus suojella häntä intresseiltä ja toimijoilta, jotka pyrkivät hyötymään hädänalaisesta tilasta. Ja toisin kuin voisi kuvitella, Gambrillin analyysin kohteena eivät ole perinteiset yksittäiset huijarit ja helppoheikit vaan yhteiskunnan massiiviset valta- ja varallisuuskeskittymät.

Suomalaisessa sosiaalityössä päätöksenteko on keskeinen ominaisuus, mutta se tarkoittaa jotain aivan muuta. Koska meillä sosiaalityöntekijät ovat toimineet keskeisesti kunnallisen sosiaalihuollon virkamiehinä, keskeinen päätöksenteon kysymys on ollut hylkääkö hakemuksen vai myönnäkö jotain. Ei ole vaikea nähdä, kuinka valtaosa keskustelusta koskien käsitettä *judgement* ei ole suomalaisesta näkökulmasta ole ollut ymmärrettävää.

Suomessa on kuitenkin suhteellisen hyvä käsite sille mitä termillä *judicious* tässä tarkoitetaan. Suomessa ja poliittisessa päätöksenteossa asiaan törmää hyvin usein tilanteessa, jossa jonkin asian suhteen on tehty pahoja virheitä, mutta typeryyden tehnyt henkilö itsepintaisesti vetoaa johonkin normiin tai säädökseen, jonka mukaan hän toimi oikein tai ainakaan ei tehnyt väärin. Lähin vastine käsitteelle olisi, että terve järki eli kriittinen harkintakyky tai arvostelukyky puuttui.

Näin saamme ensimmäisen näyttöön perustuvan käytännön määritelmän tai luonnehdinnan valmiiksi. *Näyttöön perustuva käytäntö on eettisesti sitoutunutta, eksplisiittistä ja kriittiseen arvostelukykyy perustuvaa ajantasaisen, parhaan mahdollisen tutkimusnäytön käyttöä tehtäessä päätöksiä asiakaan asiassa.*

3.2. Näyttöön perustuvan käytäntö päätöksentekona yhdessä asiakkaan kanssa

Toinen määritelmä tai luonnehdinta on edellä mainitun ensimmäisen aihetta koskevan kirjan toinen lause.

The practice of evidence-based medicine means integrating individual clinical expertise with the best available external clinical evidence from systematic research.

Sackett et al. 1997, 2.

Siis näyttöön perustuva käytäntö merkitsee yksilöllisen kliinisen asiantuntemuksen yhdistämistä systemaattisesta tutkimuksesta kumpuavaan parhaaseen mahdolliseen ulkoiseen kliiniseen näyttöön. Kirjan kolmannessa painoksessa vuodelta 2005 ensimmäinen määritelmä on pudonnut pois ja edellä mainittu kohta on muodossa:

Näyttöön perustuva lääketiede edellyttää parhaan tutkimusnäytön yhdistämistä kliiniseen osaamiseen ja potilaittemme ainutkertaisiin arvioihin ja olosuhteisiin.

- *Parhaalla tutkimusnäytöllä* tarkoitamme validia ja kliinisesti relevanttia tutkimusta, joka on tehty usein lääketieteen perustieteissä, mutta erityisesti potilaa-

seen keskittyvässä kliinisessä tutkimuksessa koskien [a] diagnostisten testien tarkkuutta (mukaan lukien kliininen tutkimus), [b] ennusteiden voimaa ja [c] hoidon, kuntoutuksen ja ehkäisytehoa ja turvallisuutta. Uuden kliinisen tutkimuksen näyttö sekä mitätöi aikaisemmin hyväksytyjä diagnostisia testejä ja hoitoja ja korvaa ne uusilla, jotka ovat tarkempia, tehokkaampia ja turvallisempia.

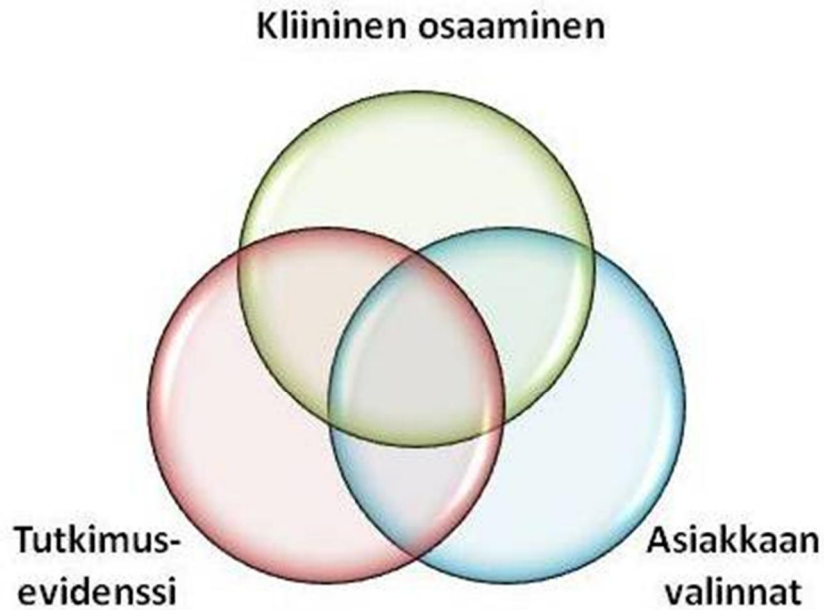
- *Kliinisellä osaamisella* tarkoitamme kykyä hyödyntää kliinisiä taitojamme ja aikaisempaa kokemusta tunnistamaan nopeasti kunkin potilaan yksilöllinen terveydentilan ja diagnoosi, heidän yksilölliset riskinsä ja hyötynsä mahdollisista interventioista ja heidän henkilökohtaiset olosuhteensa ja odotuksensa.
- *Potilaan arvoilla* tarkoitamme niitä ainutkertaisia valintoja, huolia ja odotuksia, joita jokainen potilas tuo kliiniseen tilanteeseen ja jotka tulee integroida kliinisiin päätöksiin, mikäli näiden on tarkoitus edistää potilaan hyvää.
- *Potilaan olosuhteilla* me tarkoitamme kunkin asiakkaan yksilöllistä kliinistä tilaa ja mahdollisuuksia.

Straus et al. 2005,1.

Pelkästään tämän määritelmän lukeminen olisi tehnyt tarpeettomaksi valtaosan näyttöön perustuvasta käytännöstä käydystä kinastelusta. Tärkeimmät huomiot ovat nämä:

- Tutkimusnäyttö ei koske vain interventioiden vaikuttavuutta ja itse asiassa kaksi muuta ryhmää a) tunnistaminen ja b) ennuste ovat ensisijaisia vaikuttavuutta koskevaan näyttöön nähden.
- Kunkin asiakkaan yksilölliset arvot ja tilanne ovat näyttöön perustuvan käytännön ytimessä, joten erilaisilla yleispätevillä käypähoito-suosituksilla tai ohjeilla on hyvin instrumentaalinen rooli näyttöön perustuvassa käytännössä.
- Näyttöön perustuva käytäntö asettaa erittäin kovat vaatimukset ammattilaiselle ja viimekädessä ne kulminoituvat hyvin taiteelliseen, tarkkanäköiseen ja herkkään kykyyn yhdistellä hyvin erilaisia asioita.

Tätä näyttöön perustuvan käytännön päätöksentekoprosessiin kohdistuvaa määritelmää on visualisoitu erilaisilla kuvioilla. Ensimmäisen niistä esitettiin vuonna 1996.

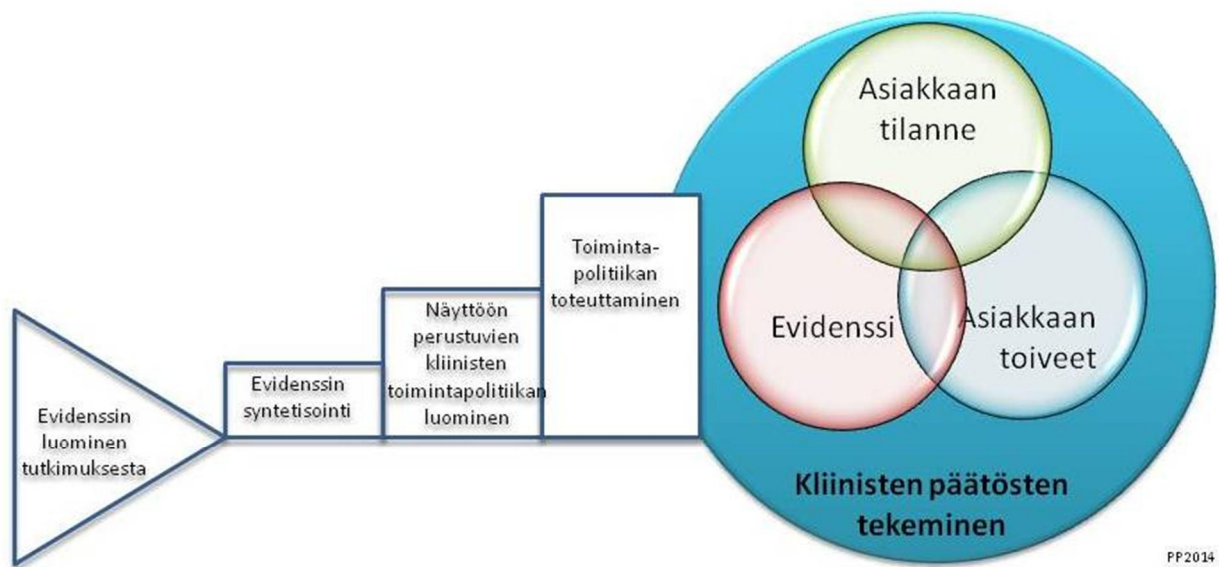

PP2014

Malli näyttöön perustuville kliinisille päätöksille
(Haynes et al. 1996, 196)

Kuva 2 Ensimmäinen näyttöön perustuvan käytännön visualisointi (Haynes et al. 1996, 196)

Tässä ensimmäisessä visualisoinnissa on esitetty kaikki olennainen. Myöhemmät esitykset ovat joko asian laajennuksia tai jonkin yksityiskohdan tarkennuksia. Eri mallien läpikäynti on muodostunut eräällä tavalla keskeiseksi osaksi näyttöön perustuvan käytännön käsittelyyn tai esittämisen perinnettä ja saattaa kertoa myös jotain itse asiaa koskevasta tutkimuksesta. Niinpä tässä käydään tiiviisti eri visualisoinnit läpi.

Polku evidenssin luomisesta evidenssin soveltamiseen (Haynes & Heines 1998, 273)

Kuva 3 Alkuperäinen visualisointi täydennettynä evidenssin rakentumisen prosessilla (Haynes & Heines 1998, 273)

Kuvassa 3 itse näyttöön perustuvan käytännön visualisointi on myös muuttunut: on eroteltu evidenssin ohella asiakkaan toiveet, asiakkaan tilanne ja kliininen päätöksenteko. Tosin tässä vaiheessa on kuviossa vielä epäselvää, mikä on kliinisen päätöksenteon ja osaamisen täsmällinen luonne. Nyt se näyttäisi kattavan kaiken. Vuonna 2002 tekijät julkaisivat asias- ta täsmennetyn mallin, joka on pitkään säilynyt asian standardiesityksenä.

Kuva 4 Vuoden 2002 uudistettu malli näyttöön perustuvasta kliinisestä päätöksenteosta (Haynes et al. 2002, 37)

Tässä vaiheessa on hyvä hetkeksi pysähtyä tarkastelemaan suomalaista sosiaalityön todellisuutta näiden elementtien suhteen. Tutkimusevidenssin käytön osalta todettiin jo, että se on korkeintaan satunnaista ja silloinkin hyvin valikoitunutta.

Suomalaisen sosiaalityön todellisuuden erityispiirre on tilannearvioinnin (*assessment*) silmiinpistävä kehittymättömyys. Vaikka meillä tehdään oikein lainsäädäntöön perustuen tilannearviointeja erityisesti lastensuojelussa ja vanhustenhuollossa (lastensuojelun tarpeen arviointi, palvelutarpeen arviointi), niille on tyypillistä, että ne ovat hyvin sattumanvaraisia, ohuita ja perustuvat lähinnä asiakkaan lauseiden kirjaamiseen ja hänelle esitettyihin kysymyksiin siitä, mitä hän mahdollisesti tarvitsisi. Toisin sanoen suomalaisen tilannearvioinnin käytännöt tosiasiaassa eivät kohdistu lainkaan tässä tarkoitettuun asiakkaan elämäntilanteeseen ja olosuhteisiin vaan kolmanteen elementtiin, asiakkaan valintoihin. Todellinen tilannearviointi pyrkii määrittelemään riittävän tarkasti ongelman, ongelman vaikutukset hyvinvointiin ja ympäristöön, selvittämään ongelman syntyä ja mitä on yritetty tehdä sen

hoitamiseksi ja luomaan hypoteesin asioista, jotka ovat sen kehittymiseen vaikuttaneet. Suurin piirtein tämä kuvaus löytyy jokaisesta sosiaalityön prosessia käsittelevästä kirjasta (esim. Pinctus & Minahan 1973; Fischer & Gochros 1975; Gambrill 1977, 96-231; 164-196; 101-116; Gambrill 1983, 30-63, 163-204; Hepworth et al. 1997, 194-342; Comton et al. 2005, 194-221; Gambrill 2013, 247-462) tai varta vasten tilannearviointia (*assessment*) ja tapauksen käsitteellistämistä (*case conceptualization*) käsittelevästä kirjasta (esim. Meier 2003; Grant et al. 2009; Milner & O'Byrne 2009; Haynes et al. 2011).

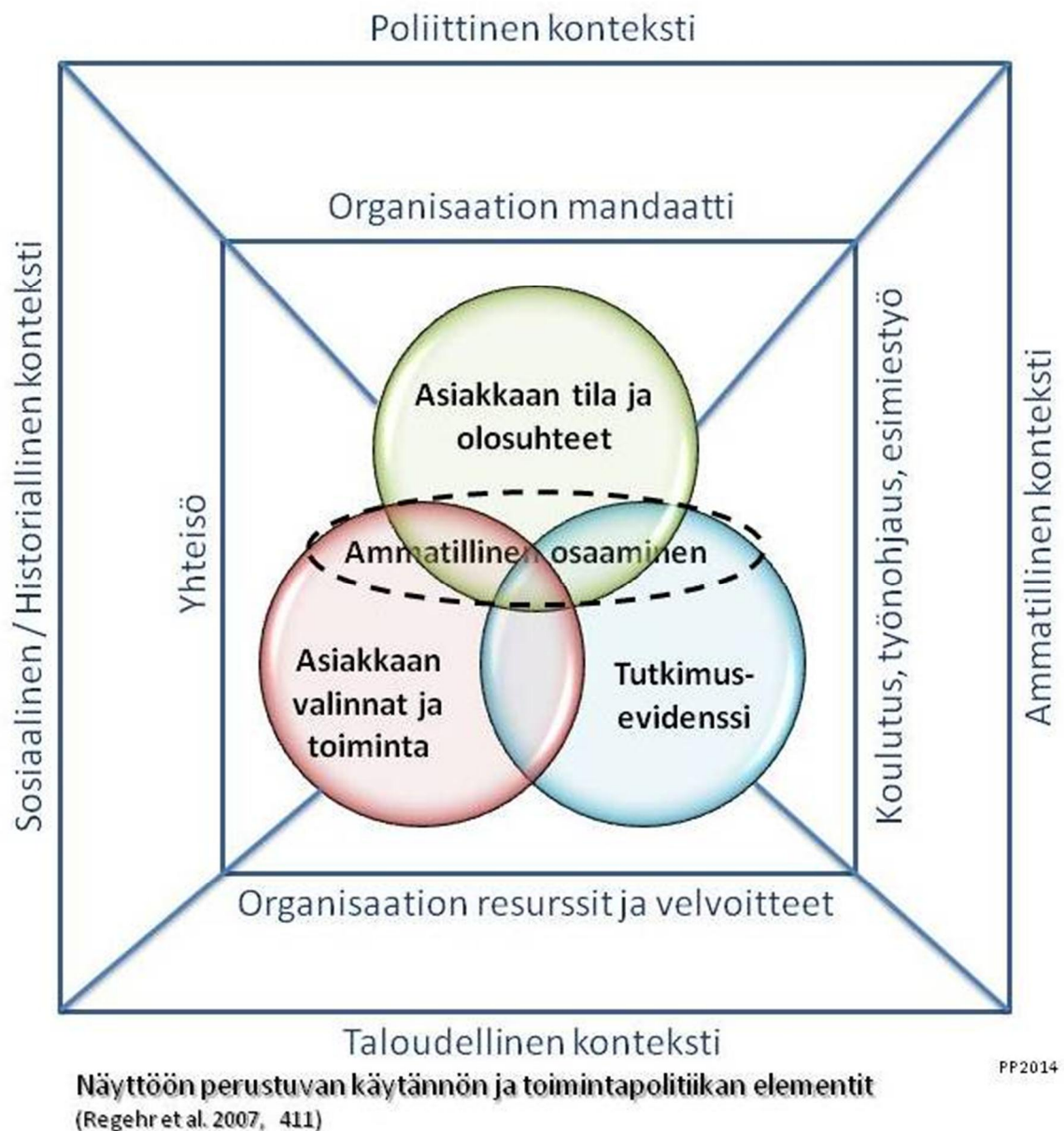
Eniten positiivista kehitystä viime aikoina Suomessa on tapahtunut asiakkaan yksilöllisessä kohtaamisessa, vaikka arkikokemuksen perusteella se on edelleen kysymys, jonka puutteen asiakkaat kokevat kaikkein loukkaavimmaksi. Kehitys perustuu pitkälle siihen, että on otettu käyttöön erilaisia dialogin ja vuorovaikutuksen mahdollistavia menetelmiä. Nämä menetelmät parhaimmillaan jopa edesauttavat yhteiseen kokonaisjäsennykseen päätymistä ja sopimista toimintasuunnitelmasta. Erinomaisena esimerkkinä Suomessa Tarja Heinon (2000; 2001; 2003) esittelemä läheisneuvonpito (*Family Group Conference*), jonka juuret johtavat Uuteen Seelantiin ja siihen, kuinka, tässä tapauksessa maorien arvot, kulttuuri ja yhteisö otetaan osaksi päätöksentekoa ja toimintaa (Heino 2009). Ongelma tässäkin on sirpalemaisuus, kun Suomessa ei ole yhtään kuntaa, joka takaisi, että jokaisessa lastensuojelutapauksessa tai edes jokaisessa vakavassa lastensuojelutapauksessa käytettäisiin menetelmänä läheisneuvonpitoa. Käytäntö on, mikäli menetelmä ylipäättään tunnetaan, että sitä käytetään, jos muilta kiireiltä ehditään. Läheisneuvonpito on myös tyypillinen esimerkki tutkimusevidenssin merkityksestä suomalaisessa sosiaalityössä. Jos läheisneuvonpidolla on näyttöä sen vaikuttavuudesta, toimivuudesta ja tehokkuudesta, Suomessa tämä on vain yksi argumentti sen puolesta. Yhtä vahva argumentti sitä vastaan on, että se on työläs ja monimutkainen menetelmä. Kun tämä on vallitseva ja pätevä päättelyketju, voi jokainen testata sen pätevyyttä ja miettiä, olisiko tähän maahan rakennettu yhtään ainoaa siltaa tai suoritettu yhtään sydänleikkausta, jos tuo olisi todellakin pätevää päättelyä.

Asiaan liittyy myös hauska yksityiskohta. Terveiden ja hyvinvoinnin laitoksen Tesso julkaisun toisessa numeroissa vuodelta 2009 oli Tom Arnkilin yhden sivun pakina, jossa hän käsitteli juuri tätä kysymystä (Arnkil 2009). Hän aiheellisesti ihmetteli kuinka voi olla mahdollista, että läheisneuvonpito, josta on merkittävät määrät tutkimusta, päättyy uudessa lastensuojelulaissa vain maininnaksi luetteloon menetelmistä, joita voi joko käyttää, olla käyttämättä tai käyttää jotain muuta. Arnkil totesi, että kyseessä on yksi tutkituimmista

lastensuojelun interventioista. Pakinassa liioittelu on tietysti mahdollista ja suotavaakin, jos tarkoitus on viestiä, että tieteellistä tutkimusta on runsaasti. Tieteellistä tutkimusta läheisneuvonpidosta on runsaasti mutta niin on hyvin monesta muustakin lastensuojelun interventiosta. Suomalaisen todellisuuden ymmärtämiseksi on välttämätöntä ymmärtää, että argumentti kulkee seuraavasti: tutkimuksen määrä on näyttöä intervention positiivisesta arvosta. Siis kun on paljon tutkittu, on hyvä. Todellisuudessa tilanne on hyvin toisenlainen. Läheisneuvonpidon puolesta on näyttöä kahdelta areenalta. Ensinnäkin sen teoreettinen rakenne, ymmärrys mekanismeista, joilla voidaan mobilisoida muutosta lapsen hyväksi, on erinomaisella tasolla. Toiseksi interventioilla on aika vankkaa kokemuspohjaista näyttöä sen toimivuudesta ja ennen kaikkea siitä, kuinka kyetään muutamaa perinteistä tehotonta työskentelytapaa. Mutta vihdoin on todettava, että tieteellinen näyttö sen vaikuttavuudesta ei ole erityisen vahvaa (Frost et al. 2012). Tämä ei tarkoita, ettei se olisi osoittautunut tieteellisissä tutkimuksissa vaikuttavaksi. Se tarkoittaa, että ne tutkimukset, jotka siitä on tehty, eivät ole riittävästi keskittyneet juuri vaikuttavuuden tieteelliseen testaamiseen. On surullista, että aiheesta ei löydy edes yhtään järjestelmällistä tutkimuskatsausta.

Vuoden 2002 uudistetun näyttöön perustuvasta kliinisestä päätöksenteon mallin ydin on asiakasvuorovaikutuksen, systemaattisen tilannearvioinnin ja tieteellisen tutkimusevidenssin, yhdistäminen ammatillisessa käytännössä. Tämä hyvin yksinkertainen malli toimii myös käytännön sosiaalityön prosessin apuvälineenä (esim. Shlonsky & Gambrill 2014, 39; Shlonsky & Benbenishty 2014, 8). Karkeasti arvioiden korkeintaan yksi sadasta näyttöön perustuvaa sosiaalityötä käsittelevästä artikkelista on käsitellyt tätä näyttöön perustuvan käytännön ydintä. Nyt käsillä oleva tutkimus antaa hyvin ristiriitaisen tuloksen tähän kysymykseen.

Seuraava näyttöön perustuvan käytännön visualisointi on eksplisiittisesti Haynes ja kumppanit 2002 jatkokehiteelmä. Olennaista on, että se esitettiin nimenomaan sosiaalityön piirissä. Sen taustalla oli pyrkimys ymmärtää ja edistää näyttöön perustuvan käytännön toteuttamista todellisuudessa. Artikkel, jossa se esiteltiin (Regehr et al. 2007), käsittelee varsinaisesti Toronton yliopiston sosiaalityön laitoksen yhteydessä toimivaa näyttöön perustuvan käytännön edistämiseen keskittynyttä tutkimuslaitosta *The Research Institute for Evidence-Based Social Work*. Itse instituutin kuvaus on tärkeää osa artikkelia, mutta sen yhteydessä kirjoittajat käsittelevät näyttöön perustuvan käytännön käsitteellistämistä ja esittävät oman mallinsa asiasta.

Kuva 5 Sosiaalityön piirissä kehitetty malli ”Näyttöön perustuvan käytännön ja toimintapolitiikan elementit” (Regehr et al. 2007, 411)

On hyvin helppo havaita, että tämä malli on syntynyt sosiaalityön piirissä: sosiaalityön keskeinen idea on tarkastella mitä tahansa toimintaa osana ympäristöään. Tästä päästään nyt käsillä olevan tutkimuksen yhteen keskeiseen teemaan: kuinka paljon sosiaalityön tutkimus keskittyy käsitteellisten mallien rakentamiseen ja kuinka paljon empiiriseen tutkimukseen toiminnasta, sen ympäristöstä ja näiden välisestä suhteesta?

Tämän visualisoinnin luojat haluavat korostaa erityisesti, että

... se käsittelee kehkeytymässä olevaa tutkimusta ympäristötekijöiden vaikutuksista, joilla voi olla merkitystä siirtymässä tutkimusnäytöstä käytäntöön. Näitä vaikutuksia voivat olla organisaation sisäiset, organisaation ulkopuoliset ja käytännön ammattilaisiin liittyvät tekijät sekä dynaaminen ja vastavuoroinen eri tasojen välinen vuorovaikutus. (Regehr et al. 2007, 410.)

On tapahtunut näkökulman siirtymä. Kun näyttöön perustuva käytäntö syntyi konkreettisista toimintatavoista, kuinka tutkimusnäyttöä hyödynnetään asiakastyössä tietoisena ja systemaattisena ammatillisena osaamisena, nyt huomio kiinnittyy siihen ”luonnonilmiöön”, mikä vaikuttaa tutkimustiedon välittymiseen käytäntöön. Tämä on sinänsä vanha tutkimuskohde, jonka uranuurtaja oli Everett Rogers, joka jo 1962 julkaisi teoksen *Diffusion of Innovations* (Rogers 1962, kirjaan on Google Scholarissa 53.000 viittausta tammikuussa 2014). Ja on luonnollisesti järkevää tutkia sitä kokonaisuutta, jossa ammatillisessa toiminnassa tutkimusevidenssiä hyödyntäminen on vain osa. Tätä teemaa käsitellään alaluvussa 3.5. *Knowledge Transrer*.

Regehr ja kumppanien kuviossa huomio kiinnittyy myös siihen, että alkuperäinen Haynes et al. 2002 kuviota on muutettu korvaamalla ”kliininen osaaminen” ilmaisulla ”professionaalinen” tai ”ammatillinen osaaminen”. Tätä muutosta kirjoittajat perustelevat korostamalla kriittisen ajattelun merkitystä näyttöön perustuvassa sosiaalityössä riippumatta siitä, toimitaanko kliinisessä tai *policy*-ympäristössä. Tämä perustelu on asiallinen, mutta herättää kysymyksen, onko viisasta käsitteellistää kahta niin erilaista toimintaa kuin kliininen työ ja toimintapolitiikan suunnittelu ja arviointi. Voisi olla viisaampaa pitää nämä erillään, koska muutenkin monimutkaisessa yhtälössä kliinisen työn jäsentäminen on kuitenkin yksinkertaisempaa ja samalla perustavampaa kuin *policy*-taso. Ei ole mahdollista ajatella, että kliininen työ ei olisi näyttöön perustuvaa mutta toimintapolitiikka olisi. Sen sijaan on melkein pääsääntö, että kliininen työ voi olla näyttöön perustuvaa mutta toimintapolitiikka jotain aivan muuta, ainakin kun mennään riittävän etäälle kliinisestä työstä.

Suomalaisesta sosiaalityön perspektiivistä ero kliinisen ja ammatillisen osaamisen välillä on hyvin merkittävä. Professionaalisuuden tavoittelu on ollut suomalaisen sosiaalityön

keskeinen intentio jo vuosikymmenten ajan ja sitä tukemaan on rakennettu sosiaalityön yliopisto-opetuksen hanke. Ammatillisuus on myös käytännön tasolla hyvin tiuhaan toistettu, arvostettu ominaisuus. Pääsääntöisesti jää hyvin epäselväksi, mitä sillä tarkoitetaan, mutta yleensä pienin yhteinen nimittäjä viittaa jonkinlaiseen asenteeseen. Ammatillinen osaaminen on vielä hämärampi käsite sosiaalityössä. En muista nähneeni vuosikymmenten saatossa ainoatakaan riittävän täsmällistä kuvausta sosiaalityöntekijän ammatillisesta osaamisesta Suomessa. Voisi ajatella, että yksi syy tähän on ollut, että meillä ei puhuta lainkaan kliinisestä osaamisesta. Kliininen osaaminen on kuitenkin hyvin käytännöllinen ja selkeästi arvioitavissa ja opittavissa oleva osaamisen alue, joka olennaisesti perustuu vuorovaikutustaidoille näiden kolmen näyttöön perustuvassa käytännössä kuvatus elementin välillä. Kuten sanottu: kliinisellä osaamisella tarkoitetaan kykyä tunnistaa kunkin asiakkaan yksilöllinen elämäntilanne ja arvot sekä näiden kannalta relevantti tutkimustieto. On hyvin kummallista, että vaikka Suomessa on paljon panostettu juuri vuorovaikutuksen ja dialogisuuden kehittämiseen, meillä ei ole juuri lainkaan käsitystä siitä, millaista osaamista voidaan edellyttää tai millaista osaamista pitää hankkia asiakastyöhön. Kärjekkäästi voisi jopa todeta, että meillä on tarvittu dialogisuutta kehittämishankkeiden sisällöksi, jotta perustyö voisi säilyä muuttumattomana. Tässä mielessä tilanne on osittain sama kuin 100 vuotta sitten. Mary Richmond kirjoitti kirjansa *Social Diagnosis* koska tuolloin ei kyetty erottamaan asiakkaan tilanteen selvittämisen prosessia kyseisen prosessin lopputuloksesta, jota Mary kutsui diagnoosiksi. Sama ongelma näyttäisi vallitsevan 100 vuotta myöhemmin Suomessa. Kaikessa puurtamisessa dialogisuuden, tarinoiden ja huolellisen dokumentoinnin parissa on vaikea nähdä, mihin sillä pyritään vai ovatko ne muuttuneet itsetarkoitukseksi. Eräällä tavalla voisi nähdä historiallisen kehityskulun, jota juuri Mary Richmond pyrki muuttamaan. Sigmund Freudin sohvalta tapahtunut loputon puhetyö on siirtynyt suomalaisen sosiaalitoimiston konttoriin. Tähän rinnastukseen on ilmeisiä perusteita. Molemmissa auttamisen ydin jäsennetään puhumisena. Freud eksplisiittisesti totesi, että hänen terapiansa on puhehoitoa. Suomalaisessa sosiaalityössä lähes ainoa interventio viranhaltijanpäättösten ohella on puhuminen. Toisaalta ilmeinen yhtäläisyys vallitsee kahden toimijan välillä: toisaalta Freudin heroisen terapeutin, joka kykenee yksittäisestä tapauksestaan reflektoiden päättelemään koko ihmispsyken rakenteen ja dynamiikan, ja toisaalta moderin suomalaisen sosiaalityöntekijän, joka opiskeltuaan erilaista reflektiivistä teoriakirjallisuutta ajattelee omaavansa erikoiskyvyn läpivalaista asiakkaan koko elämäntilanne luonnollisessa vuorovaikutuksessa asiakkaan kanssa työvälineenään ainoastaan puhe ja keskustelu. Tähän kliinisen ja ammatillisen osaamisen erikoiseen valikoivaan kohdentumiseen

pääasiassa ihmisen puheeseen palataan nyt käsillä olevassa tutkimuksessa uudelleen, jolloin se saa myös pidempiaikaisen historiallisen perspektiivin. Asiaan palataan vielä tuloksia tarkasteltaessa, koska sitä kautta tulee ymmärrettäväksi joitain *tutkimuksen* erityispiirteitä.

On tärkeää ymmärtää, että tämä puheorientaation levinneisyys ei ole vain kummallisten yhteensattumien summa. Michel Foucault kuvaa kirjassaan *Tiedontahto* (Foucault 1981a; 1998a) kuinka erityisesti 1960-luvulta lähtien on puhuminen liitetty vapautukseen ja vallankumoukseen. Silloin omaksutun vankan näkemyksen mukaan vallankäyttö yhteiskunnassa on aina alistavaa ja repressiivistä ja sen perusmuoto on hiljaisuus. Ihmisen luontaisen hyvyyden vapauttaminen edellyttää hiljaisuuden murtamista eli vapaata puhetta omasta itsestä. Nykyisin tämä ajattelutapa ja käytäntö on niin itsestään selvä sekä sosiaalityössä kuin koko yhteiskunnassa, että sen merkitystä on vaikea edes havaita. Kun on ongelmia, pitää istua alas ja keskustella.

Haettaessa selitystä sille, ettei Suomessa ole sosiaalityössä tapahtunut mitään näyttöön perustuvassa käytännössä, ympäristötekijöiden analyysi on luonnollisesti keskeisessä asemassa. Meillä sosiaalityö on niin elimellisesti osa hyvinvointivaltiota, että sen onnistumista arvioidaan yksilötasolla ainoastaan juridisin kriteerein ja järjestelmätasolla riittää, että palveluja on saatavilla – riippumatta siitä, vahingoittavatko palvelut asiakkaita, ovatko ne yhdenmukaisia tai edistävätkö ne hänen hyvinvointiaan. Ympäristötekijöitä tutkimalla voidaan luonnollisesti myös luoda mahdollisuuksia positiiviseen tulevaisuuteen. Mutta tämän edellytyksenä on kaksi asiaa: a) tunnistetaan näyttöön perustuva käytäntö silloin kun sitä esiintyy b) tunnistetaan asiakkaan hyvinvoinnin positiivinen muutos. Mutta jotta tällaisessa tutkimusta voisi tehdä, pitäisi olla edes joitain pyrkimyksiä toteuttaa näyttään perustuvaa käytäntöä. Epämääräiset ”hyvät käytännöt” ovat määritelmällisesti näyttöön perustuvan käytännön vastakohta, koska kukaan ei tiedä miksi ne on luokiteltu hyviksi. Suomalainen sosiaalityö on kaksinkertaisesti ajautunut nurkkaan. Ensinnäkin suomalainen sosiaalityön tutkimus tekee ällistyttävän vähän yhteistyötä muiden tieteenalojen kanssa. Voisi ajatella, että pienessä maassa, rajallisilla resursseilla panostettaisiin yhteistyöhön tieteenalojen kanssa, joilla on huomattavasti suuremmat resurssit. Toiseksi suomalainen sosiaalityön tutkimus on kansainvälisissä kytköksissään merkillisen valikoiva ja yksipuolinen. Tarkan, täsmällisen, huolellisen empiirisen tutkimuksen arvo ei ole erityisen korkeassa kurssissa verrattuna erilaiseen teoretisointiin ja filosofointiin. Ero tuskin voisi olla dramaattisempi

juuri näyttöön perustuvan käytännön osalta. Jos Suomessa opiskelija oppii keskustelemaan asiasta, muualla maailmassa osataan mitata, missä määrin opiskelijat ovat saaneet kykyjä toteuttaa näyttöön perustuvaa käytäntöä. Vuonna 2006 julkaistussa artikkelissaan Shaneyfelt ja kumppanit tunnistivat 104 erilaista instrumenttia mitata näyttöön perustuvan käytännön onnistumista (Shaneyfelt et al. 2006).

Toinen suunta, mihin Haynes ja kumppanit 2002 mallia on sosiaalityön piirissä kehitetty, perustuu erityisesti amerikkalaisiin lähtökohtiin, joista Suomessa olisi ehkä opittavaa. Yhdysvalloissa mielenterveyspalveluissa sosiaalityöntekijät ovat suurin ammattiryhmä. Mielenterveyspalvelut ovat kuitenkin kenttä, jolla toimii lukuisa joukko eri ammattiryhmiä ja näistä lähtökohdista on syntynyt tarve kehittää transdisipliinistä käsitteistöä. Juuri tähän perustuu viimeiset näyttöön perustuvan käytännön visualisoinnit. Satterfield ja kumppanit (2009) pyrkivät määrittelemään tieteenalarajat ylittävää, yhteistä näyttöön perustuvan käytännön mallia.

PP2014

Transdisipliini EBP malli (Satterfield et al. 2009, 382)

Kuva 6 Tieteenalarajat ylittävän (transdisipliinin) näyttöön perustuvan käytännön jäsenyys (Satterfield et al. 2009, 382)

Muutokset eivät ole suuria. Olennaisin ero aikaisempiin versioihin on, lukuun ottamatta aivan ensimmäistä (Haynes et al. 1996), että asiakkaan ja tässä tapauksessa myös väestön tilanne ja arvot on niputettu osaksi samaa kokonaisuutta. Arkielämän sosiaalityön kannalta tämä voi olla kohtalokas virhe, koska näiden kahden sekoittaminen on hyvin yleistä, mutta estää sosiaalityössä onnistumisen. Jos esimerkiksi lastensuojelussa ei kyetä käsittelemään erillään toisaalta lapsen kasvun ja kehityksen olosuhteita tai lapsen omaa käyttäytymistä ja niihin liittyviä tosiasioita, ja toisaalta eri osapuolten arvoja, valintoja ja ylipäätään merkityksiä lapsen ja perheen hyvälle elämälle, ajaututaan lastensuojelussa hyvin tuttuun umpikujaan, jossa faktat ja arvot sekoittuvat. Toinen muutos on, että kolmanneksi tekijäksi on tullut hyvin laaja ”resurssit” ulottuvuus, joka pitää sisällään ammattilaisen osaamisen. Regehr kuviossa (Kuva 5) organisaation resurssit olivat toimintaympäristön yksi ominaisuus. Vakavin ongelma tässä on, että Kuvan 6 jäsennys viittaisi vahvasti siihen, että resurssit sijaitsivat ensisijaisesti ammattilaisen hallussa. Todellisuudessa tärkeimmät resurssit sijaitsivat asiakkaassa itsessään ja siinä vuorovaikutuksessa, joka kyetään eri toimijoiden välille rakentamaan. Lopuksi erona on, että kolme ulottuvuutta yhdistävä tekijä on päätöksenteko. Kliinisen osaamisen keskeinen prosessin päätepiste on luonnollisesti päätöksenteko, mutta riskinä on, erityisesti Suomessa, että se nähdään liian mekaanisena prosessina, viranhaltijan päätöksentekona.

Sama tutkimusryhmä (Bellamy et al. 2013) tarkentaa edellä kuvattua käsitteellistä malliaan kun he esittelevät sitä osana konkreettisen näyttöön perustuvan käytännön opetusohjelmaa. Tarve transdisipliinin (erotuksena monitieteisestä tai tieteiden välisestä) eli tieteenalasta riippumattoman, tai tieteenalarajat ylittävän, käsitteellisen mallin kehittämiseksi oli edellä mainittu tosiasia, että merkittävässä osassa mielenterveys- ja päihdepalveluista Yhdysvalloissa keskeinen toimijajoukko ovat sosiaalityöntekijät. Kirjoittajat pyrkivät tunnistamaan tämän toimialan omana, itsenäisenä kokonaisuutenaan. Kirjoittajat kutsuvat tätä laajaa kenttää käyttäytymistieteelliseksi terveydenhuolloksi (*behavioral health care*), jolla toimii sosiaalityöntekijöiden lisäksi lääkäreitä, terveydenhoitajia, psykologeja ja siihen kuuluu myös sellaisia toimialoja kuin terveyden edistäminen ja kansanterveystiede. Ja juuri tähän tarkoitukseen he pyrkivät kehittämään kaikille yhteistä, ammattialoista riippumatonta näyttöön perustuvan käytännön mallia. Tämä tavoite huomioiden on selvää, että kliininen asiakastyö on liian suppea näkökulma. Artikkelissa esitellään konkreettista koulutusohjelmaa, johon liittyy internetsivusto EBBP.org eli *Evidence-Based Behavioral Practice*.

Kyseisen sivuston taustalta löytyvät sellaiset instituutiot kuin Yhdysvaltain *Department of Health & Human Services*, *National Institute of Health* (NIH) ja sen alainen yksikkö *Office of Behavioral and Social Sciences Research* (OBSSR) sekä *Northwestern University*, joka toimii Chicagossa ja sen lähistöllä Evanstonissa. Käyttäytymistieteellisen hyvinvoinnin tarpeen on synnyttänyt havainto, että merkittävimmät terveydelliset ongelmat ihmisillä liittyvät heidän käyttäytymiseensä (kuten tupakointi, syömis- ja juomistottumukset tai liikuntatottumukset) ja näin ollen ongelmia ei ole hoidettavissa perinteisellä lääketieteen interventioilla. Näiltä EBBP.org sivuilta löytyy alkuperäinen paperi, johon nyt puheena oleva mallinnus perustuu. Se on saman tutkijaryhmän tekemä selvitys (Spring et al. 2008) liittyen juuri kyseiseen hankkeeseen näyttöön perustuvan käyttäytymistieteellisen käytännön vahvistamiseksi. Tässä jäsennyksessä on vahvuutena käyttäytymistieteellisen perinteen mukaisesti, että kaikki käsitteet ovat mahdollisimman tarkkaan määritelty. Esimerkiksi on aika tarkkaan määritelty, mitä käytännön ammatillisella osaamisella tarkoitetaan (Spring et al. 2008, 4). Sillä tarkoitetaan neljää osaamisen kokonaisuutta: 1. tilannearvioinnin taitoja, 2. näyttöön perustuvan käytännön prosessiin liittyviä taitoja 3. kommunikaatioon ja yhteistyöhön liittyviä taitoja ja viimein 4. muutostyöhön ja interventioihin liittyviä taitoja. Nämä neljä kokonaisuutta kuvaavat melko tarkkaan alkuperäistä ajatusta näyttöön perustuvasta käytännöstä, joka lepää perustavan kliinisen osaamisen varassa eli kyvyssä tehdä tilannearvio ja sen jälkeen tehdä asialle jotain. Tätä on kuitenkin täydennetty juuri tieteellisen näytön löytämisen ja soveltamisen taidoilla ja toisaalta sillä osaamisella, joka edeltää intervention toteuttamista ja perustuu asiakkaan omien merkitysten ja voimavarojen kanssa liittoutumiseen itse intervention toteuttamisessa.

Päätöksenteolla taas viitataan varta vasten eri toimijoiden väliseen yhteiseen päätöksentekoprosessiin. Voi olla hyvä oivallus pitää yhteinen päätöksenteko erillään kliinisestä osaamisesta. Vaikka kliinisen osaamisen ytimessä ovat vuorovaikutustaidot, siinä onnistuminen edellyttää kaikkien osapuolten aktiivista panosta.

Kirjoittajat esittävät alkuperäisessä paperissaan kuvion hiukan erinäköisenä.

PP2014

Näyttöön perustuva käyttäytymistieteellinen käytäntö
(Council for Training in Evidence-Based Behavioral Practice 2008, 4)

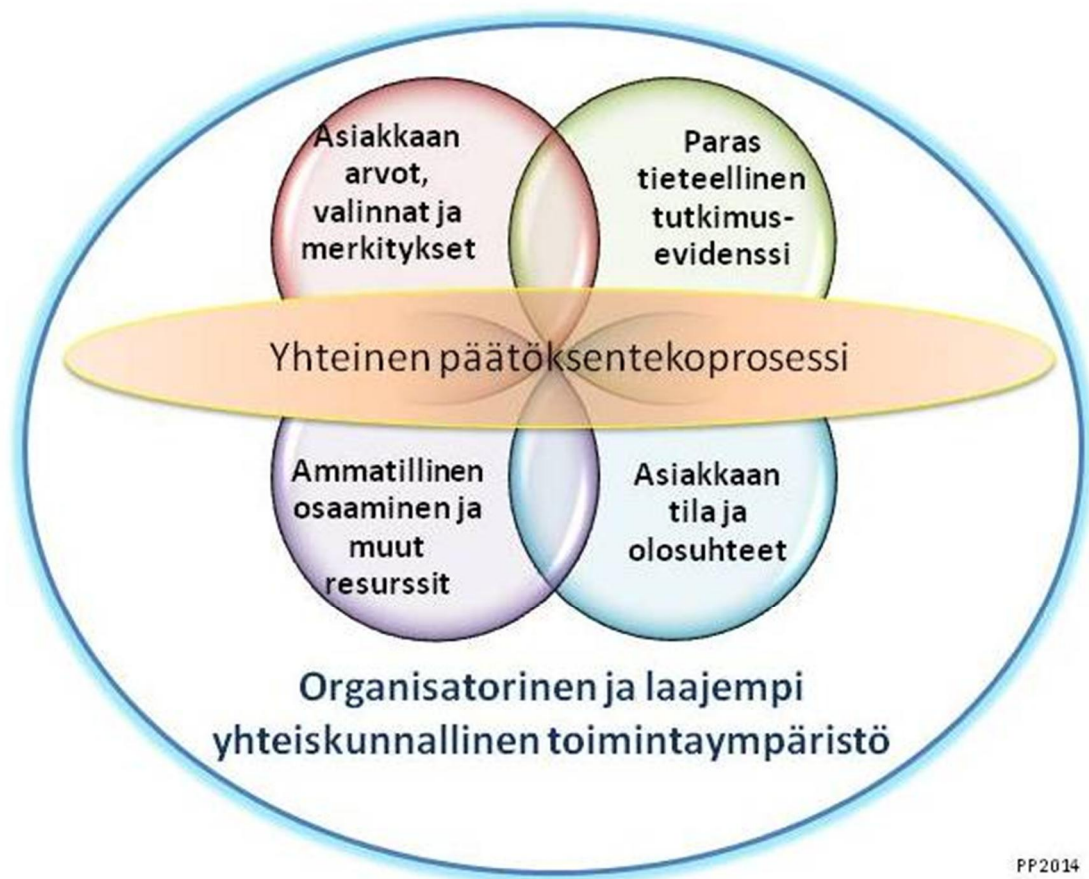
Kuva 7 Näyttöön perustuva käyttäytymistieteellisen käytäntö (Spring et al. 2008, 4)

Ero kuvaan 6 on hiuksen hieno mutta suomalaisessa kontekstissa ratkaiseva. Tässä ei puhuta resursseista vaan käytännön ammattilaisen osaamisesta ja muista resursseista. Suomalaisen todellisuuden yksi kaikkein silmiinpistävimpiä tekijöitä on, että kaikki hyvinvointiin liittyvät asiat selitetään resursseilla tai niiden puutteilla. Näyttöön perustuvan käytännön idea on, että resurssien määrä ei ole yksinään mikään mittari. Mikäli resurssit vahingoittavat ihmisten hyvinvointia tai ovat sen kannalta yhdentekeviä, hyvinvointi paranisi, mikäli näistä resursseista luovuttaisiin. Resurssit ovat vain ja ainoastaan instrumentti. Jos ne ovat oikeassa käytössä, niillä on suuri merkitys. Näyttöön perustuvan käytännön rakentumisella internetillä resurssina on ollut ratkaiseva merkitys. Nykyisin jokaisella sosiaalityöntekijällä Suomessa on Internet-yhteys. Sopii kysyä, kuinka usein sitä käytetään ajankohtaisimpaan uuteen tieteelliseen tutkimukseen tutustumiseen. Jos käytettäisiin, olisi tämä merkittävä resurssi asiakkaiden hyvinvoinnin kannalta.

Juuri nyt käsillä olevan tutkimuksen valmistuessa ilmestyi tämän transdisipliinin mallin kehittäjiin kuuluneen ja koko näyttöön perustuvan sosiaalityön voimahahmon Edward Mullenin jatkokehitemä mallista (Mullen 2014³). Malli on hyvin yksityiskohtainen ja hyvin perusteltu. Mutta se herättää muutaman sosiaalityön kannalta hyvin kriittisen kysymyksen. Ensimmäinen on, että mitä oikein sosiaalityössä tapahtuu? Mullenin klassikkoteos on vuodelta 1972, jossa käsitellään sosiaalityön interventioden vaikuttavuutta empiiristen tulosten perusteella, mutta kiinnittämällä huomiota myös käsitteellisiin kysymyksiin (Mullen et al. 1972). Kyseisessä kirjassa Mullenin ja Dumpson (1972) artikkelin otsikkoon toistamalla voi aiheellisesti kysyä: onko sosiaalityö väärällä polulla? Mutta nyt kysymyksen sisältö kohdistuu polkuun, joka tuottaa pääasiassa käsitteellisiä malleja. Toinen aito kysymys on, että onko nimenomaan sosiaalityöstä lähtevä Mullen siirtynyt tähän transdisipliiniin maailmaan, koska hän on havainnut, että sosiaalityössä ei juuri havaittavaa muutosta ole tapahtunut?

Yhteenvedona voidaan todeta, että näyttöön perustuva käytäntö tarkoittaa yhteistä päätöksentekoprosessia, jossa kyetään asiakkaan hyvinvointia parhaiten edistävällä tavalla integroimaan neljä ulottuvuutta: asiakkaan tilannetta koskevat faktat, tieteellisen tutkimuksen relevantti evidenssi, asiakkaat omat arvot ja merkitykset sekä ammattilaisen korkean tason osaaminen ja muut resurssit. Tämä toteutuu aina kunkin organisaation ja laajemman ympäristön luomassa todellisuudessa. Näin ollen voidaan päätyä seuraavaan visualisointiin.

³ Artikkelin on julkaistu *Scandinavian Journal of Public Health* maaliskuun 2014 teemanumerossa, jonka aiheena on **Evidence based knowledge**. Jälleen esimerkki siitä, kuinka perusasiat saattavat olla vähän hukassa. Eikö tieteen määritelmä ole se, että se erottuu muista tietämisen tavoista juuri siinä, että sen tieto on evidenssin perustuvaa. Se on aina epävarmaa, koska kukaan ei tiedä, koska se osoitetaan epätodeksi tai ainakin puutteelliseksi. Se, että tieteellisen tiedon luonnetta on niin vaikea ymmärtää edes tieteen sisällä, saattaa johtua muutamasta asiasta. Tärkein näistä lienee nyt käsillä olevan tutkimuksen keskeinen teema: yksilöllisyyden, minuuden ontologia. Tieteellinen tieto ei ole minkään yksilön mielentila eikä edes yksittäisen julkaisun sisältö. Tieteellinen tieto on aina kollektiivisen prosessin tulos. Sen sijaan kysymys, *mitä minä tiedän*, on tavallaan *tietää* käsitteen väärinkäyttöä. Täsmällinen käsite olisi *tiedon* sijasta *kokemus* tai *uskomus*. Suomen ja antiikin Kreikan kieli ovat tässä aika yksimielisiä. Tietäminen liittyy onnistuneeseen toimintaan, ei uskomuksiin. Suomenkielen sana *tietää* etymologisen sanakirjan mukaan ”olisi alkuaan merkinnyt ’tuntee tai osta tie’, mahdollisesti myös ’seurata jälkien muodostamaa uraa’, josta on helposti voinut kehittyä myös yleisempi menettelytavan tuntemisen tai selon hankkimisen merkitys.” (Häkkinen 2005.) Tieteellisen tiedon kannalta keskeinen *metodi* käsite on kreikankielessä synonyymi suomenkielen *tiedolle*. **Μέθοδος** tarkoittaa sanamukaisesti kulkea tietä pitkin μετά + ὁδός (Liddle & Scott 1983).

Kuva 8 Näyttöön perustuvan käytäntö päätöksentekona yhdessä asiakkaan kanssa

Näyttöön perustuvan käytännön määritelmä täydentyy näin ollen yhteisen päätöksentekoprosessin osalta.

Näyttöön perustuva käytäntö on eettisesti sitoutunutta, eksplisiittistä ja kriittiseen arvostelukykyyn perustuvaa ajantasaisen, parhaan mahdollisen tutkimusnäytön käyttöä yhteisessä päätöksentekoprosessissa asiakkaan asiassa.

3.3. Näyttöön perustuva käytäntö ammattilaisen prosessina

Kuvaus koskee näyttöön perustuvan käytännön toteuttamisen prosessia. Se on samalla alkuperäisen kirjan sisällysluettelo (Sackett 1997) olihan kirjan alaotsikko: Kuinka toteuttaa ja opettaa näyttöön perustuvaa käytäntöä.

The practice of EBM is a process of life-long, self-directed learning in which caring for our own patients creates the need for clinically important information about diagnosis, prognosis, therapy and other clinical and health care issues, and in which we:

- 1. convert these information needs into answerable questions;*
- 2. track down, with maximum efficiency, the best evidence with which to answer them (whether from the clinical examination, the diagnostic laboratory, from research evidence or other sources);*
- 3. critically appraise the evidence for its validity (closeness to the truth) and usefulness (clinical applicability);*
- 4. apply the results of this appraisal in our clinical practice; and*
- 5. evaluate our performance.*

Sackett et al. 1997, 2-3.

Näyttöön perustava käytäntö on elämän mittainen, työntekijästä itsestään ohjautuva oppimisprosessi, jossa omista asiakkaistamme huolen pitäminen luo tarpeen asiakastyön kannalta tärkeälle tiedolle koskien tilannearviointia, ennustetta ja interventiota sekä muita hyvinvoinnin kannalta tärkeitä kysymyksiä ja jossa:

1. Muunnetaan nämä tiedon tarpeet vastattavissa oleviksi kysymyksiksi.
2. Jäljitetään tehokkaimmalla tavalla paras evidenssi vastata näihin kysymyksiin
3. Arvioidaan kriittisesti evidenssi sen validiuden (totuudenmukaisuuden) ja hyödyllisyyden (soveltuvuuden asiakastyöhön) perusteella
4. Sovelletaan tämän arvioinnin tulokset asiakastyöhön
5. Arvioidaan tämä prosessi.

Kukin kirjan ensimmäisen painoksen luvuista käsitteli kysymystä 1-5. Seuraavissa painoksissa rakenne muuttui. Tässä on kolmannen painoksen vastaava kohta.

How do we actually practice EBM?

The full-blown practice of EBM comprises five steps; this book takes them up in turn:

Step 1: converting the need for information (about prevention, diagnosis, prognosis, therapy, causation, etc.) into an answerable question (Ch. 1).

Step 2: tracking down the best evidence with which to answer that question (Ch. 2).

Step 3: critically appraising that evidence for its validity (closeness to truth), impact (size of the effect), and applicability (usefulness in our clinical practice) (first halves of Chs. 3-6).

Step 4: integrating the critical appraisal with our clinical expertise and our client's unique biology, values, and circumstances (the second halves of Chs 3-6).

Step 5: evaluating our effectiveness and efficiency in executing steps 1-4 and seeking ways to improve them both for next time (Ch. 8).

Straus et al. 2005, 3-4.

Ratkaiseva ero näiden kahden painoksen välillä on, että toisesta painoksesta lukien askelmat 3 ja 4 eli evidenssiin kriittinen arviointi ja sen integrointi asiakastyöhön käsitellään erikseen kullakin evidenssin pääalueella eli tilannearvioinnissa, ennusteessa, interventioiden vaikuttavuudessa ja interventioiden vahingollisuudessa. Se, että näyttöön perustuvan käytännön ajatellaan koskevan yksinomaan interventioiden vaikuttavuutta osoittaa, että juuri kukaan ei ole perehtynyt kysymyksen alkuperäisiin lähteisiin.

Kaikki näyttöön perustuvassa käytännössä lähtee asiakastyön informaatiotarpeista. Nämä informaatiotarpeet ovat täsmälleen samat jokaisella asiakkaalla riippumatta hänen ongelmastaan. Ensimmäinen on: mistä on kysymys. Olivat oireet tai käyttäytyminen mitä tahansa, haluamme tietää, mistä on kysymys. Esimerkiksi sosiaalityössä aivan olennainen kysymys on selvittää, mistä on kysymys lapsen itkuisuudessa tai sulkeutuneisuudessa. Tätä ei voi tehdä ilman tieteellisen tutkimuksen apua. Merkittävä osa tieteellisestä tutkimuksesta kohdistuu eri ilmiöiden, käyttäytymisen ja ongelmien tunnistamiseen. Samalla kysymys on hyvin arkinen. Jokainen vanhempi joutuu pohtimaan onko murrosikäisen uhmakkuus vain

pyrkimystä irti vanhemman auktoriteetista vai onko se myös lapsen itsensä hyvinvoinnille tuhoisaa.

Toinen asiakkaan luontainen kysymys ei ole kuinka ongelma hoidetaan vaan mikä on sen ennuste. Kukaan ei ryntää lääkärille, jos tietää ongelman hoituvan itsestään. Useasti kysymys on juuri siitä, tiedämmekö tunnistelun ongelman luontaisesta kehityksestä mitään. On merkillinen yhtälö, että juuri yhteiskuntatieteellisestä tutkimuksesta lähtenyt epidemiologinen tutkimus on nykyisin yhteiskuntatieteilijöille suhteellisen tuntematonta. Nykyisin merkittävä osa yhteiskuntatieteellisestä tutkimuksesta erilaisten ongelmien esiintyvyydestä (esimerkkinä koulukiusaaminen: Sourander et al. 2000; Santalahti et al. 2008; Sourander et al. 2009; Brunstein Klomek et al. 2010; Klomek et al. 2011; Niemelä et al. 2011) tehdään lääketieteessä. Ilman täsmällistä epidemiologista tietoa ei ole mahdollista ymmärtää kuka tarvitsee ja minkälaista apua. Esimerkiksi edellä mainitut suomalaiset epidemiologiset tutkimukset osoittavat, että ei vain koulukiusatun mutta yhtä paljon koulukiusaajan hyvinvointi on hyvin hauras. Kaikkein vaikeimmassa asemassa ja välittömän avun tarpeessa olisivat ne, jotka ovat sekä koulukiusaajia että sen uhreja. Tässä hyvin yksinkertainen esimerkki kuinka tieteellistä tutkimusta voisi hyödyntää käytännön työssä. Mutta myös esimerkki kuinka Suomessa tehdään kansainvälistä huippututkimusta sosiaalityön ydinkysymyksistä ilman, että sosiaalityön tutkijat ovat siinä mitenkään mukana tai edes tietoisia kyseisestä tutkimuksesta.

Sosiaalityössä on hyvin suosittua puhua ehkäisevästä työstä. On hyvä kuitenkin muistaa, että jotenkin rationaalinen puhe ehkäisevästä työstä edellyttää tuekseen vankkaa epidemiologista tietämystä erilaisten ongelmien luontaisesta kehityksestä. Kuitenkin yleisvaikutelma sosiaalityön tutkimuksesta on, että juuri epidemiologinen tutkimus loistaa poissaololaan. Tosin tämä on virheellinen vaikutelma, kuten myöhemmin tässä tutkimuksessa tul- laan kansainvälistä tutkimusta tarkastelemalla havaitsemaan.

Näyttöön perustuvan käytännön näyttö koskee erityisesti kysymyksiä ilmiön tunnistamisesta, ilmiön kehityksestä, intervention vaikuttavuudesta ja intervention tuottamasta vahingosta. Ja varsinainen prosessi sisältää viisi askelmaa, joista ensimmäinen ja tärkein on kysymyksen esittäminen. Ensimmäisessä sosiaalityötä käsittelevässä näyttöön perustuvan käytännön oppikirjassa (Gibbs 2003) asia esitetään samaan tapaan. Gibbs puhuu näyttöön perustuvan käytännön käsitteellisestä ja operationaalisesta määritelmästä.

Käsitteellinen määritelmä kuulu näin:

Asettamalla asiakkaan edun etusijalle, näyttöön perustuvan käytännön ammattilainen omaksuu elinikäisen oppimisen prosessin, jossa jatkuvasti esitetään täsmällisiä kysymyksiä, joilla on välitöntä käytännöllistä merkitystä asiakkaille, etsitään objektiivisesti ja tehokkaasti kuhunkin kysymykseen liittyvä ajan-kohtainen paras evidenssi ja ryhdytään asianmukaisiin toimiin evidenssin pohjalta.

Gibbs 2003, 6.

Operationaalinen määritelmä taas kuulu näin:

Näyttöön perustuvan käytännön askeleet:

1. Motivoituminen näyttöön perustuvan käytännön soveltamiseksi.
2. Informaatiotarpeiden muuntaminen hyvin muotoilluksi, vastattavissa olevaksi kysymykseksi.
3. Jäljittää parhaalla mahdollisella tehokkuudella paras evidenssi tuohon kysymykseen vastaamiseksi.
4. Arvioida kriittisesti evidenssin validiteetti ja käyttökelpoisuus.
5. Soveltaa arvioinnin tulos käytäntöön.
6. Suorituksen evaluaatio.
7. Opettaa muille kuinka tämä tehdään.

Gibbs 2003, 9.

Käsitellessään näyttöön perustuvassa käytännössä syntyviä täsmällisten kysymysten päätyyppejä, Gibbs (2003, 59) luettelee viisi eri ryhmää: kysymys intervention vaikuttavuudesta, ehkäisystä, tilannearvioinnin menetelmästä, toiminnan kuvauksesta ja riskin arvioinnista. Tämä noudattaa alkuperäistä pääkysymysten ryhmittelyä, joita on kolme. Ensimmäinen koskee kuvausta ja tunnistamista eli kysymykset tilannearvioinnista ja diagnoosista. Toinen kysymysten pääryhmä liittyy aikaan eli kysymykset ennusteesta, riskeistä ja ehkäisystä. Kolmas pääryhmä koskee intervention valintaa eli ennen kaikkea kysymys intervention vaikuttavuudesta. Alkuperäisen oppikirjan toisesta painoksesta lukien (Sackett et al. 2000) esitettävät kysymykset on jaettu kahteen pääryhmään: tausta- ja etualakysymyksiin.

Taustakysymykset ovat laajoja yleisen tiedonintressin kysymyksiä esimerkiksi ”Miksi koulukiusaamista esiintyy?” tai ”Millaista tutkimusta näyttöön perustuvasta käytännöstä on tehty?”. Sackett ja kumppaneiden mukaan nämä kysymykset kuvaavat alkuvaiheen, heikon asiantuntemuksen vaiheen kysymyksiä. Asiantuntemuksen lisääntyessä siirrytään yhä enemmän etualan kysymyksiin. Ne ovat muotoa ”Mikä on toimivin standardoitu mittari yläasteikäisten lasten koulukiusaamisen tunnistamisessa?” tai ”Minkälainen koulutusinterventio olisi tehokkain tapa aloittaa lastensuojelun sosiaalityön organisaatiossa toiminnan kehittäminen kohti näyttöön perustuvaa käytäntöä?” Kirjoittajat eivät mainitse tätä, mutta erottelun taustalla voi nähdä Thomas Kuhnin esiparadigmaattisen tutkimuksen ja normaali-tieteen välisen eron, joista ensimmäinen ihmettelee, mitä todellisuus on kun jälkimmäinen on konkreettista ongelmanratkaisua.

Gibbs (2003) esittää saman luokituksen kuin alkuperäislähde hyvälle eli etualan kysymykselle näyttöön perustuvan käytännön ensimmäisessä vaiheessa. Hyvän kysymyksen pitäisi aina sisältää neljä komponenttia (Sackett et al. 2000, 15; Gibbs 2003, 59): 1 Täsmällisen kuvauksen asiakkaasta tai ongelmasta 2. Täsmällisen kuvauksen interventioista tai toiminnasta 3. Vertailukohdan 4. Kuvauksen tavoiteltavasta lopputuloksesta. Tämä suhteellisen vaatimaton lista on tosiasiaa hyvin merkittävä ja tekee tyhjäksi merkittävän osan näyttöön perustuvan käytännön nimissä tehdystä hallinnoinnista. Jokainen voi nähdä, että sellainen leima, että jokin interventio olisi ”näyttöön perustuva” tai vain yksinkertaisesti vaikuttava, on mahdottomuus. Tästä huolimatta vaikuttavuus on jokaisen intervention tärkein ominaisuus. Vaikuttavuuden suhteen on vain kyettävä osoittamaan 1. Mistä ongelmasta täsmällisesti on kysymys? 2. Mihin interventioon tai ei-interventioon verrattuna vaikuttavuus on havaittu? 3. Mikä on täsmällinen vaikuttavuuden mittari eli lopputulos? Se mikä tekee näyttöön perustuvan käytännön niin kiehtovaksi, on tämä asioiden monimutkaisuus. Otetaan esimerkiksi koulukiusaaminen ja kaikkein vakavin ongelma, jossa nuori on sekä koulukiusaaja että koulukiusattu. On helppo ajatella kahta hyvin erityyppistä interventiota, joiden lopputulos on täysin erilainen eikä siis lainkaan verrattavissa toisiinsa. Ensimmäisessä vaihtoehdossa terapoidaan nuorta ja hän saa edellytykset käydä läpi oman elämänsä vaikeita kokemuksia ja saa kenties välimatkaa ja etäisyyttä siihen, kuinka toimia vaikeissa ja haastavissa tilanteissa. Toisessa vaihtoehdossa ei lainkaan kiinnitetä huomiota kiusaaja/kiusattu-yksilöön vaan kehitetään ryhmän kykyä säädellä toimintaa, jonka se hyväksyy, pitää suotavana ja jota se edistää. On helppo nähdä kuinka näissä molemmissa vaihtoehdossa on eri ongelma, eri interventio ja eri tulos.

Suurin ero tai vaihtelu eri määritelmissä tai käsitteellistyksissä näyttöön perustuvan käytännön viidestä (tai Gibbs seitsemästä) askelmasta koskee prosessin evaluaatiota. Kuten alkuperäisessä mallissa eksplisiittisesti todetaan, arviointi koskee nimenomaan sen arviointia, kuinka ammattilainen toteuttaa näyttöön perustuvan käytännön edeltävät prosessin vaiheet (Sackett 1997, 208). Esittääkö hän vastattavissa olevia kysymyksiä tai kerääkö ajantasaista parasta evidenssiä? Toisin sanoen kyseessä on näyttöön perustuvan käytännön prosessin arviointi. Sen sijaan Gibbs keskittyy yksinomaan tulсарviointiin. Hänen kirjassaan asiaa käsittelevän luvunsa nimi on ”Datan kerääminen käytännössä” (Gibbs 2003, 237) ja tärkein käsiteltävä menetelmä on tapauskohtainen arviointi. Myös toinen näyttöön perustuvan sosiaalityön oppikirja keskittää huomionsa asiakkaan hyvinvoinnin muutokseen. Siinä viiden askeleen mallissa tämän vaiheen nimi on varta vasten *asiakkaan edistymisen seuranta* (Rubin 2008, 32; toinen painos Rubin & Bellamy 2012). Pieneltä vaikuttava ero on tosiasiaa dramaattinen. Voiko prosessia lainkaan arvioida ilman asiakkaan hyvinvoinnin muutoksesta kertovaa dataa? Sosiaalityön tutkimuksen positiivinen panos on korostaa nimenomaan tässä yhteydessä tapauskohtaisen arvioinnin merkitystä. Aivan liian usein näyttöön perustuva käytäntö laimenee tietyn säännön noudattamiseksi, kun tosiasiaa kaikki tutkimus on vain viitteellistä ja enemmän tai vähemmän epävarmaa. Mahdollisimman tarkat havainnot asiakkaan hyvinvoinnin muutoksesta ovat ensisijaisia kaikkeen tutkimukseen nähden, vaikkakin näiden havaintojen tekeminen usein edellyttää parhaaseen tutkimukseen perehtymistä.

Sosiaalityön tutkimuksen historiassa tapauskohtaisella arvioinnilla on suhteellisen vankka asema ainakin oppikirjojen osalta. Alan klassikko on *Evaluating Practice. Guidelines for the Accountable Professional* (Bloom et al. 2009), jonka 6. painos on vuodelta 2009 ja ensimmäinen painos vuodelta 1982 (Bloom & Fischer 1982). Kirjoittajat painottavat kuinka läheisesti tapauskohtainen arviointi liittyy näyttöön perustuvaan käytäntöön ollen kuitenkin eri asia. He käyttävät omasta lähestymistavastaan nimitystä arviointi-informoitu käytäntö (*evaluation-informed practice*, Bloom et al. 2009, 1) ja kuvaavat sitä perustuen pitkään sosiaalityön traditioon, jonka juuret johtavat 1970-luvulle (esim. Fischer 1973; Bloom 1975; Fischer 1978).

Tapauskohtaisella arvioinnilla on myös Suomessa sosiaalityössä jotain kokemuksia (Rostila & Mäntysaari 1997; Kazi 2003; Julkunen et al. 2005). Kaiken kaikkiaan on ainakin

suomalaisessa sosiaalityön todellisuudessa ilmeistä, että tarvitaan sekä tapauskohtaista arviointia että tutkimustiedon hyödyntämisen prosessin arviointia, mikäli meillä halutaan toteuttaa näyttöön perustuvaa käytäntöä. Käytännön kokemus on osoittanut, että tapauskohtainen arviointi herättää kiinnostuksen tieteellisen tutkimuksen hyödyntämiseen käytännössä.

Johtopäätöksenä voitaneen todeta, että evaluaation pitäisi koskea molempia asioita: menetelmällisesti korkeatasoista sekä prosessin että lopputuloksen eli vaikuttavuuden arviointia. Näin ollen näyttöön perustuvan käytännön prosessin kuvaus tai määritelmä kuuluisi näin.

Näyttöön perustuvalla käytännöllä tarkoitetaan prosessia, jossa:

1. Esitetään asiakastyön kuluessa relevantteja ja vastattavissa olevia kysymyksiä.
2. Tunnistetaan ja kootaan ajankohtaisin ja paras tutkimusnäyttö kyseiseen kysymykseen vastaamiseksi.
3. Arvioidaan tutkimusnäytön validiteetti ja käyttökelpoisuus juuri kyseisessä asiakastapauksessa.
4. Ryhdytään toimimaan arvioidun näytön, asiakkaan arvojen ja olosuhteiden kannalta relevantilla tavalla.
5. Arvioidaan sekä edeltävän prosessin toteutus että asiakkaan yksilöllinen hyvinvoinnin muutos.

On helppo havaita, missä ovat näyttöön perustuvan käytännön metodologiset juuret. Lähimmät juuret ovat järjestelmällisissä tutkimuskatsauksissa, joissa tutkimustarkoituksessa toteutetaan prosessin kolme ensimmäistä askelmaa. Ero on luonnollisesti se, että järjestelmällisen tutkimuskatsauksen tuotos on synteesi parhaasta mahdollisesta tutkimuksesta kun näyttöön perustuvassa käytännössä tämä synteesi on panos seuraavalle vaiheelle, jossa mietitään toimintaa asiakastilanteen hoidossa. Käytännössä tämä yhteys on hyvin konkreettinen, koska näyttöön perustuvan käytännön yksi keskeinen näytön keräämisen instrumentti on järjestelmällinen tutkimuskatsaus.

3.4. Mitä näyttöön perustuva käytäntö ei tarkoita ja mitä esteitä tämän tunnistamiselle on?

Suomalaisessa ajattelussa näyttäisi olevan varsin yleistä sekoittaa näyttöön perustuva käytäntö joihinkin instrumentteihin, jotka on tarkoitettu helpottamaan käytäntöä. Suomessa on ollut suosittua laatia terveydenhuollossa käypähoito-suosituksia siitä, mitkä näyttäisivät olevan vaikuttavia interventioita eri sairauksissa. Tällaisten *practice guidelinesien* olemassaolo on erittäin positiivista, mutta siitä ei voi vielä päätellä, että missään päin Suomea toteutettaisiin näyttöön perustuvaa käytäntöä. Näyttöön perustuvan käytännön olemassaolo edellyttää, että kykenee kriittisesti arvioimaan parhaan näytön, mukaan lukien nämä käypähoito-suositukset. Tämän arvioinnin on tapahduttava muilla kriteereillä kuin viittaamalla instituutioiden tai tutkijoiden arvovaltaan. Vaikka käypähoito-suosituksen tarjoama näyttö olisi ajantasaisinta ja parasta, vaikka ammattilainen toimisi sen viitoittamalla tavalla, ei käytäntö ole välttämättä näyttöön perustuvaa lääketiedettä, mikäli tätä ei tehdä eksplisiittisesti ja potilaan arvojen sekä valintojen pohjalta. Näyttöön perustuvaa käytäntöä tulee kyetä toteuttamaan kaikissa hoidon kannalta relevanteissa kysymyksissä, myös niissä, mistä ei ole käypähoito-suositusta.

Toinen väärinkäsitys erityisesti kansainvälisessä sosiaalityön kirjallisuudessa on sekoittaa näyttöön perustuva käytäntö siihen nimikkeeseen, joka voidaan antaa interventiolle, jolla on vankkaa näyttöä empiirisestä vaikuttavuudesta. Kyky tunnistaa interventiot, joilla on tutkitusti näyttöä vaikuttavuudesta tietyn ongelman ja tietynlaisen väestön osalta, on keskeinen osa näyttöön perustuvaa käytäntöä. On sinänsä ymmärrettävä merkityksen siirtymä alkaa kutsua näyttöön perustuvaksi käytännöksi sellaista interventiota, jolla tällaista näyttöä on tarjota. Mutta tämän ulkoisen näytön olemassaolo ei mitenkään takaa sitä, että itse interventiota toteutettaisiin näyttöön perustuvan käytännön periaatteiden mukaisesti. Pikemminkin päinvastoin. Mikäli interventio haluaa mainostaa itseään tällä nimikkeellä, on suorastaan todennäköistä, että yksittäisessä asiakasprosessissa ei panosteta juuri sen asiakasprosessin kannalta relevantin tutkimusnäytön etsimiseen tai juuri kyseisen asiakkaan olosuhteiden ja arvojen selvittämiseen. Tässä menee yksinkertaisesti sekaisin kaksi eri asiaa. Näiden *Empirically Supported Interventions* (ESI) tunnistaminen on monta kymmentä vuotta vanhempi ”liike” kuin näyttöön perustuva käytäntö. Niiden taustalla oli tilanne, jossa aikanaan menetelmällinen osaaminen oli kehittynyt siinä määrin, että kyettiin sanomaan jotain suhteellisen luotettavasti eri interventioiden vaikuttavuudesta. Mutta, kuten todettu,

intervention vaikuttavuus on vain yksi mahdollinen kysymys näyttöön perustuvassa käytännössä ja esimerkiksi sosiaalityössä ei useinkaan esisijainen kysymys.

Erottelu sen välillä, tunnistaako intervention, jonka vaikuttavuudesta on näyttöä (ESI) ja tunnistaako käytännön, joka on näyttöön perustuvaa käytäntöä (EBP), on keskeinen asia. Alan parhaat asiantuntijatkaan sosiaalityössä eivät ole aina riittävän selvästi tehneet tätä eroa. Pitkään puhuttiin kahdesta erilaisesta näyttöön perustuvan käytännön käsitteestä, laajasta ja suppeasta. Niissä harvoissa kirjoituksista, joita Suomessa on näyttöön perustuvasta käytännöstä sosiaalityössä, käsitellään myös näitä kahta eri merkitystä (Raunio 2010). Myös Allen Rubin esittää nämä kaksi eri merkitystä oppikirjansa ensimmäisessä painoksessa (2008, 6). Saman kirjan toisessa painoksessa kyseisessä kohdassa esitetään vain ja ainoastaan alkuperäinen määritelmä, eli ns. laaja määritelmä (Rubin & Bellamy 2012, 6-7). Tavallaan on jopa ironista, että tämän äärimmäisen tuotteliaan kirjoittajan kirjan toiseen painokseen on kuitenkin jäänyt alkuperäisestä väärinkäsityksestä seuraava tulos. Käytännön todellisuudessa kysymys siitä, mikä on paras tilannearvioinnin menetelmä, on usein ensisijainen intervention valintaan nähden. Samoin hyvinvoinnin ennuste on ensisijainen kysymykseen, mikä olisi paras vaikuttavin interventio. Sen sijaan Rubin ja Bellamy nimeävät vanhasta tottumuksesta näyttöön perustuvan käytännön neljännen vaiheen intervention valinnaksi ja toteuttamiseksi (2012, vii) ikään kuin ainoa mahdollinen kysymys koskisi aina vain valittavaa interventiota.

Eileen Gambrill ei pidä tätä aivan vähäpätöisenä kysymyksenä. Hän esittää yhtenä konkreettisena esimerkkinä propagandasta auttamisammateissa sen, että erilaiset kirjoittajat ja konferensseissa esityksiä pitävät ihmiset rajaavat näyttöön perustuvan käytännön merkityksensä sellaisten interventioiden toteuttamiseen, joiden vaikuttavuudesta on näyttöä (Gambrill 2012, 64). Propagandalla Gambrill tarkoittaa tietoista ja harkittua asioiden vääristelyä, jonka tarkoituksena on vaikuttaa ihmisten käyttäytymiseen niin, että he eivät ajattele, vaan vain reagoivat. Gambrillin analyysi jää kuitenkin puolitiehen koska hän ei täsmällisemmin analysoi, mikä on tämän vääristelyn intentio. Siis, miksi kannattaa tietoisesti sekoittaa näyttöön perustuva käytäntö ja leima, joka voidaan antaa interventiolle, jonka vaikuttavuudesta on empiiristä näyttöä? Tämän tutkimuksen tuloksissa näkyy kaksi erillistä syytä tai intressiä tälle propagandalle. Ensimmäinen syy on se, että maailmalla panostetaan merkittäviä resursseja hyvin strukturoitujen interventioiden kehittämiseen, tutkimiseen ja myymiseen. Jos jokin interventio onnistuu samaan EBP-leiman, on sen menekki ainakin

osittain varmistettu. Kun tarkastelee valtiollista tai organisatorista päätöksentekoa toteutettavien interventoiden valinnasta, on se pääosin hyvin kaukana näyttöön perustuvasta *poli-*cystä eli siitä, että tieteellisellä tutkimusnäytöllä olisi jokin rooli päätöksenteossa. Pääosin päätöksenteossa mielikuvilla ja leimoilla on suurempi merkitys kuin tutkimusnäytön analyysillä. Juuri tästä syystä EBP-leiman saaminen on erityisen tuottoisaa. Tämä tosin on hypoteesi, jota pitäisi erillisessä tutkimuksessa testata. Näyttöön perustuva käytäntö toimii leimojen sijaan paljon täsmällisemmän näytön varassa. Pitää pystyä vastamaan vähintään neljään kysymykseen: millainen näyttö, mistä asiasta, minkä ongelman suhteen ja minkä väestön osalta. Ja näidenkään jälkeen mikään interventio ei muutu näyttöön perustuvaksi käytännöksi, koska näyttöön perustuvan käytännön ydin on vasta prosessin seuraava vaihe, kertyneen tiedon hyödyntäminen yksittäisen asiakkaan osalta.

Toinen selkeä intressi näyttöön perustuvaan käytäntöön kohdistuvalle propagandalle tulee myös esille tämän tutkimuksen tuloksissa. Sosiaalityön käytännössä ja tutkimuksessa on hyvin vahva pastoraalitraditio. Ehkä täsmällisimmin tämän käytännön ja ajattelutavan on kuvannut Michel Foucault vuoden 1978 Collège de France luennoissaan (Foucault 2009; 2010b). Tässä tuhatvuotisessa perinteessä lammaspaimen uhrautuu laumansa puolesta, mutta erikoisella menetelmällä, jossa yksilö on kaiken huomion keskipiste. Tästä herooisesta uhrautujasta ja heikomman ymmärtäjästä sitten muodostuu oma instituutio, jossa ei ole juuri mitään asemaa tieteelliselle ja kriittiselle tutkimukselle. Jos näyttöön perustuva käytäntö saadaan näyttäytymään teknokraattisena byrokratiana, yksilölliseen vuorovaikutukseen perustuva sielunpaimennus näyttäytyy hohdokkaammalta. Helmikuun 15. päivän luennossaan 1978 hän tiivistää sielunpaimennuksen ja pastoraalivallan merkitystä. Olen-
naista on ymmärtää, että kyseessä on ajattelutapa ja toimintakäytäntö, joka on samaan aikaan läpäissyt länsimaat tuhannen vuoden ajan mutta on samalla hyvin spesifi ja erityinen. Esimerkiksi kreikkalaisessa perinteessä se on lähes tuntematon. Linja sielun paimenesta Freudin sohvalle ja sosiaalitoimistoon on ilmeinen ja vahva, mutta ei tyhjennä koko pöytää. Varsinkin Yhdysvaltain ja Euroopan ulkopuolella, erityisesti Afrikassa ja Etelä-Amerikassa, on sosiaalityöllä täysin toisenlainen perinne, jossa yksilöllisellä sielunpaimennuksella ei ole juuri mitään roolia koska toiminnan yhteistyökumppani ei ole yksilö vaan yhteisö.

Seuraavien Foucault-sitaattien ainoa ongelma on, missä määrin ne ovat tarkkoja kuvauksia 1200-luvulta 1700-luvulle. Tämä kysymys menee kuitenkin nyt käsillä olevan tutkimuksen

ulkopuolelle. Tässä riittää vain, että tunnistetaan se, mitä tapahtuu sosiaalitoimistossa kun postmoderni tai sosiaalisen konstruktivismin omaksunut sosiaalityöntekijä tekee yksilöllistä sosiaalityötä.

Lopulta kaikki ne taistelut, jotka eivät ainoastaan läpäisseet kristillistä kirkkoa vaan kristillisen maailman, toisin sanoen länsimaailman 1200-luvulta 1600–1700 luvuille, olivat taisteluja paimenvallasta ja paimenvallan ympärillä. ... uskonsotiin kulminoituneet taistelut olivat pohjimmiltaan taisteluja siitä, *kenellä on lopulta valta hallita ihmisiä, ohjata heitä heidän jokapäiväisessä elämässään, niissä yksityiskohdissa ja siinä aineellisuudessa, joista heidän elämänsä muodostuu.*

Foucault 2009, 149; 2010b, 151 (kursiivi PP).

On ollut feodalismien vastaisia vallankumouksia, mutta ei koskaan sielunpaimennuksen vastaista vallankumousta. Sielunpaimennus ei ole vielä kohdannut sellaista perustavaa vallankumouksen prosessia, joka olisi syrjäyttänyt sen historiasta.

Foucault 2009, 150; 2010b, 151–152.

Viimeistä ja käsillä olevan tutkimuksen tarkoituksia varten terävintä sitaattia Foucault ei koskaan esittänyt Pariisissa, mutta se on luettavissa hänen käsikirjoituksestaan. Samalla siihen tiivistyy ydin hänen loppukautensa tutkimusteemoista, joiden avaus oli kaksi vuotta aikaisemmin julkaistu *Tiedontahto* (Foucault 1981a; 1998a).

... sielunpaimennuksella oli yksilöllistäviä vaikutuksia: se lupasi pelastuksen jokaiselle ja yksilöllisessä muodossa; se vaati kuuliaisuutta, mutta yksilön suhteena toiseen yksilöön ja taaten kuuliaisuuden yksilöllisyyden; se antoi jokaisen tuntee totuuden, paremminkin: oman totuutensa. Länsimainen ihminen yksilöllistyy sielunpaimennuksen kautta siinä määrin kuin paimennus johtaa hänen pelastukseen, joka kiinnittää hänen identiteettinsä lopullisesti, alistaa hänet ehdottomien kuuliaisuuksien verkostolle ja istuttaa häneen dogman muodossa olevan tiedon samalla hetkellä kuin se kiskoo hänestä hänen sisäisen totuutensa salaisuuden. Identiteetti, alistuminen, sisäisyys: länsimaisen ihmisen yksilöllistymisen tapahtui kristillisen sielunpaimennuksen pitkän vuosituhannen aikana

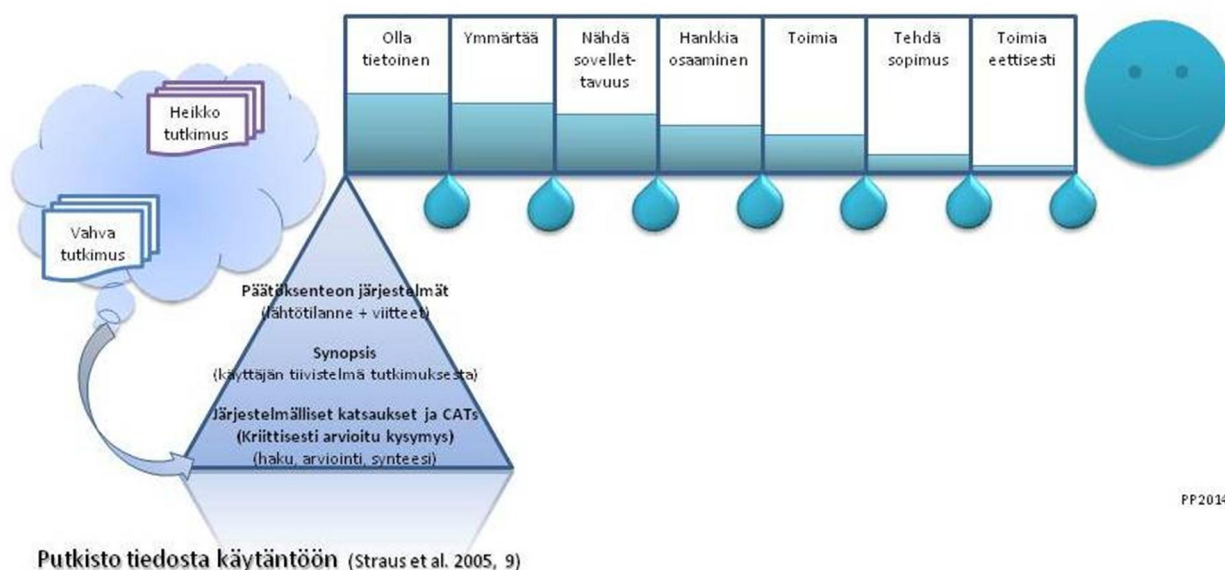
subjektiivisuuden hinnalla. Subjektiksi tekemisellä. Tullakseen yksilöksi on tultava subjektiksi ("subjekti"-sanalla kaikissa merkityksissä).

Foucault 2009, 231; 2010b, 224–225.

Tämä yksilöllistävä sielunpaimennus kiteytyy samaan menetelmään sosiaalityön käytännössä ja tutkimuksessa: molemmat keskittyvät pääosin kirjamaan, mitä ihmiset sanoivat. Kaikki asiakkaat ovat ainutkertaisia yksilötapauksia ja ainoa mitä sosiaalityössä voi oppia, on tämä yksilöllistävä vuorovaikutus ja sen dokumentointi.

3.5. Knowledge Transfer (*tietämyksen siirto*)

Näyttöön perustuva käytäntö on pidettävä erillään viime aikoina hyvin suositusta aiheesta *Knowledge Transfer* tai *Translational Research*. Käsitteillä viitataan siihen kokonaisprosessiin, jossa toisessa päässä on tieteellinen perustutkimus ja toisessa päässä ihmisten hyvinvointia edistävät käytännön ratkaisut (esim. Palinkas & Soydan 2012, 9). On selvää, miksi juuri tämän alan tutkimus on niin suosittua varsinkin lääketieteessä. Prosessiin investoidaan massiivisia taloudellisia panoksia ja siinä onnistuminen tuo massiiviset voitot. Näyttöön perustuvasta käytännöstä se eroaa siinä, että näyttöön perustuva käytäntö on yksi tapa tehdä juuri tätä eli hyödyntää parasta tutkimusta ihmisten hyvinvoinnin edistämisen käytännön ratkaisuissa. Ja tämä näkökulma on ollut keskeisenä näyttöön perustuvassa käytännössä alusta alkaen kuten voi havaita Kuvasta 3 tai oheisesta samojen tekijöiden modernimmasta versiosta.

Kuva 9 Putkisto tiedosta käytäntöön (Straus et al. 2005, 8)

On myös hyvin yleistä, että organisaatio nimittää itseään näyttöön perustuvan käytännön organisaatioksi, jos sen tehtävä on tuottaa sitä tutkimusnäyttöä tai tutkimusnäytön tiivistelmää, jota käytännössä voidaan sitten hyödyntää. Tämä ei välttämättä ole edes näyttöön perustuvan käytännön edistämistä koska näyttäisi olevan niin, että näyttöön perustuvan käytännön toteuttamisen esteet ovat pääosin aivan muualla kuin tutkimusnäytön saatavuudessa. Silti tällaiset organisaatiot ja niiden tietokannat ovat tärkeitä osia näyttöön perustuvan käytännön mahdollistamisessa.

Vakavin ongelma tässä laajassa tutkimustiedon hyödyntämisen tutkimuksessa on eettinen. On täysin perusteltua ja järkevää tutkia laajaa ja monimutkaista tiedon hyödyntämisen prosessia, jos käytännön asiakastyössä on jo toteutettu näyttöön perustuva käytäntö eli ammatillaiset systemaattisesti hyödyntävät tutkimusta työssään. Mutta on vähintäänkin eettisesti kyseenalaista, mikäli ammatillisen käytännön piirissä ei ole tehty juuri mitään näyttöön perustuvan käytännön toteuttamiseksi ja huomion siirtämisellä tähän laajempaan hyödyntämisprosessiin pyritään ulkoistamaan tutkimustiedon hyödyntäminen käytännön valintojen ja päätöksentekoprosessin ulkopuolelle. Juuri näin näyttää sosiaalityön piirissä ainakin osittain käyneen. Sosiaalityön piirissä on tehty erittäin ansiokasta tutkimusta aiheesta. Yksi parhaista esimerkeistä on Sandra Nutely tutkimusryhmän tutkimukset (esim. Walter et al.

2004; Nutley et al. 2007). Sosiaalityössä on kuitenkin liikaa hyvin yleisen tason kirjoittelua, jossa käsitellään erilaisia muodikkaita aiheita ilman, että ne sisältävät mitään empiiristä näyttöä tai käytännön sovellettavuutta. Esimerkkinä tästä on valitettavasti juuri edellä mainittu Palinkas ja Soydanin kirja *Translation and Implementation of Evidence Based Practice* (2012). He eivät lainkaan käsittele antamaansa otsikkoa, vaan hyvin yleisellä tasolla tätä tutkimustiedon siirtymää tutkimuksen ulkopuoliseen maailmaan. Siis eivät näyttöön perustuvan käytännön toteuttamista, vaan ylipäätään erilaista tutkimustiedon levittämistä.

3.6. Esimerkki määrittelyn vaikeudesta sosiaalityössä

Lopuksi yksi esimerkki, kuinka vaikeaksi näyttöön perustuvan käytännön määrittely sosiaalityössä on muodostunut. Bruce Thyer on yksi ahkerimmista näyttöön perustuvaa sosiaalityön käytäntöä käsitelleistä kansainvälisistä tutkijoista. Vuonna 2012 ilmestyneessä arvokkaassa kirjassa *The SAGE Handbook of Social Work* (Gray et al. 2012b) on hänen artikkelinsa ”Näyttöön perustuva käytäntö ja sosiaalityö” (Thyer 2012). Se eroaa lähes kaikista muista asioita koskevista artikkeleista siinä, että se määrittelee näyttöön perustuvan käytännön eksaktisti ja alkuperäisiä historiallisia lähteitä käyttämällä. On sinänsä kiinnostavaa, että hän toimii näin, jonka luulisi olevan yleinen käytäntö, mutta jonka puuttumista toinen näyttöön perustuvan sosiaalityön käytännön tutkija Eileen Gambrill kritisoi merkittävässä artikkelissaan, joka julkaistiin tammikuussa 2011 (Gambrill 2011b). Nerokkaassa artikkelissaan Gambrill lähtee näyttöön perustuvan käytännön keskeisestä eettisestä perustasta, jossa sitoudutaan rehellisyyteen (kerrotaan myös se, mitä ei tiedetä), avoimuuteen (kerrotaan miksi ja mitä ollaan tekemässä) ja ennen kaikkea asiakkaan hyvinvoinnin edistämiseen ja siihen, että asiakasta ei missään oloissa vahingoiteta. Gambrill kysyy, mahtavatko nämä samat eettiset periaatteet koskea myös tieteen tekijöitä ja tutkijoita. Hänen empiiriset havaintonsa osoittavat, että eivät näytä koskevan, koska asioista (esimerkiksi näyttöön perustuva käytäntö) annetaan tarkoituksellisesti täysin virheellinen kuva ja näin vahingoitetaan asiakasta, koska häntä johdetaan harhaan. Yksi tieteen eettinen käytäntö on, että käytetään primaarilähteitä ja niitä siteerataan totuudenmukaisesti. Vaikka Thyer käyttää asianmukaisia historiallisia lähteitä, jotain kummallista tapahtuu.

Thyer on voimakkaasti vastustanut edellä mainittua näyttöön perustuvan käytännön sekoittamista listoihin interventioista, joiden vaikuttavuudesta on empiiristä näyttöä (Thyer & Pignotti 2011), jonka näkemyksen hän toistaa nyt puheena olevassa kirjassa. On erittäin tärkeää erottaa asiakastyön prosessi, jossa hyödynnetään parasta käytettävissä olevaa tutkittua tietoa erilaisten käypähoitosuositusten tai vaikuttavien interventioiden listauksista.

Thyer lainaa alkuperäislähdettä (Sackett et al. 1997) koskien näyttöön perustuvan käytännön prosessikuvaus määritelmää. Tosin hän käyttää kirjan toista painosta. Thyer näyttää siteeraavan puheena olevan kirjan kyseistä kohtaa. Tarkempi tarkastelu osoittaa, että vaikka ”sitaatin” fonttityyppi poikkeaa leipätekstistä, kyse ei olekaan sitaatista koska leipätekstin edeltävä lause kuuluu näin: *”The EBP model involves five steps, as described in Sackett et al. (2000, pp. 3-4) and listed below.”* Kyse on siis Thyerin tekemästä tiivistelmästä. Seuraavassa sen ensimmäinen ja kolmas kohta:

1. Muunna informaation tarve (asiakkaan arvioinnista tai intervention valinnasta) vastattavissa olevaksi kysymykseksi.

...

3. Arvioi evidenssin uskottavuus ja sovellettavuus asiakkaan tilanteeseen. Yleisesti ottaen luetettavammille tai uskottavammille evidenssin muodoille laiteaan suurempi paino (mutta ei yksinomaan) kuin vähemmän uskottaville. Esimerkiksi havaintoja hyvin suunnitellusta satunnaistetusta koeasetelmasta (RCT) pidetään informatiivisempina kuin kvasikokeellisesta tutkimuksesta tai tuloksia hyvin suunnitellusta meta-analyysistä pidetään uskottavampina kuin yksittäisestä RCT:stä.

Thyer 2012, 409.

Ero on selvä, kun verrataan alkuperäislähteeseen. Edellä luvussa 3.3 siteerattiin kirjan ensimmäistä ja kolmatta painosta juuri tästä samasta kohdasta. Seuraavassa toisen painoksen asianomainen kohta.

Askel 1 - informaation tarpeen (koskien ehkäisyä, diagnoosia, ennustetta, hoitoa, syy-suhteita jne.) muuntaminen vastattavissa olevaksi kysymykseksi.

...

Askel 3 – evidenssin kriittinen arviointi sen validiteetin (välimatka totuuteen), vaikutuksen (vaikutuksen koko) ja sovellettavuuden (hyödyllisyys kliinisessä käytännössä) suhteen.

Sackett et al. 2000, 3-4.

Tässä on havaittavissa ainakin kolme ilmiötä. Ensinnäkin alkuperäisen näyttöön perustuvan käytännön esitettävien kysymysten moninaisuus (ehkäisy, ennuste jne.) on typistynyt koskemaan vain vaikuttavimman intervention valintaa. Toiseksi, ja edellisestä johtuen, mukaan tuodaan erilaisten tutkimusasetelmien hierarkiat. Kolmanneksi sivuutetaan täsmälliset evidenssisin arvioinnin kriteerit ja tuodaan esiin uusi arviointikriteeri ”uskottavuus” (*credibility*), joka kuitenkin viittaa juuri niihin arvoihin, joita vastaan koko näyttöön perustuva käytäntö aikaan luotiin.

Tässä yhteydessä on hyvä siteerata kokonaisuudessaan luettelo näyttöön perustuvan käytännön kannalta keskeisimmistä kysymyksistä, joista vaikuttavin interventio on vain yksi.

Taulukko 3 Keskeiset asiat asiakastyössä, joista näyttöön perustuvan käytännön kysymykset usein syntyvät

-
- 1. Asiakastyön havainnot:** kuinka asianmukaisesti kerätä ja tulkita havainnot asiakkaan historiasta ja tämänhetkisestä tilanteesta
 - 2. Etiologia:** kuinka tunnistaa syyt ongelmiin
 - 3. Ongelmien ilmeneminen asiakastyössä:** jos tiedetään kuinka usein ja milloin ongelma ilmenee erilaisena oireina ja käyttäytymisenä, kuinka käyttää tätä tietoa luokiteltaessa asiakkaan ongelmia.
 - 4. Erotteleva tilannearviointi:** kuinka kyetä jäsentämään ja keskittymään todennäköisimpiin ja vakaviimpiin ongelmiin sekä ongelmiin, joille on jotain tehtävissä.
 - 5. Tilannearvioinnin mittarit:** kuinka valita ja tulkita tilannearvioinnin mittarit tarkastelemalla niiden tarkkuutta, luotettavuutta, hyväksyttävyyttä, kustannuksia, turvallisuutta jne.
 - 6. Ennuste:** kuinka arvioida asiakkaan tilanteen todennäköistä kehitystä ajan suhteen ja ennakoita ongelman kärjistymistä.
 - 7. Interventio:** kuinka valita asiakkaalle tarjottavia interventioita, jotka aikaansaavat enemmän hyvää hänelle kuin vahingoittavat häntä ja jotka ovat niiden käyttämisen vaivan ja kustannusten arvoisia.
 - 8. Ehkäisy:** kuinka vähentää ongelman syntymisen mahdollisuutta tunnistamalla ja muovaamalla riskitekijöitä ja kuinka tunnistaa ongelma varhaisessa vaiheessa seulontainstrumenteilla.
 - 9. Kokemus ja merkitys:** kuinka eläytyä asiakkaiden tilanteisiin, arvostaa merkityksiä, joita he kokevat ja ymmärtää kuinka nämä merkitykset vaikuttavat heidän hyvinvointinsa kehittämiseen.

10. Itsensä kehittäminen: kuinka pysyä ajan tasalla, parantaa omia asiakastyön taitojaan ja toteuttaa parempaa ja tehokkaampaa käytäntöä.

(Soveltaen Sackett et al. 2000, 19.)

Tieteellisen tutkimuksen keskeinen periaate on, että tutkimusmenetelmän arvo määräytyy asetetun tutkimuskysymyksen perusteella. Täysin sama periaate toteutuu näyttöön perustavassa käytännössä: evidenssiä arvioidaan sen mukaan, mikä menetelmä on paras vastaamaan esitettyyn kysymykseen. On hyvin helppo nähdä, että satunnaistettu koeasetelma (RCT) on relevantti vain osassa edellisistä 10 kysymysalueesta. Tästä syystä on täydellinen väärinkäsitys ajatella, että olisi olemassa jokin universaali parhaan ja huonomman evidenssiin hierarkia. Jos kysymys on vaikuttavuudesta, se on hyvin selkeä. Mutta Thyer sortuu juuri tähän väärinkäsitykseen ja tarjoaa tämän universaalin hierarkian (Thyer 2012, 409). Tosin hän esittää sen muodossa, jossa en tiedä kenenkään muun sitä esittäneen. Pääpiirteisään se on tuttu: paras eli validein näyttö tulee meta-analyysistä ja huonoin mielipiteistä. Hän on kuitenkin sijoittanut kuvailevia tutkimuksia huonommaksi, mutta laadullista tutkimusta paremmaksi, epidemiologiset tutkimukset. Todellisuudessa epidemiologiset tutkimukset ovat parasta näyttöä tuottava menetelmä kun kysymys on ennusteesta ja ehkäisystä.

4. MENETELMÄ

4.1. Järjestelmällinen tutkimuskatsaus

Tutkimuksen menetelmä on järjestelmällinen tutkimuskatsaus (*systematic review, SR*). Tähän on kaksi perustelua. Ensinnäkin, jos halutaan tarkastella jonkin tutkimusalueen tieteellistä tutkimusta mahdollisemman kattavasti, ei vaihtoehtoja ole juuri muita kuin järjestelmällinen tutkimuskatsaus. Toiseksi tämän tutkimuksen kohde, eli näyttöön perustuva käytäntö, ei olisi olemassa ilman järjestelmällistä tutkimuskatsausta. Järjestelmällinen tutkimuskatsaus on yksi tärkeimpiä instrumentteja, joka mahdollistaa näyttöön perustuvan käytännön toteuttamisen. Samaan aikaan järjestelmällisiin tutkimuskatsauksiin liittyvä osaaminen, ja sen puute, on yksi keskeisimmistä tekijöistä, kun tarkastellaan näyttöön perustuvan käytännön toteutumista tai edellytyksiä.

Järjestelmällinen tutkimuskatsaus voidaan määritellä ”evidenssin kriittisen arvioinnin ja yhteenvedon menetelmä” (Petticrew & Roberts 2006, 15). Tarkemmin ilmaistuna: ”Järjestelmällinen tutkimuskatsaus on kirjallisuuskatsaus, johon sovelletaan tieteellisiä menetelmiä systemaattisen virheen (vinouman) välttämiseksi pyrkimällä tunnistamaan, arvioimaan ja syntetisoimaan kaikki relevantit tutkimukset (riippumatta tutkimusasetelmasta) vastattaessa täsmälliseen kysymykseen” (Petticrew & Roberts 2006, 9).

Siinä on hyvin tutulle kuulostavia vaiheita:

1. Määrittele selkeästi kysymys, johon katsaus pyrkii vastaamaan tai hypoteesi, jota katsaus testaa, yhdessä katsauksen käyttäjien kanssa.
2. Määritä minkä tyyppisiä tutkimuksia pitää paikallistaa, jotta kysymykseen voi vastata.
3. Toteuta kattava kirjallisuus haku, näiden tutkimusten paikallistamiseksi.
4. Käy läpi haun tulokset (valitsemalla tutkimukset, jotka täyttävät mukaan otamisen kriteerit ja joihin pitää tutustua tarkemmin ja ne jotka eivät).
5. Arvioi kriittisesti mukaan otetut tutkimukset.
6. Tee yhteenvedo tutkimuksista ja arvioi tutkimustulosten eroavuus.
7. Jaa katsauksen tulokset.

Järjestelmällisistä ja yleensä tutkimuskatsauksista on tullut erityisen suosittu aihe viime vuosina. Aiheesta julkaistaan jatkuvasti oppaita yhteiskuntatieteiden kannalta relevantista näkökulmasta (esim. Fink 2005; Petticrew & Roberts 2006; Machi & McEvoy 2009; Aveyard 2010; Cooper 2010; Major & Savin-Baden 2010; Jesson et al. 2011; Booth et al. 2012; Gough et al. 2012). Myös vastaavia esityksiä on julkaistu varta vasten sosiaalityön näkökulmasta (Littell et al. 2008; Saini & Sholonsky 2012; Kiteley & Stogdon 2014). Myöskään Suomessa ei aihe ole tuntematon (Salminen 2011). Tämä suuri kirjallisuusmassa tuo mieleen käsitteen *entropia*, koska ei ole lainkaan selvää, että asian ydin kirkastuisi siihen perehtymällä. Kiinnitän seuraavassa huomiota muutamiin keskeisiin kysymyksiin, jotka saattavat auttaa pureutumaan menetelmän ytimeen.

Järjestelmällinen tutkimuskatsaus on suhteellinen vanha ilmiö. Joel Fischer, joka julkaisi 1973 ensimmäisen sosiaalityön vaikuttavuutta koskevan järjestelmällisen tutkimuskatsauksen, käsittelee vuonna 1980 (Fischer 1980) laajemmin tutkimuskatsausten merkitystä. Hän aloittaa tarkastelunsa niistä mallinnuksista, joita 1970-lopussa oli sosiaalityössä tehty kysymyksestä *knowledge transfer* eli siitä kokonaisprosessista, jonka lopputuloksena on ammatillisessa käytännössä lisääntynyt tietämys ja toimintamahdollisuudet. Hän korostaa, että kyseessä on kokonaisprosessi, jossa varsinaisella tutkimuksella on vain yksi rooli. Yhtä tärkeä on primaaritutkimusten katsauksilla ja yhteenvedoilla. Hän käyttää esimerkkinä Yhdysvaltain sosiaalityöntekijäliiton (NASW) julkaisemaa ja Henry Maasin toimittamaa tutkimuskatsausten sarjaa, jotka oli julkaistu vuosina 1966, 1971 ja 1978 (Maas 1966; 1971; 1978). 1970-luku oli tämänkaltaisten empiiristen tutkimuskatsausten kulta-aikaa laajasti yhteiskunta- ja käyttäytymistieteissä. Klassikko on Bergin ja Garfield (1971) 950-sivuinen järkäle. Kirjan esipuheessa toimittajat toteavat, että ”näkemysemme on, että on tehty riittävästi empiiristä tutkimusta psykoterapian ja käyttäytymisen muutoksen alueilla jotta ne ansaitsevat systemaattisen katsauksen ja arvioinnin [*systematic review and appraisal*] tästä tutkimuksesta erityisenä tavoitteenaan tarkastella, mitä seurauksia tällä tutkimuksella on käytännölle” (Bergin & Garfield 1971, ix). Vastaavasti Maas toteaa sosiaalityön katsausten sarjasta, että ”sarjan tarkoitus on kerätä ja tehdä julkiseksi tutkimuksen ja niiden tulosten kriittisiä katsauksia, joista sosiaalityöntekijöille on apua. ... Julkaisemalla nämä kolme niteä NASW on osoittanut, että se tukee olettamusta, että empiirisen tutkimuksen kumula-

tiiviset katsaukset edistävät tiedon kasvua ja muutosta, joka on perustavaa informoidulle käytännölle [*basic to informed practice*]” (Maas 1978, 5).

Omassa kirjoituksessaan Fischer korostaa tutkimuskatsauksen kahta ominaisuutta kriittisinä kysymyksinä. Ensinnäkin on olennaista, miten ja millaisilla kriteereillä tutkimukset valikoituvat katsaukseen. Tämä on paljon laajempi kysymys kuin tekniset valikoitumiskriteerit puhumattakaan hakutermeistä. Fischer esittää neljä haastetta valikoitumisella. Ensimmäinen koskee tutkimuskatsausten näkökulmaa tai tarkoitusta. Tutkimuskatsauksia voi tehdä mitä erilaisimpia tarkoituksia varten mutta sosiaalityössä ja sosiaalityön tiedon karttumisen kannalta yksi on ylitse muiden. Se on näkökulma, miksi koko sosiaalityö on olemassa: kuinka pystymme paremmin auttamaan ihmisiä. Maailmassa on loputon määrä kiinnostavia kysymyksiä, mutta vain hyvin rajallisella määrällä on todellisuudessa merkitystä ihmisten auttamisessa. Auttamistakin voi olla monenlaista, mutta Fischer määrittelee sosiaalityön tehtävän niin, että siinä on tarkoitus auttaa ihmisiä edistämään tai palauttamaan heidän sosiaalista toimintakykyään ja kehittämään tälle otollisia sosiaalisia olosuhteita. Tämä taas tarkoittaa käytännössä ydin kysymystä: mitkä interventiomenetelmät, käyttäjinään millaiset ammattilaiset, työskenneltäessä minkä ongelmien kanssa, minkälaisen asiakkaiden tai systeemien kanssa, minkälaisissa tilanteissa, tuottaa vaikuttavimmat tulokset? (Fischer 1980, 147).

Tämä kohta on sikäli merkittävä, että siinä Fischer päätyy täsmälleen samaan tulokseen kuin Eileen Gambrill 32 vuotta myöhemmin (Gambrill 2012d). Tosin Gambrill esittää asian vielä radikaalimmassa muodossa kun hän toteaa, että sosiaalityö ei ole tieteenala lainkaan, vaan ihmisten auttamiseen tähtäävää toimintaa ja tieteellisen tutkimuksen pitää tukea tätä käytännöllistä päämäärää. Toinen syy, miksi edellinen Fischerin näkemys on merkittävä, on se, että siinä on ensimmäinen formulointi sille, mikä tuli kuuluisaksi 17 vuotta myöhemmin realistisen arvioinnin nimellä (Pawson & Tilley 1997). Fischer vie kysymyksenasettelun vain realististakin arviointia pitemmälle, koska hän ottaa mukaan tähän päivään asti tabuna pidetyn asian eli työntekijän ominaisuudet. Tämä näkökulma tutkimukseen, jota voidaan kutsua tutkimuksen eettiseksi asemoinniksi suhteessa todellisuuteen, on myös nyt käsillä olevan tutkimuksen keskeinen muuttuja ja analyysin väline. Tässä tutkimuksessa sitä kutsutaan tutkimuksen subjektivaatioksi, jolla tarkoitetaan sitä, miten tutkimus asemoi itsensä suhteessa todellisuuteen ja tutkimuskohteeseen.

Tutkimuksen valikoitumisen kannalta muut kriittiset kysymykset ovat Fischerin mukaan kattavuus, teoreettisen vinouden välttäminen ja ammatillisen vinouden välttäminen. Näistä kattavuuskysymys on keskeinen tässä tutkimuksessa, koska tarkoitus on käsitellä kaikkea olemassa olevaa tutkimusta. Teoreettisen vinouden välttämällä Fischer tarkoittaa, että on väärin tarkastella vain tietyn teoriaperinteen tutkimusta. Koska kysymys on ihmisten auttamisesta, on tarkasteltava toimivia ratkaisuja riippumatta siitä, mihin teoriaperinteeseen ne kuuluvat. Kolmas haaste on kaikkein vaativin. Koska on kysymys ihmisten auttamisesta, ei voida keskittyä pelkästään sosiaalityön tutkimukseen vaan toimivia ratkaisuja on tarkasteltava riippumatta ammatillisista tai tieteenalakohtaisista rajoista. Nämä kolme haastetta ovat erittäin ajankohtaisia vielä tänä päivänä sosiaalityössä. Nyt käsillä olevassa tutkimuksessa niitä kaikkia kuitenkin pyrittiin noudattaman.

Toinen kriittinen kysymys tutkimuskatsauksissa Fischerille on valikoitumisen lisäksi se, että kriteerit täyttäneiden tutkimusten tieteellistä tasoa eli näyttöä on kyettävä arvioimaan. Hänen mukaansa tämä on aivan keskeinen kysymys, koska *review* ei tarkoita vain katsausta vaan arvioivaa katsausta. Mikäli vain kuvataan tutkimusten tuloksia kykenemättä arvioimaan niiden tieteellistä näyttöä, ei olla tekemässä lainkaan tutkimuskatsausta. Tästä arvioinnin haasteesta ei pääse eroon sillä, että mukaan valitaan vain tietynlaista tutkimusasetelmaa käyttävät tutkimukset, koska mitä tahansa tutkimusasetelmaa käyttävissä tutkimuksissa on sekä hyviä keskinkertaisia ja huonoja. Huonot tutkimukset pitää kyetä erottamaan, koska ne ovat huonoja juuri siksi, että niiden tutkimustulokset eivät edusta minkäänlaista näyttöä. Fischer korostaa, että tässä on kysymys hyvin vakavasta asiasta. Hän on ällistynyt siitä, kuinka ”heikkoa empiiristä näyttöä tai metodologisesti puutteelliset johtopäätökset tai kyseenalaiset väittämät muuttuvat faktoiksi tutkimuskatsausten viittausten kautta” (Fischer 1980, 148–149). Jos tutkimuskatsauksissa sivuutetaan tämä tutkimusten arviointi ja tyydytään vain kuvaamaan tutkimustuloksia, syyllistytään vahvaan virheeseen. ”Tällaisella kuvailevalla lähestymistavalla, jossa vain *kuvataan* tuloksia, ei yksinkertaisesti ole sijaa tieteellisissä tutkimuskatsauksissa. Ne *saattavat* tosiasiassa viedä tieteenalaan taaksepäin kuin edistää sitä. On kenties ilmeistä, että tällaiset katsaukset ovat arvottomia. ... Mikäli katsauksen laatija ei tosiasiassa *arvioi* tutkimusta, josta laatii katsausta, jääme tyhjän päälle: emme tiedä yhtään enempää tieteellisesti merkittävistä tuloksista kuin ennen harjoituksen aloittamista” (Fischer 1980, 149). Nyt käsillä olevassa tutkimuksessa kaikkien mukaan valikoituvien tutkimusten näytön laatu arvioidaan.

Edellä mainittiin 12 viimevuosina julkaistua opasta järjestelmällisistä tutkimuskatsauksista. Kuvaamaan näiden julkaisujen laatua on ohessa käyty läpi, kuinka eksplisiittisesti kirjoissa käydään läpi nämä kaksi Joel Fischerin esittämää katsauksen kriittistä ominaisuutta: valikoitumisen ja kattavuuden kysymykset ja tutkimusten arviointi.

Taulukko 4 Joel Fischerin (1980) esittämän kahden tutkimuskatsauksen kriittisen elementin käsittely vastikään ilmestyneissä tutkimuskatsausten oppaissa

Julkaisu	Kattavuus, valikoituminen	tutkimusten laadun kriittinen arviointi
Fink 2005	ei	ei
Petticrew & Roberts 2006	kyllä	kyllä
Machi & McEvoy 2009	ei	ei
Aveyard 2010	kyllä	kyllä
Cooper 2010	kyllä	kyllä
Major & Savin-Baden 2010	ei	ei
Jesson et al. 2011	ei	hyvin lyhyesti
Booth et al. 2012	kyllä	kyllä
Gough et al. 2012	kyllä	kyllä
Littell et al. 2008	hyvin ohuesti	hyvin ohuesti
Saini & Shlonsky 2012	ei	kyllä
Kiteley & Stogdon 2014	ei	ei

Ensimmäiset järjestelmällisen tutkimuskatsauksen yleiset oppaat (Cooper 1984; Light & Pillemer 1984) kuvaavat asian kirkkaasti ja nykypäivän tarpeisiin täysin riittävästi. Niistä selviää myös, miksi tämän menetelmän nimi on niin kummallinen ”kirjallisuuskatsaus” (*literature review*), vaikka ei olla kirjallisuustiedettä tekemässä. Selitys on hyvin yksinkertainen. Jokaisen empiirisen tutkimuksen alussa on luku, jossa esitellään aikaisempaa tutkimusta kysymyksestä. Niin silloin, kuin vielä nykyäänkin aivan liian usein, nämä katsaukset ovat hyvin sattumanvaraisia viittauksia aikaisempaan tutkimukseen. Järjestelmällisen tutkimuskatsauksen yksinkertainen idea on tehdä tämä käyttäen tieteellisiä menetelmiä. Mukaan valikoituu kaikki relevantti tutkimus ja tämän perusteella kyetään sanomaan, mitä asiasta tiedetään parhaan tutkimuksen perusteella. Oletuksena lisäksi on, että jos tieteellistä menetelmää sovelletaan aikaisemman tutkimuksen tarkasteluun, voidaan parhaiten edistää tieteen kehitystä ja kumuloitumista.

Nykyään järjestelmällisen tutkimuskatsauksen entropia on johtanut useaan uuteen ilmiöön. Ensinnäkin on kehitetty loputon määrä järjestelmällisen tutkimuskatsauksen alatyyppejä. Esimerkiksi Petticrew ja Roberts luettelevat järjestelmällisen ja narratiivisen katsauksen lisäksi 8 muuta katsauksen tyyppiä (Petticrew & Roberts 2006, 39–41). Jotkut organisaatiot ovat luoneet omat ohjeensa tietynlaisille katsauksille. Näistä kuuluisin on luonnollisesti *Cochrane Handbook for Systematic Reviews of Interventions* (Higgins & Green 2008). Tässä ei ole erityistä ongelmaa, koska kaikki tietävät Cochrane Libraryn keskittyvän vaikuttavuutta koskeviin katsauksiin. Tilanne tulee ongelmallisemmaksi, kun voidaan lukea erikseen tutkimuskatsausten ohjeita eri organisaatioille, kuten EPPI-Centre, Centre for Reviews and Dissemination, SCIE tai Cambell Collaboration (EPPI Centre 2007; Centre for Reviews and Dissemination 2009; Hammerstrøm et al. 2010; Rutter et al. 2010). Jos näitä ohjeita ajattelee vain pragmaattisesti julkaisufoorumin sääntöinä, on tilanne jotenkin hallinnassa vaikka hämärän peittoon jää, miksi juuri tällaiset säännöt on valittu. Mutta selkeä askel entropiaan on, kun aletaan julkaista järjestelmän katsauksen alalajin ohjeita (esimerkiksi Clapton et al. 2009). Viime aikoina ovat erityisessä suosiassa olleet kartoittavat ja luotaavat katsaukset (*mapping, scoping review*). Tosiasiassa tämä katsausten alalajien lisääntyminen on täydellinen harha. Jokainen katsaus perustuu kysymykseen, johon se pyrkii vastaamaan. Kaikki niin sanotut alalajit ovat vastuksia erilaisiin kysymyksiin. Kaikki katsaukset ensisijaisesti joko ovat tai eivät ole, vain ja ainoastaan, järjestelmällisiä tutkimuskatsauksia.

Kyky esittää hyviä kysymyksiä on kehittyvän tieteenalan keskeinen indikaattori. Kun normaalitiede Kuhnin mukaan on olennaisesti ongelmanratkaisua (Kuhn 1994, 48–55; 1996, 35–42; 2012, 35–42), pelkästään tutkimalla tutkimuskysymysten täsmällisyyttä voidaan tehdä päätelmiä tieteenalan tutkimuksen tasosta. Sama ilmiö esiintyy myös ammatillisessa käytännössä: kyky esittää riittävän täsmällisiä kysymyksiä osoittaa korkealle kehittyneestä ammatillisesta osaamisesta. Juuri tämä havainto on taustalla Sackett ja kumppaneiden (2000, 15–18; Straus 2005, 15–18) jaossa taustakysymyksiin ja etualan kysymyksiin. Taustakysymykset ovat laaja-alaisia kuten ”Mistä lasten kaltionkohtelu johtuu?” tai ”Onko lastensuojelu vaikuttavaa? Etualan kysymykset muodostuvat aina neljästä elementistä: 1. Asiakasryhmä tai ongelma 2. Interventio tai altistuminen 3. Vertailu 4. Kliiniset tulokset ja aika. Esimerkiksi ”Kuinka moni koulukiusattu ja samaan aikaan koulukiusaaja verrattuna vain koulukiusattujiin kokee henkisen hyvinvoinnin kannalta merkittäviä ongelmia niin, että joutuu psykiatriseen laitoshoitoon ennen 21 ikävuotta?” Sackett ja kumppaneiden mu-

kaan asiantuntemus on suoraan verrannollinen kykyyn esittää etualan kysymyksiä. Heidän esityksensä saa lähes sokertaattisia piirteitä kun he korostavat sen merkitystä, että tietää ettei tiedä. Tämän näyttöön perustuvan käytännön peruskyvykkyyden hankkimisen esteenä vain näyttää olevan koko koulutusjärjestelmä, joka palkitsee sen tietämisestä, että tietää. Nyt käsillä olevan tutkimuksen tuloksissa kyky altistaa tutkimus todellisuuden mysteereille, on yksi keskeinen teema.

Tieteen edistyminen tapahtuu empiirisen ja teoreettisen tietämyksen kumuloitumisen kautta. Harppaukset tieteen kehityksessä on havaittavissa usein aivan uudentyyppisinä kysymyksinä. Teoria, *θεωρία* (tarkoittaa sananmukaisesti kykyä nähdä) on aina edellytys monimutkaisempien kysymysten esittämiselle. Järjestelmällisten tutkimuskatsausten osalta tällaisia harppauksia ovat olleet meta-analyysi ja realistinen synteesi. Molemmat keskittyvät synteessin tekemiseen. Meta-analyysi (Glass et al. 1981) on tilastotieteellinen menetelmä muodostaa useammasta vaikuttavuus tutkimuksesta uusi tutkimus eli laskea, mikä on intervention vaikuttavuus yhteensä.

Kyky esittää erilaisia ja käytännön kannalta relevantteja kysymyksiä, oli ydin Ray Pawsonin kehittelemässä realistisessa synteessissä, jonka hän esittelee teoksessaan *Evidence-Based Policy* (Pawson 2006). Se nojautuu realistisen arvioinnin (Pawson & Tilley 1997) periaatteille. Idean voi tiivistää siihen, mitä edellä todettiin näyttöön perustuvan käytännön ja interventioiden, joiden vaikuttavuudesta on tietoa, keskinäiseen sekoittamiseen. Kun yksittäisten interventioiden vaikuttavuutta tutkitaan ja meta-analyysissä kyetään yhdistämään erilliset tutkimukset, ja kun tulos on positiivinen, voi syntyä vaikutelma, että vaikuttavuus on *intervention ominaisuus*. Realismin mukaan tämä on harhaa. Havaittu vaikuttavuus on tietyissä *kontekstissa toimivien mekanismien ominaisuus*. Interventiot vain mahdollistavat näiden mekanismien toiminnan suotuisissa olosuhteissa ja olennaista on, että nämä mekanismit ovat ihmisten elämässä vaikuttavia voimia, eivät niinkään interventioiden ja palvelujen ominaisuuksia. Realistisen synteessin tavoitteena on teoreettisen ymmärryksen rakentaminen juuri näistä konteksteista, mekanismeista ja lopputuloksista. Suuri osa perinteisestä vaikuttavuuden arvioinnista on sen kannalta melko arvotonta, mikäli ei ole pyritty tunnistamaan, mikä eri interventioissa toimii. Tämä on siksi merkittävä harppaus vaikuttavuuden tutkimuksen menetelmien kehittämisessä, että maailma alkaa olla pullollaan erilaisten interventioiden vaikuttavuuden arviointeja, joista ei tunnu enää olevan mi-

tään hyötyä, jollei satu olemaan kyseisen intervention myyjä. Sananmukaisesti tarvitaan empiirisesti testattua tutkimusta erilaisista mekanismeista erilaisissa tilanteissa ja erilaisesta hyvinvoinnin muutoksesta, eikä enää yhtään ESI leimaa millekään interventiolle.

Teknisen kehityksen myötä nykyisin kyetään helposti raportoimaan kaikki järjestelmällisen kirjallisuuskatsauksen prosessin nyanssit. Menetelmän tieteellisyyden perusteena on sen toistettavuus. Mutta toistettavuuden kannalta on olennaisempaa ymmärtää erilaisten rajaus-ten perustelut kuin se, että äärimmäisen yksityiskohtaisesti raportoidaan eri ratkaisujen tulokset eri tietokannoissa ja hauissa. Niinpä nykyisin näyttääkin siltä, että järjestelmällisen kirjallisuuskatsaus ei enää olekaan yhteiskuntatieteellinen tai käyttäytymistieteellinen tutkimusmenetelmä, vaan se on siirtynyt kirjastotoimen tai informaatiotieteen tekniikaksi, jossa erilaisia viitteitä raportoidaan ja manipuloidaan.

Järjestelmällinen tutkimuskatsaus on menettänyt alkuperäisen sisältönsä niissä tapauksissa kun lopputuloksena on vain mukaan valittujen viitteiden lista. Ongelma tässä on, että puuttumaan jää paitsi Fischerin peräänkuuluttama tieteellisen näytön kriittinen arviointi, mutta myös syy, miksi koko harjoitukseen on ryhdytty: *summing up*, tutkimuksen antama vastaus kysymykseen.

Erityisesti Suomessa järjestelmällisen tutkimuskatsauksen merkityksen ymmärtämisessä on tapahtunut jotain merkillistä. LINDA⁴-tietokannasta tehty haku, jossa teoksen nimessä on joko järjestelmällinen, systemaattinen tai systemoitu kirjallisuuskatsaus tuotti yhteensä 48 julkaisua, jotka ovat julkaistu 2010-luvulla. Näistä peräti 60 % on julkaistu ammattikorkeakoulun opinnäytetyönä.

⁴ <http://melinda.kansalliskirjasto.fi/>

Taulukko 5 Suomessa 2010-luvulla julkaistut järjestelmälliset tai systemaattiset tai systemoidut kirjallisuuskatsaukset otsikon perusteella julkaisijainstituution mukaan

Julkaisija	lukumäärä	
Turun ammattikorkeakoulu	16	
Itä-Suomen yliopisto	6	
Oulun seudun ammattikorkeakoulu	6	
Rovaniemen ammattikorkeakoulu	5	
Oulun yliopisto	4	
Jyväskylän yliopisto	3	
Keski-Pohjanmaan ammattikorkeakoulu	1	
Lappeenrannan teknillinen yliopisto	1	
Maanpuolustuskorkeakoulu	1	
Oikeuspoliittinen tutkimuslaitos	1	
Oulun ammattikorkeakoulu	1	
Pesäpuu	1	
Tampereen yliopisto	1	
Terveystieteiden tutkimuslaitos	1	
Yhteensä	48	
	lukumäärä	osuus
ammattikorkeakoulut	29	60 %
yliopistot ja korkeakoulut	16	33 %
tutkimuslaitokset	2	4 %
muut	1	2 %
yhteensä	48	100 %

On vähintään merkillistä, että tutkitun tiedon kumuloitumisen, arvioinnin ja syntetisoinnin tärkein instrumentti on käytössä ammattikorkeakouluissa ja kolmessa yliopistossa, mutta loistaa poissaolollaan monista yliopistoista ja on hyvin olemattomassa käytössä varsinaisissa tutkimuslaitoksissa. On vahvoja viitteitä, että menetelmän alkuperäinen idea ei ole koskaan kantautunut kaikkialle laajassa Suomenmassa ja samanaikaisesti se on toisaalla unohtunut, ja tilalle on tullut tieteellisen vaikutelman antava informaatiotekninen maneeeri.

4.2. Tutkimuksessa toteutettavan järjestelmällinen tutkimuskatsauksen pääpiirteet

Kaikista järjestelmällisistä tutkimuskatsauksista pitää löytyä edellä kuvatut keskeiset osat, mutta miten ne toteutetaan, on olennaisesti kiinni vain yhdestä kysymyksestä: mitä kysytään. Edellä luvussa 2 esitettiin tämän tutkimuksen tutkimuskysymykset, joita oli kolme. Ensimmäinen oli taustakysymys, mitä näyttöön perustuva käytäntö on. Tähän saatiin vastus luvussa 3, eikä se ole varsinaisen kysymys järjestelmälliseen katsaukseen, vaan saatua vastausta hyödynnetään vastaamaan järjestelmällisen katsauksen varsinaisiin kysymyksiin. Toinen kysymys oli kuvaileva: millaista tutkimusta näyttöön perustuvasta sosiaalityön käytännöstä on viime vuosina tehty? Kolmas kysymys oli hypoteettinen ja sen tarkoituksena on rakentaa hypoteeseja: löytyykö tutkimuksesta ominaisuuksia ja säännönmukaisuuksia, jotka on otettava huomioon, mikäli tavoitteena on näyttöön perustuvan käytännön toteuttaminen.

Olennaista on havaita, mihin molemmat kysymykset kohdistuvat: ne kohdistuvat tietyn tutkimusmassan ominaisuuksiin ja rakenteisiin. Jos vastattaisiin vain ensimmäiseen varsinaiseen tutkimuskysymykseen, tämä tutkimus olisi aika lähellä kartoittavaa tai luotaavaa katsausta (*mapping, scoping review*) ikään kuin kartoitetaan tiettyä tutkimusaluetta, jotta voitaisiin tehdä täsmällisempiä kysymyksiä ja joistain sen osista täsmällisempiä järjestelmällisiä katsauksia. Tämä mahdollisuus syntyy luonnollisesti nyt käsillä olevan tutkimuksen osalta mutta tässä ei varsinaisesti tavoitteena ole tämä luotaustoiminta. Tarkoituksena on havaita jotain, mikä yleensä jää havaitsematta. Tarkoituksena on tuoda tutkimuksen kohteeksi monille täysin tuntematon uusi kohde.

Tämän tutkimuskohteen havaitsemisessa tarvitaan teoriaa. Tähän teoriaan palataan myöhemmin varsinaisen analyysiä käsiteltäessä tarkemmin, mutta tässä vaiheessa riittää ainoastaan, että havaitsemme tutkimuskohteemme. Ja väittämä (teoria) on, että tutkimuskohteena oleva tutkimusmassa ei ole ensisijaisesti lainkaan sitä, mitä oletamme sen olevan. Mehän oletamme sen olevan massa, joka muodostuu satojen tutkimushankkeiden, intentioiden ja pyrkimysten lopputuloksista, tutkimusartikkeleista. Ja näin tietysti myös on yhdellä tasolla. Mutta olennaisempaa on, että tällä tutkimusmassalla on ominaisuuksia, jotka ovat riippumattomia näistä yksittäisistä tutkijoista ja artikkeleista.

Kaksi hyvin kuuluisaa kirjaa käsittelee tiedettä ja tieteellistä tutkimusta juuri tästä näkökulmasta, eli kokonaisuuden rakenteiden, säännönmukaisuuksien ja katkosten kautta. Nämä ovat Thomas Kuhnin *Tieteellisten vallankumousten rakenne* (Kuhn 1994;1996; 2012) ja Michel Foucault'n *Tiedon arkeologia* (Foucault 1974; 2005). Kuhn kuvaa kirjassaan historiallisen aineiston perusteella tilannetta, jossa tiede tehokkaimmalla tavalla onnistuu perustehtävässään eli todellisuuden salaisuuksien selvittämisessä. Hän kutsuu tätä tilannetta normaalitieteeksi, ja sille on luonteenomaista tietyt piirteet. Kuhn kuvaa myös hyvin havainnollisesti normaalitieteen vastaista tilaa, jota hän kutsuu esiparadigmaattiseksi. Keskeinen asia on kyetä erottamaan normaalitiede esiparadigmaattisesta tutkimuksesta. Foucault käsittelee vielä laajempaa tietämyksen kokonaisuutta. Kun Kuhnille esiparadigmaattinen oli yhtä kuin ”ei vielä normaalitiedettä” eli sen negaatio, Foucault auttaa jäsentämään myös sitä. Hän puhuukin diskursiivisista käytännöistä. *Tiedon arkeologia* käsittelee diskursiivisten käytäntöjen sääntöjä ja säännönmukaisuuksia.

Sinänsä tässä ei ole mitään ihmeellistä. Jokainen kyselytutkimuksen tekijä tarkastelee populaatiossa ilmeneviä säännönmukaisuuksia, riippuvuuksia ja eroja. Emme vain ole tottuneet siihen, että tieteellistä tutkimusta tutkitaan samalla tavalla, vaikka loppujen lopuksi kyseessä on vain ja ainoastaan tietyn populaation käyttäytymisestä. Vielä harvinaisempaa on, että tätä perusyhteiskuntatieteellistä tai epidemiologista lähestymistapaa olisi sovellettu järjestelmällisen tutkimuskatsauksen menetelmässä. Tiedossani ei ole ainoatakaan. Voisi karrikoiden sanoa, että järjestelmällistä tutkimuskatsausta on sovellettu vain samalla intressillä kuin verottaja tai perintätoimisto etsii velallisten osoitteet. Joten on aikakin palauttaa menetelmää takaisin perustarkoitukseensa: nähdä yksittäisten tutkimusten valtameren yli jotain tietämyksen rakenteen kannalta olennaista.

Seuraava tämän järjestelmällisen katsauksen erikoisuus juontuu edellisestä kohdasta. Koska tavoitteena on analysoida tutkimusmassan ominaisuuksia, mukaanotto ja poissulkemisen kriteerit asetetaan hyvin lavealle. Järjestelmällisille katsauksille on tyypillistä, että tuhansien tutkimusten massasta kriteerit ovat niin tiukat ja usein hyvin sattumanvaraiset, että mukaan tulee valikoiduksi vain kourallinen tutkimuksia. Tämä on perusteltua silloin, kun raja-
rajaus noudattaa asettua kysymystä. Tässä tutkimuksessa riittää, että tutkimus on jollain lailla relevantti näyttöön perustuvan sosiaalityön käytännön kannalta. Tarkat kriteerit esitellään seuraavassa luvussa, mutta tässä vaiheessa voi jo todeta, että edellä Fischerin peräänkuuluttama periaate, että ei voida rajautua vain sosiaalityön tieteen tuottamaan tutki-

mukseen, pätee myös tässä tutkimuksessa. Näyttöön perustuvan sosiaalityön kannalta merkittävä osa tutkimuksesta esimerkiksi lastensuojelun tai päihdehuollon sektoreilla julkaistaan muun kuin sosiaalityön tieteenalalla.

Kolmas erityisyys tässä järjestelmällisessä katsauksessa koskee valikoitujen tutkimusten laadun tai evidenssin arviointia. Yleensä se tehdään siksi, että kyetään erottamaan vahvan näytön tutkimukset, jotta voidaan keskittyä niiden sisältämään näyttöön. Eli kyseessä on ikään kuin toinen karsintakierros ennen kertyneen näytön synteisiä. Tässä tutkimuksessa toimitaan toisin. Koska kyseessä on tutkimusmassan analyysi, tutkimuksen laatu on yksi keskeinen muuttuja itse analyysissä. Tässä tutkimuksessa laatu määritellään kolmella eri muuttujalla. Ensimmäinen on normaalitiede indeksi, joka lasketaan erikseen kullekin tutkimusryhmälle. Toinen on yksittäistä tutkimusta koskeva näytön evidenssin luokittelu, joka lähinnä luokittelee näytön puutteita. Kolmas koskee hypoteettisen selityksen rakentamista tutkimuksen tietyille ominaispiirteille.

Viimein tämän katsauksen erikoisuus on se, mitä tehdään prosessin viimeisessä osassa eli miten valikoituneiden tutkimusten tuottama tutkimusnäyttö kyetään tiivistämään ja vetämään yhteen. Tällä hetkellä markkinoilla näyttäisi olevan vain kolme vaihtoehtoa. Jos kysymys koskee vaikuttavuutta, menetelmä on meta-synteesi; jos kysymys koskee vaikuttavuusmekanismeja, menetelmä on realistinen synteesi; kolmas vaihtoehto on, että se jätetään tekemättä ja tyydytään vain luetteloimaan tutkimuksia. Alalla on kovasti koetettu kehittää laadullista aineistoa koskevaa menetelmää ja meta-synteesistä puhutaan, kuin sillä olisi merkityksen lisäksi jokin ekstensio. Myös sosiaalityössä on kiinnostuttu asiasta ja julkaistu yksi oppikirja asiasta (Saini & Sholonsky 2012). Laadullinen tutkimus on yleensä tapaustutkimusta ja siinä usein varta vasten korostetaan, että ei pyritä tekemään yleistyksiä vaan tutkitaan vain näitä tapauksia. Olisi hyvä tuntee sen verran tieteenfilosofian alkeita, että induktiivisella menetelmällä ei voi löytää, eristää tai todistaa yhtään yleistettävää asiaa puhumattakaan säännönmukaisuutta tai lainalaisuutta. Siis laadullisesta tutkimuksesta ei voi tehdä järjestelmällistä tutkimuskatsausta muuta kuin sinä vääristyneessä muodossaan informaation listana, että tällaista tutkimusta tästä asiasta on tehty. Laadullisissa tutkimuksissa voi tietenkin löytää yhdenmukaisuuksia, säännönmukaisuuksia ja eroja ja tällöin ne ovat arvokkaita hypoteeseja.

Tässä tutkimuksessa tutkimuskirjallisuuden yhteenveto on analyysi mukaan valikoituneen tutkimuskirjallisuusmassan ominaisuuksista ja rakenteesta. Tämä tehdään niin kuin se tehdään missä tahansa empiirisessä aineistossa: tarkastelemalla tilastollisesti eri muuttujien jakaumia ja yhteyksiä. En osaa nimetä menetelmää mitenkään muuten kuin näyttöön perustuva sosiaalityöntöä käytäntöä koskevien tutkimusten yksinkertaiseksi tilastolliseksi analyysiksi. Jokainen yhteiskuntatieteilijä osaa laskea populaatiossa miesten ja naisten määrän ja tutkia, onko sukupuolella tilastollisesti merkitsevää yhteyttä johonkin toiseen muuttujaan. Tekisi mieleni kutsua tätä tässä käytettyä menetelmää meta-alkeelliseksi tilastolliseksi analyysiksi.

5. TUTKIMUSTEN HAKU

Ensimmäisessä vaiheessa tehtiin haku keskeisistä tietokannoista koskien vuosina 2010 ja 2011 julkaisuja, joiden nimikkeessä, abstraktissa tai avainsanoissa mainittiin ”evidence-based” tai ”evidence-informed” sekä missä tahansa artikkelissa ”social work” tai ”social care”.

Oheisessa taulukossa on luettelo käytetyistä tietokannoista ja niiden tuottamista osumista. Haut vuotta 2012 koskien tehtiin vain kahdesta tietokannasta. Hakutulokset rajattiin koskemaan vertaisarvioitujen aikakausjulkaisujen tutkimusartikkeleita.

Taulukko 6 Eri tietokantojen tuottamat osumat ($N = 3146$)

	2010	2011	2012
Academic Search Elite	112	114	
EJS: Electronic Journals Service	97	117	
ProQuest Central*	303	325	300
Scopus*	221	258	312
Web of Science**	221	327	
Social Services Abstracts	73	56	
PubMed	166	144	
yhteensä	1193	1341	612

* hakutulosten rajauksessa käytettiin keskittymistä yhteiskuntatieteisiin ja psykologiaan

** hakuehtona oli laajempi "topic" mutta tulosten rajauksessa suljettiin pois lääketieteen ja hoitotieteen tulokset

Se, että kaikkia hakuja ei tehty täysin samalla tavalla, johtuu siitä, että tietokantojen ominaisuudet ovat erilaisia ja tarkoituksena oli löytää kaikki relevantti tutkimuskirjallisuus, jolloin tämän päämäärän toteutumiseksi hyödynnettiin niiden ominaisuuksia.

Hakutulokset käytiin läpi julkaisutietojen, otsikoiden, abstraktien ja tarvittaessa itse tekstin perusteella. Tavoitteena oli löytää kaikki relevantit tutkimusartikkelit, jotka käsittelivät näyttöön perustuvaa käytäntöä ja olivat relevantteja sosiaalityön käytännölle. Mukaan otet-

tiin luonnollisesti kaikki nimenomaan sosiaalityön käytäntöä käsittelevät artikkelit. Sosiaalityön käytännön kannalta relevantteja tutkimuksia julkaistaan hyvin paljon laajemmalla alueella kuin puhtaasti sosiaalityön julkaisuissa. Ensinnäkin sosiaalityön käytäntö tapahtuu usein moniammatillisissa työryhmissä, jossa kohdeilmiö tai asiakkaiden problematiikka ovat sellaisia, joihin sosiaalityön käytännössä on perehdyttävä, riippumatta kirjoittajan tai julkaisun tieteenalasta. Tyypillinen esimerkki on lasten kaltionkohtelu, joka on sosiaalityön käytännön toimialaa, vaikka siitä voi käsitellä hyvin monen tieteenalan kautta. Toinen ryhmä julkaisuja ovat sellaiset, joilla on menetelmällinen tai jokin laajempi viitekehys, joissa voi olla hyvin relevantteja tutkimuksia sosiaalityön käytännön kannalta. Tyypillisiä esimerkkejä ovat arvioinnin julkaisut ja toisaalta julkisen sektorin hallinnointia koskevat julkaisut. Koska hakutermit ”social work” ja ”social care” sijaitsivat missä tahansa osassa tekstiä, jouduttiin asia tarkistamaan itse tekstistä, kun pelkän otsikon tai abstraktin perusteella ei voinut tehdä päätöstä mukaan ottamisesta tai poissulkemisesta.

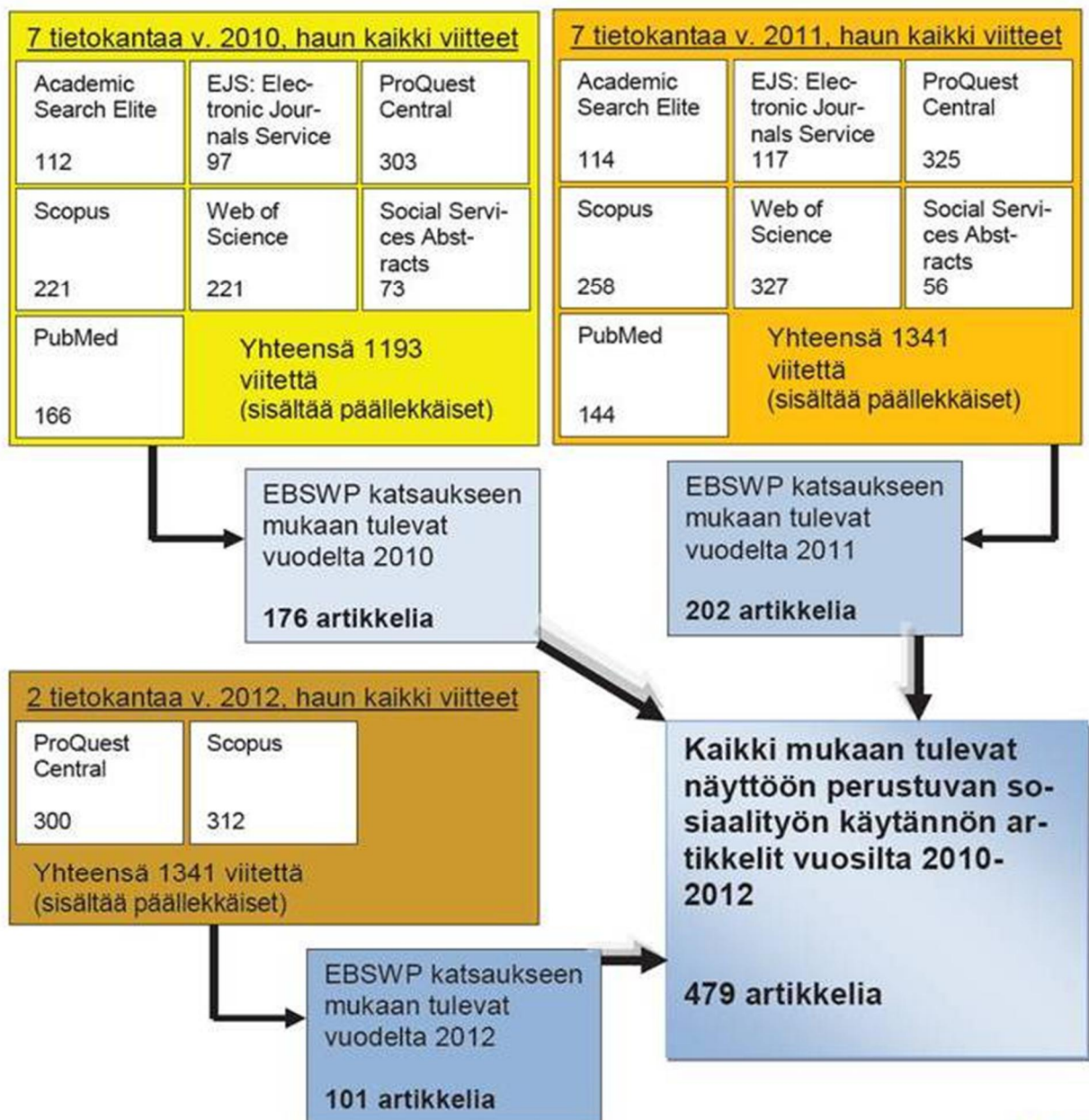
Kategorisesti mukaan ei valittu ”Editorials” tai kirja-arvosteluja. Toisaalta artikkeli rajautui pois, mikäli siinä tarkasteltiin näyttöön perustuvaa käytäntöä jonkun nimenomaisen ammattiryhmän tai tieteenalan näkökulmasta, joka rajautui selvästi sosiaalityön ulkopuolelle. Yleisenä rajausongelmien kriteerinä oli, voiko tämä olla relevantti tutkimus joissain sosiaalityön käytännön tehtävissä, jolloin periaate oli, että mikäli se ei selkeästi rajautunut pois, otettiin mukaan. Implisiittisenä tavoitteena oli osoittaa kuinka monimuotoista ja laajaa sosiaalityön käytännön kannalta relevanttia tutkimusta julkaistaan.

Taulukko 7 Järjestelmälliseen tutkimuskatsaukseen mukaan ottamisen ja pois jättämisen kriteerit

Nimikkeessä, abstraktissa tai avainsanoissa ” <i>evidence-based</i> ” tai ” <i>evidence-informed</i> ” mikäli myös missä tahansa artikkelissa ” <i>social work</i> ” tai ” <i>social care</i> ” sekä mikäli on sosiaalityön käytännön tai kohderyhmän kannalta relevantti	
Editorials	pois
Kirja-arvostelut	pois

Järjestelmällisen tutkimuskatsauksen menetelmä edellyttäisi, että useampi tutkija kävisi riippumattomasti mukaan tulon ja poissulkemisen läpi. Tähän on nykyään käyttökelpoisia tietokoneohjelmia, joihin voi kirjata myös tutkijan perustelut. Samaiset ohjelmat (esim. Eppi-reviewer⁵) tuottavat myös kauniita taulukoita kuinka monta samaa ja erillistä osumaa eri tietokannat tuottavat. Tämä tutkimus toteutettiin kuitenkin yhden miehen voimin perinteisesti tulostepuntteja läpikäymällä. Myöskään tässä ei voida kertoa kuinka monen erillisen artikkelin tiedot käytiin läpi, koska eri tietokantojen tuottamat 3146 artikkelin tiedot pitivät sisällään runsaasti päällekkäisyyttä.

⁵ <http://eppi.ioe.ac.uk/cms/Default.aspx?alias=eppi.ioe.ac.uk/cms/er4>

PP 2014

Kuva 10 Näyttöön perustuvan sosiaalityön käytännön järjestelmällisen tutkimuskatsauksen aineisto

6. TULOKSET

6.1. Analyysissä käytetyt muuttujat ja niiden teoreettinen perusta

Tulokset esitetään vastaamalla ensimmäiseen tutkimuskysymykseen eli luomalla kuvaus 479 tutkimuksen kokonaisuudesta. Tämä tehdään yksinkertaisesti luokittelemalla tutkimukset eri näkökulmasta. Näiden näkökulmien valintaa ohjaaman tarvitaan selkeästi ilmaistu tutkimuksen viitekehys. Ei siis tutkimuskysymyksiä vaan näkemys, miksi on kiinnostuttu näyttöön perustuvaa sosiaalityön käytäntöä koskevasta tutkimuksesta. Siitä on kiinnostuttu kolmesta syystä. 1. Ensimmäinen on eettinen premissi: näyttöön perustuva käytäntö eli parhaan tutkimustiedon käyttö ihmisten auttamisessa on asiakkaiden oikeus ja erityisesti kaikkein hädänalaisimmassa tilanteessa olevien asiakkaiden, koska näin voidaan parhaiten varmistaa, että ihmisiä ei vahingoiteta ja heitä voidaan auttaa parhain mahdollisin tuloksin. 2. Toinen on hypoteesi: koska näyttöön perustuvan käytännön keskeinen ajatus on parhaan mahdollisen tieteellisen tutkimuksen käyttämisessä ammatillisissa käytännöissä, voisi olettaa, että näyttöön perustuvan sosiaalityön käytännön toteutumista voisi osaltaan edistää näyttöön perustuvaan käytäntöön kohdistuvalla tutkimuksella. 3. Kolmas on myös hypoteesi: koska tiedämme, että näyttöön perustuva käytäntö sosiaalityössä ei ole vallitseva käytäntö missään päin maailmaa, voisiko asiaa koskevaan tieteelliseen tutkimukseen kohdistuva tutkimus paljastaa jotain, mitä emme ole sosiaalityön tutkimuksesta aikaisemmin havainneet. Yksinkertaistaen tämän tutkimuksen tavoite on edistää näyttöön perustuvaa sosiaalityön *käytäntöä* tutkimalla asiaa koskevaa *tieteellistä tutkimusta*.

Tätä tarkoitusta varten tarvittiin parhaat *käsitteet*, joilla aineistoa voidaan luokitella. Käsitteet tarvitsevat kuitenkin aina teoreettisen viitekehyksen, josta ne saavat merkityksensä. Tämän valinnassa ratkaisevassa asemassa on, miten aineisto nähdään. Tässä tutkimuksessa aineisto on 479 tutkimusta. Ne voi nähdä 479 tutkimusryhmän tuotoksina, mitä ne tietysti ovatkin. Mutta tutkimustuloksia voi tarkastella myös hyvin erilaisesta näkökulmasta. Tutkimustulokset voi nähdä tietynlaisen yhteiskunnallisen, hyvin säädellyn toiminnan tuotoksina, joiden syntyyn vaikutta hyvin paljon sääntöjä ja käytäntöjä, joita tutkimuksen tekijät eivät edes itse huomaa. Siis tiedettä koskevat säännöt eivät ole vain tieteen sääntöjä, joita metodikursseilla opetellaan. Tässä tutkimuksessa valittiin kaksi hyvin tunnettua teoreettista viitekehystä, joissa tieteellistä tutkimusta tarkastellaan nimenomaan *yhteiskunnallisena käytäntönä*, ja niihin liittyvät pelkistetyt käsitteet. Tämä näkökulma on tutkimuksen kan-

nalta olennainen. On mahdollista rinnastaa sosiaalityön käytännön suurimmat ongelmat tieteellisen tutkimuksen itseymmärryksen suurimpiin ongelmiin. Sosiaalityön käytännössä aivan liian usein erilaisia sosiaalisia ongelmia käsitellään yksittäisen asiakkaan valinnan tai harkinnan tuloksina, eikä ole mitään edellytyksiä tarkastella erityyppisen käyttäytymisen rakenteita. Aivan samoin tieteellisen tutkimuksen näkökulmat aivan liian usein rajoittuvat yksittäisten valintojen tekemiseen ja perustelemiseen, koska näitä kysymyksiä pääasiassa miettivät yksittäisiä valintoja omassa tutkimukseen pohtivat tutkijat tai heidän ohjaansa. Voisi provokatiivisesti väittää, että tieteellisen tutkimuksen taso paranisi kertaheitolla, jos yksittäisiä valintoja tekevällä tutkijalla olisi viitekehys ja käsitteistö havaita, että kyseiset valinnat ovat pääosin illusorisia eli lopputulos on aivan muiden lainalaisuuksien säätelämä kuin yksittäisten valintojen summa.

Tässä tutkimuksessa aineiston hahmottamiseen käytetyt viitekehykset ovat Thomas Kuhnin *Tieteellisten vallankumousten rakenne* (Kuhn 1994; 1996; 2012) ja Michel Foucault'n *Tiedon arkeologia* (Foucault 1974; 2005). Molempia hyödynnetään vain hyvin täsmällisin osin tämän tutkimuksen tarkoitusta varten.

Seuraavassa kuvataan kummastakin kirjasta erikseen, mitkä käsitteet ja muuttujat ne tuottivat tähän tutkimukseen ja miksi niiden tuoma näkökulma edistää tämän tutkimuksen tarkoituksia.

Kuhn kuvaa kirjassaan historiallisen aineiston perusteella tilannetta, jossa tiede tehokkaimmalla tavalla onnistuu perustehtävässään eli todellisuuden salaisuuksien selvittämisessä. Hän kutsuu tätä tilannetta normaalitieteeksi, ja sille on luonteenomaista seuraavat piirteet. Ensinnäkin tieteellinen tutkimus tapahtuu tutkimusartikkeleiden julkaisun kautta kun taas (oppi)kirjoilla on täysin tästä erillinen rooli. ”Kun oppikirja on olemassa, luova tiedemies voi aloittaa siitä, mihin oppikirja päättyy ...” (Kuhn 1994, 32–33). On helppo ymmärtää, mihin normaalitieteen tehokkuus perustuu, koska ”normaalitiede tarkoittaa tiukasti yhteen tai useampaan aikaisempaan tieteelliseen saavutukseen perustuvaa tutkimusta” (Kuhn 1994, 23). Normaalitieteen tehokkuus on sen kumulatiivisessa luonteessa.

Normaalitieteen mahdollistaa paradigma. Paradigma on yksi kaikkein väärinymmärretyimpiä käsitteitä. Kreikankielen sana *παράδειγμα* tarkoittaa mallia (esim. konkreettista pie-

noismallia), esimerkiksi, ei mitään teoriaa tai viitekehystä. Kuhn käyttää käsitettä juuri tässä alkuperäisessä konkreettisessa merkityksessään. Paradigma on tieteellinen saavutus, joka on malli ja esimerkki koko tieteenalan myöhemmälle kehitykselle. ”jotkut yhteisesti hyväksytyt esimerkit tosiasiallisesta tieteellisestä käytännöstä [*actual scientific practice*] tarjoavat malleja, josta kumpuaa erityisiä tieteellisen tutkimuksen johdonmukaisia traditioita. Nämä esimerkit tarjoavat kokonaisuuden, johon sisältyvät lainalaisuudet, teorian, sovellukset ja instrumentit.” (Kuhn 1994, 23, suomennosta muutettu; Kuhn 1996, 10; Kuhn 2012, 11.)

Lopuksi Kuhn kuvaa hyvin havainnollisesti normaalitieteen vastaista tilaa esiparadigmaattiseksi, jolle on tämän tutkimuksen kannalta kolme olennaista piirrettä: 1. Ns. tutkimus kohdistui pääosin muuhun tutkimukseen, ei lainkaan todellisuuden selvittämiseen. 2. Jo-
kaisessa tutkimuksessa tutkija joutui rakentamaan koko maailmankuvan uudestaan (alkaen jopa ontologiasta ja epistemologiasta). 3. Todellisuutta koskevien havaintojen kerääminen oli loputonta, satunnaista perusdatan keräämistä. Faktojen kerääminen on loputonta ja satunnaista niin kauan kuin puuttuu paradigman tarjoama teoreettinen ja metodologinen viitekehys, joka mahdollistaa ”valinnan, arvioinnin ja kritiikin” (Kuhn 1994, 29) (*selection, evaluation and criticism* Kuhn 1996, 17; Kuhn 2012, 17).

Paradigma on siis esimerkki, malli onnistuneesta tieteellisestä saavutuksesta. Se ei ole teoria tai viitekehys. Se ei ole myöskään kuuluisa ja paljon siteerattu teos. Tieteellinen saavutus on tutkimus, joka ratkaisee todellisuudessa olevan ongelman ja tarjoaa mahdollisuuksia uudelle ongelmanratkaisulle. Normaalitiede ja esiparadigmaattinen tutkimus ovat evaluatiivisia käsitteitä mutta niillä ei ole mitään tekemistä perinteisen akateemisen toiminnan evaluoinnin kanssa. Kysymys on todellisuuteen liittyvien ongelmien ratkaisemisesta, ei esimerkiksi akateemisesta tuotteliaisuudesta. Tässä mielessä se tulee hyvin lähelle sitä, mitä seuraavaksi puhutaan subjektivaatiosta ja sosiaalityöstä.

Ehkä paras kuvaus tieteenalan kehittymisestä esiparadigmaattisesta normaalitieteeseen on sosiaalityön yhdeltä sisartieteenalalta, lastenpsykiatriasta. 50 vuotta sitten sosiaalityön ja laajemmin yhteiskuntatieteiden tutkimus ja lastenpsykiatria olivat menetelmällisesti ja tieteellisesti yllättävän lähellä toisiaan. Esimerkiksi suomalaisen yhteiskuntatieteellisen tutkimuksen yksi virstanpylväs Pekka Kuusen väitöskirja vuodelta 1956 (Kuusi 1956) muistuttaa ällistytävän paljon modernin lastenpsykiatrisen tutkimuksen virstanpylvästä Micha-

el Rutterin vuosien 1964–1965 tutkimuksia Isle of Wight saarella (Rutter et al. 1970). Neljäkymmentä vuotta myöhemmin tämä modernin lastenpsykiatrian keskeinen hahmo kuvaa tärkeimpiä saavutuksia, mitä alalla on tapahtunut viimeisen 50 vuoden kuluessa. Seuraavassa on hänen mainitsemansa alueet, joilla on tapahtunut merkittävintä kehitystä empiirisen tutkimuksen alueella. 1. Pitkittäistutkimukset, 2. Epidemiologia, 3. Mittaaminen, 4. Diagnoosi ja luokittelu, 5. Psykososiaaliset vaikutukset, 6. Kausaalisten hypoteesien testaus, 7. Eläinkokeet, 8. Lapsen sisäiset tekijät, 9. Satunnaistetut koeasetelmat (RCT) (Rutter & Stevenson 2010, 4–8).

Hoitomenetelmien muutosta Rutter kuvaa tavalla, jossa on paljon tuttua. Hänen mukaansa alussa kaikki menetelmät perustuivat psykoanalyttiseen lähestymistapaan, jossa keskityttiin lähes yksinomaan mielen sisäisiin konflikteihin ja mekanismeihin eikä lainkaan tosielämän kokemuksiin, huomio kiinnittyi mieluummin menneisyyteen kuin nykyisyyteen, ja pyrittiin kaikin tavoin välttämään ongelmanratkaisustrategioiden harkitsemista. Vaihtoehtoinen hoitolinja merkitsi varsin yleistä ”tukea”, ilman mitään selkeää huomion keskittämistä tai tavoitteita. Tämän tilanteen vastareaktiona kehittyi behaviorismin ja pitkään vallitsi eipäs juupas -tilanne näiden kahden leirin välillä. Kuusi havaintoa muutti kuitenkin tilanteen: 1. Systemaattiset tutkimukset osoittivat, että ajallisesti rajalliset terapiat ovat tehokkaampia kuin vailla loppua ja fokusta olevat. 2. Lyhyempien psykoterapeuttisten menetelmien kehittyminen 3. Huomion kiinnittyminen nykyhetken sosiaaliseen vuorovaikutukseen ja ongelmakäyttäytymiseen 4. Alettiin kehittää erilaisia ongelmanratkaisumenetelmiä 5. Oli pakko tunnustaa ja tunnistaa kognitiivisten prosessien merkitys ja kehittää kognitiivisia käyttäytymisinterventioita. 6. Behavioristit alkoivat ymmärtää tarpeen ottaa huomioon sekä ajattelu prosessit että menneet ja nykyiset kokemukset. Rutter tiivistää puolen vuosisadan kehityksen seuraavalla tavalla:

Monin tavoin kaikkein tärkein muutos terapeuttisissa käytännöissä ei niinkään ole yksittäisten menetelmien yksityiskohdissa kuin sen hyväksymisessä, että käytännön tulee olla näyttöön perustuvaa.

Rutter & Stevenson 2010, 9.

Okpych ja James (2014) käyttävät Kuhnin käsitteitä tarkastellessaan sosiaalityön historiallista kehitystä kohti näyttöön perustuvaa käytäntöä. Vaikka kyseinen artikkeli on merkittävä analyysi ja tuo esiin tärkeitä vaiheita sosiaalityön historiallisessa kehityksessä, siinä

käytetään paradigmaa ja paradigman muutosta aivan liian löysässä merkityksessä. Tämän lisäksi analyysi perustuu oletukseen empiirisen tutkimuksen paradigmasta. Kuten voi huomata, artikkelin analyysi tulee varsin lähelle nyt käsillä olevan tutkimuksen sisältöä ja analyysiä. Samalla voidaan huomata, että pelkkä empiirisen tutkimuksen luokka, ei ehkä tavoita ydintä sosiaalityön tutkimuksen rakenteessa.

Kuhnin työstä saadaan seuraavat käsitteet nyt käsillä olevaan tutkimukseen. 1. Tutkimusartikkelit tutkimuksen kohteena, koska ne kuvaavat tieteellisen tutkimuksen ja käytännön ajankohtaista tilannetta ja kokonaisuutta. 2. Empiirisen ja käsitteitä koskevan tutkimuksen erottaminen. Normaalitieteessä käsitteet ovat keskeisiä mutta käsitteitä testataan empiiristen havaintojen avulla. Jos jollain tieteenalalla merkittävä osa tutkimuksesta on puhtaasti käsitteellistä, on se vahva merkki epäparadigmaattisesta tilasta. 3. Empiirisiä tutkimuksia luokitellaan asteikolla, jonka toisessa päässä on ”tapauskuvaus”, joka on havaintojen keräämistä. Se on tärkeää, mutta pyrkimyksenä on vain selvittää mitkä ovat faktoja tai millaisia ne saattavat olla. Toisessa ääripäässä on joukko hyvinkin monimutkaisia menetelmiä, joiden tehtävä on testata hypoteeseja eli kertoa miten maailma toimii. Olennaista ei ole menetelmän monimutkaisuus sinänsä, vaan mitä sillä yritetään tehdä. Tämä tässä tutkimuksessa käytetty yksinkertainen luokittelu ei ole sama muin näyttöön perustuvaan käytäntöön liitetty loputon keskustelu ”evidenssin hierarkiasta”. Syy tälle on se, että kyseinen hierarkia on melko yhdentekevä näyttöön perustuvan käytännön kannalta. Se koskee vain ja ainoastaan vaikuttavuutta koskevaa tutkimusta, mutta vaikuttavuus ei ole ainoa eikä usein edes tärkein näyttöön perustuvan käytännön kysymys.

Taulukko 8 Thomas Kuhnin *normaalitiede* ja *esiparadigmaattinen tutkimus* käsitteisiin liittyvät muuttujat tutkimusartikkeleiden analyysissä

Muuttuja	Luokat	Tarkoitus
Tutkimuksen kohteena oleva todellisuus	1) Empiirinen tutkimus 2) Käsitteellinen tutkimus	Havainnot luokkien välisestä suhteesta tutkimusmassassa viittaavat normaalitieteen tai esiparadigmaattiseen tutkimukseen. Jos merkittävä osa tutkimuksesta on käsitteellistä, on se vahva viite esiparadigmaattisesta tutkimuksesta
Tutkimuksen toimintatapa	1) havaintojen kerääminen ja järjestäminen 2) hypoteesin rakentaminen 3) hypoteesin testaus	Havainnot luokkien välisestä suhteesta tutkimusmassassa viittaavat normaalitieteen tai esiparadigmaattiseen tutkimukseen. Mikäli jollain alalla on hyvin vähän hypoteesien testausta, on se vahva viite esiparadigmaattiseen tutkimukseen
Viittaukset Google Scholarissa syksyllä 2013	lukumäärä / keskiarvo	Tiedon kumuloituminen on normaalitieteen ominaisuus ja se näkyy aikaisemman tutkimuksen hyödyntämisenä. Toisaalta näyttöön perustuva käytäntö on juuri tutkimuksen hyödyntämistä ja siksi Google Scholar on sopiva tietokanta, koska se kerää viittauksia laajemmin kuin ankaran akateemiset tietokannat

Hypoteesien testaus tässä yhteydessä tarkoittaa tutkimusasetelmaa, jossa hypoteesi voidaan todeta virheelliseksi. Tämä on Karl Popperin (2002) mukaan tieteen kehittymisen ydintä (myös esim. Niiniluoto 1983). Vaikka periaatteessa tapaustutkimuksessa tai jopa käsitteellisessä tutkimuksessa voi eräässä mielessä hypoteesia testata, tässä täsmällisessä merkityksessä se ei ole mahdollista. Näin ollen luokka ”hypoteesien testaus” määreytyy hyvin tiukkarajaiseksi tutkimuksessa käytetyn tutkimusmenetelmän perusteella.

Toinen teoreettinen kokonaisuus vielä laajempaan tietämyskäytäntöjen jäsentämiseen on Foucault’n *Tiedon Arkeologia*. Tarvitaan käsitteitä myös sen tutkimuksen jäsentämiseen, joka Kuhnin järjestelmässä on esiparadigmaattista. Foucault’n teos koski diskursiivisissa käytännöissä ilmeneviä lausumia ja niiden säännönmukaisuuksia ja sääntöjä (Alhanen 2007, 57–59). Voisi sanoa, että nämä lausumat ovat esimerkiksi juuri Kuhnin paradigman peruselementtejä, mutta nyt sovellettavuus on laajempi, kun puhutaan diskursiivisista käytännöistä, eikä vain yhdestä nimeltä mainitusta (normaalitiede). On lähes kohtalon ivaa, että samalla tavalla kuin Kuhnin paradigma on myöhemmin ymmärretty täysin väärin ikään kuin yksilöllisesti valittavaksi viitekehykseksi, Foucault’n diskursiiviset käytännöt ovat muuttuneet persoonallisiksi puheikäännöiksi.

Diskurssiin osallistuvien lausumien muotoilemista ohjailevat säännöt perustuvat Foucault'n mukaan *diskursiiviselle käytännölle*, joka on sosiaalisesti vakiintunut tapa tuottaa lausumia. Vakiintuneet käytännöt ohjaavat uusien lausumien esittämistä ja määrittävät, mitä diskurssissa voidaan sanoa.

Alhanen 2007, 59–60.

Tämän jälkeen Alhanen siteeraa yhtä kohtaa Foucault'n pitämästä virkaanastujaisluennosta 2. päivänä joulukuuta 1970 tultuaan nimitetyksi professoriksi yhteen diskurssien pyhäköön Collège de Franceen 44-vuotiaana.

Diskurssi tulee käsittää väkivallaksi, jota teemme asioille, tai ainakin joka tapauksessa käytännöksi, johon me ne pakotamme. Diskurssin tapahtumat saavat säännöllisyytensä periaatteen tässä käytännössä.

Foucault 1981b; Alhanen 2007, 60.

Voisi sanoa, että näyttöön perustuvan käytännön ydin on muutos niissä käytännöissä ja lausumissa, jotka ovat merkityksellisiä ammatillisen toiminnan ohjauksen kannalta. Nyt käsillä oleva tutkimus pyrkii selvittämään, missä määrin ne ovat tulleet diskursiivisiksi käytännöiksi sosiaalityössä sitä koskevan tutkimuksen antaman näytön perusteella.

Kaikessa yksinkertaisuudessa sovellan vain kahta sääntöluokkaa, jotka määrittelevät lausumia (tässä tapauksessa siis tutkimusartikkeleita) diskursiivisessa käytännössä (sosiaalityön käytäntöä koskevassa tutkimuksessa). Ensimmäinen on Foucault'n termin ”diskurssin kohteiden muotoutuminen” (Foucault 2005, 57) ja Alhaisen termin ”objektivointi” (Alhanen 2007, 62). Minä käytän käsitettä problematisointi ja se tarkoittaa yksinkertaisesti: millä sosiaalityön toiminnan, asiakasryhmien tai ongelmallisten elämäntilanteiden alueilla näyttöön perustuva sosiaalityö on nähty kiinnostavaksi tai ongelliseksi ja joka tapauksessa tutkimisen arvoiseksi ja millä taas ei. Problematisaatio jakautuu kahdeksi muuttujaksi. Toinen koskee sosiaalityön tai sen tutkimuksen tekemistä, käytäntöä ja sitä tarkastellaan aina yhteydessä toisen käsitteen eli subjektivaation luokkiin. Toinen problematisaation muuttuja on oma itsenäinen muuttuja ja se koskee asiakkaita tai ongelmallisia. Se saatiin aineistolähtöisesti tarkastelemalla mitä ongelmaa tai kohderyhmää tutkimus käsittelee. Koska valtaosa tutkimuksista koski montaa asiakasryhmää tai ongelmaa, muuttujan luoki-

tukseen valittiin keskeisin. Tästä huolimatta niitä kertyi 25 erilaista, jolloin niiden hyödynnettävyys on varsin vähäinen. Yksi niistä kuitenkin erottuu muista ja se on ”yleinen”, jolloin tutkimuksessa ei käsitellä mitään erityistä sosiaalityön kohdeilmioita tai asiakasryhmää vaan sosiaalityötä yleisesti.

Tämä problematisoinnin käsite ei olisi vaatinut Foucault’n viitekehystä mutta sen vastinpari on koko analyysin perusta. Vastinpari on Alhasen käsittein ”subjektivointi”⁶ (Alhanen 2007, 62) ja Foucault’n omin käsittein ”diskurssin lausumistapojen muotoutuminen” (Foucault 2005, 70). Foucault’n mukaan yksi kolmesta lausumistapojen muotoutumisesta tai subjektivoinnin muodosta määräytyy ”asemasta, jonka subjekti voi ottaa eri alueisiin tai kohteiden ryhmiin nähden.” (Foucault 2005, 73). Juuri tämä on luokittelun keskeisin lähtökohta tässä tutkimuksessa. Kun tutkimuskohteena on tutkimus koskien näyttöön perustuvaa sosiaalityön *käytäntöä*, koko tutkimusmassasta on vaikea saada mitään otetta, jos ei kykene luokittelemaan tutkimuksen subjektipositiota kohteeseensa. Asian konkretisoimiseksi tässä voidaan paikantaa eri positioiden ääripäät: Sackett ja kumppanit (1997) edustavat toista ääripäätä kun he kertovat konkreettisesti kuinka näyttöön perustuvassa käytännössä tulisi toimia niin, että asiakkaiden hyvinvointia voitaisiin parhaiten edistää. Toista ääripäätä edustaa postmoderni konstruktivisti, joka sosiaalityön esseessä hahmottelee omaa ontologiaa ja todistelee, että objektiivista todellisuutta ei ole olemassa. Luonnollisesti näitä positioulottuvuuksia on lukuisia, mutta olennaista on kiinnittää niihin huomiota. Ja siihen, että tämä asema ei ole annettu vaan kysymys on subjektivaatiosta, omaksumalla asemansa suhteessa kohteeseen, rakentaa itsensä ja tutkimuksensa.

⁶ Käsitteet subjektivaatio ja problematisaatio tulevat luonnollisesti Michel Foucault’n myöhäistuotannosta (esim. Foucault 1998b), jonka yleisteema oli etiikka ja hallinallisuus (myös esim. Rose 1998). Ideana tässä on, että kysymys ei ehkä ole yhden filosofin käsitteistä vaan kenties todellisuuden rakenteesta. Suhteellisen abstraktia ajatusta diskurssiivisten muodostelmien arkeologiastaei ole yleisesti ymmärretty riittävän konkreettisesti. Sen voi kuitenkin ymmärtää ja tässä auttaa ehkä hersyvin esimerkki Foucault’n *Sanat ja Asiat* kirjan esipuheesta. Käsite arkeologia tiivistyy kun saamme kuulla, että ”eläimet jakaantuvat seuraaviin ryhmiin: a) keisarille kuuluvat, b) balsamoidut, c) kesytetyt, d) siat, e) merenneidot, f) tarunomaiset, g) juoksu-koirat h) tässä luokitellut, i) ne, jotka riehuvat kuin hullut, j) lukemattomat, k) hienolla kamelinkarvasiveltimellä piirretyt, l) ja niin edelleen, m) saviruukun juuri rikkoneet, n) etäältä karpäsiä muistuttavat.” (Foucault 2010a, 13). Diskursiivinen käytäntö ja eettinen käytäntö eivät merkittävästi eroa toisistaan. Ensimmäisessä luokitellaan maailmaa kuten eläimiä, jälkimmäisessä omaa itseään. Tieteellinen tutkimus on käytäntö, jossa tehdään molempia.

Taulukko 9 Foucault'n Tiedon arkeologian *subjektivaation* ja *problematisaation* käsitteisiin liittyvät muuttujat tutkimusartikkeleiden analyysissä

Muuttuja	Merkitys	Määräytyminen
Tutkimuksen subjekti-vaatio	Minkä aseman tutkimus ottaa suhteessa kohteeseensa. Tässä kohde on näyttöön perustuva sosiaalityön käytäntö.	Määräytyy empiirisesti kussakin tutkimuksessa omaksutun aseman mukaan hyödyntäen luvun 3 määrittelyjä.
Tutkimuksen subjekti-vaatio ja käytännön problematisaatio	Edelliseen yhdistetään alaryhmiksi, sosiaalityön käytäntö tai tutkimus, joka tutkimuksen kohde: mikä osa-alue toiminnasta problematisoituu	Määräytyy empiirisesti kussakin subjektivaation luokassa sen mukaan mitä osa-aluetta käsitellään
Asiakaskohderyhmän tai ilmiökohderyhmän problematisaatio	Mikä maailmassa oleva ongelma tai kohderyhmä on problematisoitunut tutkimuksen arvoiseksi vai onko sitä lainkaan	Määräytyy empiirisesti kussakin tutkimuksessa (25 erilaista). Silloin kun sitä ei ole täsmennetty on luokkana "yleinen" eli ylipäättään sosiaalityön asiakkaat tai ongelmailmiöt

Subjektivaation ja problematisaation käsitteet ovat tässä tutkimuksessa keskeisiä käsitteitä. Tämän tutkimuksen hypoteesi on, että ilman näitä käsitteitä ei sosiaalityön tutkimuksen kokonaisuuden rakenteita ja säännönmukaisuuksia kykene tavoittamaan olennaisimmilta osiltaan. Vaikka problematisaatio ja subjektivaatio ovat vastavuoroisessa suhteessa keskenään, ei ilman subjektivaation havaitsemista voi kokonaisuutta ymmärtää juuri lainkaan. Esimerkiksi konkreettiset kysymykset, miksi Suomessa ei tehdä juuri lainkaan sosiaalityön vaikuttavuustutkimusta tai miksi sosiaalityön käytännössä ei ole esiintynyt juuri lainkaan kiinnostusta näyttöön perustuvaa käytäntöä kohtaan, saavat selityksensä tästä yhtälöstä. Täysin puuttuva problematisaatio (vaikuttavuus, tutkimuksen hyödyntäminen käytännön työssä) saavat selityksensä siitä erikoisesta tavasta tai muodosta, jolla tutkimus ja käytäntö asemoivat itsensä suhteessa kohteeseensa. Mikä tämä tapa ja muoto täsmällisesti on, menee tämän tutkimuksen ulkopuolelle. Tärkeää on vain kiinnittää huomio tähän subjektivaation ilmiöön, jota niin harvoin sosiaalityössä käsitellään, vaikka meillä hyvin paljon puhetta riittää eettisistä periaatteista ja asiakkaan oikeuksista. Edellä viitattiin tutkimuksen subjektivaation osalta kahteen merkittävään puheenvuoroon, joiden välillä on 32 vuotta (Fischer 1980; Gambrill 2012d). Molempien argumentilla on sama rakenne. Sosiaalityön tehtävä on auttaa hädässä olevia ihmisiä. Fischerin mukaan tutkimuksen on silloin keskityttävä siihen, kuinka tämä parhaiten tehdään. Gambrill taas keskittyy ammatillisen käytännön subjektivaatioon: sosiaalityö ei ole ensisijaisesti tieteenala vaan poikkeuksellisen etuoikeutettu auttamisprofessio, joka hyödyntää eri tieteenalojen tutkimusta tehokkaasti ja kriitti-

sesti. Kun tutkimuksen tai käytännön eettinen perusta, subjektivaatio on muovautunut, tietyt kysymykset problematisoituvat. Vastaavasti se, että jotkin kysymykset eivät lainkaan problematisoidu, kertoo hyvin paljon subjektivaatiosta.

Näiden kahden ryhmän lisäksi käytettiin tutkimuksia koskevia tavanomaisia muuttujia, jotka olivat tarpeen, jotta tutkimuskysymyksiin kyettiin vastaamaan tai jotka täsmensivät edellisiä muuttujia. Koska yhtenä tutkimuskysymyksenä oli luoda hypoteesi sosiaalityölle ominaisista säännönmukaisuuksista, oli olennaista luokitella tutkimukset sen julkaisun tieteenalan mukaan, jossa ne oli julkaistu. Keskeistä oli verrata varta vasten sosiaalityön julkaisuissa julkaistujen tutkimusten ominaisuuksia muihin.

Järjestelmällisen katsauksen periaatteiden mukaisesti tarvittiin kunkin tutkimuksen näytön laadun luokittelu. Tässä luokittelua ei tehty perinteiseen tapaan keskittymällä vain tutkimusmenetelmien luokitteluun. Kriteeri *näytön laadulle* on: minkälaisen *panoksen* tutkimus tuo näyttöön perustuvan käytännölle, tutkimiselle tai toteuttamiselle. Lähtökohtaisesti jokainen tutkimus kuului ryhmään 1 eli parhaaseen ryhmään. Ryhmään 2 tutkimus saattoi joutua kahdesta syystä. Ensinnäkin tutkimusmenetelmässä oli puutteita. Esimerkiksi löysä tapaustutkimus tai käsitteellinen tutkimus helposti päätyi tähän ryhmään, koska niiden tuottama näyttöä oli enemmän hypoteettista kuin sisälsi juuri mitään konkreettista. Toinen vaihtoehto oli, että menetelmällisesti hyvässä tutkimuksessa saattoi olla selkeitä asiavirheitä, jotka vähensivät koko tutkimuksen uskottavuutta. Ryhmään 3 tutkimus päätyi vain jos kyseessä oli tosiasiaassa arvoton tutkimus. Tutkimus saattoi olla arvoton, joko siksi, että näyttöön perustuva käytäntö oli käsitetty täysin virheellisesti tai sitten tutkimusmenetelmä oli niin kaoottinen, että se ei tuottanut minkäänlaista kontribuutiota tieteelliseen tiedon osalta. Tämän lisäksi sekä luokkiin 1 ja 3 luotiin alaryhmät. Luokan 1 alaryhmä *avain* pyrkii tunnistamaan tutkimuksen helmet, joiden varaan voisi aikanaan sosiaalityön tutkimuksen pradiigma kehittyä. Kyse on tutkimuksesta, joka on esimerkillistä ja jota lukiessa voi olla ylpeä, että on tekemisissä sosiaalityön tutkimuksen ja käytännön kanssa. Luokan 3 alaryhmä *Sokal* liittyy yritykseen vastata tämän tutkimuksen hypoteettiseen kysymykseen.

Oma erillinen muuttuja on luonnehdinta, miksi tutkimus on päätynyt luokkaan 2 tai 3. Liitetaulukko 2 sisältää tämän kuvauksen.

Lopuksi oli oma muuttuja tutkimuksen menetelmälle. Tämä puhtaasti aineistolähtöinen muuttuja tuotti vajaa 40 eri luokkaa, joka jo sinällään kuvaa aineistoa: menetelmä sosiaalityön tutkimuksessa on hyvin monimerkityksellinen käsite. Toisaalta joukossa on hyvin täsmällisiä menetelmiä, joiden esiintyvyyttä eri ryhmissä on mielekästä erikseen tutkia.

Näiden lisäksi käytettiin muutamaa kontrollimuuttujaa, jotka eivät liity itse tutkimusartikkeleihin vaan ne julkaisseiden julkaisujen asemaan koko tieteen kentässä tai kyseisen tieteenalan sisällä. Julkaisuilla on luonnollisesti suuri rooli siinä, millaisia tutkimuksia julkaistaan mutta oli syytä varmistaa, että eri ryhmissä havaitut sisällölliset erot eivät johtuneet kyseisen ryhmän julkaisujen erilaisesta tieteellisestä asemasta. Tähän käytettiin kahta julkaisua koskevaa viittausindeksiä. SNIP (*Source Normalized Impact per Paper*) on Scopus-tietokannassa⁷ käytössä oleva indeksi. Se mittaa kuinka paljon kyseiseen lehteen viitaan muissa tieteellisissä tutkimuksissa mutta niin, että eri tieteenalojen välinen volyymi on tasoitettu ja ne siis ovat vertailukelpoista. Toinen julkaisu koskeva kontrollimuuttuja on ”julkaisun kvartiili”, jossa kunkin julkaisun SJR⁸ (SCImago Journal Rank) indeksi on tieteenaloittain laitettu järjestykseen ja esimerkiksi 1 kvartiili merkitsee tieteenalan useimmin siteeratun neljänneksen julkaisuja. Tämä kvartiili mittari tuottaa hyvin vinon tuloksen koska kaikilla tieteenaloilla on niin paljon julkaisuja, joita ei siteerata lainkaan, jolloin 4 kvartiili esiintyy äärimmäisen harvoin. Mutta kuten sanottu, tämä oli kontrollimuuttuja, jota tarvittiin vain eri ryhmien keskiarjen vertailussa.

Lopuksi kustakin tutkimuksesta oli SPSS-ohjelmassa muuttujina viite, nimike ja julkaisun nimi.

⁷ <http://www-scopus-com.ezproxy.jyu.fi/source/eval.url>

⁸ <http://www.scimagojr.com/journalrank.php>

Taulukko 10 Loput tutkimuksia koskevat muuttujat analyysissä

Muuttuja	Luokat
viite	viite
nimike	tutkimuksen otsikko
julkaisu	julkaisun nimi
julkaisun tieteenala	1) Sosiaalityö 2) Sosiaalityön kohdetta koskeva 3) Saattaa sisältää sosiaalityötä koskevaa aineistoa 4) Eksplisiittisesti toisen tieteenalan julkaisu
tutkimuksen näytön laatu	1 2 3
tutkimuksen näytön laatu ja erityinen luonne	A-luokka B-luokka C-luokka Sokal Avain
huomioita tutkimuksesta, erityisesti, jos EBP panos ei ole 1	kuvaus
tutkimuksen menetelmä	36 eri luonnehdintaa
julkaisun SNIP indeksi	arvo
julkaisun kvartiili	1 2 3 4

6.2. Deskriptiiviset tulokset

6.2.1. Subjektivaatio eli kuinka tutkimus on asemoinut itsensä suhteessa kohteeseen eli näyttöön perustuvaan sosiaalityön käytäntöön

Ensimmäinen tulos on, että 479 tutkimuksesta, jotka ilmoittivat käsittelevänsä jollain lailla näyttöön perustuvaa käytäntöä sosiaalityössä, tosiasiaa vain 227 eli alle puolet näin teki. Kolme muuta ryhmää olivat asemoineet itsensä välimatkan päähän näyttöön perustuvasta käytännöstä. Nämä kolme eivät ole yhdentekeviä näyttöön perustuvan käytännön toteuttamisen kannalta, mutta niitä ei pidä sekoittaa toisiinsa. Seuraavassa nämä kolme tutkimustyyppiä käydään läpi juuri sen suhteen kautta, mikä niillä on näyttöön perustuvaan käytäntöön.

Taulukko 11 Tutkimukset subjektiposition mukaan eli miten ne asemoituvat suhteessa näyttöön perustuvan käytännön todellisuuteen

	havainnot	osuus
Näyttöön perustuva <i>policy</i>	25	5,2 %
Evidenssiä käytännölle	135	28,2 %
Empiiristä näyttöä omaavat interventiot (ESI)	92	19,2 %
Näyttöön perustuva käytäntö	227	47,4 %
Yhteensä	479	100 %

Näyttöön perustuva käytäntö (*practice*) tarkoittaa ammatillista työtä asiakkaan kanssa olipa asiakas sitten yksilö, perhe tai laajempi ryhmä. Näyttöön perustuvaa käytäntöä ei voi toteuttaa ilman välitöntä tietoa asiakkaan tilanteesta ja arvoista eikä ilman hänen osallisuuttaan käytäntöön. Näyttöön perustuvalla *policy* eli toimintapolitiikka taas viittaa toimintakäytäntöihin, joita toteutetaan niillä tasoilla, joilla ohjataan ammatillista käytäntöä. Ensimmäisiä näyttöön perustuvaa sosiaalityön käytäntöä käsitelleen kirjan otsikko oli enteellisesti *What works? Evidence-based policy and practice in public services* (Davies et al. 2000). Kirjan sosiaalityötä tai laajemmin sosiaalihuoltoa käsittelevässä luvussa alan pio-

neeri Geraldine Macdonald käsitteli aihetta vahvasti näyttöön perustuvan käytännön edellytysten eli juuri näyttöön perustuvan *poli*cyn näkökulmasta (Macdonald 2000, 117–140). Tämä näkökulma on hyvin ymmärrettävä, kun otetaan huomioon näyttöön perustuvan käytännön vahva kytkös poliittiseen historiaan Britanniassa ja pyrkimykseen uudistaa julkista sektoria. Tämä on ollut vahva näkökulma Britanniassa myöhemminkin. Esimerkiksi merkittäviä uusia panoksia keskusteluun ja käytäntöihin tuoneen Ray Pawsonin kirjan nimi on *Evidence-based Policy* (Pawson 2006). Myös Yhdysvalloissa näyttöön perustuva *policy* on ollut vahvasti esillä kun liitto- ja osavaltioiden rahoittamien ohjelmien on edellytetty kykenevän osoittamaan tietynasteista tutkimusnäyttöä vaikuttavuudestaan (esim. Bogenschneider & Corbett 2010). Pohjoismaista erityisesti Ruotsissa on pyritty toteuttamaan näyttöön perustuvaa toimintapolitiikkaa koskien myös sosiaalityötä. Myös Norjassa aihe on ollut vahvasti esillä. Nyt puheena olevien 25 tutkimuksen joukossa oli kaksi, jotka käsitelivät eksplisiittisesti tilannetta Ruotsissa ja Norjassa (Ogden et al. 2010; Soydan 2010). Suomessa ei asiasta ole ollut mitään havaintoa koskien sosiaalityötä tai sosiaalitoimea.

Näyttöön perustuva käytäntö ja näyttöön perustuva *policy* ovat luonnollisesti vahvasti kytköksissä toisiinsa vaikka siten, että *policy* yleensä tähtää luomaan käytännön toteutumiselle edellytyksiä. Kuitenkin tieteellisen kysymyksenasettelun kannalta niissä käsitellään hyvin erilaisia kysymyksiä. Ja viimekädessä ero on dramaattinen: vaikka toimialalla tai valtiossa ei olisi minkäänlaisia näyttöön perustuvan käytännön viritelmiä, jokainen sosiaalityöntekijä kykenee toteuttamaan näyttöön perustuvaa käytäntöä milloin tahansa. Ja vastaavasti jos kansallisesti on asetettu vaikka kuinka paljon panoksia näyttöön perustuvaan toimintapolitiikkaan, mikään ei takaa, että ainutkaan sosiaalityöntekijä toteuttaisi näyttöön perustuvaa käytäntöä.

Näyttöön perustuvan *poli*cyn asemasta asiaa tarkastelevien tutkimusten vähäinen määrä on yllätys. Näyttöön perustuvan sosiaalityön käytännön toteuttamisen kannalta on luonnollisesti suuri ongelma, mikäli alalla ei ole juuri minkäänlaista tutkimusta edellytyksiä luovan toimintapolitiikan suhteen. Vielä merkillisempää tämä on kun ajatellaan, että toimintapolitiikan ei tarvitse koskea valtiollista tasoa. On aivan perusteltua puhua kuntien tai vaikkapa isojen organisaatioiden toimintapolitiikasta. Tällöin tullaan lähelle johtamista mutta on hämmästyttävää, että strategisen johtamisen ja näyttöön perustuvan sosiaalityön välillä ei näytä olevan minkäänlaista yhteyttä. Tämä on sitä ihmeellisempää koska juuri tämä näkö-

kulma oli ydintä historiallisesti sekä McMaster yliopistossa kuin Britannian kansallisella tasolla.

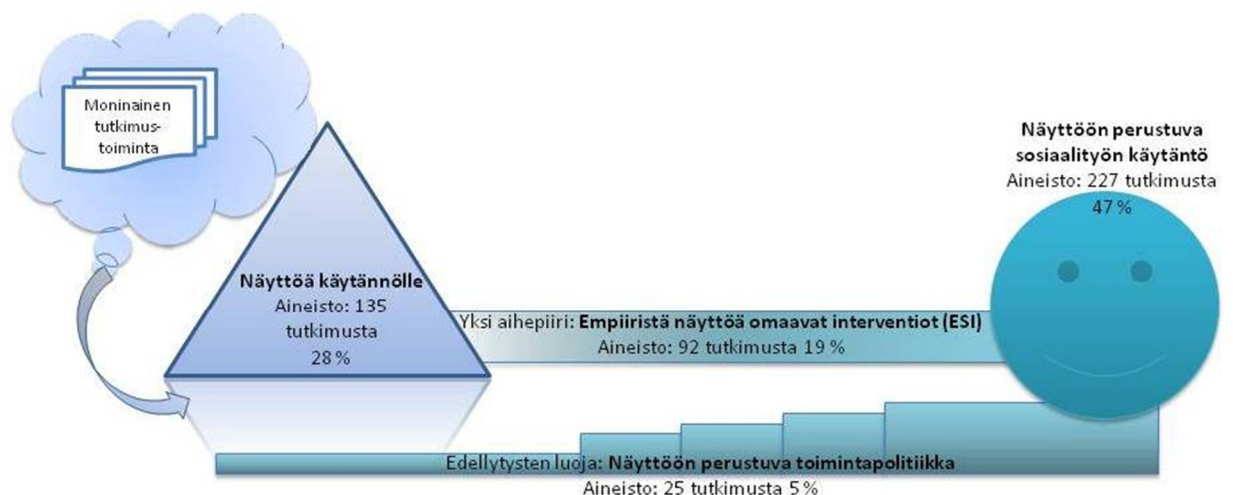
Ryhmä *evidenssiä käytännölle* on perustutkimusta, joka ei kohdistu näyttöön perustuvaan käytäntöön. Kaikissa artikkelissa kuitenkin viitataan näyttöön perustuvaan käytäntöön, koska tutkijat katsovat omilla tutkimustuloksillaan olevan merkitystä näyttöön perustuvalla käytännölle. Erällä tavalla nämä 135 artikkelia muodostavat ei-satunnaistetun vertailuaineiston muille ryhmille. Luonnollisesti näyttöön perustuvan sosiaalityön käytännön kannalta on täysin irrelevanttia, mainitseeko perustutkimuksen tekijä näyttöön perustuvan käytännön vai ei. Näissä tutkimuksissa oli päätetty mainita, joten siksi kyseessä ei ole satunnaisotos, mutta joka tapauksessa on mielenkiintoista nähdä, eroaako tämä ryhmä jollain tavalla muista ryhmistä.

Näyttöön perustuvan käytännön edellytys on, että ammatillisessa käytännössä on käytettävissä parasta alan tieteellistä tutkimusta. Näyttöön perustuvan käytännön on tehnyt mahdolliseksi se merkittävä kehitys, mitä on viimevuosikymmeninä tapahtunut tutkimusmenetelmissä, tutkitun tiedon määrässä, sen organisoinnissa tai viestimisessä. Organisaatiotasolla näyttöön perustuva käytäntö usein yhdistetään sellaisiin organisaatioihin kuin Cochrane Collaboration tai Campbell Collaboration. Tutkitun ja systematisoidun tiedon tuottaminen sosiaalityöntekijän saataville on kuitenkin tieteellisen kysymyksenasettelun kannalta melko erilainen kuin se, käytetäänkö tätä tietoa ja miten sosiaalityön käytännössä. Näyttöön perustuva käytäntö on siis perustavasti toinen asia kuin tiedon tuottaminen käytännölle. Maailmassa on lukuisia joukko organisaatioita, joiden nimessä on jotain *Evidence-Based Practice* viittaavaa, mutta tosiasiaassa ne keskittyvät vain primaaritutkimuksen levittämiseen. Se, että näitä *evidenssiä käytännölle* tutkimuksia on aineistossa peräti 28 % tukee sitä, että nämä kaksi asiaa saattavat mennä luvattoman usein sekaisin.

Empiiristä näyttöä omaaviin interventioihin (ESI) viitattiin jo edellä kun käsiteltiin niiden ja näyttöön perustuvan käytännön eri merkityksiä. On suuri virhe samaistaa ne tai olla ymmärtämättä niiden eroa, koska se kaventaa olennaisesti näyttöön perustuvan käytännön merkitystä ja mahdollisuuksia. Toisaalta näyttöön perustuvan käytännön toteuttamisen kannalta on erinomaisen tärkeää, että on tieteellistä tutkimusta spesifeistä interventioista, spesifin ongelman ja väestön osalta, joka tuottaa tietoa niiden vaikuttavuudesta. Näitä tutkimuksia on koko aineistosta 19 %.

Lopuksi on varsinaiset näyttöön perustuvaa sosiaalityön käytäntöä koskevat tutkimukset, joita kaikesta huolimatta on eniten, kuitenkin alle puolet koko aineistosta 47 %.

Näiden neljän tutkimuksen subjektivaation välistä suhdetta voi hahmotella **Kuvien 3 ja 9** tarjoamien suuntaviivojen mukaan seuraavalla tavalla. Kuvan yksinkertainen selitys on, että kaikki perustuu korkeatasoiseen tutkimukseen, jolla on merkitystä ammatillisen käytännön ja ihmisten sosiaalisten ongelmien kannalta. Näyttöön perustuva toimintapolitiikka luo edellytykset paitsi itse käytännölle myös tutkimustoiminnalle. Vaikuttavuus on yksi tutkimuksen ja sen käytön aihepiiri. Näyttöön perustuva käytäntö on kuitenkin näistä erillinen kokonaisuus. Se on paikka tai kenttä, jossa tutkitun tiedon arvo realisoituu asiakkaalle ja hänen hyvinvoinnilleen. Ilman tätä kenttää muiden ulottuvuuksien merkitys ja arvo on sosiaalityön näkökulmasta olematon.

Näyttöön perustuvaa sosiaalityön käytäntöä koskevan tutkimuksen subjektiasemat
(N = 479)

PP2014

Kuva 11 Näyttöön perustuvaa sosiaalityön käytäntöä koskevan tutkimuksen subjektiasemat (N = 479)

6.2.2. Tutkimuksen subjektivaatio ja toiminnan problematisaatio

Neljän pääryhmän sisällöstä syntyy tarkempi kuva kun tarkastellaan, mitä toimintaa tutkimus käsittelee eli problematisoi.

Pienehkö määrä näyttöön perustuvan *poli*cyn tutkimusta jakaantuu niin, että 15 tutkimusta käsittelee valtion tai osavaltion toimintapolitiikkaa ja loput 10 muita kysymyksiä.

Näyttöä käytännölle aineisto jakaantuu kahteen ryhmään. Ensimmäinen ryhmä on hyvin kuvaavaa nykyiselle tilanteelle. Sen nimi on ”näyttönä perustelematon leima”. Näissä 31 tutkimuksessa nimitetään jotakin interventioita ”näyttöön perustuvaksi” ilman, että koko artikkelissa mitenkään yritetään perustella, mikä tämä näyttö olisi tai miksi interventio olisi näyttöön perustuva. On suorastaan traagista, että hyvin lyhyessä ajassa kaikki näyttöön perustuvan käytännön periaatteet ovat kadonneet ja koko asiasta on tullut itsensä vastakoh- ta: perustelematon leima. Tämä ryhmä on peräti 23 % kaikista *näyttöä käytännölle* tutki- muksista.

Toinen osa ryhmästä *näyttöä käytännölle* tarjoaa jo jäsentyneempää näyttöä mitä erilai- simmista interventioista. Mikään niistä ei kohdistu kuitenkaan näyttöön perustuvaan käy- täntöön. Toisin sanoen toiminnan problematisaatio jää niissä tyhjäksi. Näyttöön perustuvan käytännön kannalta kuitenkin voidaan pitää näiden tutkimusten tutkimusmenetelmää juuri tänä toiminnan problematisaationa, koska juuri sen kautta niiden kytkentä näyttöön perus- tuvaan käytäntöön virittyy. Seuraavassa taulukossa on kaikki näyttöä käytännölle ryhmän tutkimusmenetelmät eli erityyppinen näyttö.

Taulukko 12 *Näyttöä käytännölle* -ryhmän tutkimukset menetelmän mukaan ($N = 135$) sekä ryhmiteltynä erikseen heikon ja vahvan näytön tutkimuksiin ($N = 104$)

Näyttöä käytännölle	havainto	osuus
näyttönä perustelematon leima	31	23 %
käsitekuvaus	1	1 %
narratiivinen tutkimuskatsaus	17	13 %
prosessin arviointi	8	6 %
survey	2	1 %
tapauskuvaus	17	13 %
epidemiologinen tutkimus	11	8 %

kustannusvaikuttavuus	1	1 %
meta-analyysi	5	4 %
mittarin testaaminen	3	2 %
primaarinen vaikuttavuustutkimus	25	19 %
satunnaistettu koeasetelma (RCT)	2	1 %
järjestelmällinen katsaus (SR)	12	9 %
yhteensä	135	100 %

menetelmät ryhmiteltynä		
	havainto	osuus
heikko näyttö	45	43 %
käsitekuvaus	1	1 %
narratiivinen tutkimuskatsaus	17	16 %
prosessin arviointi	8	8 %
survey	2	2 %
tapauskuvaus	17	16 %
vahva näyttö	59	57 %
epidemiologinen tutkimus	11	11 %
kustannusvaikuttavuus	1	1 %
meta-analyysi	5	5 %
mittarin testaaminen	3	3 %
primaarinen vaikuttavuustutkimus	25	24 %
RCT	2	2 %
SR	12	12 %
yhteensä	104	100 %

Erityisesti taulukon jälkimmäinen osa, jossa on laskuista jätetty pois ”näyttönä perustelematon leima” tutkimukset on jotain hyvin poikkeuksellista. On vaikea kuvitella mistään muualta saatavan sosiaalityön tutkimuksesta otosta, jossa 57 % kaikista tutkimuksista tuottaa vahvaa tieteellistä näyttöä. Sosiaalityön piirissä on myös aika poikkeuksellista, että vahvan näytön tutkimuksista vaikuttavuus, järjestelmälliset kirjallisuuskatsaukset ja epidemiologinen tutkimus ovat yleisimpiä. Näin ollen tämä ei-satunnaistettu otos sosiaalityön perustutkimuksesta tarjoaa korkealaatuisimman mahdollisen verrokkiaineiston tarkasteltaessa eri ryhmiä keskenään. Jatkossa analyysissä käsitellään *näyttöä käytännölle* ryhmää vain näiden kolmen pääryhmän (perustelematon leima, heikko näyttö, vahva näyttö) osalta.

Varsinaisia näyttöön perustuvan käytännön tutkimuksia ja empiiristä näyttöä omaavien interventioiden rakennetta on syytä tarkastella rinnakkain, jolloin tulee selvemmin esille niiden erityispiirteet.

Taulukko 13 Näyttöön perustuvan käytännön ($N = 227$) ja empiiristä näyttöä omaavien interventioiden ($N = 92$) tutkimusten problematisaation rakenne

Näyttöön perustuva käytäntö (EBP)			Empiiristä näyttöä omaavat interventiot (ESI)		
	havainto	osuus		havainto	osuus
EBP 1) käsite	57	25 %	ESI 1) käsite	3	3 %
EBP 2) opetus ja oppiminen	20	9 %	ESI 2) tunnistaminen	12	13 %
EBP 3) erityiskysymykset	35	15 %	ESI 3) opetus ja oppiminen	12	13 %
EBP 4) kohde asiakasprosessissa	28	12 %			
EBP 5) toteuttamisprosessin osat	54	24 %			
EBP 6) toteuttaminen	33	15 %	ESI 4) implementaatio	65	71 %
yhteensä	227	100 %	Yhteensä	92	100 %

Taulukosta voi havaita merkittävän subjektivaation ja problematisaation rakenteen. Vaikka historiallisesti näyttöön perustuva käytäntö käsitteenä on eksakti ja kirkas, sosiaalityön näyttöön perustuvaa käytäntöä koskeva tutkimus on investoinut energiaansa erityisesti käsitteen problematisaatioon. Vastaavasti empiiristä näyttöä omaavat interventiot ovat historiallisesti ja käsitteellisesti hyvin epäselvä käsite (Thyer & Pignotti 2011 mukaan niitä ei ole olemassa), asiaa koskeva tutkimus ei problematisoi käsitteitä juuri lainkaan. Vastaavasti toteuttamista koskevat kysymykset ja problematisaatio on sivuteema näyttöön perustuvassa käytännössä, vaikka koko asia 20 vuotta sitten ilmaantui juuri toteuttamisen problematisaation kautta tieteen kentille. Empiiristä näyttöä omaavien interventioiden pääkysymys on juuri toteuttaminen.

Kun tarkastellaan problematisaation sisältöä tarkemmin, paljastuu, että näyttöön perustuvan käytännön tutkimus lähestyy toteuttamisen problematiikkaa hyvin laajalla rintamalla. Tämä on yhdenmukaista näyttöön perustuvan käytännön perusteiden kanssa, jossa kysymykset voivat koskea laajaa kirjoa asioita: menetelmiä, asiakasprosessin vaiheita, näyttöön

perustuvan käytännön vaiheita tai näyttöön perustuvan käytännön kokonaisuuden toteuttamista eri puitteissa. Toisaalta empiiristä näyttöä olevien interventtioiden tutkimuksen yksityiskohdat paljastavat mielenkiintoiset pääproblematisaatiot: hyvin täsmällinen tutkimus koskien ongelmaa, väestöryhmää ja spesifiä interventiota, olemassa olevan intervention modifiointi uudelle kohderyhmälle ja kolmanneksi ylipäättään näiden interventtioiden toteuttaminen eri konteksteissa.

Taulukko 14 EBP ja ESI toteuttamistutkimuksen problematisaation täsmälliset kysymykset

Subjektivaatio ja tarkka problematisaatio	havainto
ESI 4) implementaatio, a) mallinnus	4
ESI 4) implementaatio, b) spesifin intervention, spesifiin ongelmaan, spesifissä kontekstissa,	13
ESI 4) implementaatio, c) olemassa olevan intervention adaptaatio uudelle kohdealueelle	9
ESI 4) implementaatio, d) asenteet	7
ESI 4) implementaatio, e) organisaatio	21
ESI 4) implementaatio, f) toimiala	11
EBP 3) erityiskysymykset, a) instrumentit	8
EBP 3) erityiskysymykset, b) mittaaminen	9
EBP 3) erityiskysymykset, c) menetelmät	8
EBP 3) erityiskysymykset, d) asenteet	5
EBP 3) erityiskysymykset, e) historia	5
EBP 4) kohde asiakasprosessissa, a) assessment	7
EBP 4) kohde asiakasprosessissa, b) vaikuttavuusmekanismit	10
EBP 4) kohde asiakasprosessissa, c) palvelujärjestelmän ja sen ohjauksen muutos,	6
EBP 4) kohde asiakasprosessissa, d) kustannusvaikuttavuus	5
EBP 5) toteuttamisprosessin osat, a) tiedon hallinta ja toiminnan ohjaus	16
EBP 5) toteuttamisprosessin osat, b) organisaatio, oppiminen ja johtaminen	11
EBP 5) toteuttamisprosessin osat, c) outcome seuranta	14
EBP 5) toteuttamisprosessin osat, d) muut	13
EBP 6) toteuttaminen, a) organisaatio	12
EBP 6) toteuttaminen, b) toimiala	8
EBP 6) toteuttaminen, c) valtio	5
EBP 6) toteuttaminen, d) muut	8

6.2.3. Tutkimuksen kohteena oleva todellisuus ja tutkimuksen toimintatapa

Seuraavassa tarkastellaan kahta suhdelukuun perustuvaa muuttujaa, jotka perustuvat Kuhnin normaalitiede ja esiparadigmaattinen tutkimus -erotteluun. Nämä muuttujat ovat myös intuitiivisesti suhteellisen helppo ymmärtää. Tutkimuksen kohteena oleva todellisuus on tässä joko empiirinen tai käsitteellinen. Jos jollain alueella merkittävä osa tutkimuksesta keskittyy käsitteiden tutkimukseen empiirisen todellisuuden sijasta, ei sen tieteellisen tutkimuksen taso ole kovin pitkälle kehittynyt. Tutkimuksen toimintatavalla taas tarkoitetaan, missä määrin keskitytään havaintojen keräämiseen ja järjestämiseen tai onko huomion keskipisteessä hypoteesien testaus. Molemmat ovat tärkeitä, mutta mikäli jollakin alueella hypoteesien testaus on vähäistä, ei tieteenala kykene tuottamaan kumuloituvaa tietoa ja on näin ollen varsin vaatimattomalla tasolla.

Tutkimuksen kohteena olevan todellisuuden ja tutkimuksen subjektivaation välillä on tilastollisesti merkitsevä yhteys.

Taulukko 15 Subjektivaation ja tutkimuksen kohteena olevan todellisuuden välinen yhteys ($N = 479$, $p = .000$)

			Subjektivaatio eli tutkimuksen asemoituminen sosiaalityön käytännön todellisuuteen nähden				Total
			1) Näyttöön perustuva policy	2) Evidenssiä käytännölle	3) Empiiristä näyttöä omaavat interventiot	4) Näyttöön perustuva käytäntö	
Tutkimuksen kohteena oleva todellisuus	1) Empiirinen tutkimus	Count	14	115	77	125	331
		%	56,0%	85,2%	83,7%	55,1%	69,1%
	2) Käsitteellinen tutkimus	Count	11	20	15	102	148
		%	44,0%	14,8%	16,3%	44,9%	30,9%
	Total	Count	25	135	92	227	479
		%	100,0%	100,0%	100,0%	100,0%	100,0%
		Value	df	Asymp. Sig. (2-sided)			
	Pearson Chi-Square	48,488	3	,000			

Evidenssiä käytännölle tutkimus ja tutkimus koskien *empiiristä näyttöä omaavia interventioita* näyttäisivät täyttävän Kuhnin normaalitieteen kriteerit, koska käsitteellisen tutkimuksen osuus on noin 15 %. Sen sijaan sekä *näyttöön perustuva policy* että *näyttöön perustuva käytäntö* tutkimus ovat selkeästi esiparadigmaattisessa tilassa kun melkein puolet tutkimuksesta on käsitteellistä.

Kun tarkastellaan subjektivaation ja tutkimuksen toimintatavan välistä suhdetta, tilanne muuttuu. Enää *evidenssiä käytännölle* tutkimus näyttäisi täyttävän normaalitieteen tunnusmerkit. Siellä on yhtä paljon hypoteesien testaamista kuin havaintojen keräämistä. Kun hypoteesien testaamista on peräti 47 % tutkimuksesta, on se sosiaalityön osalta harvinaisen korkea luku ja vahvistaa aiemmin havaittua, että tämä ryhmä pitää sisällään poikkeuksellisen korkeatasoista tutkimusta.

Taulukko 16 Tutkimuksen subjektivaatio ja toimintatapa ($N = 479$, $p = .000$)

			Subjektivaatio eli tutkimuksen aseoituminen sosiaalityön käytännön todellisuuteen nähden				Total
			1) Näyttöön perustuva policy	2) Evidenssiä käytännölle	3) Empiiristä näyttöä omaavat interventiot	4) Näyttöön perustuva käytäntö	
Tutkimuksen toimintatapa	1) havaintojen kerääminen ja järjestäminen	Count	21	64	71	167	323
		%	84,0%	47,4%	77,2%	73,6%	67,4%
	2) hypoteesin rakentaminen	Count	3	8	6	29	46
		%	12,0%	5,9%	6,5%	12,8%	9,6%
	3) hypoteesin testaus	Count	1	63	15	31	110
		%	4,0%	46,7%	16,3%	13,7%	23,0%
Total		Count	25	135	92	227	479
		%	100,0%	100,0%	100,0%	100,0%	100,0%
		Value	df	Asymp. Sig. (2-sided)			
Pearson Chi-Square		64,229	6	,000			

Normaalitiede – esiparadigmaattinen tutkimus vastakohtaisuuden välille voidaan rakentaa kolme luokkaa: vahvaa normaalitiedettä edustaa tutkimusalat, jossa sekä empiirisen tutkimuksen määrä on merkittävä että hypoteesien testausta on riittävästi. Vahvaa esiparadigmaattista tutkimusta edustaa tutkimusalue, jossa sekä käsitteellisen tutkimuksen määrä on suuri sekä hypoteesin testaus on vähäistä tai olematonta. Näiden välimaastossa on tutkimusalueet, joissa on paljon empiiristä tutkimusta mutta vähäisesti hypoteesin testausta. Tämän mukaisesti vahvan normaalitieteen piirteet löytyvät tutkimuksesta *evidenssiä käytännölle*, kun taas ryhmät *näyttöön perustuva policy* ja *näyttöön perustuva käytäntö* ovat vahvaa esiparadigmaattista tutkimusta ja tutkimus *empiiristä näyttöä omaavat interventiot* on näiden välissä.

Kun asiaa tarkastellaan ottaen huomioon myös toiminnan problematisaatio, havaitaan jo-
tain hyvin mielenkiintoista.

Taulukko 17 Tutkimuksen kohteena oleva todellisuus ja tutkimuksen toimintatapa suhteessa tutkimuksen subjektivaatioon ja toiminnan problematisaatioon

		Tutkimuksen kohteena oleva				Total	
		1) Empiirinen		2) Käsitteellinen		Total	
		Count	%	Count	%		
S u b j e k t i v a t i o j a	1) Näyttöön perustuva policy	14	56,0%	11	44,0%	25	100,0%
	evidenssiä käytännölle, 1) näyttönä perustelematon leima	16	51,6%	15	48,4%	31	100,0%
	evidenssiä käytännölle, 2) heikko näyttö	41	91,1%	4	8,9%	45	100,0%
	evidenssiä käytännölle, 3) vahva näyttö	58	98,3%	1	1,7%	59	100,0%
	ESI 1) käsite	0	0,0%	3	100,0%	3	100,0%
	ESI 2) tunnistaminen	8	66,7%	4	33,3%	12	100,0%
	ESI 3) opetus ja oppiminen	12	100,0%	0	0,0%	12	100,0%
	ESI 4) implementaatio	57	87,7%	8	12,3%	65	100,0%
	EBP 1) käsite	3	5,3%	54	94,7%	57	100,0%
	EBP 2) opetus ja oppiminen	16	80,0%	4	20,0%	20	100,0%
	EBP 3) erityiskysymykset	26	74,3%	9	25,7%	35	100,0%
	EBP 4) kohde	18	64,3%	10	35,7%	28	100,0%
	EBP 5) toteuttamisprosessin	36	66,7%	18	33,3%	54	100,0%
	EBP 6) toteuttaminen	26	78,8%	7	21,2%	33	100,0%
	Total	331	69,1%	148	30,9%	479	100,0%
		Value	df	Asymp. Sig. (2-sided)			
Pearson Chi-Square		175,39	14	,000			

		Tutkimuksen toimintatapa						Total	
		1) havaintojen kerääminen ja järjestäminen		2) hypoteesin rakentaminen		3) hypoteesin testaus		Total	
		Count	%	Count	%	Count	%		
S u b j e k t i v a t i o j a	1) Näyttöön perustuva policy	21	84,0%	3	12,0%	1	4,0%	25	100,0%
	evidenssiä käytännölle, 1) näyttönä perustelematon leima	22	71,0%	5	16,1%	4	12,9%	31	100,0%
	evidenssiä käytännölle, 2) heikko näyttö	42	93,3%	3	6,7%	0	0,0%	45	100,0%
	evidenssiä käytännölle, 3) vahva näyttö	0	0,0%	0	0,0%	59	100,0%	59	100,0%
	ESI 1) käsite	1	33,3%	2	66,7%	0	0,0%	3	100,0%
	ESI 2) tunnistaminen	6	50,0%	2	16,7%	4	33,3%	12	100,0%
	ESI 3) opetus ja oppiminen	8	66,7%	0	0,0%	4	33,3%	12	100,0%
	ESI 4) implementaatio	56	86,2%	2	3,1%	7	10,8%	65	100,0%
	EBP 1) käsite	49	86,0%	7	12,3%	1	1,8%	57	100,0%
	EBP 2) opetus ja oppiminen	15	75,0%	2	10,0%	3	15,0%	20	100,0%
	EBP 3) erityiskysymykset	22	62,9%	2	5,7%	11	31,4%	35	100,0%
	EBP 4) kohde	15	53,6%	4	14,3%	9	32,1%	28	100,0%
	EBP 5) toteuttamisprosessin	40	74,1%	9	16,7%	5	9,3%	54	100,0%
	EBP 6) toteuttaminen	26	78,8%	5	15,2%	2	6,1%	33	100,0%
	Total	323	67,4%	46	9,6%	110	23,0%	479	100,0%
		Value	df	Asymp. Sig. (2-sided)					
Pearson Chi-Square		285,34	28	,000					

Evidenssiä käytännölle ryhmän vahvan näytön erikoisasema korostuu: kaikki tutkimus on hypoteesien testausta. Mutta varsinainen yllättävä havainto on, että näyttöön perustuvassa sosiaalityön käytännössä *toteuttamisen tutkiminen* on erityisen heikoissa kantimissa riippumatta siitä, puhutaanko varsinaisesta näyttöön perustuvasta käytännöstä vai *empiiristä näyttöä olevien interventioiden* toteuttamisesta. *ESI implementaatio* tutkimuksesta 86 % on empiiristä mutta hypoteesien testaukseen yltää vain 11 %. *EBP toteuttaminen* tai *toteuttamisprosessin osan* tutkimus yltävät vain 6 % ja 9 % hypoteesien testauksen osalta. Yllättävää on, että *ESI tunnistamisessa* ja *oppimisessa* hypoteesien testaamisen osuus on kuitenkin kolmannes. Tosin tutkimusasetelmaltaan tunnistamista ja oppimista lienee helpompi tutkia kuin itse toteuttamista. Positiivisen kuvan tilanteestaan tarjoavat näyttöön perustuvan käytännön erityiskysymykset ja tutkimus, jonka kohteena ovat yleensä *asiakasprosessin keskeiset kohdat*. Molemmissa hypoteesien testaus oli hiukan vajaa kolmannes kaikesta tutkimuksesta.

Kun tarkastellaan varsinaisen näyttöön perustuvan käytännön tutkimuksen yksityiskohtia, vahvistuu edellinen havainto. Erilliskysymyksistä *mittaamiseen* ja *instrumentteihin* kohdistuvalla tutkimuksella on normaalitieteen piirteitä samoin kuin *asiakasprosessin vaiheisiin* kohdistuvalla tutkimuksella kauttaaltaan. Tämä on sikäli erikoista, että asiakasprosessin osalta on myös käsitteellisen tutkimuksen osuus korkea, varsinkin kun asialla on tekemistä vaikuttavuuden kanssa. Näyttäisi siltä, että juuri vaikuttavuus on kysymys, jossa on paljon keskustelua käsitteistä toisaalla ja toisaalla kunnollista vaikuttavuustutkimusta. Tätä tukee se, että erityiskysymyksistä *mittaamiseen* ja *instrumentteihin* kohdistuva tutkimus erottuu valtavirrasta.

Taulukko 18 Varsinaisen näyttöön perustuvaan käytäntöön kohdistuvan tutkimuksen yksitiskohdat kohteena olevan todellisuuden ja toimintatavan suhteen

		Tutkimuksen kohteena oleva todellisuus		Tutkimuksen toimintatapa		
		1) Empiirinen tutkimus	2) Käsitteellinen tutkimus	1) havaintojen kerääminen ja järjestäminen	2) hypoteesin rakentaminen	3) hypoteesin testaus
Subjektivi	EBP 3) erityiskysymykset, a) instrumentit	100,0%	0,0%	75,0%	0,0%	25,0%
	EBP 3) erityiskysymykset, b) mittaaminen	88,9%	11,1%	11,1%	0,0%	88,9%
	EBP 3) erityiskysymykset, c) menetelmät	25,0%	75,0%	75,0%	25,0%	0,0%
	EBP 3) erityiskysymykset, d) asenteet	100,0%	0,0%	100,0%	0,0%	0,0%
	EBP 3) erityiskysymykset, e) historia	60,0%	40,0%	80,0%	0,0%	20,0%
objektivo	EBP 4) kohde asiakasprosessissa, a) assessment	71,4%	28,6%	57,1%	14,3%	28,6%
	EBP 4) kohde asiakasprosessissa, b) vaikuttavuusmekanismit	60,0%	40,0%	50,0%	20,0%	30,0%
	EBP 4) kohde asiakasprosessissa, c) palvelujärjestelmän ja sen ohjauksen	83,3%	16,7%	66,7%	0,0%	33,3%
	EBP 4) kohde asiakasprosessissa, d) kustannusvaikuttavuus	40,0%	60,0%	40,0%	20,0%	40,0%
prakti	EBP 5) toteuttamisprosessin osat, a) tiedon hallinta ja toiminnan ohjaus	62,5%	37,5%	81,3%	18,8%	0,0%
	EBP 5) toteuttamisprosessin osat, b) organisaatio, oppiminen ja johtaminen	90,9%	9,1%	72,7%	9,1%	18,2%
	EBP 5) toteuttamisprosessin osat, c) outcome seuranta	64,3%	35,7%	78,6%	7,1%	14,3%
	EBP 5) toteuttamisprosessin osat, d) muut	53,8%	46,2%	61,5%	30,8%	7,7%
saattio	EBP 6) toteuttaminen, a) organisaatio	91,7%	8,3%	91,7%	8,3%	0,0%
	EBP 6) toteuttaminen, b) toimiala	62,5%	37,5%	75,0%	25,0%	0,0%
	EBP 6) toteuttaminen, c) valtio	80,0%	20,0%	80,0%	20,0%	0,0%
	EBP 6) toteuttaminen, d) muut	75,0%	25,0%	62,5%	12,5%	25,0%

On mahdollista asettaa jokainen ryhmä kohteena olevan todellisuuden ja toimintatavan suhdelukujen perusteella tiettyyn positioon ulottuvuudella normaalitutkimus – esiparadigmaattinen tutkimus. Tämä voidaan tehdä ainakin kahdella tavalla. Ensinnäkin eri ryhmien empiirisen tutkimuksen osuus ja hypoteesien testauksen osuus järjestettiin suurusjärjestyksen mukaiseen sarjaan ja molemmat sarjat jaettiin kolmeen osaan. Näin saatiin kummankin muuttujan osalta kolme eri luokkaa.

Taulukko 19 Muuttujien *Tutkimuksen kohteena oleva todellisuus* ja *Tutkimuksen toimintatapa* ominaisuudet subjektivaation ja problematisaation luokissa ja normaalitieteen ominaispiirteiden luokittelu

	Empiirisen tutkimuksen osuus	Hypoteesien testauksen osuus
maksimi	100,0 %	100,0 %
mininimi	0,0 %	0,0 %
mediaani	76,9 %	14,0 %
keskiarvo	71,5 %	18,7 %
keskihajonta	23,4 %	21,5 %
Empiirisen tutkimuksen osuus		
vahva normaalitiede	80-100 %	
keskimääräinen normaalitiede	60-79 %	
heikko normaalitiede	alle 60 %	
 Hypoteesien testauksen osuus		
vahva normaalitiede	33-100 %	
keskimääräinen normaalitiede	18-32 %	
heikko normaalitiede	alle 18 %	

Tämän lisäksi kullekin ryhmälle tutkimusta laskettiin *normaalitiede indeksi*, jonka lähtökohta oli $\sqrt{E*H}$, jossa E on empiiristen tutkimusten osuus pisteinä 0-100 ja H hypoteesien testaamisen osuus pisteinä 0-100. Mutta koska niin monessa tutkimuksen luokassa hypoteesien testaus on 0, lisättiin yhtälöön korjausarvo, joka saa myös muutoin pistearvon 0 saavat ryhmät järjestykseen.

$$NORMTII = \frac{\sqrt{(E+H)+(E*H)}}{\text{maksimiarvo } (\sqrt{10200})} * 100$$

$NORMTII$, Tutkimusjoukon normaalitiede indeksi

E , Empiirisen tutkimuksen osuus (verrattuna käsitteelliseen tutkimukseen) tutkimuksista

H , Hypoteesien testauksen osuus tutkimuksista

Kuva 12 Tutkimuksen normaalitiede indeksin kaava

Soveltamalla empiirisen tutkimuksen osuuden ja hypoteesien testaamisen osuuden luokitte-
lua ja normaalitiede indeksiä saadaan kustakin subjektivaation eri tasosta seuraavat taulu-
kot.

Taulukko 20 Normaalitiede ominaisuus tutkimuksen subjektivaation ja toiminnan proble-
matisaation luokissa

	Empiirisen tutkimuksen osuus	Hypoteesie n testauksen osuus	(N)	Normaali- tiede indeksi
1) NÄYTTÖÖN PERUSTUVA <i>POLICY</i>	56,0	4,0	25	16,7
2) EVIDENSSIÄ KÄYTÄNNÖLLE	85,2	46,7	135	63,5
3) EMPIIRISTÄ NÄYTTÖÄ OMAAVAT INTERVENTIOT	83,7	16,3	92	37,9
4) NÄYTTÖÖN PERUSTUVA KÄYTÄNTÖ	55,1	13,7	227	28,4

	Empiirisen tutkimuksen osuus	Hypoteesie n testauksen osuus	(N)	Normaali- tiede indeksi
1) Näyttöön perustuva policy	56,0	4,0	25	16,7
evidenssiä käytännölle, 1) näyttönä perustelematon leima	51,6	12,9	31	26,8
evidenssiä käytännölle, 2) heikko näyttö	91,1	0,0	45	9,5
evidenssiä käytännölle, 3) vahva näyttö	98,3	100,0	59	99,2
ESI 1) käsite	5,3	1,8	57	4,0
ESI 2) tunnistaminen	66,7	33,3	12	47,7
ESI 3) opetus ja oppiminen	100,0	33,3	12	58,3
ESI 4) implementaatio	87,7	10,8	65	32,0
EBP 1) käsite	5,3	1,8	57	4,0
EBP 2) opetus ja oppiminen	80,0	15,0	20	35,6
EBP 3) erityiskysymykset	74,3	31,4	35	48,9
EBP 4) kohde asiakasprosessissa	64,3	32,1	28	46,0
EBP 5) toteuttamisprosessin osat	66,7	9,3	54	26,1
EBP 6) toteuttaminen	78,8	6,1	33	23,5
korkeimmat arvot				
keski arvot				
matalimmat arvot				

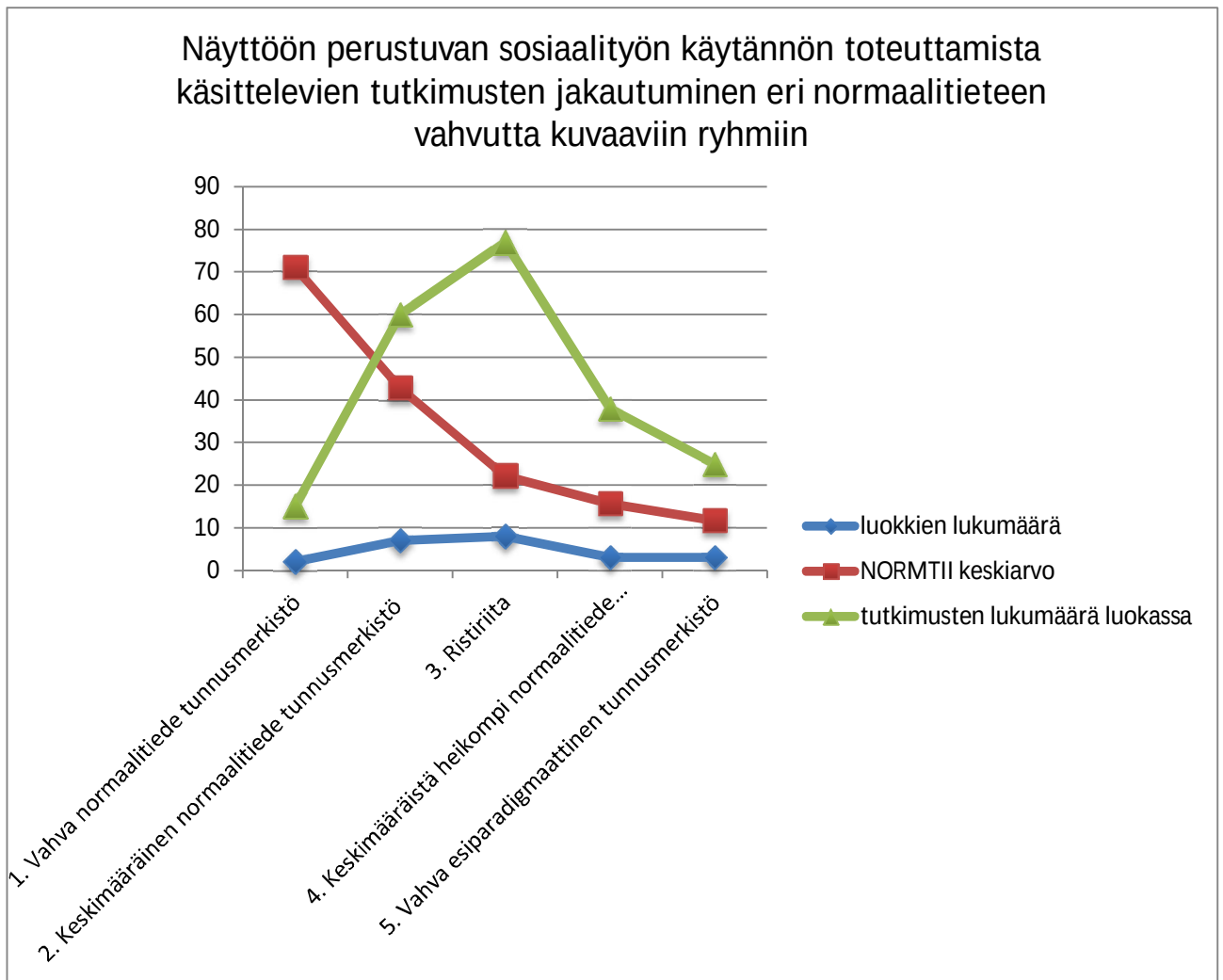
Normaalitieteen tunnusmerkit eri ryhmissä jakaantuvat viiteen eri ryhmään. Selkeät ovat 1. Vahva normaalitiede tunnusmerkistö, johon kuuluvat *Evidenssiä käytännölle* pääryhmä ja alaryhmistä *evidenssiä käytännölle*, *vahva näyttö* ja *ESI opetus ja oppiminen*. Yhtä selkeä on ryhmä 5. Vahva esiparadigmaattinen tunnusmerkistö, johon kuuluvat pääryhmät *Näyttöön perustuva policy* ja *Näyttöön perustuva käytäntö* sekä *evidenssiä käytännölle: näyttönä perustelematon leima*, *ESI käsite* ja *EBP käsite* tutkimus. Näiden välimaastoon jää kolme ryhmää, joista ehkä kiinnostavin on 3. Ristiriita, jossa toinen muuttuja viittaa vahvaan normaalitieteeseen ja toinen vahvaan esiparadigmaattiseen tutkimukseen. Koko pääryhmä

*Empiiristä näyttöä omaavat interventiot (ESI) kuuluu tähän ryhmään samoin kuin alaryh-
mät: evidenssiä käytännölle: heikko näyttö, ESI implementaatio ja EBP opetus ja oppimi-
nen.* Lisäksi voidaan erottaa ryhmät: 2. Keskimääräinen normaalitiede tunnusmerkistö ja 4.
Keskimääräistä heikompi normaalitiede tunnusmerkistö. Nämä erottuvat selvästi toisistaan
koska oheisessa taulukossa edellisen keskimääräinen normaalitiede indeksi on 50,2 ja jäl-
kimmäisten 24,8.

Taulukko 21 Normaalitiede ominaisuudet tutkimuksen subjektivaation ja toiminnan prob-
lematisaation luokissa täsmällisissä toteutukseen liittyvissä luokissa

	Empiiri- sen tutkimuk- sen osuus	Hypotee- sien testauk- sen osuus	(N)	Normaali- tiede indeksi
ESI 4) implementaatio, a) mallinnus	50,0	0,0	4	7,0
ESI 4) implementaatio, b) spesifin intervention, spesifiin	100,0	7,7	13	29,3
ESI 4) implementaatio, c) olemassa olevan intervention	88,9	11,1	9	32,7
ESI 4) implementaatio, d) asenteet	100,0	0,0	7	9,9
ESI 4) implementaatio, e) organisaatio	85,7	14,3	21	36,0
ESI 4) implementaatio, f) toimiala	81,8	18,2	11	39,5
EBP 3) erityiskysymykset, a) instrumentit	100,0	25,0	8	50,7
EBP 3) erityiskysymykset, b) mittaaminen	88,9	88,9	9	89,0
EBP 3) erityiskysymykset, c) menetelmät	25,0	0,0	8	5,0
EBP 3) erityiskysymykset, d) asenteet	100,0	0,0	5	9,9
EBP 3) erityiskysymykset, e) historia	60,0	20,0	5	35,4
EBP 4) kohde asiakasprosessissa, a) assessment	71,4	28,6	7	45,8
EBP 4) kohde asiakaspros. b) vaikuttavuusmekanismi	60,0	30,0	10	43,0
EBP 4) c) palvelujärjestelmän ja sen ohjauksen muutos,	83,3	33,3	6	53,3
EBP 4) kohde asiakaspros. d) kustannusvaikuttavuus	40,0	40,0	5	40,6
EBP 5) toteuttamisprosessin osat, a) tiedon hallinta ja	62,5	0,0	16	7,8
EBP 5) toteuttamisprosessin osat, b) organisaatio, oppiminen	90,9	18,2	11	41,6
EBP 5) toteuttamisprosessin osat, c) outcome seuranta	64,3	14,3	14	31,3
EBP 5) toteuttamisprosessin osat, d) muut	53,8	7,7	13	21,6
EBP 6) toteuttaminen, a) organisaatio	91,7	0,0	12	9,5
EBP 6) toteuttaminen, b) toimiala	62,5	0,0	8	7,8
EBP 6) toteuttaminen, c) valtio	80,0	0,0	5	8,9
EBP 6) toteuttaminen, d) muut	75,0	25,0	8	44,0
korkeimmat arvot				
keski arvot				
matalimmat arvot				

Koko tutkimusmassa on silmiinpistävän heterogeeninen suhteessa normaalitiedeominaisuuksiin. Jos aineistoon sovelletaan edellä mainittua 5 luokan jäsenyyttä, aineisto muodostaa kuitenkin kauniin normaalijakauman.

Kuva 13 Näyttöön perustuvan sosiaalityön käytännön toteuttamista käsittelevien tutkimusten ($N = 215$) jakautuminen eri normaalitieteen vahvuutta kuvaaviin ryhmiin

Ehkä on sosiaalityön tutkimukselle luonteenomaista, että ryhmä *ristiriita* on suurin. Nämä ovat tutkimusalueita, jossa on vankka empiirisen tutkimuksen määrä, mutta hypoteesien testaus tutkimuksen toimintatapana on lähes olematonta.

Yhteenvetona voidaan tarkastella normaalitiede-luokkien sisältöä tässä näyttöön perustuvan sosiaalityön käytännön toteuttamiseen enemmän tai vähemmän liittyvän tutkimusmassassa.

Taulukko 22 Normaalitiederyhmät näyttöön perustuvan sosiaalityön käytännön toteuttamista käsittelevissä tutkimusluokissa

	luokkien lukumäärä	NORMTII keskiarvo	tutkimusten lukumäärä luokassa
1. Vahva normaalitiede tunnusmerkistö • EBP 3) erityiskysymykset, b) mittaaminen • EBP 4) kohde asiakasprosessissa, c) palvelujärjestelmän ja sen ohjauksen muutos, vaikuttavuus	2	71,1	15
2. Keskimääräinen normaalitiede tunnusmerkistö • ESI 4) implementaatio, f) toimiala • EBP 3) erityiskysymykset, a) instrumentit • EBP 3) erityiskysymykset, e) historia • EBP 4) kohde asiakasprosessissa, a) assessment • EBP 4) kohde asiakasprosessissa, b) vaikuttavuusmekanismit • EBP 5) toteuttamisprosessin osat, b) organisaatio, oppiminen ja johtaminen • EBP 6) toteuttaminen, d) muut	7	42,7	60
3. Ristiriita • ESI 4) implementaatio, b) spesifin intervention, spesifiin ongelmaan, spesifissä kontekstissa, toteuttaminen ja vaikuttavuus • ESI 4) implementaatio, c) olemassa olevan intervention adaptaatio uudelle kohdealueelle • ESI 4) implementaatio, d) asenteet • ESI 4) implementaatio, e) organisaatio • EBP 3) erityiskysymykset, d) asenteet • EBP 4) kohde asiakasprosessissa, d) kustannusvaikuttavuus • EBP 6) toteuttaminen, a) organisaatio • EBP 6) toteuttaminen, c) valtio	8	22,1	77
4. Keskimääräistä heikompi normaalitiede tunnusmerkistö • EBP 5) toteuttamisprosessin osat, a) tiedon hallinta ja toiminnan ohjaus • EBP 5) toteuttamisprosessin osat, c) outcome seuranta • EBP 6) toteuttaminen, b) toimiala	3	15,6	38
5. Vahva esiparadigmaattinen tunnusmerkistö • ESI 4) implementaatio, a) mallinnus • EBP 3) erityiskysymykset, c) menetelmät • EBP 5) toteuttamisprosessin osat, d) muut	3	11,6	25

Yhteenvetona ja jatkoanalyysin pohjaksi voidaan koota havaintoja taulukosta. Kun keskitytään näyttöön perustuvan käytännön toteuttamista koskevaan tutkimukseen, on ensimmäinen yllätys, että *empiiristä näyttöä omaavien interventioiden* tutkimus, jolla on kuitenkin historiallisesti pitkät perinteet, ei ylety juuri lainkaan vankan normaalitieteen piiriin. Suurin osa siitä on ryhmässä *ristiriita*, mikä osaltaan kertoo tämän tutkimusperinteen suhteellisen heikosta tieteellisestä perustasta: erilaisia interventioita kyllä kuvaillaan mutta erittäin harvoin testataan väitteitä niiden vaikuttavuudesta. Suurin yllätys taulukossa on se, että *varsinaisesta näyttöön perustuvasta sosiaalityön tutkimuksesta* jopa yksi ryhmä yltää vahvan normaalitieteen luokkaan. Tätä tutkimusjoukkoa, *EBP 4) kohde asiakasprosessissa, c) pal-*

velujärjestelmän ja sen ohjauksen muutos, vaikuttavuus, on jatkossa syytä seurata tarkkaan. Toinen yllätys on, että niin moni *varsinaista näyttöön perustuvaa käytäntöä* tutkiva ryhmä päätyy keskitason normaalitiederyhmään. Sosiaalityön tulevaisuuden kannalta on rohkaisevaa, että tässä ryhmässä ovat tutkimukset, jotka käsittelevät instrumentteja, *assessmentiä*, vaikuttavuusmekanismeja ja ryhmää *organisaatio, oppiminen ja johtaminen*.

Suomalaisen sosiaalityön ajankohtaisen todellisuuden kannalta ratkaiseva kysymys on, millaisen toiminnan ohjausjärjestelmään sosiaalityö sosiaali- ja terveydenhuoltoalueilla upotetaan. Kansainvälisen tutkimuksen antama apu tässä kysymyksessä ei ole erityisen vankka, koska molemmat asiaa koskevat tutkimusryhmät, *EBP 5) toteuttamisprosessin osat, a) tiedon hallinta ja toiminnan ohjaus* ja *EBP 5) toteuttamisprosessin osat, c) outcome seuranta* kuuluvat keskimääräistä heikomman tieteellisen tutkimuksen joukkoon.

6.2.4. Tutkimuksen käyttö

Google Scholar viittausten lukumäärällä pyrittiin kartoittamaan eri tutkimusryhmien käyttöä. Sillä on kaksi funktiota. Ensinnäkin sillä pyritään mittaamaan eri tutkimusryhmien hyödyntämisen eroja. Kun tämä tutkimus varsinaisesti kohdistuu tutkimustoiminnan tuloksiin, siis tuotantoon, niitä on kuitenkin pitää tarkastella osana kokonaissysteemiä, jossa hyödyntäminen tai kysyntä on olennainen rakennetekijä. Toiseksi viittausten lukumäärä ja eri ryhmien keskiarvot kertovat jotain hyödyntämisen tasosta tai intensiteetistä. Kun näyttöön perustuvan käytännön ydin on tutkimusten hyödyntäminen, saadaan jonkinlainen kuva todellisuuden käytännöistä kun tarkastellaan tutkimuksen hyödyntämisen intensiteettiä, ei käytännössä, vaan tutkimuksessa. Siis, jos tutkimuksen hyödyntäminen tutkimuksessa on vähäistä, ei voi olettaa, että sen hyödyntäminen ammatillisen käytännön piirissä olisi vilkasta.

Tutkimuksessa käytettiin kahta muuttujaa kontrolloimaan sitä ilmiötä, että tutkimuksen hyödyntäminen olisikin kiinni pääasiassa sen julkaisun suosiosta, jossa se julkaistaan. SNIP⁹ indeksi mittaa julkaisun yhden artikkelin keskimääräistä viittauksien määrä niin,

⁹ Sekä SNIP ja SJR lasketaan periaatteessa samalla tavalla. Molemmat miittaavat julkaisun *impact* eli vastetta tutkimuksen piirissä, joka on kaikessa yksinkertaisuudessaan julkaisuun kohdistuneet viittaukset 3 viimeksi

että eri tieteenalat ovat vertailukelpoisia. *Julkaisun kvartiili* muuttuja lasketaan julkaisun SJR indeksistä, joka ei mitenkään huomioi eri tieteenalojen volyymiä. Tässä tutkimuksessa tosiasiallinen julkaisun SJR indeksi on muutettu neljäksi arvoksi, jolloin myös eri tieteenalat tulevat vertailukelpoisiksi. *Julkaisun kvartiili* muuttujan luokat ovat: *luokka 1* merkitsee kyseisen tieteenalan 25 % eniten viitatus julkaisun ryhmää, *luokka 4* vastaavasti tieteenalan 25 % vähiten viitattujen julkaisujen ryhmää. Tämän muuttujan heikkous liittyy neljanteen kvartiiliin, koska niin suureen joukkoon julkaisuja ei viitata käytännössä lainkaan. Ja kuten aikaisemmin todettu, Google Scholar ei ole se virallinen tietokanta, josta näitä viittausindeksejä lasketaan, mutta sitä käytetään tässä tutkimuksessa, koska se kuvaa laajempaa tutkimuksen hyödyntämistä. Tässä tilanteessa voisi olla, että *Julkaisun kvartiili* ja *Google Scholar viittausten määrä* mittaisivat täysin eri ilmiötä, jolloin tämä kontrollifunktio ei toteutuisi. Mutta ne eivät mittaa täysin eri asioita.

Taulukko 23 Vuoden 2011 SJR¹⁰ indeksit yhteiskuntatieteellisessä tutkimuksessa

kvartiili	järjestysnumero	SJR indeksi	Lähin tunnettu julkaisu
	1	5,780	American Political Science Review
25 %	823	0,461	Public Money and Management
50 %	1645	0,204	The American Sociologist
75 %	2468	0,115	Postmodern Culture
100 %	3290	0,000	Nordic Studies in Education
	362 lehteä	0-0,1	Critical Quarterly

Koko tutkimusaineistossa *Google Scholar viittausten määrä* ja *Julkaisun kvartiili* olivat tilastollisesti merkitsevästi yhteydessä toisiinsa, lukuun ottamatta kahta alinta kvartiilia, joiden välillä ei ollut mitään eroa.

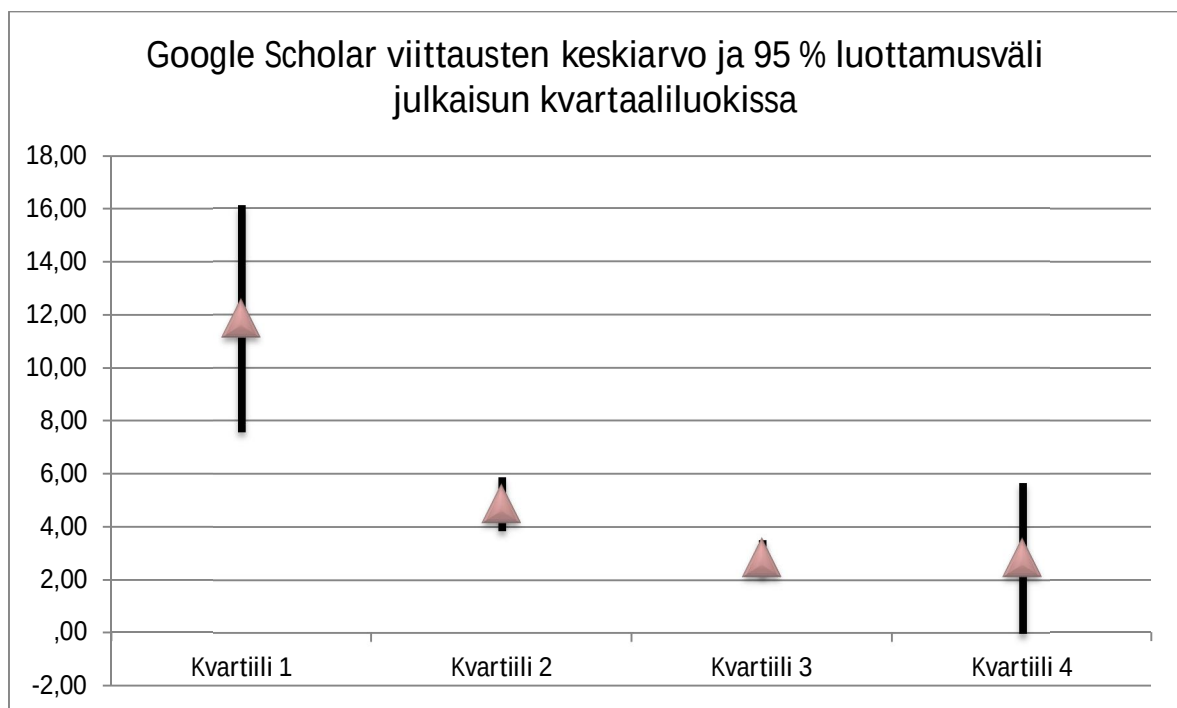
kuluneen vuoden aikana. Tämä jaetaan julkaisun tutkimusartikkeleiden lukumäärällä. SJR kertoo konkreettisesti, kuinka monta kertaa keskimäärin lehden yhteen artikkeliin viitataan. SNIP kertoo saman asian mutta korjattuna niin, että eri tieteenaloja voidaan verrata keskenään. Koska eri tieteenaloilla viittausten kokonaismäärä on hyvin erilainen, ne tastaan laskemalla tieteenalakohtainen odotusarvo.

¹⁰ <http://www.scimagojr.com/journalrank.php>

Taulukko 24 Viittaukset keskimäärin Google Scholarissa syksyllä 2013 julkaisun kvartiiliin mukaan ($p = .000$)

Julkaisun kvartiili	<i>N</i>	Keskiarvo
Kvartiili 1	228	11,86
Kvartiili 2	151	4,88
Kvartiili 3	78	2,85
Kvartiili 4	6	2,83
Kaikki	463	7,95

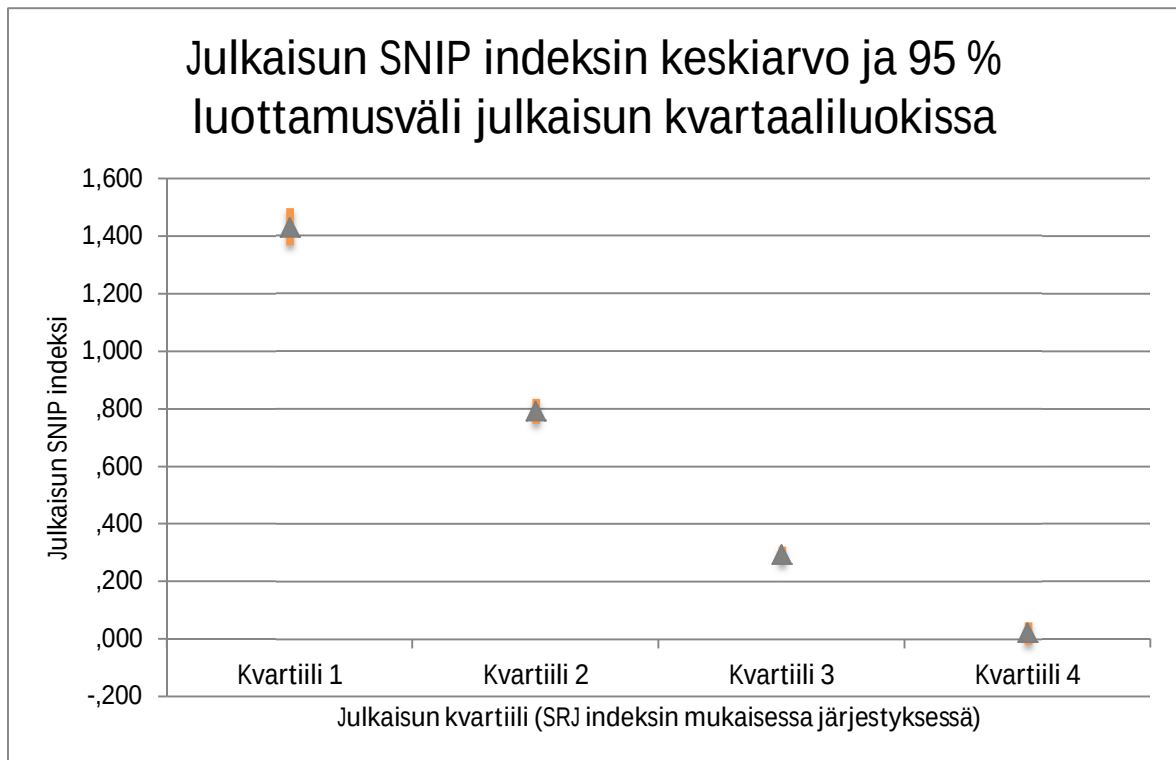
Kun keskiarvon keskivirhe otetaan huomioon, nähdään oheisessa kuviossa selkeät erot.

Kuva 14 Google Scholar viittausten keskiarvio ja 95 % luottamusväli julkaisun kvartaalin luokissa

Myös SNIP indeksi oli vahvasti kytköksissä *Google Scholar* viitteiden määrään ja julkaisun kvartiiliin. Julkaisun SNIP indeksin ja yksittäisen artikkelin Google viittausten määrän välinen Pearson korrelaatiokerroin on .285 ($N = 479$, $p = .000$).

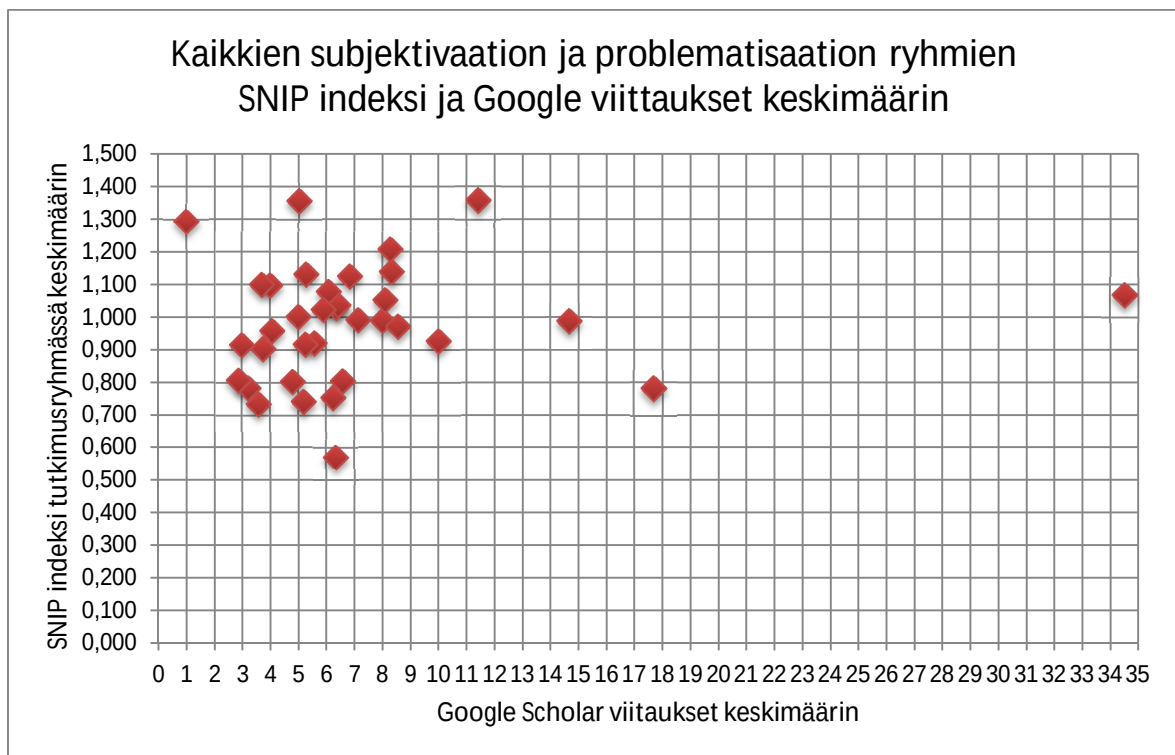
Vastaavasti SNIP indeksin arvot ja kvartaaliluokat ovat äärimmäisen yhdenmukaiset luonnollisesti siksi, että ne mittavat täysin samaa asemaa (julkaisun tieteellistä asemaa tai vastetta) kahdella eri mittarilla.

Kuva 15 SNIP indeksin keskiarvio ja 95 % luottamusväli julkaisun kvartaalin luokissa

Jatkossa päähuomio kiinnitetään muuttujaan *Google Scholar* viittausten määrä koska se kohdistuu yksilöityihin artikkeleiden ja kahteen kontrollimuuttujaan kiinnitetään huomiota vain, jos näiden kolmen välillä on selkeä ristiriita.

Ensimmäinen kysymys koskien tutkimuksen ja subjektivaation ja problematisaation ryhmiä oli testata missä määrin niiden keskimääräinen viittausten määrä on kiinni niiden julkaisseiden lehtien suosiosta. Kunkin subjektivaation ja problematisaation tarkimmalla kammalla luokitellun alaryhmän (yhteensä 36 erillistä ryhmää: 1 EBP policy, 7 evidenssiä käytännölle, 9 ESI ja 19 varsinaista näyttöön perustuvan käytännön tutkimuksen ryhmää) osalta laskettiin keskiarvot sekä Google Scholar viitteille että SNIP indeksille. Tulokset voi lukea yhdellä silmäyksellä oheisesta kuviosta.

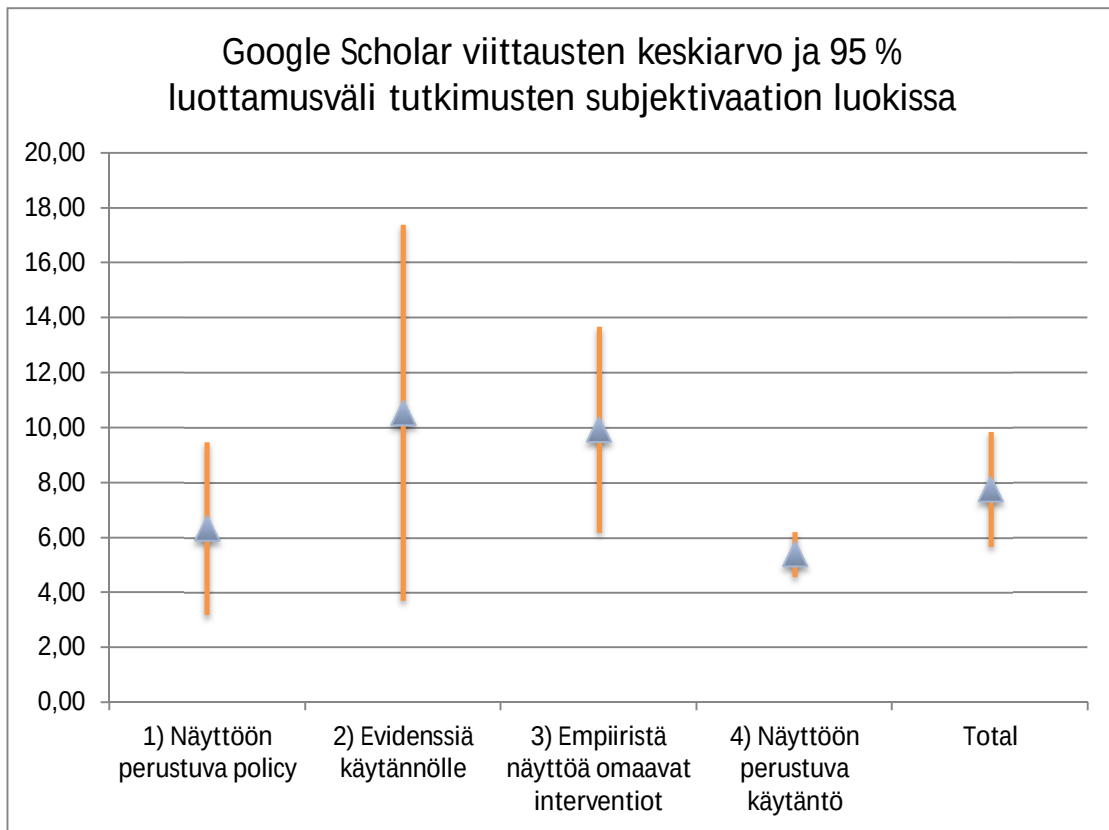

Kuva 17 Google Scholar viittaukset keskimäärin tutkimusryhmittäin (subjektivaation ja problematisaation ryhmät) ja julkaisujen tieteellinen suosio

Google Scholar viitteiden määrä tai julkaisujen tieteellinen status SNIP indeksillä mitaten eivät olleet tilastollisesti merkitsevällä tavalla yhteydessä tutkimuksen subjektivaation ryhmässä. Toisin sanoen: eri tutkimuksen ryhmässä artikkelien hyödyntämisen määrää ei voi selittää ne julkaisseen lehden suosiolla. Näin ollen artikkeliryhmien erot Google Scholar viitteiden määrässä ovat kiinnostavia.

Tutkimuksen subjektivaation pääryhmissä SNIP keskiarvot eivät eronneet tilastollisesti merkitsevästi ($p = .163$) ja niiden ristiintaulukointi julkaisujen kvartiilien kanssa tuotti tilastollisesti ei merkitsevän khi-arvon ($p = .245$). Eri kvartiileihin kuuluvien artikkelien jakaantumisella ei ollut mitään käytännöllistä eroa.

Google viittausten määrien keskiarvot eri subjektivaation luokissa eivät tuottaneet myöskään tilastollisesti merkitsevää eroa (ANOVA keskiarvojen erojen Welch testin $p = .062$). Vaikka keskiarvot eivät tilastollisesti merkitsevästi eronneet, itse viittausten jakaantuminen eri luokissa on silmiinpistävän erilainen.

Kuva 17 Google Scholar viittausten keskiarvo ja 95 % luottamusväli tutkimusten subjektiivisuuden luokissa

Varsinainen *näyttöön perustuvan käytännön* tutkimus ei erotu muista ryhmistä vain sillä, että sitä hyödynnetään keskimäärin hiukan harvemmin kuin muita ryhmiä. Olennainen ero on siinä, että tasaisen varmasti tästä ryhmästä ei olla erityisen kiinnostettu eli ryhmässä ei juuri ole erityisen suosittuja artikkeleita. Tämä havainto on ristiriidassa Hodge ja kumppanit (2012) kanssa. Heidän tutkimuksessaan vuosina 2000–2009 julkaisusuista sosiaalityön tutkimusartikkelista kolme kaikkein eniten viitattua artikkelia koskivat näyttöön perustuvaa käytäntöä. Ero nyt käsillä olevan tutkimuksen ja Hodge ja kumppanit välillä on se, että Hodge ja kumppanit käsittelevät vain nimenomaisesti sosiaalityön julkaisuissa julkaistuja artikkeleita. Heidän tutkimuksessaan kolme eniten siteerattua artikkelia Webb (2001); Gambrill (2006) ja Gibbs ja Gambrill (2002) olivat keränneet vuositasolla 18–27 viittausta. Maaliskuun 9. päivä näiden artikkeleiden Google Scholar viitteiden kokonaismäärä on Webb 477, Gambrill 196 ja Gibbs ja Gambrill 279. Kiintoisaa on, että kaikki edellä mainitut ovat käsitteellisiä tutkimuksia. Nyt käsillä olevan tutkimuksen *varsinaista näyttöön perustuvaa käytäntöä käsittelevistä tutkimuksista* eniten viitattuja olivat Alger et al. (2010), Thyer ja Myers (2011) ja Vedung (2010). Nämä kolme artikkelia kuvaavat hyvin myös tämän tutkimuksen lähtökohtia, koska vain Thyer ja Myers käsittelee eksplisiittisesti sosi-

aalityötä. Ager ja kumppanit. käsittelevät lastensuojelua ja Vedung arviointia. Näiden artikkeleiden maaliskuun 9. päivän Google Scholar viitteiden kokonaismäärät ovat: Ager ja kumppanit 32, Thyer ja Myers 34 ja Vedung 47. Ero on huima kun näitä lukuja verrataan muihin tutkimusryhmiin. *Näyttöön perustuva policy* kuitenkin liikkuu samassa sarjassa kiinnostavuuden osalta kuin *näyttöön perustuva käytäntö*. Näyttöön perustuvan *policy* ykkösnimike Weitzer (2010) oli kerääntynyt 43 Google Scholar viitettä maaliskuussa 2014. Aivan eri sfääreissä kuljetaan kun *näyttöä käytännölle* ykkösnimike, kouluissa tapahtuvien lasten hyvinvointia ja oppimista edistävien interventioiden meta-analyysi, Durlak ja kumppanit (2011) saa 648 viittausta. Yhteenvetona voidaan todeta, että ristiriitaa ei esiinny vaan esille tulee sosiaalityön tutkimuksen erityisiä piirteitä. Tarkasti rajattua kysymystä koskeviin tutkimuksiin viitataan tasaisen vähän. Pidemmällä aikavälillä kerääntyy käsitteellisiä tutkimuksia, joihin viitataan tavallista runsaammin mutta silti olennaisesti harvemmin kuin jollain sisartieteenaloilla. Toistaiseksi jää auki kysymys, onko tämä käsitteellisten tutkimusten suosio nimenomaan sosiaalityön ominaisuus ja vastaavasti esimerkiksi meta-analyysien suosio nimenomaan muiden tieteenalojen ominaisuus. Jos näin olisi, olisi se dramaattinen tulos sosiaalityön ja näyttöön perustuvan käytännön kannalta. Mistä tahansa käytännöstä kertoo olennaisen, millaista evidenssiä siinä hyödynnetään. Onko tärkeämpää, käyttää oikeita käsitteitä kuin hyödyntää korkeimman tasoista vaikuttavuustutkimusta.

Pureuduttaessa tarkemmin subjektivaation ja problematisaation hyödyntämiseen, havaitaan jotain mielenkiintoista. Jos unohdetaan hetkeksi tilastollinen merkitsevyys, on mielenkiintoista tarkastella, mihin ryhmittyy eniten ja vähiten hyödyntämistä eli Google Scholar viitteitä. Kun kaikkien 479 artikkelin Google Scholar viittausten keskiarvo oli 7,8 ja mediaani 4,0. Tutkimuksen subjektivaation ja problematisaation pää- ja alaluokkia on kaikkiaan 45, jolloin jos halutaan kiinnittää huomio keskimääräisestä poikkeaviin arvoihin, voidaan valita keskimääräisiksi arvoiksi noin 50 % kaikista arvoista. Näin ollen eri luokkien keskimääräiset arvot ovat Google Scholar viittauksia keskimäärin 5,0–10,9 ja alle 5 vähän hyödynnetyin ja yli 10 runsaasti hyödynnettyihin. Vastaavalla laskukaavalla voidaan normaalitiedeindeksi jakaa kolmeen luokkaan, jossa keskimääräinen normaalitiedeindeksi on tässä aineistossa 20,0–49,9 pistettä ja alhainen alle 20 pistettä ja korkea yli 50 pistettä.

Taulukko 25 Google Scholar keskimääräisten viittausten ja normaalitiedeindeksin jakautuminen kaikissa tutkimuksen subketivaation ja problematisaation luokissa (N = 45, pitäen sisällään pää- ja alaluokat) niin että luokkaan keskimääräinen kuuluu puolet havainnoista

Google Scholar viitteet keskimäärin	
korkea	11 tai enemmän
keskimääräinen	5–10
alhainen	alle 5
Normaalitiedeindeksi	
korkea	50 tai enemmän
keskimääräinen	20–49
alhainen	alle 20

Kun näitä raja-arvoja sovelletaan kaikkiin tutkimuksen subjektivaation ja problematisaation ryhmiin saadaan melko täydellinen kuva 479 tutkimuksen kokonaisuudesta.

Taulukko 26 Tutkimuksen hyödyntäminen ja normaalitiede indeksi koskien ryhmiä *näyttään perustuva policy, evidenssiä käytännölle ja empiiristä näyttöä omaavat intrerventiot*

	Google Scholar viittaukset keskimäärin	Normaalitiede indeksi	N
1) NÄYTTÖÖN PERUSTUVA <i>POLICY</i>	6	17	25
2) EVIDENSSIÄ KÄYTÄNNÖLLE	11	63	135
evidenssiä käytännölle, 1) näyttönä perustelematon leima	6	27	31
evidenssiä käytännölle, 2) heikko näyttö	7	9	45
evidenssiä käytännölle, 3) vahva näyttö	16	99	59
evidenssiä käytännölle, 3) vahva näyttö, 1 vaikuttavuus (primaaritutkimus)	5,89	100	28
evidenssiä käytännölle, 3) vahva näyttö, 2 mittarin toimivuus	1,00	100	3
evidenssiä käytännölle, 3) vahva näyttö, 3 järjestelmällinen tutkimuskatsaus	14,67	96	12
evidenssiä käytännölle, 3) vahva näyttö, 4 meta-analyysi	99,80	100	5
evidenssiä käytännölle, 3) vahva näyttö, 5 epidemiologia	8,09	100	11
3) EMPIIRISTÄ NÄYTTÖÄ OMAAVAT INTERVENTIOT	10	38	92
ESI 1) käsite	6	0	3
ESI 2) tunnistaminen	5	48	12
ESI 3) opetus ja oppiminen	11	58	12
ESI 4) implementaatio	11	32	65
ESI 4) implementaatio, a) mallinnus	35	7	4
ESI 4) implementaatio, b) spesifin intervention, spesifiin ongelmaan, spesifissä kontekstissa, toteuttaminen ja vaikuttavuus	6	29	13
ESI 4) implementaatio, c) olemassa olevan intervention adaptaatio uudelle kohdealueelle	18	33	9
ESI 4) implementaatio, d) asenteet	8	10	7
ESI 4) implementaatio, e) organisaatio	8	36	21
ESI 4) implementaatio, f) toimiala	9	39	11
	korkea		
	keskimääräinen		
	alhainen		

Näyttöön perustuvan *policy* tutkimuksen tilanne ei edelleenkään ole kovin vahva: hyödyntäminen on keskinkertaista mutta tutkimuksen taso ei ole erityisen korkea. Sen sijaan ryhmä *evidenssiä käytännölle* on varsin vahva: runsaasti hyödyntämistä ja korkeatasoista tutkimusta. *Empiiristä näyttöä omaavien interventioiden* tutkimus on hyödyntämisen osalta kallellaan positiiviseen suuntaan mutta tutkimuksen tason osalta negatiiviseen suuntaan lukuun ottamatta interventioiden opetusta ja oppimista koskevaa tutkimusta. Kun sosiaalityön tutkimus tapahtuu samoissa instituutioissa kuin erilaisten interventioiden opiskelu, on tämä poikkeus ymmärrettävää.

Taulukko 27 Tutkimuksen hyödyntäminen ja normaalitiede indeksi koskien ryhmää *varsinaisen näyttöön perustuvan käytäntö*

	Google Scholar viittaukset keskimäärin	Normaalitiede indeksi	N
4) NÄYTTÖÖN PERUSTUVA KÄYTÄNTÖ	5	28	227
EBP 1) käsite	7	4	57
EBP 2) opetus ja oppiminen	5	36	20
EBP 3) erityiskysymykset	6	49	35
EBP 3) erityiskysymykset, a) instrumentit	4	51	8
EBP 3) erityiskysymykset, b) mittaaminen	8	89	9
EBP 3) erityiskysymykset, c) menetelmät	4	5	8
EBP 3) erityiskysymykset, d) asenteet	5	10	5
EBP 3) erityiskysymykset, e) historia	10	35	5
EBP 4) kohde asiakasprosessissa	4	46	28
EBP 4) kohde asiakasprosessissa, a) assessment	5	46	7
EBP 4) kohde asiakasprosessissa, b) vaikuttavuusmekanismit	4	43	10
EBP 4) kohde asiakasprosessissa, c) palvelujärjestelmän ja sen ohjauksen muutos, vaikuttavuus	3	53	6
EBP 4) kohde asiakasprosessissa, d) kustannusvaikuttavuus	5	41	5
EBP 5) toteuttamisprosessin osat	5	26	54
EBP 5) toteuttamisprosessin osat, a) tiedon hallinta ja toiminnan ohjaus	4	8	16
EBP 5) toteuttamisprosessin osat, b) organisaatio, oppiminen ja johtaminen	5	42	11
EBP 5) toteuttamisprosessin osat, c) outcome seuranta	3	31	14
EBP 5) toteuttamisprosessin osat, d) muut	7	22	13
EBP 6) toteuttaminen	5	23	33
EBP 6) toteuttaminen, a) organisaatio	6	9	12
EBP 6) toteuttaminen, b) toimiala	6	8	8
EBP 6) toteuttaminen, c) valtio	4	9	5
EBP 6) toteuttaminen, d) muut	3	44	8
	korkea		
	keskimääräinen		
	alhainen		

Varsinaista näyttöön perustuvaa käytäntöä koskevan tutkimuksen tilanne on suhteellisen lohduton. Koko taulukossa ei ole yhtään ala-ryhmää, jossa tutkimuksen hyödyntäminen olisi korkealla tasolla. Muutama alaryhmä yltää normaalitiede indeksissä korkealle tasolle, mutta niidenkin hyödyntäminen on korkeintaan keskinkertaista. Juuri tämän taulukon ker-
toman melko koruttoman todellisuuden ymmärtämiseksi, nyt käsillä olevassa tutkimukses-
sa esitetään viimeinen tutkimuskysymys: mikä voisi olla hypoteesi sille nykytilanteelle.
Toisaalta tämä taulukko antaa osaltaan vastauksen sille, miksi näyttöön perustuvaa sosiaa-
lityön käytäntöä ei juuri missään esiinny. Jos asiaa koskevalla tutkimuksella voidaan edis-

tää näyttöön perustuvan käytännön toteuttamista, taulukko antaa vastauksen hauraalle käytännön esiintyvyydelle.

6.2.5. Tutkimuksen asiakasproblematisaatio

Tässä tutkimuksessa pyrittiin selvittämään, onko jokin asiakasryhmä tai ongelma-alue erityisessä suosiossa eri tutkimusryhmissä. Tulos on aika yksiselitteinen. Juuri ne tutkimusalueet, joiden toteutuksessa on eniten ongelmia, ovat keskittyneet yleiseen sosiaalityön problematisointiin.

Taulukko 28 Asiakasproblematisaatio eri tutkimuksen ryhmissä ($N = 479$, $p = .000$)

			Subjektivaatio eli tutkimuksen asemoituminen sosiaalityön käytännön todellisuuteen nähden				
			1) Näyttöön perustuva policy	2) Evidenssiä käytännölle	3) Empiiristä näyttöä omaavat interventiot	4) Näyttöön perustuva käytäntö	
	koulut	Count	0	5	6	3	14
		%	0,0%	3,7%	6,5%	1,3%	2,9%
	lapset	Count	0	5	11	11	27
		%	0,0%	3,7%	12,0%	4,8%	5,6%
	lastensuojelu	Count	2	23	17	35	77
		%	8,0%	17,0%	18,5%	15,4%	16,1%
	mielenterveys	Count	1	15	12	6	34
		%	4,0%	11,1%	13,0%	2,6%	7,1%
	nuoret	Count	0	22	8	4	34
		%	0,0%	16,3%	8,7%	1,8%	7,1%
	perheet	Count	0	14	2	6	22
		%	0,0%	10,4%	2,2%	2,6%	4,6%
	päihteet	Count	2	18	13	14	47
		%	8,0%	13,3%	14,1%	6,2%	9,8%
	terveyden edistäminen	Count	3	5	1	4	13
		%	12,0%	3,7%	1,1%	1,8%	2,7%
	vanhukset	Count	0	5	1	3	9
		%	0,0%	3,7%	1,1%	1,3%	1,9%
	yleinen	Count	12	12	13	134	171
		%	48,0%	8,9%	14,1%	59,0%	35,7%
Total		Count	25	135	92	227	479
		%	100,0%	100,0%	100,0%	100,0%	100,0%
		Value	df	Asymp. Sig. (2-sided)			
Pearson Chi-Square		254,184	72	,000			

Suomalaisen todellisuuden kannalta on kiinnostavaa havaita, että lastensuojelu on suosituin problematisaation aihepiiri kaikissa tutkimuksen ryhmissä *policy* tutkimusta lukuun ottamatta. Suomalaisen lastensuojelun katastrofaaliset tulokset niin yksilö kuin rakenne tasolla (vrt. Thoburn 2010, 31, jossa ei ole suomalaisia lukuja, koska ne ovat lähes kolminkertaisia muihin länsimaihin sijoitettujen lasten osuuteen verrattuna), voisi herättää kiinnostusta kansainvälistä tutkimusta kohtaan. Tosin juuri tällä alalla Suomessa on havaittavissa toiminnan muutokseen liittyvät peruslainalaisuudet, jotka Newtonin kaksi lakia kuvaavat tyhjentävästi. Ensimmäinen on liikkeen jatkuvuuden laki, joka sanoo, että levossa oleva kappale jatkaa levossa oloaan loputtomasti, mikäli siihen ei kohdistu joku riittävän suuri ulkopuolinen voima. Newtonin toinen laki taas määrittelee liikkeen peruselementin, hitauden tai inertian. Kappaleen kiihtyvyys on suoraan riippuvainen ulkoisen voiman suunnasta ja määrästä sekä kappaleen massasta: mitä suurempi massa, sen epätodennäköisemmin minäänlaista liikettä ilmenee. Kun asiat ovat katastrofaalisen huonosti, syntyy tarve olla vertaamatta asioiden tilaa mihinkään ja selittää, kuinka ainutlaatuisesta tilanteesta on kysymys. On vaikea ymmärtää kuinka kauan suomalainen lastensuojelu voi jatkaa tällä itsetuhoisella, lasten ja perheiden kannalta tuhoisalla ja eristäytyneellä linjallaan, jonka Arnkil (2009) tiivistää viranomaiskeskeisyydeksi.

6.2.6. Tutkimuksen näytön laatu

Tutkimuksen näytön laatua mitattiin yksinkertaisella muuttujalla, joka vastasi kysymykseen, missä määrin näyttöön on huomauttamista. Luokkaan 1 kuuluivat kaikki tutkimukset, joissa ei ollut huomauttamista. Luokkaan 2 kuuluivat tutkimukset, joissa oli joko asiavirheitä tai tutkimusasetelma oli sellainen, että sen tuottama evidenssi ei ollut erityisen vakuuttava. Ryhmään 3 kuului heikko tutkimus, jossa oli karkeita asiavirheitä tai menetelmä oli sellainen, että tuloksilla ei ollut juuri arvoa. Tähän ryhmään kuuluvat mm. kaikki tutkimukset, joiden evidenssi on *perustelematon leima*. Täsmällisesti *muuttuja tutkimuksen näytön laatu* mittaa vain laadun puutteita.

Tämän tutkimuksen liitteessä 2 on yksilöity kaikki tutkimukset ja peruste, miksi tutkimus on määritelty näytön laadun suhteen luokkaan 2 tai 3.

Tilastollisesti merkitsevästi näytön laatu oli yhteydessä tutkimuksen kohteena olevaan todellisuuteen ($p = .000$), tutkimuksen toimintatapaan ($p = .000$), julkaisun kvartiiliin ($p = .004$) ja jopa tutkimuksen asiakasproblematisaatioon ($p = .029$) sekä tutkimuksen subjektiivatioon ($p = .000$). Lisäksi näytön laatu korreloi tilastollisesti merkitsevästi SNIP indeksin kanssa ($p = .000$) mutta hyvin alhaisella tasolla ($-.162^{**}$). Sen sijaan Google Scholarin ja näytön panoksen välillä ei ollut tilastollisesti merkitsevää yhteyttä ($p = .261$) vaikka näytön laatu luokka 1 viittausten keskiarvo oli olennaisesti korkeammalla tasolla kuin kahden muun (1 luokka 9,2 viittauksia keskimäärin ja luokassa 2 viittauksia oli 5,6 ja luokassa 3 niitä oli 5,8 keskimäärin).

Taulukko 29 Tutkimuksen näytön laatu (panos näyttöön perustuvan käytännön tutkimukselle)

		Panos EBP						Total	
		1		2		3			
		Count	%	Count	%	Count	%	Count	%
Subjektive laatu	1) Näyttöön perustuva policy	15	60,0%	4	16,0%	6	24,0%	25	100,0%
	evidenssiä käytännölle, 1) näyttönä perustelematon leima	0	0,0%	0	0,0%	31	100,0%	31	100,0%
	evidenssiä käytännölle, 2) heikko näyttö	2	4,4%	38	84,4%	5	11,1%	45	100,0%
	evidenssiä käytännölle, 3) vahva näyttö	55	93,2%	2	3,4%	2	3,4%	59	100,0%
	ESI 1) käsite	2	66,7%	1	33,3%	0	0,0%	3	100,0%
	ESI 2) tunnistaminen	7	58,3%	4	33,3%	1	8,3%	12	100,0%
	ESI 3) opetus ja oppiminen	12	100,0%	0	0,0%	0	0,0%	12	100,0%
	ESI 4) implementaatio	47	72,3%	17	26,2%	1	1,5%	65	100,0%
	EBP 1) käsite	16	28,1%	8	14,0%	33	57,9%	57	100,0%
	EBP 2) opetus ja oppiminen	14	70,0%	4	20,0%	2	10,0%	20	100,0%
	EBP 3) erityiskysymykset	22	62,9%	11	31,4%	2	5,7%	35	100,0%
	EBP 4) kohde asiakasprosessissa	25	89,3%	2	7,1%	1	3,6%	28	100,0%
	EBP 5) toteuttamisprosessin osat	43	79,6%	8	14,8%	3	5,6%	54	100,0%
	EBP 6) toteuttaminen	23	69,7%	6	18,2%	4	12,1%	33	100,0%
	KAIKKI	283	59,1%	105	21,9%	91	19,0%	479	100,0%

Jos tämä olisi taulukko eri julkaisuihin tarjotuista artikkeleista käsikirjoituksista, voisi tulosta pitää suhteellisen hyvänä. Mutta jos vain 59 % julkaisuista artikkeleista ei sisällä selkeästi tunnistettavaa asiavirhettä tai metodista vajavuutta, ei tulos ole erityisen kehuttava. Valtaosa tässä käsiteltävästä tutkimuksesta tulee Yhdysvalloista. Eikä ole kovin suuri askel vetää yhtäläisyyksiä sosiaalityön yliopisto-opetuksen ja siellä tehtävän tutkimuksen välille. Stoesz et al. (2010) yksityiskohtainen ja erittäin kriittinen analyysi Yhdysvaltain sosiaalityön opetuksesta antaa suuntaviivoja sille, mistä tässä voisi olla kysymys. Jos kirjan analyysin pyrkii tiivistämään, on sosiaalityön yliopisto opetuksessa vallalla hyvin heikon am-

bitiotason byrokraattinen pyöritys, jossa imagosyistä ylistetään yksilöllisyyttä, taiteellisuutta ja konsensusta. On jotain viitteitä siitä, että juuri sosiaalityössä on erityisen vinoutunut kuva taiteellisen lahjakkuuden luonteesta. Taiteellinen lahjakkuus lepää kurinalaisen harjoittelun ja äärimmäisen tiukkojen arviointikriteerien varassa. Sosiaalityössä omaksuttu ideologia ”on monia tapoja tietää” on hyvin kaukana minkään taiteellisen saavutuksen dynamiikasta. Ja täysin sama koskee luonnollisesti myös tiedettä. Tavallaan on väistämätöntä, että samalla kun sosiaalityö on yksi keskeinen yksilöllisyyttä ja minuutta rakentavan hallinnan mekanismeista yhteiskunnassa (esim. Rose 1998), sen teoreettinen jäsenitys maailmasta, on tuon saman yksilökeskeisen reflektiivisyyden vanki. Vakavain kysymys tieteesä on, että teoreettisen näkökulman valinta ei ole yksilöllisen valinnan kysymys niillä tieteenaloilla, jossa ollaan tekemisissä inhimillisen hyvinvoinnin kanssa. Tärkein opiskelussa saatava avu niin tieteen tekemisessä kuin käytännön työssä on kyky kriittisesti arvioida omien oletustensa ja uskomusten rajoittuneisuus ja paikkansa pitävyys. Etäältä katsoen nykyaikaisen yhteiskuntatieteiden ja sosiaalityön opetuksen punainen lanka näyttäisi olevan juuri päinvastainen: omaksua joitain pienen piirin erityissanoja ja sanastoja, joilla voi erottautua massasta ja selittää kaiken, mitä maailmassa tapahtuu. Juuri tämä ominaisuus on keskeisessä asemassa nyt käsillä olevan tutkimuksen lopussa kun tarkastellaan muuttujaa *Sokal*.

Tarkempi analyysi paljastaa, että tutkimusalueiden sisällä on suuria laadullisia eroja. *Näyt-
töön perustuvan käytännön toteuttamisen* tutkimisessa kaikilla muilla areenoilla kuin *or-
ganisaatiossa* olisi vähintäänkin toivomisen varaa.

Taulukko 30 Tutkimuksen näytön laatu näyttöön perustuvan käytännön toteuttamisen alaryhmissä

		Panos EBP						Total	
		1		2		3			
		Count	%	Count	%	Count	%	Count	%
S u b j e k t i v a t i o j a p o l i t i s a t i o	ESI 4) implementaatio, a) mallinnus	3	75,0%	1	25,0%	0	0,0%	4	100,0%
	ESI 4) implementaatio, b) spesifin intervention, spesifiin ongelmaan, spesifissä kontekstissa, toteuttaminen ja vaikuttavuus	11	84,6%	2	15,4%	0	0,0%	13	100,0%
	ESI 4) implementaatio, c) olemassa olevan intervention adaptaatio uudelle kohdealueelle	9	100,0%	0	0,0%	0	0,0%	9	100,0%
	ESI 4) implementaatio, d) asenteet	3	42,9%	4	57,1%	0	0,0%	7	100,0%
	ESI 4) implementaatio, e) organisaatio	12	57,1%	8	38,1%	1	4,8%	21	100,0%
	ESI 4) implementaatio, f) toimiala	9	81,8%	2	18,2%	0	0,0%	11	100,0%
	EBP 3) erityiskysymykset, a) instrumentit	5	62,5%	3	37,5%	0	0,0%	8	100,0%
	EBP 3) erityiskysymykset, b) mittaaminen	6	66,7%	3	33,3%	0	0,0%	9	100,0%
	EBP 3) erityiskysymykset, c) menetelmät	3	37,5%	4	50,0%	1	12,5%	8	100,0%
	EBP 3) erityiskysymykset, d) asenteet	5	100,0%	0	0,0%	0	0,0%	5	100,0%
	EBP 3) erityiskysymykset, e) historia	3	60,0%	1	20,0%	1	20,0%	5	100,0%
	EBP 4) kohde asiakasprosessissa, a) assessment	7	100,0%	0	0,0%	0	0,0%	7	100,0%
	EBP 4) kohde asiakasprosessissa, b) vaikuttavuusmekanismit	8	80,0%	2	20,0%	0	0,0%	10	100,0%
	EBP 4) kohde asiakasprosessissa, c) palvelujärjestelmän ja sen ohjauksen muutos, vaikuttavuus	6	100,0%	0	0,0%	0	0,0%	6	100,0%
	EBP 4) kohde asiakasprosessissa, d) kustannusvaikuttavuus	4	80,0%	0	0,0%	1	20,0%	5	100,0%
	EBP 5) toteuttamisprosessin osat, a) tiedon hallinta ja toiminnan ohjaus	8	50,0%	7	43,8%	1	6,3%	16	100,0%
	EBP 5) toteuttamisprosessin osat, b) organisaatio, oppiminen ja johtaminen	10	90,9%	1	9,1%	0	0,0%	11	100,0%
	EBP 5) toteuttamisprosessin osat, c) outcome seuranta	14	100,0%	0	0,0%	0	0,0%	14	100,0%
	EBP 5) toteuttamisprosessin osat, d) muut	11	84,6%	0	0,0%	2	15,4%	13	100,0%
	EBP 6) toteuttaminen, a) organisaatio	12	100,0%	0	0,0%	0	0,0%	12	100,0%
	EBP 6) toteuttaminen, b) toimiala	4	50,0%	3	37,5%	1	12,5%	8	100,0%
	EBP 6) toteuttaminen, c) valtio	3	60,0%	2	40,0%	0	0,0%	5	100,0%
	EBP 6) toteuttaminen, d) muut	4	50,0%	1	12,5%	3	37,5%	8	100,0%
	yhteensä	113	75,3%	27	18,0%	10	6,7%	150	100,0%

6.3. Hypoteettiset tulokset

Toistaiseksi käsillä olevassa tutkimuksessa on tehty seuraavia havaintoja näyttöön perustuvan sosiaalityön käytännön tutkimuksesta:

1. Tutkimuksen subjektivaatiossa, asemoinnissa kohteeseensa eli eettisessä sitoutumisessa ihmisten hyvinvoinnin tutkimukseen ja edistämiseen, on ehkä toivomisen varaa. Vaikka näyttöön perustuva käytäntö on suosittu teema, suhteellisen suuri osa tutkimuksesta ei käsittele sitä lainkaan vaikka tutkimuksessa toisin annetaan ymmärtää. Tämä on kysymys tutkimuksen eettisestä statuksesta. Luonnollisesti näyttöön perustuvan toimintapolitiikan ja interventioiden vaikuttavuuden tutkiminen ei ole lainkaan eettisesti kyseenalaisempaa kuin varsinaisen näyttöön perustuvan käytännön tutkiminen, mutta se, että näitä ei eroteta toisistaan, on.

2. Nimenomaan näyttöön perustuvan käytännön *toteuttamisen* tutkimuksessa on hyvin vahva esiparadigmaattiseen tutkimukseen viittaava käsitetutkimuksen osuus. Olisi erityisen tärkeä ymmärtää, miksi on tarvetta lähes loputtomasti keskustella käsitteistä, joiden merkitys on täsmällisesti määritelty aikoja sitten.

3. Normaalitieteeseen ja esiparadigmaattiseen tutkimukseen viittaavan tutkimuksen keskinäinen suhde on huomiota herättävän vaihteleva eri näyttöön perustuvan sosiaalityön käytännön tutkimuksen ryhmissä. Samanaikaisesti on erittäin paljon korkeatasoista tutkimusta, joka pyrkii paljastamaan jotain todellisuudesta, ja paljon kirjoittelua, joka on ensisijaisesti kirjoittajansa itseilmaisua. Tämä ristiriitarakenne kaipaasi erityisesti selityksen tai hypoteesin.

Näiden tutkimuksen ominaisuuksiin liittyvien havaintojen lisäksi edellä (luku 3.4.) on esitetty hypoteesi tai jäsenitys sosiaalityön käytännöstä. Tässä sosiaalityön käytäntö jäsenetään kuluvaan laajempaan yhteiskunnallisen hallinnan käytäntöjen sarjaan. Kysymys ei ole siis yksinomaan sosiaalityön käytännön ominaispiirteistä vaan laajemmista auttamisen ja hallinnoinnin ominaispiirteistä, jotka voivat esiintyä sosiaalityön käytännössä ja tutkimuksessa eriasteisesti. Tämän kokonaisuuden ja samalla sosiaalityön tietyt piirteet voi tiivistää seuraavalla tavalla.

1. Olisi hyvä ymmärtää ja tunnistaa tuhatvuotisen sielunpaimennuksen ja pastoraalivallan merkitys kun se löysi tiensä Freudin sohvan kautta sosiaalitoimistoihin ja lukemattomiin muihin yksilöllisen auttamisen instansseihin. Siinä on kysymys ihmisen ohjaamista ja tukemista yksilökohtaisessa vuorovaikutussuhteessa. On hämmästyttävää kuinka vahvassa on usko siihen, että sillä ei ole kovinkaan suurta merkitystä, mitä interventiota ihmisille tarjotaan, vaan vaikuttavuus on pääosin kiinni asiakkaan ja työntekijän välisestä toimivasta vuorovaikutussuhteesta. Olisi oman tutkimuksensa arvoinen asia selvittää tämän legendan synty ja levinneisyys, mutta riittää tässä kun todetaan, että se on täydellinen sielunpaimennuksen määritelmä ja samalla yksinomaan sen tuote, vailla juuri mitään tieteellistä näyttöä.

2. Tästä prosessista erillinen, vaikkakin vahvat kytkökset siihen, on ontologinen vakaumus, että kaikki on puhetta tai tekstiä, eikä juuri muuta merkittävää ole. Tämän ajattelutottumuksen historia on pitkä, mutta olennaista on huomata, kuinka yleinen ja vallitseva se on. Esimerkiksi yliopisto-opiskelijoiden ja opettajien yksi suosituimmista käsitteistä *konteksti* viittaa täsmällisesti ympärillä olevaan tekstiin. Tämän ajattelutavan havaitseminen on työläs prosessi ja edellyttäisi esimerkiksi antiikin Kreikan ajattelutapoihin perehtymistä. Joka tapauksessa se, että niin sosiaalityön käytäntö kuin sosiaalityön tutkimus osittain keskittyy huolelliseen ihmisten sanomisten kirjaamiseen, osoittaa, että sanoilla on ylivertainen asema monissa käytännöissä. Se, että poliisin ja tuomioistuimen tutkintapöytäkirjat keskittyvät yhtä lailla sanomisten kirjaamiseen, viittaa suuntaan, josta tässä käytännössä ja käytännön rakentamassa ontologiassa ja epistemologiassa saattaa olla kysymys.

3. Käytännön ideologiana sielunpaimennuksen ja loputtoman puhumisen kytkee yhteen myös hyvin vanha usko yksilön kykyyn ajattelussaan tavoittaa todellisuuden ydin. Reflektiivisyyden ydinmääritelmä oli Descartesin *Cogito, ergo sum; ajattelen, olen siis olemassa*. Reflektiivisyyden korostaminen ammatillisissa piireissä on saanut vankan aseman viimeistään Donald Schönin kirjan *The Reflective Practitioner* (1983) myötä. Esimerkiksi sosiaalityön reflektiivisyydestä on julkaistu loputtomasti kirjoja ja on syntynyt kuva, että sosiaalityöntekijöillä olisi tällainen erityinen kyky. Tätä erikoista kyvykkyyttä voisi kutsua tutkatietoisuudeksi, jossa yksilöllä on erityinen kyky tarkastella omaa toimintaansa ja asiakkaan elämäntilannetta ikään kuin luontaisen kyvyn avulla. Ei ole minkäänlaista tieteellistä näyttöä siitä, että sosiaalityöntekijöillä olisi tällaista kyvykkyyttä. Itse asiassa on aika vakaata näyttöä siitä, että tällaista tutkatietoisuuskyvykkyyttä ei ylipäätään olemassa (Leary 2004).

Nykytutkimuksen mukaan merkittävä osa ongelmista maailmassa on seurausta ihmisen itsetiedostuksen erittäin heikosta toimivuudesta. Tätä tukee se arkielämän havainto, että ongelmien ytimessä on lähes poikkeuksetta yksilön tai ihmisjoukon vakava vääristymä omain itsensä roolista ongelmien synnyssä. Samaan aikaan näyttäisi olevan niin, että ihmisen kyky ymmärtää toiseutta, siis muuta kuin mitä itse ajattelee olevansa, ei ole kovin hyvin kehittynyt (esimerkiksi Seikkula & Arnkil 2014).

4. Neljäs elementti tässä kokonaisuudessa liittyy siihen, miksi sielunpaimennus ja puhe ovat niin keskeisiä asioita. Ne ovat olennaisia koska koko käytännössä on, ei vähempää eikä enempää, kuin koko ihmisen yksilöllisyyden, minuuden, rakentamisesta. Ihminen ei synny munasolun hedelmöitymisessä eikä varsinaisessa synnytyksessä, vaan siinä hienovaraisessa prosessissa, jossa yksilön minuuus, persoona saa havaittavan ja tunnistettavan muotonsa. Tämä ajatus ja siihen liittyvät käytännöt ovat yllättävän uusi keksintö. Tämän prosessin tunnistaminen on vaikeaa. Se on kuitenkin havaittavissa ja näkyy esimerkiksi etiikan merkityksen täydellisenä muutoksena historian saatossa. Tämän muutoksen on Alasdair MacIntyre kuvannut lähes täydellisesti kirjassaan *Hyveiden jäljillä* (2004a, 2004b). Ja kannattaa kuunnella, mitä hän sanoo. Hänen mukaansa länsimaissa ei ole viimeiseen 100 vuoteen ymmärretty lainkaan, mitä etiikka on. Aristoteleelle etiikka tarkoitti, mitä on hyvä elämä ihmisenä ja myös ammatillisena. 100 vuotta sitten tapahtui radikaali muutos, jolloin etiikka alkoi tarkoittaa tiettyjen lausahdusten emotionaalisia ominaisuuksia. Nykyään etiikalla sosiaalityössä ei näytä olevan juuri muuta roolia kuin ryhmämuotoisten lausahdusten toistaminen, jotta ammattikuntakohtainen identiteetti, minuuus, saisi emotionaalisesti kannustavammat kokemukset. Tässä mielessä varsinaisen etiikan käsittely on hyvin vallankumouksellinen teema ja keskeinen osa näyttöön perustuvaa käytäntöä ja sen taustalla olevaa filosofiaa.

Nyt käsillä olevan luvun 6.3. tarkoitus on tunnistaa ja kerätä tutkimusmassasta havaintoja, jotka loisivat edellytyksiä luoda hypoteesin tai hypoteeseja yhdistämään nyt irralliset elementit: havainnot tutkimuksesta ja hypoteesit käytännöstä. Tässä tutkimuksessa ei pyritä, eikä voida tarjota näyttöä sosiaalityön käytäntöä koskevan hypoteesin puolesta, koska tämän tutkimuksen kohteena on tutkimus, ei käytäntö. Sen sijaan tässä tutkimuksessa, käytämällä premissinä käytäntöä koskevaa hypoteesia, pyritään luomaan hypoteesi käytäntöä ja tutkimusta yhdistävästä loogisesta rakenteesta, joka tuottaa tietynlaiset ilmenemismuoto-

dot niin käytännön kuin tutkimuksen parissa. Siis luvun tarkoitus on luoda kytkös edellä mainitun kahden elementin ja kohteen välille. On sinänsä hauskaa, että juuri tämä teema ja kysymys, sosiaalityön käytännön ja tutkimuksen välisestä yhteydestä, on sosiaalityön har-
taimmin käsitellyistä aiheista (esim. Kirk & Reid 2002).

Kuva Luvun 6.3. *Hypoteettiset tulokset* rooli tutkimuksessa

Kuva 18 Hypoteettisia tuloksia käsittelevän luvun merkitys tässä tutkimuksessa

6.3.1. Sosiaalityön ja muiden tieteenalojen julkaisut

Kysymystä, löytyykö juuri sosiaalityön tutkimuksesta sille tyypillisiä piirteitä, mitattiin tutkimusten julkaisun tieteenalamäärittelyn mukaan. Täsmällinen luokitus tieteenalan mukaan löytyy tietokannasta Web of Science Journal Citation Reports¹¹, mutta se ei kattanut kaikkia julkaisuja. Mikäli julkaisun tieteenalaa ei löytynyt Web of Science -sivustolta käytettiin SCImago Journal & Country Rank¹² -luokitusta.

¹¹ <http://admin-apps.webofknowledge.com.ezproxy.jyu.fi/JCR/JCR?wsid=N2JPYNJ9RO2S6kxEAQD&ssid=&SID=N2JPYNJ9RO2S6kxEAQD>

¹² <http://www.scimagojr.com/journalsearch.php>

Julkaisut ryhmiteltiin oheisiin neljään luokkaan.

Taulukko 31 Tutkimukset julkaisun tieteenalan mukaan

		Frequency	Percent
Valid	1) Sosiaalityö	294	61,4
	2) Sosiaalityön kohdetta koskeva	50	10,4
	3) Saattaa sisältää sosiaalityötä koskevaa aineistoa	111	23,2
	4) Eksplisiittisesti toisen tieteenalan julkaisu	24	5,0
	Total	479	100,0

Luokka *Sosiaalityön kohdetta koskeva* tarkoittaa julkaisuja, jotka käsittelevät ilmiötä tai ongelmaa, joka on lähtökohtaisesti sosiaalityön käytännön kohteena vaikka itse julkaisu ei ole nimenomaisesti sosiaalityön tutkimuksen julkaisu. *Saattaa sisältää sosiaalityötä koskevaa aineistoa* kattaa hyvin kirjavien joukon julkaisuja, joissa on toisaalta hyvin laajan näkökulman tarjoavia julkaisuja (esim. arviointi, julkishallinto tai perheiden hyvinvointi) tai sitten hyvinkin rajattuja julkaisuja esimerkiksi, jostain tietystä menetelmästä, joita myös sosiaalityöntekijät voivat hyödyntää. *Eksplisiittisesti muiden tieteenalan julkaisut* olivat psykologian, psykiatrian ja muun terveydenhuollon julkaisuja, joissa käsiteltiin joko näyttöön perustuvaa käytäntöä yleisellä ja myös sosiaalityötä koskettavalla tavalla tai sitten sellaisen intervention tai ongelman näkökulmasta, joka on yhteinen sosiaalityölle. Oheisesta taulukosta on otos kunkin ryhmän julkaisuista sen mukaisessa järjestyksessä, kuinka monta artikkelia järjestelmällisen katsauksen artikkelia julkaisuissa on ilmestynyt.

Taulukko 32 Eri tieteenalaryhmät ja niiden julkaisut, joissa eniten järjestelmällisen katsauksen tutkimuksia

tieteenalaryhmä	julkaisu	artikkelien lukumäärä
1) Sosiaalityö	<i>Research on Social Work Practice</i>	44
	<i>Journal of Evidence-Based Social Work</i>	30
	<i>Children and Youth Services Review</i>	24
	<i>Clinical Social Work Journal</i>	16
	<i>British Journal of Social Work</i>	10
	<i>Child Maltreatment</i>	10
	<i>Journal of Social Work</i>	10
2) Sosiaalityön kohdetta koskeva	<i>Journal of Substance Abuse Treatment</i>	16
	<i>Addiction</i>	3
	<i>Community Mental Health Journal</i>	3
	<i>Substance Use & Misuse</i>	3
3) Saattaa sisältää sosiaalityötä koskevaa aineistoa	<i>Administration and Policy in Mental Health and Mental Health Services Research</i>	10
	<i>Evidence & Policy</i>	7
	<i>Evaluation and Program Planning</i>	6
	<i>Journal of Child and Family Studies</i>	5
	<i>Journal of Marital and Family Therapy</i>	4
4) Eksplisiittisesti toisen tieteenalan julkaisu	<i>BMC Public Health</i>	2

Yksi potentiaalinen selitys tiettyihin näyttöön perustuvan käytännön esiparadigmaattisiin piirteisiin saattaa löytyä siitä, että eri julkaisuja oli peräti 173 kappaletta. Niistä 104 julkaisua eli 60 % oli julkaissut vain yhden artikkelin aiheesta. Mutta koska nyt tarkastelun kohteena on nimenomaan sosiaalityön tutkimuksen ero muista tieteenaloista, tämä selitys ei kovin hyvin toimi koska näitä vain yhden artikkelin julkaisuja oli *sosiaalityön* tieteenalalla 20 kappaletta kun heterogeenisimmässä ryhmän *saattaa sisältää sosiaalityötä koskevaa aineistoa* julkaisujen lukumäärä oli 45.

Sosiaalityön julkaisuissa julkaistut artikkelit eroavat hieman muista artikkeleista kun tarkastellaan tiettyjen muuttujien keskiarvoja.

Taulukko 33 Julkaisujen tieteenalan mukaiset muuttujien keskiarvot

Julkaisun tieteenala		Viittaukset Google Scholarissa syksyllä 2013	Julkaisun SNIP	Julkaisun Kvartiili	Panos EBP
1) Sosiaalityö	Mean	4,69	,88734	1,78	1,63
	N	294	294	279	294
	Std. Deviation	5,301	,530136	,836	,786
2) Sosiaalityön kohdetta koskeva	Mean	7,70	1,22652	1,46	1,38
	N	50	50	50	50
	Std. Deviation	9,941	,559156	,613	,602
3) Saataa sisältää sosiaalityötä koskevaa aineistoa	Mean	14,32	1,06790	1,69	1,66
	N	111	111	110	111
	Std. Deviation	45,834	,766342	,751	,847
4) Eksplisiittisesti toisen tieteenalan julkaisu	Mean	15,79	1,19450	1,38	1,46
	N	24	24	24	24
	Std. Deviation	14,494	,537353	,576	,833
Total	Mean	7,79	,97997	1,70	1,60
	N	479	479	463	479
	Std. Deviation	23,236	,607542	,791	,788

Ensisilmäyksellä näyttäisi, että sosiaalityön tieteenalan julkaisuissa julkaistut artikkelit erottuvat muista ryhmistä huonoimpina: niihin viitataan vähiten, julkaisun tieteenalarajat ylittävä viittauskerroin on heikoin (SNIP), tieteenalakohtainen viittauskerroin on heikoin (Kvartiili) ja niiden panos. Tämä on osioittain kuitenkin näköharha, koska tilastollisesti merkitsevästi eroja eri tieteenalojen välillä ollut juuri lainkaan. Niissäkin on havaittavissa tietty kaava tai rakenne, mutta ero tieteenalojen välillä sinänsä vaan tulee tarkastella rakennetta tieteenalan sisällä.

Tarkemmassa tarkastelussa ryhmien väliset erot tutkimusten hyödyntämisessä, jota mitattiin Google viitteiden määrällä, sulaa osittain pois. Kuten edellä tuli todettua, keskiarvo reagoi voimakkaasti yksittäisiin erittäin korkeisiin arvoihin. Tällöin mediaani on huomattavasti parempi mittari. Mediaanilla mitattuna erot evät ole suuria. Poikkeuksena on pienin ryhmä mutta havaintojen niukkuus ei anna aihetta merkittäviin johtopäätöksiin. Yhteenvedona voidaan todeta, että Google Scholar viittausten määrä käytettiin testimittarina. Sen tehtävän se suorittaa ja lopputuloksena ei ole mitään rakenteellisia eroja tieteenalojen välillä. Kuitenkin voi todeta, että sosiaalityön tutkimuksiin viitataan, siis niitä hyödynnetään hyvin vähän.

Taulukko 34 Artikkeleiden Google Scholar -viittausten määrän mediaani tieteenaloittain

	Julkaisun tieteenala			
	1) Sosiaalityö	2) Sosiaalityön kohdetta koskeva	3) Saattaa sisältää sosiaalityötä koskevaa aineistoa	4) Eksplisiittisesti toisen tieteenalan julkaisu
Google Scholar viittausten mediaani	3,00	4,50	5,00	11,00
<i>N</i>	294	50	111	24

Tärkeimpiä tieteenalojen ominaisuuksia kuvaa muuttujat ovat edellä mainitut *normaalitiede* muuttujat. Tieteenalat näyttäisivät muodostavan kaksi paria, joissa *sosiaalityön* ja *saattaa sisältää* muistuttavat toisiaan ja *sosiaalityön kohde* ja *muun tieteenalan julkaisut* taas toisiaan.

Taulukko 35 Normaalitiedemuuttujien jakauma tieteenaloittain

muuttuja	<i>p</i> =	luokka	Julkaisun tieteenala				kaikki
			1) Sosiaalityö	2) Sosiaalityön kohdetta koskeva	3) Saattaa sisältää sosiaalityötä koskevaa aineistoa	4) Eksplisiittisesti toisen tieteenalan julkaisu	
Tutkimuksen kohteena oleva	,167	empiirinen tutkimus	66,3%	82,0%	70,3%	70,8%	69,1%
Tutkimuksen toimintatapa	,222	hypoteesin testaus	20,7%	30,0%	21,6%	41,7%	23,0%
Normaalitiede Indeksi			37,9	50,2	39,7	54,8	40,6

Sosiaalityön tutkimus muistuttaa hyvin paljon tätä laavaa ryhmää, jossa käsitellään erilaisia julkisen sektorin ja auttamisen ammattien asioita. Samaan suuntaan viittaa myös yksi harvoista muuttujista, joka on tilastollisesti merkitsevästi yhteydessä julkaisun tieteenalaan.

Tutkimuksen näytön laadun 1 ryhmään ylsi *sosiaalityön julkaisuista* vain 56,5 % ja *saattaa sisältää sosiaalityötä koskevaa aineistoa* ryhmästä 58,6 %.

Taulukko 36 Tutkimuksen näytön laatu ja julkaisun tieteenala ($p = .029$)

			Julkaisun tieteenala				Total
			1) Sosiaalityö	2) Sosiaalityön kohdetta koskeva	3) Saattaa sisältää sosiaalityötä koskevaa aineistoa	4) Eksplisiittis esti toisen tieteenalan julkaisu	
Tutkimuksen näytön laatu	1	Count	166	34	65	18	283
		% within Julkaisun tieteenala	56,5%	68,0%	58,6%	75,0%	59,1%
	2	Count	72	13	19	1	105
		% within Julkaisun tieteenala	24,5%	26,0%	17,1%	4,2%	21,9%
	3	Count	56	3	27	5	91
		% within Julkaisun tieteenala	19,0%	6,0%	24,3%	20,8%	19,0%
Total		Count	294	50	111	24	479
		% within Julkaisun tieteenala	100,0%	100,0%	100,0%	100,0%	100,0%

Jos tässä taulukossa jätetään huomiotta *eksplisiittisesti toisen tieteenalan julkaisut* (joissa on vain 24 havaintoa), erot ovat varsin vähäiset. Aikaisemmin kun tarkasteltiin tutkimuksen hyödyntämistä Google Scholar viittausten määrällä, heräsi epäily, onko sosiaalityölle tyypillistä sivuuttaa kunnolliseen tutkimusasetelmaan perustuva tutkimusnäyttö ja kohdistaa päähuomio etupäässä käsitteellisiin artikkeleihin. Nyt asiaan saadaan osittainen vastaus. Täydellistä vastausta ei saada, koska silloin pitäisi verrata eritieteenalan viittausten kohdentumista. Tämä on nykytekniikan avulla melko yksinkertaista tehdä, mutta menee nyt käsillä olevan tutkimuksen aineiston ulkopuolelle. Tässä aineistossa voidaan kuitenkin verrata, minkälaista tutkimusta sosiaalityön julkaisussa julkaistaan verrattuna muiden tieteenalojen julkaisuihin.

Tutkimuksen yksi muuttuja on artikkelin *tutkimusmenetelmä*. Kuten aiemmin todettu, tämä muuttuja tuotti 36 erilaista luonnehdintaa. Kukin luokka pyrittiin kirjaamaan sen mukaan mitä itse tutkimuksessa kuvattiin tutkimuksen menetelmäksi. Merkittävässä osassa tutkimuksia ei tästä ollut mitään mainintaa, jolloin kirjattiin se, mikä näyttäisi olevan menetel-

mä olevan. Tässä muuttujassa ei ole yksityiskohdat tärkeitä ja niinpä jatkossa ei käsitellä lainkaan luokkia, joiin tuli vain yksi havainto.

Taulukko 37 Julkaisun tieteenala ja tutkimuksen menetelmä (osa)

			Julkaisun tieteenala				Total
			1) Sosiaalityö	2) Sosiaalityön kohdetta koskeva	3) Saataa sisältää sosiaalityötä koskevaa aineistoa	4) Eksplisiittis esti toisen tieteenalan julkaisu	
T u t k i m u s m e n e t e l m ä	tapauskuvaus	Count	87	6	25	3	121
		%	29,6%	12,0%	22,5%	12,5%	25,3%
	essee	Count	27	0	11	3	41
		%	9,2%	0,0%	9,9%	12,5%	8,6%
	survey	Count	22	11	10	0	43
		%	7,5%	22,0%	9,0%	0,0%	9,0%
	analyysi	Count	20	3	4	0	27
		%	6,8%	6,0%	3,6%	0,0%	5,6%
	primaarinen vaikuttavuustutkimus	Count	17	9	8	3	37
		%	5,8%	18,0%	7,2%	12,5%	7,7%
	järjestelmällinen katsaus (SR)	Count	16	2	8	2	28
		%	5,4%	4,0%	7,2%	8,3%	5,8%
	narratiivinen tutkimuskatsaus	Count	12	1	7	0	20
		%	4,1%	2,0%	6,3%	0,0%	4,2%
	käsiteanalyysi	Count	11	1	2	1	15
		%	3,7%	2,0%	1,8%	4,2%	3,1%
	tutkimuskatsaus	Count	11	0	1	1	13
		%	3,7%	0,0%	,9%	4,2%	2,7%
	epidemiologinen tutkimus	Count	10	1	2	1	14
		%	3,4%	2,0%	1,8%	4,2%	2,9%
	mittarin testaaminen	Count	9	0	2	1	12
		%	3,1%	0,0%	1,8%	4,2%	2,5%
	tapaustutkimus	Count	9	1	7	3	20
		%	3,1%	2,0%	6,3%	12,5%	4,2%
	käsitekuvaus	Count	8	2	7	0	17
		%	2,7%	4,0%	6,3%	0,0%	3,5%
	...		...	...	...	...	...
	Satunnaistettu koeasetelma (RCT)	Count	2	0	1	2	5
		%	,7%	0,0%	,9%	8,3%	1,0%
	meta-analyysi	Count	2	2	3	0	7
		%	,7%	4,0%	2,7%	0,0%	1,5%
	...		...	...	...	...	...
Total		Count	294	50	111	24	479
		%	100,0%	100,0%	100,0%	100,0%	100,0%

Seuraavassa kerätään yhteen oheisen taulukon havainnot tiivistetysti.

1. Sosiaalityön tutkimuksessa on ylivoimaisesti yleisin tutkimusmenetelmä *tapauskuvaus*. Tässä ja monissa muissakin ominaisuuksissa sosiaalityön tutkimus muistuttaa ryhmää *saattaa sisältää sosiaalityötä koskevaa aineistoa*. Tämä tuli jo aiemmin esille, kun todettiin tutkimuksen toimintatavassa korostuvan *havaintojen kerääminen ja järjestäminen ja vastaavasti alhainen hypoteesien testauksen osuus*.
2. Selkeästi toiseksi yleisin on ”tutkimusmenetelmä” on nimetty *esseeksi*. Kun joukkoon lisätään sille hyvin lähelle luokat *analyysi, narratiivinen tutkimuskatsaus, käsiteanalyysi, käsitekuvaus* sekä monet pienemmät luokat, tulee sen osuudeksi suurin piirtein yhtä suureksi kuin *tapauskuvausten* määrä. Nämä kaksi luokkaa eroavat selkeästi toisistaan, koska tapauskuvauksella on selkeä kohde ja siitä on toteutettu jotain menetelmää aineiston keräämiseksi. *Esseissä* fokus on ensisijaisesti kirjoittajan ajatusten kirjaamisessa. Luokan esiintyvyys on yhtä suuri ryhmässä *saattaa sisältää sosiaalityötä koskevaa aineistoa*.
3. Yllätys oli, että sosiaalityön tutkimuksessa esiintyy perinteisesti näyttöön perustuvan käytännön kannalta keskeisiä menetelmiä: *primaarista vaikuttavuustutkimusta, järjestelmällisiä katsauksia* ja jopa *epidemiologisia tutkimuksia*. Näiden yhteenlaskettu osuus sosiaalityön tutkimuksesta on 17,7 %, joka ei ole mitätön. Kun mukaan lasketaan *satunnaistetut koeasetelmat* ja *meta-analyysit* päästään jo lähelle 20 %. Taso on edelleen sama 3. ryhmän kanssa.
4. Satunnaistetun koeasetelman ja meta-analyysin määrä koko aineistossa oli lähes olematon, ja se koskia kaikkia tieteenalaryhmiä. Tämä on dramaattinen tulos ja tekee näyttöön perustuvan käytännön toteuttamisen lähes mahdottomaksi, mikäli halutaan käyttää parasta vaikuttavuutta koskevaa tietoa. Tulos samalla kertoo ytimen koko keskustelusta koskien interventioista, joiden vaikuttavuudesta on näyttöä (*Empirically Suported Interventions, ESI*): jos niitä ylipäättään on, kovin ovat harvinaisia koska parasta asiaa koskevaa tutkimustakaan ei juuri ole.

Yhteenvetona sosiaalityön ja muiden tieteenala ryhmien vertailusta on:

- a) sosiaalityö ei eroa muista eli ei löydy sosiaalityölle spesifejä ominaispiirteitä. Se jakaa valtaosan ominaisuuksistaan toiseksi suurimman ryhmän *saattaa sisältää sosiaalityötä koskevaa aineistoa kanssa*. Siis sosiaalityö on vain uusintanut jonkin laajemman ilmiön omassa tutkimustoiminnassaan.
- b) olennaisin tunnistettu ominaispiirre on jo edellä mainittu ristiriitarakenne: samaan aikaan on tarjolla erittäin korkeatasoista, välittömästi sosiaalityön käytännössä hyödynnettävää tutkimusta. Samaan aikaan kuitenkin merkittävä osa on tutkimusta, jolla ei näyttöön

perustuvassa käytännössä ole juuri mitään arvoa. Asiakastyön käytännössä olisi näyttöön perustuvan käytännön periaatteiden täydellistä rikkomista ruveta soveltamaan jonkun tutkijan esseessään esittämiä aatoksia, riippumatta kuinka hienoilta ne kuulostavat. Tämä tutkimuksen ristiriitaisuus on keskeisin hypoteettisen osan tulos ja tärkein selitettävä ilmiö. Se on myös Kuhnin esiparadigmaattisen tutkimuksen ominaispiirre: miksi merkittävät tieteelliset tutkimukset eivät ole muodostuneet esimerkiksi muulle alan tutkimukselle? Vastauskin on selvä: koska alan kyky arvioida merkittävä tieteellisen on heikko ja ristiriitainen. Toinen pitää merkittävänä saavutuksena iskevää esseetä ja toinen tutkimusta, jossa on saatu uutta tietoa todellisuudesta.

6.3.2. Ristiriidan tarkempi tunnistaminen

Jotta ristiriidan ääripäät kyettiin paremmin tunnistamaan, irrotettiin *tutkimuksen näytön laatu* muuttujan parhaasta luokasta 1 ja huonoimmasta 3 vielä kaksi uutta ryhmää. Osa 1 luokan tutkimuksesta ryhmitettiin luokaksi *Avain*. Avainryhmään tutkimus tuli valittua, mikäli se on poikkeuksellinen saavutus näyttöön perustuvan käytännön toteuttamisen kannalta. Vertailukohta poikkeukselliselle saavutukselle olivat kaikki aineiston 479 artikkelia. Luonnollisesti kyseessä on suhteellisen subjektiivinen kriteeri, mutta olennaista ei ole mikä yksittäinen artikkeli tuli valituksi tai ei tullut valituksi, vaan koko ryhmän ominaisuudet. Artikkeleita tuli valituksi tähän ryhmään yhteensä 43 kappaletta. Valinta tapahtui sen prosessin kuluessa, missä kuhunkin yksittäiseen artikkeliin tutustuttiin ja kaikki muutkin muuttujat saivat arvonsa. Lopputuloksen kannalta on täysin sattumaa, että nämä *avain* ryhmän artikkelit kattavat tasaisesti melkein kaikki *varsinaista näyttöön perustuvaa tutkimusta* koskevat problematisaation luokat. Niissä osui silmään jotain aidosti poikkeuksellista verrattuna muihin artikkeleihin.

Ristiriidan toista ääripäätä kuvaan luokan muodostaminen tapahtui toisin. Se ei ole ryhmä, joka muodostuu *näytön evidenssin* 3 luokan huonommista osista. Ryhmä muodostui niin, että tutkimuksia läpikäydessä, huomio alkoi kiinnittyä tiettyjen tutkimusten lähes identtiseen rakenteeseen ja yksityiskohtaisiin piirteisiin. Tämä ryhmä nimettiin *Sokal tutkimukseksi*.

Sokal tutkimus viittaa fysiikan professori Alan D. Sokalin 1996 julkaisemaan artikkeliin *Transgressing the Boundaries: Toward a Transformative Hermeneutics of Quantum Gravity* (Sokal 1996b). Kirjoitus julkaistiin tieteellisessä vertaisarvioidussa julkaisussa *Social Text*. Sokal kirjoitti artikkelinsa tarkoituksellisesti niin, että siinä ei ollut mitään järkeä, mutta se imitoi tiettyä tieteellisten artikkelien lajityyppiä. Meillä on pitkä perinne filosofiassa ja kirjallisuudessa esitellä esseen muodossa mitä erilaisimpia ajatuksia. Nyt tämä esitysmuoto on omaksuttu ”tieteellisen” artikkelin muodoksi varsin laajasti yhteiskunta- ja kulttuuritutkimuksen piirissä. Sokalin tarkoitus oli kirjoittaa täyttä roskaa mutta imitoida tätä tyyliä, ja katsoa menisikö kyhäelmä läpi vertaisarvioinnista. Ja menihän se. Samaan aikaan hän julkaisi toisen artikkelin, jossa kertoi mitä teki ja miksi. Hän kertoo, että kyseessä oli yksinkertainen koe: meneekö tieteellisen julkaisun arvioinnista läpi ja tuleeko julkaistuksi kirjoitus, jossa suunnitellusti ei ollut mitään järkeä, siis argumentaatiossa mitään logiikkaa, mutta suunnitellusti tarkoitus oli a) kuulosta hyvältä (ottaen huomioon julkaisun lukijakunta ja muut artikkelit) b) imarrella julkaisun toimittajien ideologisia ennakkokäsityksiä (Sokal 1996a). Tuo koetta selventävä artikkeli on yksi kauniimmista yhteiskuntatieteessä koskaan kirjoitetuista artikkeleista koska se nojaa yhteen keskeiseen käsitteeseen: rehellisyys. Olennaista tässä kokeessa oli, että Sokal teki sen täysin vakavissaan. Hän halusi osoittaa tietyn tyyppisen postmodernin ja sosiaalisen konstruktivismin suosiman kirjoittelun järjettömyyden. Sen ytimen voi luonnehtia näin: ei ole mitään, joka muistuttaisi ajattelun loogista etenemistä tai evidenssin kriittistä läpikäyntiä. Ainoa, mitä voi löytää, on auktoriteettien siteeraamista, sanoilla pelaamista, teennäisiä analogioita ja teoreettista patinaa, jossa käsittämättömyys on hyve. Lopuksi on syytä huomata, että kritiikin kohteena oli amerikkalainen humanismi 1990-luvulla, jossa erityisesti oli suosiossa joukko ranskalaisia ajattelijoita. Huolestuttavaksi asian tekee se, mikäli tämä Sokal evidenssi on levinnyt myös alueille, jossa ollaan tekemässä todellisten kärsivien ihmisten kanssa (erotukseksi kirjallisuuden kärsivistä ihmisistä).

Sokal evidenssiä tarjoavia tutkimuksia tunnistettiin 30 kappaletta ja ne on yksilöity liitteessä 2. Tälle ryhmälle on ominaista seuraavat piirteet:

1. Erittäin ahkera filosofisten käsitteiden käyttö ilman minkäänlaista perehtymistä filosofiaan.

2. Ei käsitellä lainkaan todellisuutta vaan käsitteitä, kirjoituksia kirjoituksista. Tämä vitaa luonnollisesti Sokalinkin osoittamaan suuntaan: hermeneutiikka on satavuotinen liike, jossa jumalan sanaa erityislahjoilla tutkija kykenee tulkitsemaan.

3. Hyvin merkillinen vakaumus, että auttamisammateissa olisi erityinen ”tutkatietoisuus”, jossa työntekijä pelkästään oman ainutlaatuisuutensa perustella pystyy tavoittamaan asiakkaan elämän merkitykset.

4. Michel Foucault’n täydellisesti kuvaama pastoraalivalta, jossa Freudin sohvalla ihminen rakentaa itsensä puhumalla tai sosiaalitoimistossa työntekijä rakentaa itsensä tekemällä erilaisia suunnitelmia siitä, mitä asiakkaan tulee tehdä.

4. Retoriikkarakenne, jossa ensin tuomitaan jokin käsite hyvin yliolkaisesti ja pääosa artikkelista rakentuu sen korvaavan, vapauttavan ja ylevöittävän käsitteen esittelylle. Feministisen tutkimuksen aito saavutus on binaaristen vastakkainasettelujen tunnistaminen toimintaa ja ajattelua säätelevinä rakenteina (esim. Fook 2002). On aika yllättävää, että tämä rakenne oli pääsääntöisesti *Sokal tutkimusten* mutta myös laajemmin erilaisten *esseiden* rakenne.

Seuraavassa käydään läpi tiivistetysti ristiriitarakenteen ääripäiden esiintyminen aineistossa. Hyvin tärkeä havainto oli, että sekä *Avain tutkimus* että *Sokal tutkimus* jakaantuivat täsmälleen identtisesti eri tieteenalojen välille. Kyse ei ole sosiaalityön tutkimuksen ominaisuudesta vaan ilmiöstä, joka on kopioitunut myös sosiaalityön tutkimuksessa.

Taulukko 38 Sokal- ja Avain-tutkimuksen jakaantuminen eri tieteenalan julkaisuihin

			Sokal	Avain	Kaikki
Julkaisun tieteenala	1) Sosiaalityö	Count	18	27	294
		%	60,0%	62,8%	61,4%
	2) Sosiaalityön kohdetta koskeva	Count	0	4	50
		%	,0%	9,3%	10,4%
	3) Saataa sisältää sosiaalityötä koskevaa aineistoa	Count	10	9	111
		%	33,3%	20,9%	23,2%
	4) Eksplisiittisesti toisen tieteenalan julkaisu	Count	2	3	24
		%	6,7%	7,0%	5,0%
Total		Count	30	43	479
		%	100,0%	100,0%	100,0%

Subjektivaation pääryhmissä oli pientä eroa mutta varsinaista näyttöä kokevan ryhmän osuus molemmissa käytännössä sama.

Taulukko 39 Sokal- ja Avain-tutkimuksen jakaantuminen subjektivaation pääryhmiin

			Sokal	Avain	Kaikki
Subjektivaatio eli tutkimuksen aseointi sosiaalityön käytännön todellisuuteen nähden	1) Näyttöön perustuva policy	Count	2	0	25
		%	6,7%	,0%	5,2%
	2) Evidenssiä käytännölle	Count	1	0	135
		%	3,3%	,0%	28,2%
	3) Empiiristä näyttöä omaavat interventiot	Count	1	5	92
		%	3,3%	11,6%	19,2%
	4) Näyttöön perustuva käytäntö	Count	26	38	227
		%	86,7%	88,4%	47,4%
Total		Count	30	43	479
		%	100,0%	100,0%	100,0%

Erot sen sijaan näkyivät *näyttöön perustuvan käytännön* ryhmän sisällä. Peräti 77 % kaikesta *Sokal tutkimuksesta* käsitteli näyttöön perustuvan käytännön *käsitettä* kun sitä käsiteli vain 12 % *Avain tutkimuksesta*. Tämä on keskeinen havainto.

Tämä sama näkyi luonnollisesti empiirisen ja käsitteellisen tutkimuksen suhteessa. Samaan aikaan on tärkeä huomata, että myös *Avain tutkimuksesta* varsin suuri osuus eli 30 % oli käsitteellistä tutkimusta.

Taulukko 40 Sokal- ja Avain-tutkimuksen jakaantuminen empiiriseen ja käsitteelliseen tutkimukseen

			Sokal	Avain	Kaikki
Tutkimuksen toimintatapa	1) Empiirinen tutkimus	Count	5	30	331
		%	16,7%	69,8%	69,1%
	2) Käsitteellinen tutkimus	Count	25	13	148
		%	83,3%	30,2%	30,9%
Total		Count	30	43	479
		%	100,0%	100,0%	100,0%

Lopuksi kuvataan lyhyesti kaikki *Avain tutkimukset*, koska näin voidaan havainnollistaa radikaalia eroa edellä kuvattuun *Sokal tutkimukseen*. Taulukossa on viiteen jälkeen tutkimusmenetelmä ja lyhyt tiivistys tutkimuksesta.

Taulukko 41 Kaikki *Avain*-tutkimukset ryhmiteltynä asianomaisiin subjektivaation ja problematisaation ryhmiin

EBP 1) käsite		
Epstein 2011	essee	Mukana loistavien sitaattiansa (lähteittensä) takia
Gambrill 2011b	analyysi	Auttamisammateissa tutkimuksen tulisi tukea kykyä auttaa ihmisiä. Merkittävä osa tutkimusta kuitenkin tietoisesti vääristelee asioita (kuten mistä EBP on kysymys).
Gambrill 2012d	historiallinen kuvaus	Historiallinen analyysi ja tulevaisuuden rakenne sille, että sosiaalityö ei ole ensisijaisesti tieteenala vaan ihmisen auttamisen käytäntö, joka tukeutuu tieteen tuloksiin
Sexton & van Dam 2010	käsitekuvaus	Ainoita artikkeleita, joissa osataan kuvata luovuuden merkitys EBP kokonaisuudessa
Thyer & Myers 2011	analyysi	Rakennetaan modernia sosiaalityön tutkimuksen ja käytännön kokonaisuutta, jossa käyttäytymistieteillä keskeinen asema
EBP 2) opetus ja oppiminen		
Parrish & Rubin 2011a	primaarinen vaikuttavuustutkimus	Koulutuksen vaikuttavuustutkimus, N = 69 yhdyskuntatyöntekijää
EBP 3) erityiskysymykset a) instrumentit		
Pearson et al. 2012	meta-analyysi	Täysin poikkeuksellinen tutkimus, jossa kansallisen päihdehuollon instrumentin eli hoitosuosituksen paikkansapitävyyttä testataan meta-analyysillä 232 vaikuttavuustutkimuksesta.
EBP 3) erityiskysymykset b) mittaaminen		
Rubin & Parrish 2010	mittarin testaaminen	EBP mittaavan mittarin validointia, N = 217
Rubin & Parrish 2011	mittarin testaaminen	EBP mittaavan mittarin validointia, N = 511
Parrish & Rubin 2011b	mittarin testaaminen	EBP mittaavan mittarin validointia, N = 1001 sisältäen sosiaalityöntekijöiden lisäksi myös muita ammattilaisia
Tilson et al. 2011	konsensus statement	Konsensuslausunto siitä, kuinka EBP koulutuksen tuloksia tulisi mitata. Näitä ei siis jokaisen tarvitse itse keksiä.
EBP 3) erityiskysymykset c) menetelmät		
Littell & Shlonsky 2011	tapaustutkimus	Yhden tapauksen analyysillä osoittaa oivallisesti meta-analyysien rajat ja erityisesti riskit, mitä liittyy niistä tehtäviin johtopäätöksiin
EBP 3) erityiskysymykset d) asenteet		
Bergmark & Lundström 2011	survey	889 sosiaalityöntekijää, tuo esiin tärkeän realiteetin: vaikka asenne sosiaalityöntekijöillä EBP on myönteinen, he eivät ole kosketuksissa tutkimukseen

Iovu & Run- can 2012	survey	Tutkitaan sosiaalityöntekijöiden tietämystä, asenteita ja uskomuksia EBP:stä ROMANIASSA, N = 62.
Parrish & Rubin 2012	survey	Tutkitaan sosiaalityöntekijöiden, psykologien ja perheterapeuttien ammatillista orientaatiota. Erot eivät valtavia mutta taso aika vaatimaton. Sosiaalityöntekijöistä 25 % informoi asiakasta vaihtoehtoisen intervention tutkimusevidenssistä kun psykologeilla vastaava luku oli 36 %. N= 865

EBP 3) erityiskysymykset e) historia

Hodge et al. 2012	SR	100 eniten viitattua sosiaalityön artikkelia 2000-2009, joista EBP käsittelevät kärjessä
Petrie 2010	tapauskuvaus	Lastensuojelun markkinoistumisen analyysi Britanniassa ja EBP jäsenitys sen vastavoimana. Näkökulma johtamisessa.
Vedung 2010	historiallinen kuvaus	Historiallinen kuvaus arvioinnin neljästä vaiheesta, jossa 4. on EBP. Suomi on 2. vaiheessa (missä muu maailma oli 1970-luvulla)

EBP 4) kohde asiakasprosessissa a) assessment

Hearn 2011	tutkimuskatsaus	Erittäin tärkeä käsitteellinen tutkimus lasten kaltoinkohteluihin kohdistuvien interventioiden saamisesta more EB. Keskeisin on caseformulation ja eri välittävien asioiden kuten köyhyys, rooli. SIELLÄ MISSÄ PITÄISI OLLA KÄSITTEELLISTÄMISTÄ, SIELLÄ SITÄ EI OLE, EI EDES PROSESSIN OSALTA
McConnell et al. 2011	rekisteritutkimus	Lastensuojelun tarpeen selvityksissä kun vanhempien heikolahjaisuus oli yksi tekijä, analyysi, mikä edistää onnistumista ja mikä estää. Prosessi ja tulos data 1,243 selvityksestä. Selkeät suositukset joista yksi on EB vanhempien koulutusinterventiot ja konfliktien ratkaisumenetelmät

EBP 4) kohde asiakasprosessissa b) vaikuttavuusmekanismi

Fluke et al. 2012	SR	Sijoitettujen lasten hyvinvointia lisäävät interventiot. 173 julkaisua.
Mullen & Shuluk 2011	tutkimuskatsaus	Sosiaalityön interventioiden vaikuttavuus. 1990 jälkeen julkaissut katsaukset: 7 katsausta, 375 primaaritutkimusta. Esitetään myös jatkosuuntaviivat, jotka ovat identtiset realistiselle arvioinnille interventio, ongelma, väestö, olosuhteet, mekanismit
Rubin & Parrish 2012	SR	Sosiaalityöntekijöiden suorittamien ja ei-sosiaalityöntekijöiden suorittaminen interventioiden vaikuttavuus. 37 tutkimusta. TÄHÄN EI OLE YHTÄÄN VIITTAUSTA Google Scholarissa.

EBP 5) toteuttamisprosessin osat a) tiedon hallinta

Ward et al. 2012	mixed-methods study	Yksi upeimpia tiedon muuntumisen ja hyödyntämisen tutkimuksia. Realismi keskeinen lähtökohta: ymmärtää, mitä tapahtuu. Aidosti käsitteellinen ja empiirinen tutkimus.
Waters et al. 2011	arviointisuunnitelma	Hanke jotain uskomatonta: RCT paikallishallinnon Knowledge Translation

EBP 5) toteuttamisprosessin osat b) organisaatio, oppiminen ja johtaminen

Milne et al. 2010	SR	Järjestelmällinen katsaus CBT esimiestyön tuloksellisuudesta. 24 tutkimusta. Tavoitteena rakentaa EB kompetenttia johtamista
-------------------	----	--

EBP 5) toteuttamisprosessin osat c) outcome seuranta

Fitch & Grogan-Kaylor 2012	primaarinen vaikuttavuustutkimus	Child and Adolescent Functional Assessment Scale (CAFAS) 1608 sijaishuollon lapsesta vaikuttavuusmittarina
Hamilton et al. 2010	tapauskuvaus	Lähes ainoa artikkeli, jossa EBP yhdistetään organisaation tosiasialliseen vaikuttavuuden arviointiin. Tässä se toteutettiin 200 lastensuojelutapauksen asiakirjojen arviointina. Tarkoitus arvioinnilla muuttaa käytäntöjä vaikuttavammiksi. Nolla viittausta Scholarissa.
O'Brien 2011	tapauskuvaus	Perustyön vaikuttavuuden arviointi lastensuojelussa. Myös tuloksia esitellään. Nolla viittausta Scholarissa.
Winship 2012	tapauskuvaus	Kuvataan kuinka perhepalveluissa oman toiminnan arvioinnilla ja siihen panostamalla saatiin aikaan merkittävä toimintakulttuurin muutos. Nolla viittausta Google Scholarissa.

EBP 5) toteuttamisprosessin osat d) muut: evidenssin luokittelu

Temple et al. 2011	analyysi	Tuotetaan analyttinen katsaus tutkimuksen käsitteellisistä heikkouksista ymmärtää kannabiksen käyttöä ja sen seurauksia.
--------------------	----------	--

EBP 5) toteuttamisprosessin osat d) muut: päätöksentekoprosessi

Gambrill 2012a	analyysi	Tuodaan esiin nykyisen sosiaalityön hulluuden vastatoimia. Behavioralismi on merkittävä vastalääke sille mentalisaation mallille, jossa kaikista ongelmista tehdään yksilön ongelmina ja joita sitten hoidetaan yksilöitä hoitamalla. Erityisesti Applied behavior analysis keskeinen instrumentti. Nolla viittausta Scholarissa.
Wallander 2012	tapauskuvaus	Sosiaalityöntekijöiden päätöksentekoprosessin analyysimenetelmän esittelyä. Tärkeä instrumentti jatkuvan refleksiivisyyden hokemisen rinnalle.

EBP 6) toteuttaminen a) organisaatio

Jack et al. 2010	tapaustutkimus	Laadullinen tutkimus kuinka kanadalaisessa lastensuojelussa hallinto/johto hyödyntää tutkimusevidenssiä päätöksenteossaan. Kykenevät yksilöimään tekijöitä, jotka edistävät tutkimusevidenssin hyödyntämistä. Osa tutkijoista tulee MacMaster yliopistosta!
------------------	----------------	---

Hovmand & Gillespie 2010	mallinnus	Huikkea ja innovatiivinen tutkimus systeemiteoreettisella mallintamisella, mitä vaikutuksia ja missä tilanteessa EBP on organisaation suorituskyykyyn. Ainoa artikkeli jossa hyödynnetään systeemiteoriaa. Tuloksista käy ilmi, että organisaation suorituskyyky paranee vain jo valmiiksi tehokkaissa ja hyvin johdetuissa organisaatioissa.
--------------------------	-----------	---

EBP 6) toteuttaminen b) toimiala

Donohue et al. 2010	tapauskuvaus	Kuvaus kuinka kaikkein vaikeimpaan ongelmaan, samanainen päihdeongelma, lasten kaltoinkohtelu, mielenterveysongelmat ja perheväkivalta, löytyy interventio ja kuinka se toimii
---------------------	--------------	--

EBP 6) toteuttaminen d) muut: mallinnus

Wilson 2012	mallinnus	Yhteenveto / mallinnus kuinka lastensuojelussa EBP voidaan toteuttaa. Kuvataan selkeät askeleet.
-------------	-----------	--

EBP 6) toteuttaminen d) muut: toteuttamisen tutkiminen

Gray et al. 2012	SR	SR EBP toteuttamisen empiiristä tutkimuksista. Tunnistaa vain 11 tutkimusta mikä osoittaa kuinka ratkaisevaa järjestelmällisessä katsauksessa on valintakriteerit.
------------------	----	--

ESI 3) opetus ja oppiminen, koulutuksen vaikuttavuus

Dorsey et al. 2012	RCT	Satunnaistettu koeasetelma lastensuojelun sijaishuollossa toteutetusta koulutuksesta ja uuden toimintatavan vaikuttavuudesta
--------------------	-----	--

ESI 4) implementaatio a) spesifin intervention, spesifiin ongelmaan, spesifissä kontekstissa, toteuttaminen ja vaikuttavuus

Fayyad et al. 2010	tapaustutkimus	Kuvaus lasten käytösongelmista kärsivien äitien koulutuksen interventiosta ja sen vaikuttavuudesta. Osoittaa kuinka tehokkaita manualisoidut täsmälliset interventiot voivat olla.
--------------------	----------------	--

Ferguson et al. 2012	primaarinen vaikuttavuustutkimus	Kodittomien, mielenterveysongelmista kärsivien ja työttömien nuorten aikuisten intervention vaikuttavuus, vertailuryhmä. 10 kuukauden interventioon osallistuneet työllistyivät selkeästi useammin kuin verrokkiryhmä.
----------------------	----------------------------------	--

Torrey et al. 2012	evaluaatio	Mielenterveystyön avohuollon intervention onnistuneen implementoinnin tekijät. Implementaatio onnistuu, jos sitä johdetaan.
--------------------	------------	---

ESI 4) implementaatio e) organisaatio

Gotham et al. 2010	primaarinen vaikuttavuustutkimus	Minkälaiset organisaation tekijät edistävät ja miten niitä voi vahvistaa kun toteutetaan tehokasta interventiota samanlaisiin mielenterveyden ja päihdehuollon ongelmiin
--------------------	----------------------------------	--

6.3.3. Hypoteettinen selitys havaitulle ilmiölle

Mikä voisi olla selitys sille, että vaikka sosiaalityön tutkimuksessa on korkeatasoista tieteellistä tutkimusta, jolla on välitön sovellettavuus ja merkitys varsinaisessa ihmisten auttamistyössä, tämä tutkimus ei ole saavuttanut paradigman asemaa, vaan on itse asiassa vähemmistönä koko tutkimuskentässä? Osavastaus voisi olla, että sosiaalityön tutkimuksessa ei ole kehittynyt mallia, joka palvelisi nimenomaan sosiaalityön käytännön tarpeita vaan tutkimuksen mallit ja ihanteet on omaksuttu muista laajemmista tutkimusperinteistä. Mutta tämä ei ole vastaus varsinaiseen kysymykseen, koska vastaava kysymys voidaan esittää laajemmin auttamistyön tutkimuksesta.

Vastauksen suunta sisältyy itse kysymykseen. Koska korkeatasoinen tieteellinen tutkimus, jolla on välitön hyödynnettävyys käytännön työssä, ei ole noussut esimerkiksi, tarkoittaa se, että on muitakin arvoja, joilla arvioida tutkimusta. Hypoteettisen vastauksen ydin sisältyy näihin arvoihin. Sosiaalityön tutkimus on hyvin tuore ilmiö verrattuna sosiaalityön käytäntöön. Sosiaalityön tutkimuksessa esiintyviä arvoja ja arvostuksia kannattaakin jäljittää sosiaalityön käytännön arvoista. Sellainen sosiaalityön käytäntö, jonka arvo määräytyisi kyvystä tosiasiallisesti edistää asiakkaiden hyvinvointia, on äärimmäisen tuore ilmiö. Esimerkiksi Suomessa, se on lähes täysin tuntematon. Meillä ei ainoakaan sosiaalityön tai sosiaalialan organisaatio arvioi tuloksellisuuttaan vaikuttavuudella. Sosiaalityön arvo on perinteisesti määräytynyt auttajan intention kautta: pyrkimys auttaa, määrää auttamisen arvon.

Auttajan intentiosta toiminnan arvon saavalla toimintarakenteella on aikaisemmin mainitut tuhatvuotiset perinteet. Sielunpaimennus on vain siirtynyt herooiseksi vuorovaikutusammattilaiseksi. Ja koska toiminnan arvo määräytyy tämän ammattilaisen toiminnan kautta, on luonnollista, että ainoat arvokkaat asiat ovat hänen tutkatietoisuutensa, puhe ja vuorovaikutus asiakkaan kanssa, koska ne ovat kaikki hänen hallinnassaan. Ja kaiken tämän vaikaumuksen ja ideologian pönkittämiseksi on tarvittu ”tutkimusta” tai ainakin akateemista kirjoittelua. Kaikessa yksinkertaisuudessaan sosiaalityön tutkimuksen esiparadigmaattista tilaa ylläpitää se tosiasia, että tutkimuksen arvo määräytyy laajassa mitassa kykynä ylläpitää tätä vallitsevaa ja perinteistä toimintarakennetta.

Vastaavasti on ymmärrettävissä, miksi niin massiivinen osa näyttöön perustuvan sosiaalityön käytännön tutkimuksesta on keskittynyt sen *käsitteestä* keskusteluun. Selitys on kaksiosainen. Ensinnäkin tietoisuuden ja puheen maailmassa, käsitteet ovat ainoa, mikä on todellista. Toiseksi, koska näyttöön perustuva käytäntö merkitsee perinteisen toimintarakenteen murtamista, tehokkain tapa estää sen toteuttaminen, on tehdä se mahdollisimman epäselväksi, epäilyttäväksi ja vastustamisen arvoiseksi jo käsitteellisellä tasolla.

6.3.4. Hypoteettinen ratkaisu

Sosiaalityön tutkimuksessa ja käytännössä usein selitykseksi riittää asian nimeäminen. Todellisuutta koskevassa tutkimuksessa selittämisen onnistuminen mitataan sillä, tarjoaako selitys uuden tavan ratkaista ongelma. Edellä esitetty hypoteettinen selitys tarjoaa selkeät suuntaviivat ongelman ratkaisemiseksi eli sosiaalityön tutkimuksen esiparadigmaattisesta tilasta pois pääsemiseksi.

Edellytykset hypoteettisen ratkaisun toteuttamiselle ovat, että tapahtuu kaksi muutosta. Ensinnäkin sosiaalityön käytännön arvon pitää yksiselitteisesti määräytyä kyvystä tosiasiallisesti edistää ihmisten ja yhteisöjen hyvinvointia. Toiseksi tutkimuksen arvon tulee yksiselitteisesti määräytyä kyvystä ratkoa todellisuuden ongelmia, jotka edistävät käytäntöä ihmisten auttamisessa.

Tällöin voidaan ajatella, että sosiaalityön tutkimuksen pitäisi keskittyä juuri sosiaalityön problematiikkaan. Sosiaalityön problematiikka taas tarkoittaa ihmisten hyvin erityyppisiä ongelmallisia elämäntilanteita ja niihin liittyviä hyvinvointimekanismeja. Nykyisin osaamme luokitella ongelmia toiminnan kohteiden luokittelun avulla. Päihteiden väärinkäyttö on eri asia kuin perheväkivalta tai rahapeliongelma. Eli olemme sosiaalityössä usein vielä esiaristoteelisella ajalla, jossa tietämykseksi riitti, että osasi erottaa kasvin hevosesta ja sotapäälliköistä. Se, mihin pitäisi päästä, olisi tieteellinen tutkimus ja siihen perustuva käytäntö hyvinvoinnin erilaisista mekanismeista.

Seuraavassa esitetään jäsenitys tässä tutkimuksessa esille tulleista neljästä kokonaisuudesta, joiden mekanismit ovat hyvin erilaisia, ja joiden tutkiminen vaatii erilaisia menetelmiä

ja viitekehyksiä ja vastaavasti käytäntö hyvin erilaisia toimintatapoja. Jokainen sosiaalityön asiakasprosessi voi pitää sisällään elementin jokaisesta neljästä alueesta, mutta seuraavassa näitä käsitellään yksinkertaisuuden vuoksi erilaisina asiakastilanteina ja vastaavasti sosiaalityön tutkimuksen kohteina ja siis sosiaalityön käytännön problematiikkana. Olennaista on huomata, että mikään näistä neljästä alueesta ei ole uusi ja jokaiseen on vaikiintunut sosiaalityön toiminnan käsitteet, mutta mitään niistä emme juurikaan pysty kuvaamaan asiakkaan elämäntilanteen kautta.

Ensinnäkin on elämäntilanteita, jossa sosiaalityön arvostava vuorovaikutus, asiakkaan kokemus siitä, että hän on arvokas, on sosiaalityön tärkein interventio. Tämä sielunpaimenukseen historiallisesti juontavalla osalla sosiaalityöstä on paikkansa kokonaisuudessa. Näitä elämäntilanteita on ehkä kahta päätyyppiä. Ensinnäkin jonkin äkillisen kriisin yhteydessä, ja jos muita tahoja ei ole, on merkittävää kohdata ihminen, joka kykenee kuuntelemaan ja olemaan läsnä ja jopa luomaan jonkinlaista toivoa. Toinen tilanne on se, jossa ihminen on niin massiivisten ja pitkäaikaisten ongelmien ja negatiivisen vuorovaikutuksen keskellä, että toisen ihmisen arvostava suhtautuminen voi olla todella merkittävä kokemus elämässä. Tätä toiminnan ja tutkimuksen lohkoa ja ihmisten elämäntilanteita, joissa se on erityisen merkittävää, voi kutsua toimintana arvostavaksi vuorovaikutukseksi ja välittämiseksi. Mutta mikä olisi kuvaus asiakkaan hyvinvoinnin näkökulmasta? Sen toteuttaminen vuorostaan edellyttää vuorovaikutustaitojen lisäksi kykyä tarkastella maailmaa toisen silmin eli erilaisia reflektiivisiä käytäntöjä. Tämän arvostavan vuorovaikutusrakenteen yksi keskeinen resurssi on vertaistuki, jolloin sosiaalityön tehtävä ei ole vain olla arvostavassa vuorovaikutuksessa asiakkaitensa kanssa, vaan luoda vuorovaikutusyhteisöjä, jossa tämä toteutuu mahdollisesti jopa ilman sosiaalityöntekijää. Asiakkaan näkökulmasta tämän hyvinvoinnin mekanismin nimi voisi olla *arvostuksen ja vuorovaikutuksen hyvinvointi*.

Hyvin toisenlaisesta tilanteesta puhutaan silloin, kun ihmisellä, perheellä tai yhteisöllä on hyvin *tunnistettavissa oleva*, kuitenkin ihmiselämässä toistuva ongelma, johon *on olemassa koeteltuja ja testattuja menetelmiä sen ratkaisemiseksi*. Näiden ratkaistavissa olevien ongelmatilanteiden määrä kasvaa kiihtyvällä vauhdilla ja silloin sosiaalityön keskeinen haaste on tunnistaa kyseinen ongelma ja opetella tehokkain menetelmä, jolla se voidaan yhdessä asiakkaan kanssa ratkaista. On täysin sosiaalityön eettisten periaatteiden vastaista pyrkiä ratkaisemaan esimerkiksi lapsen käytöshäiriötä tai nuoren aikuisen rahapeliongelmaa vain ystävällisen vuorovaikutuksen avulla. Se, että potentiaalisesti vaikuttavien inter-

ventioiden määrä, potentiaalisiin ongelmallisiin elämäntilanteisiin, kasvaa eksponentiaalisesti, on todellinen haaste sosiaalityölle ja edellyttää aivan uusia toimintatapoja. Näiden uusien ongelmien ja uusien interventoiden markkinoinnin huumassa pitäisi nähdä, mikä niissä on hyvinvoinnin mekanismi. Pääsääntöisesti se on käyttäytymisen ja muun toiminnan muutoksen mahdollistaminen. Asiakkaan näkökulmasta tällöin olisi kysymys *toiminnan muutoksen hyvinvoinnista*.

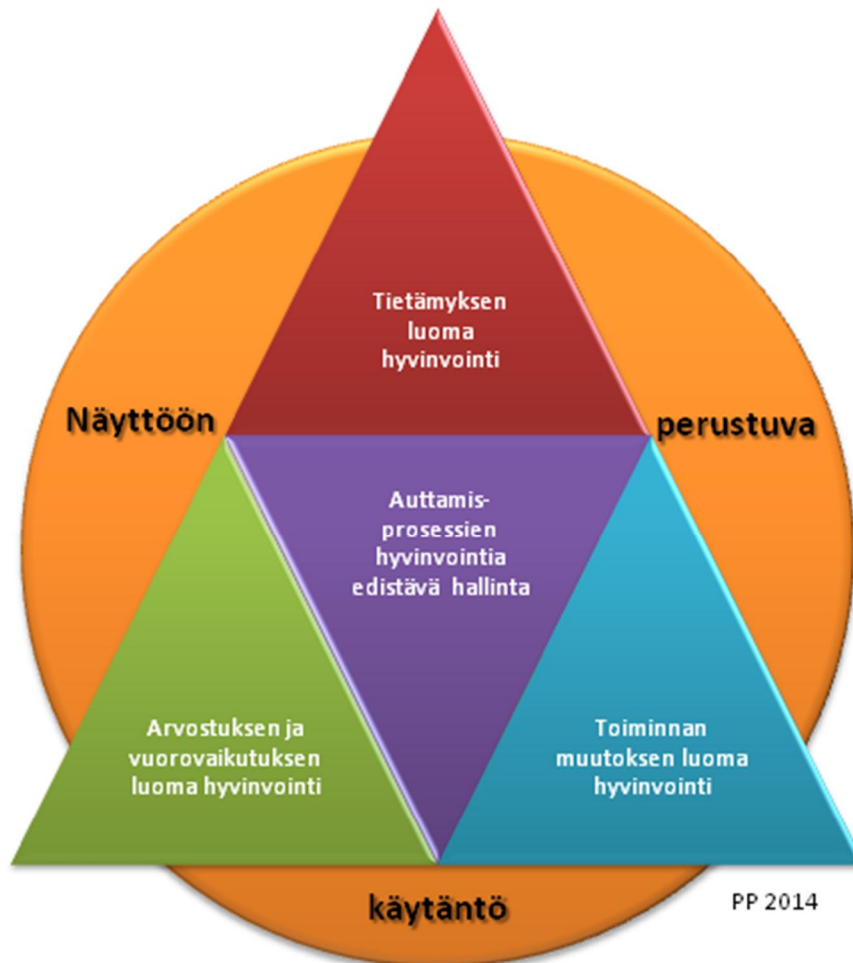
Näiden kahden asiakasryhmän väliin jää kaksi muuta tilannetta, jotka ovat enemmän sosiaalityön prosessin hallintaa, mutta joita voi tarkastella myös asiakkuuden kautta. Ensimmäinen näistä on se, mikä vähintään 1970-luvulta on ollut jokaisen sosiaalityön oppikirjan ytimenä, mutta jonka omaksumisessa on ilmeisiä vaikeuksia. Kuinka sosiaalityössä hallitaan kaikkia *asiakasprosesseja*? Suomessa vastaus kysymykseen olisi: tekemällä suunnitelmia. Tämä vastaus on väärä. Asiakkuuksien hallinnan minimielementit ovat a) kattava tilannearvio (*assessment*) ja b) systemaattinen hyvinvoinnin muutoksen seuranta (*outcome monitoring*). Tässä yhteydessä ei ole tarpeen erikseen lähteä kuvaamaan kuinka esimerkiksi Suomessa nämä molemmat ovat kattavasti retuperällä. Riittää kun kiinnitetään huomio siihen, että myös kansainvälisesti asiassa on kehittämistä: Taulukon 34 kohdan ”EBP 5) toteuttamisprosessin osat c) outcome seuranta” neljästä erinomaisesta tutkimuksesta kolmeen ei löytynyt Google Scholarissa yhtään ainutta viittausta huhtikuussa 2014. Kaikesta huolimatta, niin kauan kuin on sosiaalityön asiakasprosesseja, näiden kahden prosessin vaiheen kautta niitä hallitaan hyvin tai huonosti. Asiakkaan näkökulmasta tilannearviointi on ehkä kaikkein olennaisin prosessin vaihe, koska sen ymmärtäminen, mikä on tämän ongelmallisen tilanteen luonne, historia ja ratkaisun mahdollisuudet, on kaiken muutoksen edellytys. Hyvinvoinnin muutoksen seuranta on asiakkaan näkökulmasta taas toiseksi tärkein asia koska tiedetään, että ongelmallisessa tilanteessa, pienenkin positiivisen muutoksen havaitseminen on edellytys kattavammalle ja pysyvämmälle hyvinvoinnin muutokselle. Ja tämä muutoksen seuranta ei tapahdu kysymällä kuinka nyt hurisee vaan se edellyttää tarkkoja instrumentteja. Asiakkaan näkökulmasta tässä kokonaisuudessa on kysymys *auttamisprosessien hyvinvointia edistävästä hallinnasta*. Kysymys on siitä, että tehdään mitä tehdään, mutta kaikki tapahtuu asiakkaan hyvinvoinnin pohjalta. Jokaisen asiakasprosessin osalta on aina mielekästä tarkastella, kenen ja millaisen hyvinvoinnin rakentumisen pohjalta se on paalutettu. Kaksi yleisintä Suomessa ovat: organisaation hyvinvointi ohjeiden ja sääntöjen kunnioittamisen kautta ja toisaalta ammattilaisen hyvinvointi, kun hänen näkemysensä toteutuminen tuottaa hyvinvoinnin *per se*, itsessään.

Sosiaalityöntekijät ovat mukana usean sosiaalipoliittisen instrumentin toteuttamisessa. Kun vammaisen tarvitsee apuvälineitä arjessa selviytyäkseen tai työttömän ihmisen pitää maksaa vuokra, he kohtaavat usein näissä asioissa harkintaa käyttävän sosiaalityöntekijän. Näissä konkreettisen elämän ylläpitofunktioissa on aivan ratkaisevaa, kuinka prosessia hallitaan. Jokaisen sosiaalipalvelutoimiston työntekijän tulisi miettiä, millaisia edellytyksiä hyvinvoinnin rakentumiselle luo jatkuva sählääminen ja käsien levittely ihmisen arkipäivän peruskysymysten kuten toimeentulon asioissa. Tai vastaavasti millaista onnistumisen iloa ja hyvinvointia rakentaa se, kun tietää, että jokainen asiakas on saanut ajallaan sen, mitä hänen kuulukin saada.

Nämä sosiaalityön prosessinhallinnan minimielementit ovat edellytys itse sosiaalityön kehittymiselle. Niiden kautta alkaa kertyä tietämystä eri elämäntilanteista sekä mahdollistuu oppiminen eli havaitaan se, että nyt on onnistuttu tai epäonnistuttu. Niin kauan kuin sosiaalityössä on vain yksittäistapauksia, ei kerry tietämystä itse ilmiöistä eikä oppiminen ole mahdollista.

Toinen kokonaisuus, joka liittyy sosiaalityön prosessiin, mutta jonka kautta myös asiakkuuden voi hahmottaa, on *tieto*. Hyvin suuressa osassa sosiaalityön asiakastilanteita keskeinen kysymys asiakkaalle ei ole toimiva vuorovaikutus, vaikuttava interventio tai kattava tilannearvio vaan yksinkertaisesti se, että hän on kohdannut jotain sellaista, mistä ei tiedä mitään eikä voi sitä ymmärtää. Näyttöön perustuvan käytännön ytimessä on luonnollisesti se, että asiakas sekä haluaa että hänellä on oikeus tietää kaikki relevantti hänelle merkittävistä asioista. Sosiaalityössä perinteisesti tämä tietämys on keskittynyt joko toimintaohjeisiin tai palvelutarjontaan. Ne tietysti ovat tärkeitä mutta asiakkaan elämässä erityinen tiedon tarve yleensä keskittyy siihen ilmiöön tai ongelmaan, jonka vuoksi hänen hyvinvointinsa on vaarantunut.

Viimein tämän kokonaisuuden ytimessä on, että näyttöön perustuva käytäntö tutkimustiedon ja asiakkaan yksilöllisen elämäntilanteen yhdistävänä osaamisena, ei rajoitu mihinkään näistä neljästä asiakkuuden ja toiminnan kokonaisuudesta vaan on välttämätön niissä kaikissa. Edes välittävä ja arvostava vuorovaikutus ei ole mahdollista eettisesti kestäväällä pohjalla, ilman tietämystä merkittävimmistä riskeistä, mitä yksilön kyseiseen elämäntilanteeseen liittyy.

Sosiaalityön tutkimuksen, osaamisen ja asiakkuuksien arvonmuodostuksen neljä kenttää

Kuva 19 Hypoteettinen ratkaisu: jos sekä tutkimus että käytäntö sosiaalityössä keskittyisivät arvon luomiseen asiakkaalle

7. Yhteenveto tuloksista

Tutkimuksen taustakysymykseen, mitä on näyttöön perustuva käytäntö, oli mahdollista vastata täsmällisesti ja yksiselitteisesti alkuperäisiin lähteisiin viittaamalla. Kirkas ja selkeä käsite ja testattu käytäntö aiheuttavat kuitenkin sosiaalityössä hyvin paljon päänvaivaa. Tutkimuksessa viitataan kolmeen mahdollisuuteen, miksi näin näyttäisi olevan. Ensimmäinen syy on vajavainen ymmärrys sosiaalityön prosessista, jolloin kiinnitetään huomio vain valittavaan interventioon. Kuitenkin vaikuttavan sosiaalityön esteenä ovat pääosin muut kysymykset, kuin vaikuttavimman intervention valinta tai saatavuus. Toinen syy kirkkaan käsitteen ja tehokkaan käytännön loputtomalle problematisoinnille näyttäisi olevan sosiaalityön tutkimuksen filosofinen harrastus. Joskus näyttää aika ilmeiseltä, että keskittyminen käsitteiden veivaamiseen varmistaa sen, että mitään ei tarvitse käytännössä tehdä. Näyttöön perustuva käytäntö on kuitenkin hyvin hauras, ammatillisen käytännön muoto, jota voi opetella vain tekemällä sitä. Kolmas mahdollinen syy sille, että selkeistä asioista sosiaalityössä muodostuu hyvin epäselviä ja sekavia, on kaikkein vakavin ja hämmäntävin. Voiko olla mahdollista, että sosiaalityön tutkijat tietoisesti ja varta vasten vääristelevät asioita? Eileen Gambrill on tätä mieltä ja suhteellisen kattavan aineiston kanssa. Tämä on aidosti jatkotutkimuksen arvoinen kysymys, mutta tässä tutkimuksessa riittää, kun sitä pidetään yhtenä mahdollisuutena. Ja sen puolesta puhuu tosiasia, että näyttöön perustuva käytäntö oli vallankumous, siinä pyrittiin radikaalilla tavalla muuttamaan toimintatapoja. Vallankumoukset merkitsevät aina auktoriteetin ja vallan vaihtumista. Valta-aseman menettämisen mahdollisuus taas aiheuttaa tunnetusti massiivisia vastareaktioita.

Tutkimuksen ensimmäinen järjestelmälliseen katsauksen aineistoon perustuva kysymys koski tutkimuksen ominaisuuksia. Ensimmäinen havainto oli tutkimusmassan koko, 479 tutkimusta kolmen vuoden aikana. Toinen havainto oli, että tästä massasta vain alle puolet käsitteli tosiasiallisesti näyttöön perustuvaa käytäntöä. Tutkimuksessa puhutaan subjektiivatiosta siinä merkityksessä, että on olennaista, minkälaisen aseman tutkimus ottaa itselleen suhteessa kohteeseensa. Kolmas havainto oli, että jos näyttöön perustuvan käytännön toteuttaminen sosiaalityössä olisi kiinni sitä koskevasta tutkimuksesta, se ei koskaan toteutuisi missään päin maailmaa. Tämä on hyvin surullinen havainto. Mary Richmond toteaa sata vuotta sitten kirjassaan *Social Diagnosis* (Richmond 1917, 25), että New Yorkissa oli vuonna 1915 peräti 3968 palkkaa saavaa sosiaalityöntekijää. Kun suomalaista keskustelua

katselee, joskus näyttäisi siltä, että sosiaalityö on keksitty Suomessa. Täysin tämän tutkimuksen ulkopuolelle menee kysymys, mitä pitäisi tehdä näinkin likinäköisen potilaan kanssa.

Tutkimuksen toinen kysymys, sosiaalityön tutkimuksen piirteistä, joilla on merkitystä ymmärrettäessä sosiaalityön käytäntöä, sai yksiselitteisen vastauksen: mitään tällaisia piirteitä ei ole olemassa. Sosiaalityön tutkimus näyttäisi uusintavan ja kopioivan kaikki menetelmät ja maneerit, joita on laajan kulttuurien tutkimuksen ja yhteiskuntitieteellisen tutkimuksen piirissä tarjolla. Sen sijaan asiakkaan hyvinvointiin keskittyvä tutkimus on haurasta ja suhteellisen vähäistä.

Kirjallisuus

(* merkityt ovat järjestelmällisen tutkimuskatsauksen aineisto)

- *Aarons, G. A., Hoagwood, K., Landsverk, J., Glisson, C., Kelleher, K., & Cafri, G. (2010). Psychometric properties and U.S. national norms of the evidence-based practice attitude scale (EBPAS). *Psychological Assessment*, 22(2), 356-365.
- *Aarons, G. A., Hurlburt, M., & Horwitz, S. M. (2011). Advancing a conceptual model of evidence-based practice implementation in public service sectors. *Administration and Policy in Mental Health and Mental Health Services Research*, 38(1), 4-23.
- *Aarons, G. A., Miller, E. A., Green, A. E., Perrott, J. A., & Bradway, R. (2012a). Adaptation happens: A qualitative case study of implementation of the incredible years evidence-based parent training programme in a residential substance abuse treatment programme. *Journal of Children's Services*, 7(4), 233-245.
- *Aarons, G. A., Fettes, D. L., Sommerfeld, D. H., & Palinkas, L. A. (2012b). Mixed methods for implementation research: Application to evidence-based practice implementation and staff turnover in community-based organizations providing child welfare services. *Child Maltreatment*, 17(1), 67-79.
- *Ager, A., Stark, L., Akesson, B., & Boothby, N. (2010). Defining best practice in care and protection of children in crisis-affected settings: A delphi study. *Child Development*, 81(4), 1271-1286.
- *Ager, R., Roahen-Harrison, S., Toriello, P. J., Kissinger, P., Morse, P., Morse, E., Carney, L., & Rice, J. (2011). Predictors of adopting motivational enhancement therapy. *Research on Social Work Practice*, 21(1), 65-76.
- *Ager, A., Zimmerman, C., Unlu, K., Rinehart, R., Nyberg, B., Zeanah, C., Hunleth, J., Bastiaens, I., Weldy, A., Bachman, G., Blum, A. B., & Strottman, K. (2012). What strategies are appropriate for monitoring children outside of family care and evaluating the impact of the programs intended to serve them? *Child Abuse & Neglect*, 36(10), 732-742.
- Alhanen, K. (2007). *Käytännöt ja ajattelu Michel Foucault'n filosofiassa*. Helsinki: Gaudemus.

- *Alicea, S., Pardo, G., Conover, K., Gopalan, G., & McKay, M. (2011). Step-up: Promoting youth mental health and development in inner-city high schools. *Clinical Social Work Journal*, Published online 10 May 2011, 1-12.
- *Allen, B., & Johnson, J. C. (2011). Utilization and implementation of trauma-focused Cognitive–Behavioral therapy for the treatment of maltreated children. *Child Maltreatment*, Published online 29 August 2011, 1-6.
- *Allen, B., Gharagozloo, L., & Johnson, J. C. (2012). Clinician knowledge and utilization of empirically supported treatments for maltreated children. *Child Maltreatment*, 17(1), 11-21.
- *Alvarez, M. E., & Anderson-Ketchmark, C. (2010). Review of an evidence-based school social work intervention: Check & connect. *Children & Schools*, 32(2), 125-127.
- *Amodeo, M., Storti, S. A., & Larson, M. J. (2010). Moving empirically supported practices to addiction treatment programs: Recruiting supervisors to help in technology transfer. *Substance use & Misuse*, 45(6), 968-982.
- *Amodeo, M., Lundgren, L., Cohen, A., Rose, D., Chassler, D., Beltrame, C., & D'Ippolito, M. (2011). Barriers to implementing evidence-based practices in addiction treatment programs: Comparing staff reports on motivational interviewing, adolescent community reinforcement approach, assertive community treatment, and cognitive-behavioral therapy. *Evaluation and Program Planning*, 34(4), 382-389.
- *Anderson, I. (2011). Evidence, policy and guidance for practice: A critical reflection on the case of social housing landlords and antisocial behaviour in Scotland. *Evidence & Policy*, 7(1), 41-58.
- *Anderson, T., & Davis, C. (2011). Evidence-based practice with families of chronically ill children: A critical literature review. *Journal of Evidence-Based Social Work*, 8(4), 416-425.
- Aristoteles. *Nikomakhoksen etiikka*. Suomentanut ja selitykset laatinut Simo Knuuttila. Helsinki: Gaudeamus 1989.
- Aristotle. *The Nicomachean Ethics*. Kääntänyt H. Rackham. Cambridge, Massachusetts: Harvard University Press 1934.
- Aristotle. *Nicomachean Ethics*. Kääntänyt R. C. Bartlett & S. D. Collins. Chicago: University of Chicago Press 2011.
- *Armstrong, G., Blashki, G., Joubert, L., Bland, R., Moulding, R., Gunn, J., & Naccarella, L. (2010). An evaluation of the effect of an educational intervention for Australian

- social workers on competence in delivering brief cognitive behavioural strategies: A randomised controlled trial. *BMC Health Services Research*, 10, 304.
- Arnkil, T. (2009). Hugaa-testi. *Tesso*, 1(2), 66.
- *Arnd-Caddigan, M. (2011). Toward a broader definition of evidence-informed practice: Intersubjective evidence. *Families in Society*, 92(4), 372-376.
- *Arnd-Caddigan, M. (2012). Clinical social workers' response to a state policy on the use of evidence-based practice: How attitudes, behaviors, and competing values affect actual practice. *Smith College Studies in Social Work*, 82(1), 19-38.
- *Arnd-Caddigan, M., & Pozzuto, R. (2010). Evidence-based practice and the purpose of clinical social work. *Smith College Studies in Social Work*, 80(1), 35-52.
- *Arnd-Caddigan, M., & Pozzuto, R. (2011). The politics of "Twoness": Policy, clinical judgment, relationship, and evidence-based practice. *Social Work in Mental Health*, 9(2), 122-136.
- *Auslander, W., Fisher, C., Ollie, M., & Yu, M. (2012). Teaching master's and doctoral social work students to systematically evaluate evidence-based interventions. *Journal of Teaching in Social Work*, 32(4), 320-341.
- *Austin, M. J., Dal Santo, T. S., & Lee, C. (2012). Building organizational supports for research-minded practitioners. *Journal of Evidence-Based Social Work*, 9(1), 174-211.
- Aveyard, H. (2010). *Doing a Literature Review in Health and Social Care: A Practical Guide*. 2nd Edition. Maidenhead: McGraw-Hill / Open University Press.
- *Axford, N. (2010). Conducting needs assessments in children's services. *British Journal of Social Work*, 40(1), 4-25.
- *Axford, N., Jonas, M., Berry, V., Green, V., & Morpeth, L. (2010). Can study tours help promote evidence-based practice in children's services? *European Journal of Social Work*, 13(4), 523-543.
- *Axford, N., Lehtonen, M., Kaoukji, D., Tobin, K., & Berry, V. (2012). Engaging parents in parenting programs: Lessons from research and practice. *Children & Youth Services Review*, 34(10), 2061-2071.
- *Baker, L. R., Stephens, F., & Hitchcock, L. (2010). Social work practitioners and practice evaluation: How are we doing? *Journal of Human Behavior in the Social Environment*, 20(8), 963-973.
- *Barber, C. R., & Weinberg, E. F. (2010). Integrative multidisciplinary treatment in the public sector: A pilot study. *Bulletin of the Menninger Clinic*, 74(4), 263-282.

- *Barth, R. P., Greeson, J. K. P., Zlotnik, S. R., & Chintapalli, L. K. (2011). Evidence-based practice for youth in supervised out-of-home care: A framework for development, definition, and evaluation. *Journal of Evidence-Based Social Work*, 8(5), 501-528.
- *Barth, R. P., Lee, B. R., Lindsey, M. A., Collins, K. S., Strieder, F., Chorpita, B. F., Becker, K. D., & Sparks, J. A. (2012). Evidence-based practice at a crossroads: The emergence of common elements and factors. *Research on Social Work Practice*, 22(1), 108-119.
- *Barwick, M., Kimber, M., & Fearing, G. (2011). Shifting sands: A case study of process change in scaling up for evidence-based practice. *International Journal of Knowledge, Culture and Change Management*, 10(8), 97-114.
- *Bass, D. M., & Judge, K. S. (2010). Challenges implementing evidence-based programs. *Generations*, 34(1), 51-58.
- *Baumann, A., Domenech Rodriguez, M., & Parra-Cardona, J. R. (2011). Community-based applied research with Latino immigrant families: Informing practice and research according to ethical and social justice principles. *Family Process*, 50(2), 132-148.
- *Becker, S. J., Stein, G. L., Curry, J. F., & Hersh, J. (2011). Ethnic differences among substance-abusing adolescents in a treatment dissemination project. *Journal of Substance Abuse Treatment*, Published online 2011 Oct 14., 1-9.
- *Becker-Weidman, A., & Hughes, D. (2010). Dyadic developmental psychotherapy: An effective and evidence-based treatment - comments in response to Mercer and Pignotti. *Child & Family Social Work*, 15(1), 6-11.
- *Beharie, N., Kalogerogiannis, K., McKay, M. M., Paulino, A., Miranda, A., Rivera-Rodriguez, A., Torres, E., & Ortiz, A. (2011). The HOPE family project: A family-based group intervention to reduce the impact of homelessness on HIV/STI and drug risk behaviors. *Social Work with Groups*, 34(1), 61-78.
- Bellamy, J. L., Mullen, E. J., Satterfield, J. M., Newhouse, R. P., Newhouse, R. P., & Brownson, R. C. (2013). Implementing evidence-based practice education in social work A transdisciplinary approach. *Research on Social Work Practice*, 23(4), 426-436.
- *Bellefeuille, G., & Ricks, F. (2010). Relational inquiry: A child and youth care approach to research. *Children and Youth Services Review*, 32(10), 1235-1241.

- *Bellefeuille, G., Hedlin, C. H., & McGrath, J. R. (2011). Evidence-based practice informed by relational-centred inquiry. *International Journal of Interdisciplinary Social Sciences*, 6(4), 131-143.
- *Bender, K., Tripodi, S. J., Sarteschi, C., & Vaughn, M. G. (2011). A meta-analysis of interventions to reduce adolescent cannabis use. *Research on Social Work Practice*, 21(2), 153-164.
- *Bennett, T., & Holloway, K. (2010). Is UK drug policy evidence based? *International Journal of Drug Policy*, 21(5), 411-417.
- *Berger, R. (2010). EBP: Practitioners in search of evidence. *Journal of Social Work*, 10(2), 175-191.
- *Berger, R., & Joyce, P. A. (2010). From research to practice: Developing and delivering a culturally competent trauma curriculum for child welfare practitioners after 9/11. *Journal of Child & Adolescent Trauma*, 3(1), 25-34.
- Bergin, A. E., & Garfield, S. L. (Eds.). (1971). *Handbook of Psychotherapy and Behavior Change: An Empirical Analysis*. New York: John Wiley & Sons.
- *Bergmark, A., & Lundström, T. (2011). Guided or independent? social workers, central bureaucracy and evidence-based practice. *European Journal of Social Work*, 14(3), 323-337.
- *Bergmark, A., Bergmark, Å., & Lundstrom, T. (2012). The mismatch between the map and the terrain--evidence-based social work in Sweden. *European Journal of Social Work*, 15(4), 598-598.
- *Berridge, D. (2012). Reflections on child welfare research and the policy process: Virtual school heads and the education of looked after children. *The British Journal of Social Work*, 42(1), 26-41.
- *Bertram, R., Suter, J., Bruns, E., & O'Rourke, K. (2011). Implementation research and wraparound literature: Building a research agenda. *Journal of Child & Family Studies*, 20(6), 713-725.
- *Berzin, S. C., & O'Connor, S. (2010). Educating today's school social workers: Are school social work courses responding to the changing context? *Children & Schools*, 32(4), 237-249.
- *Biesta, G. J. J. (2010). Why "what works" still won't work: From evidence-based education to value-based education. *Studies in Philosophy & Education*, 29(5), 491-503.
- *Birkel, R., Granberry, L., & Alston, G. (2010). Evidence-based practices and the Rosalynn Carter institute. *Generations*, 34(1), 13-19.

- *Bjørknes, R., Jakobsen, R., & Nærde, A. (2011). Recruiting ethnic minority groups to evidence-based parent training. who will come and how? *Children and Youth Services Review*, (2), 351-357.
- Björninen, J. (2012). *Näyttöön perustuvien käytäntöjen hyödyntäminen sosiaalityössä: Toimintatutkimus: Toimeentuloasiakkaana olevan opiskelijan tukeminen opinnoissa tai opintoihin*. Tampere: Tampereen yliopisto.
- *Blewett, J. (2011). Reflections on the impact of the children act 1989: Child care policy, the knowledge base and the evolving role of social work. *Journal of Children's Services*, 6(1), 34-44.
- *Blome, W. W., Bennett, S., & Page, T. (2010). Organizational challenges to implementing attachment-based practices in public child welfare agencies: An example using the circle of security (R) model. *Journal of Public Child Welfare*, 4(4), 427-449.
- Bloom, M. (1975). *The Paradox of Helping: Introduction to the Philosophy of Scientific Practice*. New York: John Wiley & Sons.
- Bloom, M., & Fischer J. (1982). *Evaluating Practice. Guidelines for the Accountable Professional*. Englewood Cliffs: Prentice-Hall.
- Bloom, M., Fischer J., & Orme, J. G. (2009). *Evaluating Practice. Guidelines for the Accountable Professional*. 6th Edition. Boston: Pearson.
- Bond, G. R., Drake, R. E., & Becker, D. R. (2010). Beyond evidence-based practice: Nine ideal features of a mental health intervention. *Research on Social Work Practice*, 20(5), 493-501.
- *Bonin, E., Stevens, M., Beecham, J., Byford, S., & Parsonage, M. (2011). Costs and longer-term savings of parenting programmes for the prevention of persistent conduct disorder: A modelling study. *BMC Public Health*, 11, 803.
- Booth, A., Papaioannou, D., & Sutton, A. (2012). *Systematic Approaches to a Successful Literature Review*. London: Sage.
- *Borden, L. A., Schultz, T. R., Herman, K. C., & Brooks, C. M. (2010). The Incredible Years parent training program: Promoting resilience through evidence-based prevention groups. *Group Dynamics*, 14(3), 230-241.
- *Botterill, L. C., & Hindmoor, A. (2012). Turtles all the way down: Bounded rationality in an evidence-based age. *Policy Studies*, 33(5), 367-379.
- *Bourgon, G., Bonta, J., Rugge, T., Scott, T., & Yessine, A. K. (2010). The role of program design, implementation, and evaluation in evidence-based "real world" community supervision. *Federal Probation*, 74(1), 2-15.

- *Bowen, N. K., & Powers, J. D. (2011). The elementary school success profile model of assessment and prevention: Balancing effective practice standards and feasibility. *School Social Work Journal*, 35(2), 1-14.
- *Branco, F., & Amaro, I. (2011). Active social work practices within the new social policy trends: A Portuguese perspective. *Revista De Asistencia Social*, (4), 7-22.
- *Braye, S., Orr, D., & Preston-Shoot, M. (2011). Conceptualising and responding to self-neglect: The challenges for adult safeguarding. *The Journal of Adult Protection*, 13(4), 182-193.
- *Brentro, L. K., & Mitchell, M. L. (2010). Weighing the evidence: From chaos to consilience. *Reclaiming Children & Youth*, 19(2), 3-9.
- *Bride, B. E., Abraham, A. J., & Roman, P. M. (2010). Diffusion of contingency management and attitudes regarding its effectiveness and acceptability. *Substance Abuse*, 31(3), 127-135.
- *Bride, B. E., Kintzle, S., Abraham, A. J., & Roman, P. M. (2012). Counselor attitudes toward and use of evidence-based practices in private substance use disorder treatment centers: A comparison of social workers and non-social workers. *Health & Social Work*, 37(3), 135-145.
- *Briggs, L. (2011). Demoralization and psychological distress in refugees: From research to practice. *Social Work in Mental Health*, 9(5), 336-345.
- *Briggs, H. E., & McBeath, B. (2010). Infusing culture into practice: Developing and implementing evidence-based mental health services for African American foster youth. *Child Welfare*, 89(1), 31-60.
- *Bright, C. L., Raghavan, R., Kliethermes, M., Juedemann, D., & Dunn, J. (2010). Collaborative implementation of a sequenced trauma-focused intervention for youth in residential care. *Residential Treatment for Children & Youth*, 27(2), 69-79.
- *Broekaert, E., Autrique, M., Vanderplasschen, W., & Colpaert, K. (2010). 'The human prerogative': A critical analysis of evidence-based and other paradigms of care in substance abuse treatment. *Psychiatric Quarterly*, 81(3), 227-238.
- *Brooks, C. T., Patterson, D. A., & McKiernan, P. M. (2012). Group supervision attitudes: Supervisory practices fostering resistance to adoption of evidence-based practices. *The Qualitative Report*, 17(1), 191-199.
- *Bruder, M. B. (2010). Early childhood intervention: A promise to children and families for their future. *Exceptional Children*, 76(3), 339-355.

- *Brugha, T. S., Taub, N., Smith, J., Morgan, Z., Hill, T., Meltzer, H., Wright C., Burns T., Priebe S., Evans J., & Fryers T. (2011). Predicting outcome of assertive outreach across England. *Social Psychiatry and Psychiatric Epidemiology*, Published online: 1 February 2011, 1-10.
- Brunstein Klomek, A., Sourander, A., & Gould, M. (2010). The association of suicide and bullying in childhood to young adulthood: A review of cross-sectional and longitudinal research findings. *Canadian Journal of Psychiatry*, 55(5), 282-288.
- *Burlingame, G. M., Cox, J. C., Davies, D. R., Layne, C. M., & Gleave, R. (2011). The group selection questionnaire: Further refinements in group member selection. *Group Dynamics*, 15(1), 60-74.
- *Bywater, T., Hutchings, J., Linck, P., Whitaker, C., Daley, D., Yeo, S. T., & Edwards, R. T. (2011). Incredible Years parent training support for foster carers in Wales: A multi-centre feasibility study. *Child: Care, Health and Development*, 37(2), 233-243.
- *Calzada, E. J., Fernandez, Y., & Cortes, D. E. (2010). Incorporating the cultural value of respeto into a framework of Latino parenting. *Cultural Diversity and Ethnic Minority Psychology*, 16(1), 77-86.
- *Carpenter-Aeby, T., Aeby, V. G., & Mozingo, M. (2011). A practice evaluation of professional learning communities among school social workers using a *Recollection Proxy Pretest Design*. *Journal of Human Behavior in the Social Environment*, 21(7), 766-783.
- *Carr, A., Dooley, B., Fitzpatrick, M., Flanagan, E., Flanagan-Howard, R., Tierney, K., White, M., Daly, M., & Egan, J. (2010). Adult adjustment of survivors of institutional child abuse in Ireland. *Child Abuse & Neglect*, 34(7), 477-489.
- *Carter, P. (2011). Governing welfare reform symbolically: Evidence based or iconic policy? *Critical Policy Studies*, 5(3), 247-263.
- *Cash, S. J., Ingram, S. D., Biben, D. S., McKeever, S. J., Thompson, R. W., & Ferrell, J. Z. (2011). Moving forward without looking back: Performance management systems as real-time evidence-based practice tools. *Children and Youth Services Review*, Available online 16 December 2011, 1-5.
- *Cavanaugh, D., Kraft, M. K., Muck, R., & Merrigan, D. M. (2011). Toward an effective treatment system for adolescents with substance use disorders: The role of the states. *Children and Youth Services Review*, 33(10), S16-S22.
- *Cawood, N. D. (2010). Barriers to the use of evidence-supported programs to address school violence. *Children & Schools*, 32(3), 143-149.

- Centre for Reviews and Dissemination (2009). *Systematic Reviews: CRD's Guidance for Undertaking Reviews in Health Care*. York: Centre for Reviews and Dissemination, University of York.
- *Cervantes, R. C., Goldbach, J., Yeung, A., & Rey, A. (2011). Development of the environmental strategies instrument to measure adolescent alcohol Prevention–Related outcomes in community settings. *American Journal of Evaluation*, First published on August 10, 2011, 1-13.
- *Chamberlain, P., Roberts, R., Jones, H., Marsenich, L., Sosna, T., & Price, J. (2011). Three collaborative models for scaling up evidence-based practices. *Administration and Policy in Mental Health and Mental Health Services Research*, Published online 12 April 2011, 1-13.
- *Chavis, A. M. (2011). Social learning theory and behavioral therapy: Considering human behaviors within the social and cultural context of individuals and families. *Social Work in Public Health*, 26(5), 471-481.
- *Cherney, A., & Head, B. (2010). Evidence based policy and practice: Key challenges for improvement. *Australian Journal of Social Issues*, 45(4), 509-526.
- *Cheung, M., Leung, P., & Cheung, A. (2011). Depressive symptoms and help-seeking behaviors among Korean Americans. *International Journal of Social Welfare*, 20(4), 421-429.
- *Chor, K. H. B., McClelland, G. M., Weiner, D. A., Jordan, N., & Lyons, J. S. (2012). Predicting outcomes of children in residential treatment: A comparison of a decision support algorithm and a multidisciplinary team decision model. *Children & Youth Services Review*, 34(12), 2345-2352.
- Clapton, J., Rutter, D., & Sharif, N. (2009). *SCIE Systematic Mapping Guidance*. London: SCIE.
- *Cina, A., Rösli, M., Schmid, H., Lattmann, U. P., Fäh, B., Schönenberger, M., Kern-Scheffelt, W., Randall, A. K., & Bodenmann, G. (2011). Enhancing positive development of children: Effects of a multilevel randomized controlled intervention on parenting and child problem behavior. *Family Science*, 2(1), 43-57.
- *Clifford, A., Shakeshaft, A., & Deans, C. (2011). How and when health-care practitioners in aboriginal community controlled health services deliver alcohol screening and brief intervention, and why they don't: A qualitative study. *Drug and Alcohol Review*, First published online 22 March 2011, 1-6.

- *Cochran, G., Montgomery, K., & Rubin, A. (2010). Does evidence-based practice influence state legislators' decision-making process? An exploratory study. *Journal of Policy Practice*, 9(3-4), 263-283.
- *Cohen, B. J. (2011). Design-based practice: A new perspective for social work. *Social Work*, 56(4), 337-346.
- *Collins, K. S., Strieder, F. H., DePanfilis, D., Tabor, M., Clarkson-Freeman, P. A., Linde, L., & Greenberg, P. (2011). Trauma adapted family connections: Reducing developmental and complex trauma symptomatology to prevent child abuse and neglect. *Child Welfare*, 90(6), 29-47.
- *Collins Jr., C. B., Edwards, A. E., Jones, P. L., Kay, L., Cox, P. J., & Puddy, R. W. (2012). A comparison of the Interactive Systems Framework (ISF) for dissemination and implementation and the CDC division of HIV/AIDS prevention's research-to-practice model for behavioral interventions. *American Journal of Community Psychology*, 50(3-4), 518-529.
- *Collins-Camargo, C., & Millar, K. (2010). The potential for a more clinical approach to child welfare supervision to promote practice and case outcomes: A qualitative study in four states. *The Clinical Supervisor*, 29(2), 164-187.
- *Collins-Camargo, C., & Royse, D. (2010). A study of the relationships among effective supervision, organizational culture promoting evidence-based practice, and worker self-efficacy in public child welfare. *Journal of Public Child Welfare*, 4(1), 1-24.
- *Collins-Camargo, C., Sullivan, D., & Murphy, A. (2011). Use of data to assess performance and promote outcome achievement by public and private child welfare agency staff. *Children and Youth Services Review*, (2), 330-339.
- Compton, B. R., Galaway, B., & Cournoyer, B. R. (2005). *Social Work Processes*. 7th Edition. Belmont: Thomson.
- Cooper, H. (2010). *Research Synthesis and Meta-analysis: A Step-by-Step Approach*. 4th Edition. Thousand Oakes: Sage.
- Corcoran, J. (2000). *Evidence-Based Social Work Practice with Families: A Lifespan Approach*. New York: Springer.
- *Coren, E., Iredale, W., Rutter, D., & Bywaters, P. (2011). The contribution of social work and social interventions across the life course to the reduction of health inequalities: A new agenda for social work education? *Social Work Education*, 30(6), 594-609.
- *Cornes, M., Manthorpe, J., Huxley, P., Waddington, P., Stevens, M., & Evans, S. (2010). Developing world class commissioning competencies in care services in England: The

- role of the service improvement agency. *Health & Social Care in the Community*, 18(3), 249-256.
- *Costa-Font, J., Salvador-Carulla, L., Cabases, J. M., Alonso, J., & McDaid, D. (2011). Tackling neglect and mental health reform in a devolved system of welfare governance. *Journal of Social Policy*, 1(1), 1-18.
- *Coulter, S. (2011). Systemic family therapy for families who have experienced trauma: A randomised controlled trial. *The British Journal of Social Work*, 41(3), 502-519.
- *Craig, C. D., & Sprang, G. (2010). Factors associated with the use of evidence-based practices to treat psychological trauma by psychotherapists with trauma treatment expertise. *Journal of Evidence-Based Social Work*, 7(5), 488-509.
- *Cross, W. F., & West, J. C. (2011). Examining implementer fidelity: Conceptualising and measuring adherence and competence. *Journal of Children's Services*, 6(1), 18-33.
- *Csete, J., & Grob, P. J. (2011). Switzerland, HIV and the power of pragmatism: Lessons for drug policy development. *The International Journal of Drug Policy*, Published online 2011 Aug 17., 1-5.
- *Dababnah, S., Parish, S. L., Brown, L. T., & Hooper, S. R. (2011). Early screening for autism spectrum disorders: A primer for social work practice. *Children and Youth Services Review*, 33(2), 265-273.
- *Dauenhauer, J. A., Steitz, D. W., Aponte, C. I., & Fromm Faria, D. (2010). Enhancing student gerocompetencies: Evaluation of an intergenerational service learning course. *Journal of Gerontological Social Work*, 53(4), 319-335.
- *Davey, M. P., Davey, A., Tubbs, C., Savla, J., & Anderson, S. (2012). Second order change and evidence-based practice. *Journal of Family Therapy*, 34(1), 72-90.
- Davies, H. T. O., Nutely, S. M., & Smith, P. C. (Eds.). (2000). *What Works? Evidence-Based Policy and Practice in Public Services*. Bristol: The Policy Press.
- *De Swart, J. J. W., Van den Broek, H., Stams, G. J. J. M., Asscher, J. J., Van der Laan, P. H., Holsbrink-Engels, G. A., & Van der Helm, G. H. P. (2012). The effectiveness of institutional youth care over the past three decades: A meta-analysis. *Children & Youth Services Review*, 34(9), 1818-1824.
- *Dettlaff, A. J., & Rycraft, J. R. (2010). Adapting systems of care for child welfare practice with immigrant Latino children and families. *Evaluation and Program Planning*, 33(3), 303-310.
- *Dillard, D., Bincsik, A., Zebley, C., Mongare, K., Harrison, J., Gerardi, K., et al. (2010). Integrated nested services: Delaware's experience treating minority substance abusers

- at risk for HIV or HIV positive. *Journal of Evidence-Based Social Work*, 7(1-2), 130-143.
- *Dizon, J. M. R., Grimmer-Somers, K. A., & Kumar, S. (2012). Current evidence on evidence-based practice training in allied health: A systematic review of the literature. *International Journal of Evidence-Based Healthcare*, 10(4), 347-360.
- *Domenech Rodriguez, M., M., Baumann, A. A., & Schwartz, A. L. (2011). Cultural adaptation of an evidence based intervention: From theory to practice in a Latino/a community context. *American Journal of Community Psychology*, 47(1-2), 170-186.
- *Donohue, B. C., Romero, V., Herdzik, K., Lapota, H., Al, R. A., Allen, D. N., et al. (2010). Concurrent treatment of substance abuse, child neglect, bipolar disorder, post-traumatic stress disorder, and domestic violence: A case examination involving family behavior therapy. *Clinical Case Studies*, 9(2), 106-124.
- *Dorsey, S., Kerns, S. E. U., Trupin, E. W., Conover, K. L., & Berliner, L. (2012). Child welfare caseworkers as service brokers for youth in foster care: Findings from project focus. *Child Maltreatment*, 17(1), 22-31.
- *Downe, S. (2010). Beyond evidence-based medicine: Complexity and stories of maternity care. *Journal of Evaluation in Clinical Practice*, 16(1), 232-237.
- *Drake, R. E., Bond, G. R., Thornicroft, G., Knapp, M., & Goldman, H. H. (2012). Mental health disability: An international perspective. *Journal of Disability Policy Studies*, 23(2), 110-120.
- *Drisko, J. W. (2011). A clinician-Researcher's understanding of "The effectiveness of long-term psychodynamic psychotherapy". *Clinical Social Work Journal*, 39(4), 334-339.
- *Drisko, J. W., & Simmons, B. (2012). The evidence base for psychodynamic psychotherapy. *Smith College Studies in Social Work*, 82(4), 374-400.
- *Durlak, J. A., Weissberg, R. P., Dymnicki, A. B., Taylor, R. D., & Schellinger, K. B. (2011). The impact of enhancing students' social and emotional learning: A Meta-Analysis of School-Based universal interventions. *Child Development*, 82(1), 405-432.
- *Ebert, L., Amaya-Jackson, L., Markiewicz, J. M., Kisiel, C., & Fairbank, J. A. (2012). Use of the breakthrough series collaborative to support broad and sustained use of evidence-based trauma treatment for children in community practice settings. *Administration and Policy in Mental Health*, 39(3), 187-199.

- *Ekendahl, M. (2011). The limits of legitimacy: Service providers' views on maintenance treatment in Sweden. *Addiction Research & Theory*, 19(5), 427-437.
- *El-Jardali, F., Makhoul, J., Jamal, D., Ranson, M. K., Kronfol, N. M., & Tchaghchagian, V. (2010). Eliciting policymakers' and stakeholders' opinions to help shape health system research priorities in the Middle East and North Africa region. *Health Policy and Planning*, 25(1), 15-27.
- *Ell, K., Lee, P., & Xie, B. (2010). Depression care for low-income, minority, safety net clinic populations with comorbid illness. *Research on Social Work Practice*, 20(5), 467-475.
- *Ennis, G., & West, D. (2010). Exploring the potential of social network analysis in asset-based community development practice and research. *Australian Social Work*, 63(4), 404-417.
- EPPI Centre (2007). *EPPI-Centre Methods for Conducting Systematic Reviews*. London: EPPI-Centre, Social Science Research Unit, Institute of Education, University of London.
- *Epstein, I. (2011). Reconciling evidence-based practice, evidence-informed practice, and practice-based research: The role of clinical data-mining. *Social Work*, 56(3), 284-288.
- *Evans, S., Randy Koch, J., Brady, C., Meszaros, P., & Sadler, J. (2012). Community and school mental health professionals' knowledge and use of evidence based substance use prevention programs. *Administration and Policy in Mental Health and Mental Health Services Research*, published on line 29 April, 1-12.
- Evidence-Based Medicine Working Group. (1992). Evidence-based medicine. A new approach to teaching the practice of medicine. *Jama*, 268(17), 2420-2425.
- *Fawley-King, K. (2010). A review of family-based mental health treatments that may be suitable for children in immigrant families involved in the child welfare system. *Journal of Public Child Welfare*, 4(3), 287-305.
- *Fayyad, J. A., Farah, L., Cassir, Y., Salamoun, M. M., & Karam, E. G. (2010). Dissemination of an evidence-based intervention to parents of children with behavioral problems in a developing country. *European Child & Adolescent Psychiatry*, 19(8), 629-636.
- *Feinberg, M., Jones, D., Greenberg, M., Osgood, D., & Bontempo, D. (2010). Effects of the communities that care model in Pennsylvania on change in adolescent risk and problem behaviors. *Prevention Science*, 11(2), 163-171.

- *Feldman, J., B. (2011). Best practice for adolescent prenatal care: Application of an attachment theory perspective to enhance prenatal care and diminish birth risks. *Child & Adolescent Social Work Journal*, Published online 20 October 2011, 1-16.
- *Ferguson, K. M., Xie, B., & Glynn, S. (2012). Adapting the individual placement and support model with homeless young adults. *Child and Youth Care Forum*, 41(3), 277-294.
- *Finfgeld-Connett, D. (2010). Becoming homeless, being homeless, and resolving homelessness among women. *Issues in Mental Health Nursing*, 31(7), 461-469.
- Fischer, J. (1973). Is casework effective? A review. *Social Work* 18(1) 5-20. Julkaistu teoksessa Fischer 2009, 7-18.
- Fischer, J. (1978). *Effective Casework Practice. An Eclectic Approach*. New York: McGraw-Hill.
- Fischer, J. (1980). Research and Knowledge-building: The Case for Research Reviews. Paper Presented at the Group for the Advancement of Doctoral Education, Washington, D.C.. Teoksessa Fischer 2009, 145-152.
- Fischer, J. (2009). *Toward Evidence-Based Practice*. Chicago: Lyceum Books.
- *Fitch, D., & Grogan-Kaylor, A. (2012). Using agency data for evidence-based programming: A university-agency collaboration. *Evaluation and Program Planning*, 35(1), 105-112.
- Fink, A. (2005). *Conducting Research Literature Reviews: From the Internet to Paper*. 2nd Edition. Thousand Oakes: Sage.
- *Fluke, J. D., Goldman, P. S., Shriberg, J., Hillis, S. D., Yun, K., Allison, S., et al. (2012). Systems, strategies, and interventions for sustainable long-term care and protection of children with a history of living outside of family care. *Child Abuse & Neglect*, 36(10), 722-731.
- *Flynn, P. M., & Brown, B. S. (2011). Implementation research: Issues and prospects. *Addictive Behaviors*, 36(6), 566-569.
- *Fong, R. (2012). Framing education for a science of social work: Missions, curriculum, and doctoral training. *Research on Social Work Practice*, 22(5), 529-536.
- Fook, J. (2002). *Social work: Critical theory and practice*. London: SAGE.
- *Forgey, M. A., Badger, L., & Krase, K. (2011). The development of an evidence based assessment protocol for intimate partner violence in the U.S. army. *Journal of Evidence-Based Social Work*, 8(3), 323-348.

- Foucault, M. (1981a). *The History of Sexuality, Volume One* Englanniksi kääntänyt Robert Hurley. Harmondsworth: Penguin.
- Foucault, M. (1981b). The Order of Discourse. Teoksessa: Young, R. *Untying the Text. A Post-Structuralist Reader*. Boston: Routledge & Keagan Paul. Sivut 51-78.
- Foucault, M. (1985). *The Use of Pleasure. Volume 2 of The History of Sexuality*. Englanniksi kääntänyt Robert Hurley. New York: Pantheon Books.
- Foucault, M. (1994). *The Archaeology of Knowledge*. Englanniksi kääntänyt A. M. Sheridan Smith. London: Tavistoc.
- Foucault, M. (1998a). *Tiedontahto*. Suomentanut Kaisa Sivenius. Teoksessa Foucault, M. *Seksuaalisuuden historia*. Tampere: Gaudeamus. Sivut 9-114.
- Foucault, M. (1998b). *Nautintojen käyttö*. Suomentanut Kaisa Sivenius. Teoksessa Foucault, M. *Seksuaalisuuden historia*. Tampere: Gaudeamus. Sivut 115-280.
- Foucault, M. (2005). *Tiedon arkeologia*. Suomentanut Tapani Kilpeläinen. Tampere: Vastapaino.
- Foucault, M. (2009). *Security, Territory, Population: Lectures at the College de France 1977-1978* Translation G. Burchell. New York: Picador Palgrave Macmillan.
- Foucault, M. (2010a). *Sanat ja asiat: Eräs ihmistieteiden arkeologia*. Suomentanut Mika Määttänen. Helsinki: Gaudeamus.
- Foucault, M. (2010b). *Turvallisuus, alue väestö. Hallinnallisuuden historia. Collège de Francen luennot 1977-1978*. Suomentanut Antti Paakkari. Helsinki: Tutkijaliitto.
- *Fowler, D. N., & Faulkner, M. (2011). Interventions targeting substance abuse among women survivors of intimate partner abuse: A meta-analysis. *Journal of Substance Abuse Treatment*, 41(4), 386-398.
- *Fraser, M. W., Guo, S., Ellis, A. R., Thompson, A. M., Wike, T. L., & Li, J. (2011). Outcome studies of social, behavioral, and educational interventions: Emerging issues and challenges. *Research on Social Work Practice*, 21(6), 619-635.
- *Fraser, J. S., Solovey, A. D., Grove, D., Lee, M. Y., & Greene, G. J. (2012). Integrative families and systems treatment: A middle path toward integrating common and specific factors in evidence-based family therapy. *Journal of Marital & Family Therapy*, 38(3), 515-528.
- *Freiberg, A., & Carson, W. G. (2010). The limits to evidence-based policy: Evidence, emotion and criminal justice 1. *Australian Journal of Public Administration*, 69(2), 152-164.

- Frost, N., Abram, F., & Burgess, H. (2012). Family group conferences: Evidence, outcomes and future research. *Child & Family Social Work*, article first published online 11 DEC 2012, 1-7.
- *Gagnon, J. C., & Barber, B. (2010). Characteristics of and services provided to youth in secure care facilities. *Behavioral Disorders*, 36(1), 7-19.
- *Galati, M., Wong, H. J., Morra, D., & Wu, R. C. (2011). An evidence-based case for the value of social workers in efficient hospital discharge. *Health Care Manager*, 30(3), 242-246.
- Gambrill, E. D. (1977). *Behavior Modification: Handbook of Assessment, Intervention, and Evaluation*. San Francisco: Jossey-Bass.
- Gambrill, E. D. (1983). *Casework: A Competency-Based Approach*. Englewood Cliffs: Prentice-Hall.
- Gambrill, E. (1990). *Critical Thinking in Clinical Practice: Improving the Accuracy of Judgments and Decisions about Clients*. San Fransico: Jossey-Bass.
- Gambrill, E. (1997). *Social work practice: A critical thinker's guide*. New York: Oxford University Press.
- Gambrill, E. (1999). Evidence-based practice: An alternative to authority-based practice. *Families in Society*, 80(4), 341-350.
- Gambrill, E. (2001). Social work: An authority-based profession. *Research on Social Work Practice*, 11(2), 166-175.
- Gambrill, E. (2006). Evidence-based practice and policy: Choices ahead. *Research on Social Work Practice*, 16(3), 338-357.
- *Gambrill, E. (2010). Evidence-informed practice: Antidote to propaganda in the helping professions? *Research on Social Work Practice*, 20(3), 302-320.
- *Gambrill, E. (2011a). Ethical aspects of outcome studies in social, behavioral, and educational interventions. *Research on Social Work Practice*, 21(6), 654-663.
- *Gambrill, E. (2011b). Evidence-based practice and the ethics of discretion. *Journal of Social Work*, 11(1), 26-48.
- *Gambrill, E. (2012a). Birds of a feather: Applied behavior analysis and quality of life. *Research on Social Work Practice*, published online 15 November 2012, 1-20.
- Gambrill, E. (2012b). *Critical thinking in clinical practice: Improving the quality of judgments and decisions*. 3rd Edition. Hoboken: Wiley.
- Gambrill, E. (2012c). *Propaganda in the Helping Professions*. New York: Oxford University Press.

- *Gambrill, E. (2012d). Uses of history in creating new futures: A science-informed social work. *Research on Social Work Practice*, 22(5), 481-491.
- Gambrill, E. (2013). *Social Work Practice: A Critical Thinker's Guide*. 3rd Edition. New York: Oxford University Press.
- *Garfield, R. (2010). Male emotional intimacy: How therapeutic men's groups can enhance couples therapy. *Family Process*, 49(1), 109-122.
- *Garner, B. R., Hunter, B. D., Godley, S. H., & Godley, M. D. (2012a). Training and retaining staff to competently deliver an evidence-based practice: The role of staff attributes and perceptions of organizational functioning. *Journal of Substance Abuse Treatment*, 42(2), 191-200.
- *Garner, B. R., Hunter, B. D., Modisette, K. C., Ihnes, P. C., & Godley, S. H. (2012b). Treatment staff turnover in organizations implementing evidence-based practices: Turnover rates and their association with client outcomes. *Journal of Substance Abuse Treatment*, 42(2), 134-142.
- *Gasker, J., & Vafeas, J. (2010). The family-in-environment: A new perspective on generalist social work practice. *International Journal of Interdisciplinary Social Sciences*, 5(2), 291-303.
- *Gaudiano, B., Brown, L. A., & Miller, I. W. (2011). Factors associated with critical thinking abilities in psychotherapists. *Cognitive Behaviour Therapy*, 40(2), 137-146.
- *Geyer, R. (2012). Can complexity move UK policy beyond 'evidence-based policy making' and the 'audit culture'? Applying a 'complexity cascade' to education and health policy. *Political Studies*, 60(1), 20-43.
- Gibbs, L. E. (2003). *Evidence-Based Practice for the Helping Professions: A Practical Guide with Integrated Multimedia*. Pacific Grove: Thomson Brooks/Cole.
- Gibbs, L., & Gambrill, E. (2002). Evidence-based practice: Counterarguments to objections. *Research on Social Work Practice*, 12(3), 452-476.
- Glass, G. V., McGaw, B., & Smith, M. L. (1981). *Meta-analysis in Social Research*. Newbury Park: Sage.
- *Gleacher, A. A., Nadeem, E., Moy, A. J., Whited, A. L., Albano, A. M., Radigan, M., Wang, R., Chassman, J., Myrhol-Clarke, B., & Eaton Hoagwood, K. (2011). Statewide CBT training for clinicians and supervisors treating youth: The New York state evidence based treatment dissemination center. *Journal of Emotional & Behavioral Disorders*, 19(3), 182-192.

- *Glisson, C., & Green, P. (2011). Organizational climate, services, and outcomes in child welfare systems. *Child Abuse & Neglect*, 35(8), 582-591.
- *Glisson, C., Schoenwald, S. K., Hemmelgarn, A., Green, P., Dukes, D., Armstrong, K. S., et al. (2010). Randomized trial of MST and ARC in a two-level evidence-based treatment implementation strategy. *Journal of Consulting & Clinical Psychology*, 78(4), 537-550.
- *Goldbach, J., & Steiker, L. H. (2011). An examination of cultural adaptations performed by LGBT-identified youths to a culturally grounded, evidence-based substance abuse intervention. *Journal of Gay & Lesbian Social Services*, 23(2), 188-203.
- *Goldhaber-Fiebert, J., Snowden, L. R., Wulczyn, F., Landsverk, J., & Horwitz, S. M. (2011). Economic evaluation research in the context of child welfare policy: A structured literature review and recommendations. *Child Abuse & Neglect*, 35(9), 722-740.
- Gomm, R., & Davies, C. (Eds.). (2000). *Using evidence in health and Social Care*. London: SAGE.
- *Gordon, J., & Cooper, B. (2010). Talking knowledge - practising knowledge: A critical best practice approach to how social workers understand and use knowledge in practice. *Practice: Social Work in Action*, 22(4), 245-257.
- *Gorman, D. M., & Conde, E. (2010). The making of evidence-based practice: The case of project ALERT. *Children & Youth Services Review*, 32(2), 214-222.
- *Gotham, H. J., Claus, R. E., Selig, K., & Homer, A. L. (2010). Increasing program capability to provide treatment for co-occurring substance use and mental disorders: Organizational characteristics. *Journal of Substance Abuse Treatment*, 38(2), 160-169.
- Gough, D., Oliver, S., & Thomas, J. (2012). *An Introduction to Systematic Reviews*. London: Sage.
- *Gould, N. (2010). Integrating qualitative evidence in practice guideline development. *Qualitative Social Work*, 9(1), 93-109.
- *Gould, N. (2011). Guidelines across the health and social care divides: The example of the NICE-SCIE dementia guideline. *International Review of Psychiatry*, 23(4), 365-370.
- *Grady, M. D. (2010). The missing link: The role of social work schools and evidence-based practice. *Journal of Evidence-Based Social Work*, 7(5), 400-411.
- *Grady, M. D., Rozas, L. W., & Bledsoe, S. E. (2010). Are curriculum decisions based on the evidence? how social work faculty members make choices in curriculum decisions. *Journal of Evidence-Based Social Work*, 7(5), 466-480.

- Grant, A., Townend, M., Mills, J., & Cockx, A. (2009). *Assessment and Case Formulation in Cognitive Behavioural Therapy*. London: Sage.
- *Grant, T., Huggins, J., Graham, J. C., Ernst, C., Whitney, N., & Wilson, D. (2011). Maternal substance abuse and disrupted parenting: Distinguishing mothers who keep their children from those who do not. *Children and Youth Services Review*, 33(11), 2176-2185.
- *Gray, M., & Schubert, L. (2012). Sustainable social work: Modelling knowledge production, transfer, and evidence-based practice. *International Journal of Social Welfare*, 21(2), 203-214.
- *Gray, M., Joy, E., Plath, D., & Webb, S. A. (2012a). Implementing evidence-based practice: A review of the empirical research literature. *Research on Social Work Practice*, Published online before print November 15, 2012, 1-10.
- Gray, M., Midgley, J., & Webb, S. A. (Eds.) (2012b). *The SAGE Handbook of Social Work*. London: Sage.
- *Gregory Jr., V. L. (2010). Gregory research beliefs scale: Factor structure and internal consistency. *Research on Social Work Practice*, 20(6), 641-650.
- *Gregory Jr., V. L. (2012). Gregory research beliefs scale: Discriminant construct, concurrent criterion, and known-groups validity. *Journal of Evidence-Based Social Work*, 9(5), 465-480.
- *Gregory Jr., H., van Orden, O., Jordan, L., Portnoy, G. A., Welsh, E., Betkowski, J., Charles, J. W., & DiClemente, C. C. (2012). New directions in capacity building: Incorporating cultural competence into the interactive systems framework. *American Journal of Community Psychology*, 50(3-4), 321-333.
- *Guðmundsson, H. S., Jónsdóttir, S., & Júlíusdóttir, S. (2010). Evidence-based policy and practice in social services in iceland. *Evidence & Policy*, 6(2), 195-211.
- *Hamilton, T. A. D., Batchelder, K., & Winokur, M. (2010). Creating foundations for change in child welfare practice: Using descriptive findings from case file reviews. *Illinois Child Welfare*, 5((1)), 109-124.
- Hammerstrøm, K., Wade, A., & Klint Jørgensen, A. (2010). Searching for Studies: A Guide to Information Retrieval for Campbell Systematic Reviews. *Campbell Systematic Reviews*, 2010(Supplement 1), 1-74.
- *Hammond, G. C., & Gregoire, T. (2011). Breaking ground in treating tobacco dependence at a women's treatment center. *Journal of Social Work Practice in the Addictions*, 11(1), 1-16.

- *Hanna, M., & McRoy, R. (2011). Innovative practice approaches to matching in adoption. *Journal of Public Child Welfare*, 5(1), 45-66.
- *Hau, H. G., & Smedler, A. (2011). Different problems - same treatment. Swedish juvenile offenders in community-based rehabilitative programmes. *International Journal of Social Welfare*, 20(1), 87-96.
- Haynes, B., & Haines, A. (1998). Getting research findings into practice: Barriers and bridges to evidence based clinical practice. *BMJ: British Medical Journal*, 317(7153), 273-276.
- Haynes, R. B., Sackett, D. L., Gray, J. M., Cook, D. J., & Guyatt, G. H. (1996). Transferring evidence from research into practice: 1. the role of clinical care research evidence in clinical decisions. *Evidence-Based Medicine*, 1(7), 196-198.
- Haynes, S. N., Smith, G. T., & Hunsley, J. D. (2011). *Scientific Foundations of Clinical Assessment*. New York: Taylor & Francis.
- *Hayward, R. A., DePanfilis, D., & Woodruff, K. (2010). Parental methamphetamine use and implications for child welfare intervention: A review of the literature. *Journal of Public Child Welfare*, 4(1), 25-60.
- *Hearn, J. (2011). Unmet needs in addressing child neglect: Should we go back to the drawing board? *Children and Youth Services Review*, 33(5), 715-722.
- Heino, T. (2000). *Läheisneuvonpito: Uusi sosiaalityön menetelmä*. Helsinki: Stakes.
- Heino, T. (2001). *Läheisneuvonpito kuntien näkökulmasta: Kuntien paikalliset projektit ja niistä saatujen kokemusten vertailua*. Helsinki: Sosiaali-ja terveystieteiden tutkimus- ja kehittämiskeskus (Stakes).
- Heino, T. (2003). *Kokemuksia läheisneuvonpidosta: Päiväkirja-aineiston raportointi*. Helsinki: Stakes.
- Heino, T. (2009). *Family Group Conference from a Child Perspective: Nordic Research Report*. Helsinki: National Institute for Health and Welfare, Terveystieteiden ja hyvinvointin laitos (THL).
- *Henggeler, S. W., & Sheidow, A. J. (2011). Empirically supported family-based treatments for conduct disorder and delinquency in adolescents. *Journal of Marital & Family Therapy*, First published online: 20 September 2011, 1-29.
- Hepworth, D. H., Rooney, R. H., & Larsen, J. A. (1997). *Direct Social Work Practice: Theory and Skills*. 5th Edition. Pacific Grove: Brooks/Cole Publishing.

- *Herschell, A. D., Kolko, D. J., Baumann, B. L., & Davis, A. C. (2010). The role of therapist training in the implementation of psychosocial treatments: A review and critique with recommendations. *Clinical Psychology Review, 30*(4), 448-466.
- *Higa-McMillan, C., Powell, C. K. K., Daleiden, E. L., & Mueller, C. W. (2011). Pursuing an evidence-based culture through contextualized feedback: Aligning youth outcomes and practices. *Professional Psychology: Research & Practice, 42*(2), 137-144.
- *Hjørland, B. (2011). Evidence-based practice: An analysis based on the philosophy of science. *Journal of the American Society for Information Science and Technology, 62*(7), 1301-1310.
- *Hodge, D. R. (2010). Using prayer and other forms of positive mental energy in direct practice: An evidence-based perspective. *Smith College Studies in Social Work, 80*(2-3), 121-138.
- *Hodge, D. R. (2011a). Evidence-based spiritual practice: Using research to inform the selection of spiritual interventions. *Journal of Religion & Spirituality in Social Work: Social Thought, 30*(4), 325-339.
- *Hodge, D. R. (2011b). Using spiritual interventions in practice: Developing some guidelines from evidence-based practice. *Social Work, 56*(2), 149-158.
- *Hodge, D. R., Lacasse, J. R., & Benson, O. (2012). Influential publications in social work discourse: The 100 most highly cited articles in disciplinary journals: 2000-09. *British Journal of Social Work, 42*(4), 765-782.
- *Holden, M. J., Izzo, C., Nunno, M., Smith, E. G., Endres, T., Holden, J. C., & Kuhn, F. (2010). Children and residential experiences: A comprehensive strategy for implementing a research-informed program model for residential care. *Child Welfare, 89*(2), 131-149.
- *Holden, G., Tuchman, E., Barker, K., Rosenberg, G., Thazin, M., Kuppens, S., et al. (2012a). A few thoughts on evidence in social work. *Social Work in Health Care, 51*(6), 483-505.
- *Holden, G., Barker, K., Rosenberg, G., & Cohen, J. (2012b). Information for clinical social work practice: A potential solution. *Clinical Social Work Journal, 40*(2), 166-174.
- *Holleran Steiker, L. K., Goldbach, J., Hopson, L. M., & Powell, T. (2011). The value of cultural adaptation processes: Older youth participants as substance abuse preventionists. *Child and Adolescent Social Work Journal, 28*(6), 495-509.

- *Hopson, L. M., & Holleran Steiker, L. K. (2010). The effectiveness of adapted versions of an evidence-based prevention program in reducing alcohol use among alternative school students. *Children & Schools*, 32(2), 81-92.
- *Hopson, L., & Lawson, H. (2011). Social workers leadership for positive school climates via data-informed planning and decision making. *Children & Schools*, 33(2), 106-118.
- *Horton, A. (2011). Heroin users: The need for improved treatment for incarcerated women. *Social Work in Public Health*, 26(2), 176-188.
- *Horton, E. G., & Hawkins, M. (2010). A content analysis of intervention research in social work doctoral dissertations. *Journal of Evidence-Based Social Work*, 7(5), 377-386.
- *Horwitz, S. M., Hurlburt, M. S., Cohen, S. D., Zhang, J., & Landsverk, J. (2011). Predictors of placement for children who initially remained in their homes after an investigation for abuse or neglect. *Child Abuse & Neglect*, 35(3), 188-198.
- *Hovmand, P., & Gillespie, D. (2010). Implementation of evidence-based practice and organizational performance. *Journal of Behavioral Health Services & Research*, 37(1), 79-94.
- *Huang, J., van den Brink, Henriëtte Maassen, & Groot, W. (2011). College education and social trust: An evidence-based study on the causal mechanisms. *Social Indicators Research*, 104(2), 287-310.
- *Humphreys, K., & McLellan, A. T. (2011). A policy-oriented review of strategies for improving the outcomes of services for substance use disorder patients. *Addiction*, 106(12), 2058-2066.
- *Humphreys, C., Holzer, P., Scott, D., Arney, F., Bromfield, L., Higgins, D., et al. (2010). The planets aligned: Is child protection policy reform good luck or good management? *Australian Social Work*, 63(2), 145-163.
- *Hunter, S. B., Ramchand, R., Griffin, B. A., Suttorp, M. J., McCaffrey, D., & Morral, A. (2011). The effectiveness of community-based delivery of an evidence-based treatment for adolescent substance use. *Journal of Substance Abuse Treatment*, Available online 29 December 2011, 1-10.
- *Hutchings, J. (2012). From ABA to SPR: 30 years developing evidence based services for the treatment and prevention of conduct disorder in Wales. *Journal of Children's Services*, 7(2), 101-112.
- Häkkinen, K. (2005). *Nykysuomen etymologinen sanakirja*. Juva: Wsoy.

- *Iovu, M., & Runcan, P. (2012). Evidence-based practice: Knowledge, attitudes, and beliefs of social workers in Romania. *Revista De Cercetare Si Interventie Sociala*, 38, 54-70.
- *Jack, G. (2010). Place matters: The significance of place attachments for children's well-being. *British Journal of Social Work*, 40(3), 755-771.
- *Jack, S., Dobbins, M., Tonmyr, L., Dudding, P., Brooks, S., & Kennedy, B. (2010). Research evidence utilization in policy development by child welfare administrators. *Child Welfare*, 89(4), 83-100.
- *Jack, S., Dobbins, M., Sword, W., Novotna, G., Brooks, S., Lipman, E., et al. (2011). Evidence-informed decision-making by professionals working in addiction agencies serving women: A descriptive qualitative study. *Substance Abuse Treatment, Prevention, and Policy*, 6(1), 29-41.
- *James, S. (2011). What works in group care? -- A structured review of treatment models for group homes and residential care. *Children and Youth Services Review*, (2), 308-321.
- *Jennings, E. T., & Hall, J. L. (2012). Evidence-based practice and the use of information in state agency decision making. *Journal of Public Administration Research and Theory*, 22(2), 245-266.
- Jesson, J., Matheson, L., & Lacey, F. M. (2011). *Doing Your Literature Review: Traditional and Systematic Techniques*. London: Sage.
- *Johansson, S. (2010). Implementing evidence-based practices and programmes in the human services: Lessons from research in public administration. *European Journal of Social Work*, 13(1), 109-125.
- *Johnston, L. B., & Stewart, C. (2011). Rethinking GLBTQ adolescent spirituality: Implications for social workers in the twenty-first century. *Journal of GLBT Family Studies*, 7(4), 388-397.
- *Jonson-Reid, M. (2011). Disentangling system contact and services: A key pathway to evidence-based children's policy. *Children and Youth Services Review*, 33(5), 598-604.
- Julkunen, I., Lindqvist, T., & Kainulainen, S. (2005). *Realistisen arvioinnin ensimmäiset askeleet*. Helsinki: Stakes.
- *Ka'opua, L. S. I., Park, S. H., Ward, M. E., & Braun, K. L. (2011). Testing the feasibility of a culturally tailored breast cancer screening intervention with native Hawaiian women in rural churches. *Health & Social Work*, 36(1), 55-65.

- *Kapungu, C., Nappi, C., Thakral, C., Miller, S., Devlin, C., McBride, C., et al. (2011). Recruiting and retaining high-risk adolescents into family-based HIV prevention intervention research. *Journal of Child and Family Studies*, Published online: 1 July 2011, 1-11.
- *Karlsson, P., & Bergmark, A. (2012). Implementing guidelines for substance abuse treatment: A critical discussion of "knowledge to practice". *Nordic Studies on Alcohol and Drugs*, 29(3), 253-265.
- *Kaye, S., & Osteen, P. J. (2011). Developing and validating measures for child welfare agencies to self-monitor fidelity to a child safety intervention. *Children and Youth Services Review*, 33(11), 2146-2151.
- Kazi, M. A. F. (2003). *Realist Evaluation in Practice. Health and Social Work*. London: SAGE.
- *Kazi, M. A. F., Pagkos, B., & Milch, H. A. (2011). Realist evaluation in wraparound: A new approach in social work evidence-based practice. *Research on Social Work Practice*, 21(1), 57-64.
- *Kegeles, S., Rebchook, G., Pollack, L., Huebner, D., Tebbetts, S., Hamiga, J., Sweeney, D., & Zovod, B. (2011). An intervention to help community-based organizations implement an evidence-based HIV prevention intervention: The Mpowerment project technology exchange system. *American Journal of Community Psychology*, Published online: 21 June 2011., 1-17.
- *Keller, S. M., & Helton, L. R. (2010). Culturally competent approaches for counseling urban appalachian clients: An exploratory case study. *Journal of Social Service Research*, 36(2), 142-150.
- *Kelly, M., & Moore, T. (2011). Methodological, theoretical, infrastructural, and design issues in conducting good outcome studies. *Research on Social Work Practice*, 21(6), 644-653.
- *Kelly, V. G., Merrill, G. S., Shumway, M., Alvidrez, J., & Boccellari, A. (2010). Outreach, engagement, and practical assistance: Essential aspects of PTSD care for urban victims of violent crime. *Trauma, Violence, & Abuse*, 11(3), 144-156.
- *Kennedy, P., de Brún, T., O'Reilly-de Brún, M., & MacFarlane, A. (2010). An exploration of evidence-based policy in Ireland: Health and social inclusion. *Evidence and Policy*, 6(2), 255-268.

- *Kerman, B., Freundlich, M., Lee, J. M., & Brenner, E. (2012). Learning while doing in the human services: Becoming a learning organization through organizational change. *Administration in Social Work*, 36(3), 234-257.
- *Kim, J. S., Smock, S., Trepper, T. S., McCollum, E. E., & Franklin, C. (2010). Is solution-focused brief therapy evidence-based? *Families in Society*, 91(3), 300-306.
- *Kimber, M., Barwick, M., & Fearing, G. (2012). Becoming an evidence-based service provider: Staff perceptions and experiences of organizational change. *Journal of Behavioral Health Services & Research*, 39(3), 314-332.
- *Kirby, J., & Sanders, M. (2011). Using consumer input to tailor evidence-based parenting interventions to the needs of grandparents. *Journal of Child & Family Studies*, Published online: 25 June 2011, 1-11.
- Kirk, S. A., & Reid, W. J. (2002). *Science and Social Work: A Critical Appraisal*. New York: Columbia University Press.
- Kiteley, R., & Stogdon, C. (2014). *Literature Reviews in Social Work*. London: Sage.
- Klomek, A. B., Sourander, A., & Gould, M. S. (2011). Bullying and suicide. *Psychiatric Times*, 28(2), 27-31.
- Koivisto, J. (2005). *Tiedon kerääminen ja systematisointi sosiaalialalla: Katsaus viiden ulkomaisen arviointi-instituutin strategioihin*. Helsinki: STAKES.
- Koivisto, J. (2006). Sosiaalialan näyttökeskustelu: Miten sosiaalisten interventioiden vaikuttavuus osoitetaan? *Janus*, 14(1), 53-60.
- Koivisto, J. (2007). What evidence base? steps towards the relational evaluation of social interventions. *Evidence & Policy*, 3(4), 527-537.
- Koivisto, J., & Haverinen, R. (2006). Systemaattiset tutkimuskatsaukset vaikuttavuuden arvioinnin välineenä sosiaalialalla. *Hallinnon Tutkimus*, 25(3), 108-126.
- *Konnerup, M., & Kongsted, H. C. (2012). Do Cochrane reviews provide a good model for social science? the role of observational studies in systematic reviews. *Evidence & Policy: A Journal of Research, Debate and Practice*, 8(1), 79-96.
- Korteniemi, P., & Borg, P. (2008). *Kohti näyttöön perustuvaa ammatillista käytäntöä?*. Helsinki: Stakes.
- *Kraemer Tebes, J., Matlin, S. L., Migdole, S. J., Farkas, M. S., Money, R. W., Shulman, L., et al. (2011). Providing competency training to clinical supervisors through an interactional supervision approach. *Research on Social Work Practice*, 21(2), 190-199.

- *Kranz, K. M. (2011). An investigation of MSW practitioners' use and efficacy of differential practice skills: Do they follow evidence-based practices? *Social Work in Mental Health*, 9(4), 223-237.
- *Krauss, S., & Levin, B. (2010). Teaching evidence-based practice to administrative groups: The professional academy of evidence-based practice. *Social Work with Groups*, 33(2-3), 248-259.
- Kuhn, T. S. (1994). *Tieteellisen vallankumouksen rakenne*. Suomentanut Kimmo Pietiläinen. Juva: Art House.
- Kuhn, T. S. (1996). *The Structure of Scientific Revolutions*. 3rd Edition. Chicago: The University of Chicago Press.
- Kuhn, T. S. (2012). *The Structure of Scientific Revolutions*. 4rd Edition with introductory essay by Ian Hacking. Chicago: The University of Chicago Press.
- *Kulkarni, S. I., Kennedy, A. C., & Lewis, C. M. (2010). Using a risk and resilience framework and feminist theory to guide social work interventions with adolescent mothers. *Families in Society*, 91(3), 217-224.
- Kuusi, P. (1956). *Alkoholijuomien käyttö maaseudulla: Kokeellinen tutkimus alkoholijuomien käytöstä eräissä maalaiskunnissa ja kauppaloissa*. Helsinki: Väkijuomakysymyksen tutkimussäätiö.
- *Lacasse, J. R., Hodge, D. R., & Bean, K. F. (2011). Evaluating the productivity of social work scholars using the h-index. *Research on Social Work Practice*, 21(5), 599-607.
- *Landsverk, J., Garland, A., Reutz, J. R., & Davis, I. (2011). Bridging science and practice in child welfare and children's mental health service systems through a two-decade research center trajectory. *Journal of Social Work*, (1), 80-98.
- *Lanier, M., Pack, R., & Akers, T. (2010). Epidemiological criminology: Drug use among african American gang members. *Journal of Correctional Health Care*, 16(1), 6-16.
- *Lanier, P., Kohl, P. L., Benz, J., Swinger, D., Moussette, P., & Drake, B. (2011). Parent-child interaction therapy in a community setting: Examining outcomes, attrition, and treatment setting. *Research on Social Work Practice*, 21(6), 689-698.
- *Lattimore, D., Griffin, S. F., Wilcox, S., Rheaume, C., Dowdy, D. M., Leviton, L. C., & Ory, M. G. (2010). Understanding the challenges encountered and adaptations made by community organizations in translation of evidence-based behavior change physical activity interventions: A qualitative study. *American Journal of Health Promotion*, 24(6), 427-434.

- *Lau, A. S., Fung, J. J., & Yung, V. (2010). Group parent training with immigrant Chinese families: Enhancing engagement and augmenting skills training. *Journal of Clinical Psychology*, 66(8), 880-894.
- *Lavis, J. N., & Panisset, U. (2010). EVIPNet africa's first series of policy briefs to support evidence-informed policymaking. *International Journal of Technology Assessment in Health Care*, 26(2), 229-232.
- Leary, M. R. (2004). *The Curse of the Self: Self-awareness, Egotism, and the Quality of Human Life*. New York: Oxford University Press.
- *Leathers, S. J., Spielfogel, J. E., McMeel, L. S., & Atkins, M. S. (2011). Use of a parent management training intervention with urban foster parents: A pilot study. *Children and Youth Services Review*, 33(7), 1270-1279.
- *Lebow, J. L., Chambers, A. L., Christensen, A., & Johnson, S. M. (2011). Research on the treatment of couple distress. *Journal of Marital & Family Therapy*, First published online 9 September 2011, 1-24.
- *Lee, S., & Aos, S. (2011). Using cost-benefit analysis to understand the value of social interventions. *Research on Social Work Practice*, 21(6), 682-688.
- *Lee, C., & Austin, M. J. (2012). Building organizational supports for knowledge sharing in county human service organizations: A cross-case analysis of works-in-progress. *Journal of Evidence-Based Social Work*, 9(1), 3-18.
- *Lee, E., Mishna, F., & Brennenstuhl, S. (2010a). How to critically evaluate case studies in social work. *Research on Social Work Practice*, 20(6), 682-689.
- *Lee, K. K., Brekke, J. S., Yamada, A., & Chou, C. (2010b). Longitudinal invariance of the satisfaction with life scale for individuals with schizophrenia. *Research on Social Work Practice*, 20(2), 234-241.
- *Lee, M. T., Garnick, D. W., O'Brien, P. L., Panas, L., Ritter, G. A., Acevedo, A., et al. (2012). Adolescent treatment initiation and engagement in an evidence-based practice initiative. *Journal of Substance Abuse Treatment*, 42(4), 346-355.
- *Letarte, M., Normandeau, S., & Allard, J. (2010). Effectiveness of a parent training program "incredible years" in a child protection service. *Child Abuse & Neglect*, 34(4), 253-261.
- *Leung, P., Cheung, M., & Cheung, A. (2011). Developing help-seeking strategies for Pakistani clients with depressive symptoms. *Asia Pacific Journal of Social Work and Development*, 21(2), 21-33.

- *Leung, P., Cheung, M., & Cheung, A. (2010). Vietnamese Americans and depression: A health and mental health concern. *Social Work in Mental Health*, 8(6), 526-542.
- *Levin, L., & Hamama, L. (2012). Teaching a systematic and evidence-based approach in an ambivalent context: A case example from Israel. *Evaluation and Program Planning*, available online 11 October 2012
- *Lewig, K., Scott, D., Holzer, P., Arney, F., Humphreys, C., & Bromfield, L. (2010). The role of research in child protection policy reform: A case study of South Australia. *Evidence & Policy*, 6(4), 461-482.
- Liddell, H. G., & Scott, R. (1983). *An Intermediate Greek-English Lexicon: Founded upon the Seventh Edition of Liddell and Scott's Greek-English Lexicon*. London: Oxford University Press.
- *Liljegren, A. (2012). Pragmatic professionalism: Micro-level discourse in social work. *European Journal of Social Work*, 15(3), 295-312.
- *Lim, A., Nakamura, B. J., Higa-McMillan, C. K., Shimabukuro, S., & Slavin, L. (2012). Effects of workshop trainings on evidence-based practice knowledge and attitudes among youth community mental health providers. *Behaviour Research & Therapy*, 50(6), 397-406.
- *Lindberg, A. (2012a). A senior manager with a knowledge management portfolio: The santa clara county experience. *Journal of Evidence-Based Social Work*, 9(1-2), 110-120.
- *Lindberg, A. (2012b). Linking departmental priorities to knowledge management: The experiences of Santa Cruz County's human services department. *Journal of Evidence-Based Social Work*, 9(1-2), 57-67.
- *Lindberg, A., & Meredith, L. (2012). Building a culture of learning through organizational development: The experiences of the Marin County health and human services department. *Journal of Evidence-Based Social Work*, 9(1-2), 27-42.
- *Litschge, C. M., Vaughn, M. G., & McCrea, C. (2010). The empirical status of treatments for children and youth with conduct problems: An overview of meta-analytic studies. *Research on Social Work Practice*, 20(1), 21-35.
- *Little, A. (2012). Political action, error and failure: The epistemological limits of complexity. *Political Studies*, 60(1), 3-19.
- *Littell, J. H., & Shlonsky, A. (2010). Toward evidence-informed policy and practice in child welfare. *Research on Social Work Practice*, 20(6), 723-725.

- *Littell, J., & Shlonsky, A. (2011). Making sense of meta-analysis: A critique of “Effectiveness of long-term psychodynamic psychotherapy”. *Clinical Social Work Journal*, 39(4), 340-346.
- Littell, J. H., Corcoran, J., & Pillai, V. (2008). *Systematic Reviews and Meta-analysis*. New York: Oxford University Press.
- *Long, K., & Wodarski, J. (2010). The importance of education, understanding, and empirical research in social work: The nuts and bolts of the business. *Journal of Evidence-Based Social Work*, 7(3), 173-199.
- *Lord, S. A., & Iudice, J. (2012). Social workers in private practice: A descriptive study of what they do. *Clinical Social Work Journal*, 40(1), 85-94.
- *Lucas, P. J. (2011). Some reflections on the rhetoric of parenting programmes: Evidence, theory, and social policy. *Journal of Family Therapy*, 33(2), 181-198.
- *Lucksted, A., McFarlane, W., Downing, D., Dixon, L., & Adams, C. (2011). Recent developments in family psychoeducation as an evidence-based practice. *Journal of Marital & Family Therapy*, First published online: 12 October 2011, 101-21.
- *Lundgren, L., Amodeo, M., Krull, I., Chassler, D., Weidenfeld, R., Zerden, L. d. S., et al. (2011a). Addiction treatment provider attitudes on staff capacity and evidence-based clinical training: Results from a national study. *American Journal on Addictions*, 20(3), 271-284.
- *Lundgren, L., Chassler, D., Amodeo, M., D'Ippolito, M., & Sullivan, L. (2011b). Barriers to implementation of evidence-based addiction treatment: A national study. *Journal of Substance Abuse Treatment*, Available online 13 October 2011 (Vol.42(3) 231-238, 2012), 1-8.
- *Lundgren, L., Krull, I., Zerden, L. d. S., & McCarty, D. (2011c). Community-based addiction treatment staff attitudes about the usefulness of evidence-based addiction treatment and CBO organizational linkages to research institutions. *Evaluation and Program Planning*, 34(4), 356-365.
- *Lundgren, L., Amodeo, M., Cohen, A., Chassler, D., & Horowitz, A. (2011d). Modifications of evidence-based practices in community-based addiction treatment organizations: A qualitative research study. *Addictive Behaviors*, 36(6), 630-635.
- *Lyon, A. R., & Budd, K. S. (2010). A community mental health implementation of parent-child interaction therapy (PCIT). *Journal of Child and Family Studies*, 19(5), 654-668.

- Maas, H. S. (Ed.). (1966). *Five fields of social service: Reviews of research*. New York: National Association of Social Workers.
- Maas, H. S. (1971). *Research in the Social Services: A Five-year Review*. Washington D.C.: National Association of Social Workers.
- Maas, H. S. (1978). *Social service research: Reviews of studies*. Washington D.C.: National Association of Social Workers.
- Macdonald, G. (2000). Social care: Rhetoric and reality. Teoksessa: Davies, H. T. O., Nuttely, S. M., & Smith, P. C. (Eds.). *What Works? Evidence-Based Policy and Practice in Public Services*. Bristol: The Policy Press. Sivut 117-140.
- *Macgowan, M. (2010). Finding and integrating the best available evidence into the group work field practicum: Examples and experiences from MSW students. *Social Work with Groups*, 33(2-3), 210-228.
- *Magill, M. (2011). Moderators and mediators in social work research: Toward a more ecologically valid evidence base for practice. *Journal of Social Work*, 11(4), 387-401.
- Machi, L. A., & McEvoy, B. T. (2009). *The Literature Review: Six Steps to Success*. Thousand Oakes: Corwin Press.
- MacIntyre, A. C. (2004). *After Virtue: A Study in Moral Theory*. London: Duckworth.
- MacIntyre, A. (2004b). *Hyveiden jäljillä: Moraaliteoreettinen tutkimus*. Suomentanut Niko Nojonen. Helsinki: Gaudeamus.
- Major, C. H., & Savin-Baden, M. (2010). *An Introduction to Qualitative Research Synthesis: Managing the Information Explosion in Social Science Research*. Abingdon: Routledge.
- *Mancini, M. A. (2011). Understanding change in community mental health practices through critical discourse analysis. *The British Journal of Social Work*, 41(4), 645-667.
- Mandruzzato, G., Alfirevic, Z., Chervenak, F., Gruenebaum, A., Heimstad, R., Heinonen, S., et al. (2010). Guidelines for the management of postterm pregnancy. *Journal of Perinatal Medicine*, 38(2), 111-119.
- *Marcynyszyn, L. A., Maher, E. J., & Corwin, T. W. (2011). Getting with the (evidence-based) program: An evaluation of the incredible years parenting training program in child welfare. *Children and Youth Services Review*, 33(5), 747-757.
- *Martin, E., & Moriarty, R. (2012). An exploratory examination of record keeping policies and procedures in preparation for evidence-based practice. *Administration in Social Work*, 36(5), 520-544.

- *Martino, S., Brigham, G. S., Higgins, C., Gallon, S., Freese, T. E., Albright, L. M., et al. (2010). Partnerships and pathways of dissemination: The national institute on drug abuse--substance abuse and mental health services administration blending initiative in the clinical trials network. *Journal of Substance Abuse Treatment*, 38(Suppl 1), S31-S43.
- *Mattek, R., Jorgenson, E., & Fox, R. (2010). Home-based therapy for young children in low-income families: A student training program. *The Family Journal*, 18(2), 189-194.
- *Maynard, B. (2010). Social service organizations in the era of evidence-based practice. *Journal of Social Work*, 10(3), 301-316.
- *McBeath, B., Briggs, H. E., & Aisenberg, E. (2010). Examining the premises supporting the empirically supported intervention approach to social work practice. *Social Work*, 55(4), 347-357.
- *McCallion, P., & Ferretti, L. A. (2010). Social work & aging: The challenges for evidence-based practice. *Generations*, 34(1), 66-71.
- *McConnell, D., Feldman, M., Aunos, M., & Prasad, N. (2011). Child maltreatment investigations involving parents with cognitive impairments in Canada. *Child Maltreatment*, 16(1), 21-32.
- *McCrea, K. T., & Bulanda, J. (2010). Caregiving heuristics. *Qualitative Social Work*, 9(3), 343-363.
- *Mcfadden, P., Taylor, B. J., Campbell, A., & Mcquilkin, J. (2012). Systematically identifying relevant research: Case study on child protection social workers' resilience. *Research on Social Work Practice*, 22(6), 626-636.
- *McLaughlin, H. (2011). Promoting a research-minded culture in welfare organizations. *European Journal of Social Work*, 14(1), 109-121.
- *McLaughlin, A. M., Rothery, M., Babins-Wagner, R., & Schleifer, B. (2010). Decision-making and evidence in direct practice. *Clinical Social Work Journal*, 38(2), 155-163.
- *McNutt, J. (2011). Is social work advocacy worth the cost? issues and barriers to an economic analysis of social work political practice. *Research on Social Work Practice*, 21(4), 397-403.
- *McWilliam, C. L., & Oudshoorn, A. (2011). Evidence-based refinement of health and social services: Exploring the possibilities of intervention research. *Quality Management in Health Care*, 20(4), 280-292.

- Meier, S. T. (2003). *Bridging Case Conceptualization, Assessment, and Intervention*. Thousand Oaks: Sage.
- *Mercer, J. (2011). Reply to Sudbery, Shardlow and Huntington: Holding therapy. *The British Journal of Social Work*, First published online: June 2, 2011., 1-4.
- *Mercer, J., Pennington, R. S., Pignotti, M., & Rosa, L. (2010). Dyadic developmental psychotherapy is not 'evidence-based': Comments in response to Becker-Weidman and Hughes. *Child and Family Social Work*, 15(1), 1-5.
- *Michael, S., & Altman, J. C. (2011). University and community partnerships: The challenges of collaborative knowledge creation. *Reflections: Narratives of Professional Helping*, 17(2), 41-52.
- *Mickel, E., & Miller, S. D. (2011). Human genome and the african personality: Implications for social work. *Social Work in Public Health*, 26(4), 325-335.
- *Milne, D., & Reiser, R. (2012). A rationale for evidence-based clinical supervision. *Journal of Contemporary Psychotherapy*, 41(3), 139-149.
- *Milne, D., Reiser, R., Aylott, H., Dunkerley, C., Fitzpatrick, H., & Wharton, S. (2010). The systematic review as an empirical approach to improving CBT supervision. *International Journal of Cognitive Therapy*, 3(3), 278-294.
- *Milne, D. L., Sheikh, A. I., Pattison, S., & Wilkinson, A. (2011). Evidence-based training for clinical supervisors: A systematic review of 11 controlled studies. *The Clinical Supervisor*, 30(1), 53-71.
- Milner, J., & O'Byrne, P. (2009). *Assessment in Social Work*. 3rd Edition. Basingstoke: Palgrave Macmillan.
- *Mitchell, P. F. (2011). Evidence-based practice in real-world services for young people with complex needs: New opportunities suggested by recent implementation science. *Children and Youth Services Review*, 33(2), 207-216.
- *Mitchell, E. A., & Aguirre, R. T. P. (2011). The birthing of A social worker through A phenomenological study of suicide research. *Reflections: Narratives of Professional Helping*, 17(2), 24-34.
- Modernising government. (1999). *Modernising Government. Presented to Parliament by the Prime Minister and the Minister for the Cabinet Office by command of Her Majesty. March 1999*. London: The Stationery Office.
- *Morago, P. (2010). Dissemination and implementation of evidence-based practice in the social services: A UK survey. *Journal of Evidence-Based Social Work*, 7(5), 452-465.

- *Morrow-Howell, N. (2010). Volunteering in later life: Research frontiers. *Journals of Gerontology Series B: Psychological Sciences & Social Sciences*, 65B(4), 461-469.
- *Muhlhausen, D. B. (2012). Evaluating federal social programs: Finding out what works and what does not. *Research on Social Work Practice*, 22(1), 100-107.
- Mullen, E. J. (2014). Evidence-based knowledge in the context of social practice. *Scandinavian Journal of Public Health*, 42(13 Suppl), 59-73.
- Mullen, E. J., & Dumpson, J. R. (1972). Is social work on the wrong track? Teoksessa: E. J. Mullen, J. R. Dumpson & Associates (Eds.). *Evaluation of Social Intervention*. London: Jossey-Bass. Sivut 1-14.
- *Mullen, E., & Shuluk, J. (2011). Outcomes of social work intervention in the context of evidence-based practice. *Journal of Social Work*, 11(1), 49-63.
- Mullen, E. J., Dumpson, J. R., & Associates (Eds.). (1972). *Evaluation of Social Intervention*. London: Jossey-Bass.
- *Munson, C. (2011). Forensic social work practice standards: Definition and specification. *Journal of Forensic Social Work*, 1(1), 37-60.
- *Murdach, A. D. (2010). What good is soft evidence? *Social Work*, 55(4), 309-316.
- *Murphy, A., Rhodes, A. G., & Taxman, F. S. (2011). Adaptability of contingency management in justice settings: Survey findings on attitudes toward using rewards. *Journal of Substance Abuse Treatment*, Published online 2011 Dec 29., 1-10.
- *Murray, M., Southerland, D., Farmer, E., & Ballentine, K. (2010). Enhancing and adapting treatment foster care: Lessons learned in trying to change practice. *Journal of Child & Family Studies*, 19(4), 393-403.
- *Muskat, B., Mishna, F., Farnia, F., & Wiener, J. (2010). "We may not like it but we guess we have to do it:" bringing agency-based staff on board with evidence-based group work. *Social Work with Groups*, 33(2-3), 229-247.
- *Najavits, L. M. (2011). A national survey of clinicians' views of evidence-based therapies for PTSD and substance abuse. *Addiction Research & Theory*, 19(2), 138-147.
- *Nakamura, B., Higa-McMillan, C., Okamura, K., & Shimabukuro, S. (2011). Knowledge of and attitudes towards evidence-based practices in community child mental health practitioners. *Administration and Policy in Mental Health and Mental Health Services Research*, 38(4), 287-300.
- *Naleppa, M. J., & Cagle, J. G. (2010). Treatment fidelity in social work intervention research: A review of published studies. *Research on Social Work Practice*, 20(6), 674-681.

- *Nelson, M. M., Shanley, J. R., Funderburk, B. W., & Bard, E. (2012). Therapists' attitudes toward evidence-based practices and implementation of parent-child interaction therapy. *Child Maltreatment*, 17(1), 47-55.
- *Nevo, I., & Slonim-Nevo, V. (2011). The myth of evidence-based practice: Towards evidence-informed practice. *The British Journal of Social Work*, 41(6), 1176-1197.
- *Nguyen, D., Shibusawa, T., & Chen, M. (2011). The evolution of community mental health services in Asian American communities. *Clinical Social Work Journal*, Published online 21 July 2011, 1-10.
- Niemelä, S., Brunstein-Klomek, A., Sillanmäki, L., Helenius, H., Piha, J., Kumpulainen, K., et al. (2011). Childhood bullying behaviors at age eight and substance use at age 18 among males. A nationwide prospective study. *Addictive Behaviors*, 36(3), 256-260.
- Niiniluoto, I. (1983). *Tieteellinen päättely ja selittäminen*. Helsinki: Otava.
- *Nilsen, P., Nordstrom, G., & Ellstrom, P. (2012). Integrating research-based and practice-based knowledge through workplace reflection. *Journal of Workplace Learning*, 24(6), 403-415.
- *Nissen, L. B., & Merrigan, D. (2011). Helping substance-involved young people in juvenile justice be successful: Conceptual and structural foundations of the reclaiming futures model. *Children and Youth Services Review*, 33(Supplement 1), S3-S8.
- *Noonan, R., Wilson, K., & Mercer, S. (2012). Navigating the road ahead: Public health challenges and the interactive systems framework for dissemination and implementation. *American Journal of Community Psychology*, 50(3), 572-580.
- *Nothdurfter, U., & Lorenz, W. (2010). Beyond the pro and contra of evidence-based practice: Reflections on a recurring dilemma at the core of social work. *Social Work & Society*, 8(1), 46-59.
- *Novak, I., & McIntyre, S. (2010). The effect of education with workplace supports on practitioners' evidence-based practice knowledge and implementation behaviours. *Australian Occupational Therapy Journal*, 57(6), 386-393.
- *Nugent, W. (2011). The (non)comparability of the correlation effect size across different measurement procedures: A challenge to meta-analysis as a tool for identifying "evidence based practices". *Journal of Evidence-Based Social Work*, 8(3), 253-274.
- *Nurius, P. S. (2010). Rethinking the bar on standards of evidence for social work intervention research. *Research on Social Work Practice*, 20(5), 547-549.

- Nutley, S. M., Walter, I., & Davies, H. T. O. (2007). *Using Evidence: How Research Can Inform Public Services*. Bristol: The Policy Press.
- *O'Brien, M. (2011). Measuring the effectiveness of routine child protection services: The results from an evidence based strategy. *Child & Youth Services*, 32(4), 303-316.
- *O'Brien, M. (2012). Knowledge transfer resulting from the improving educational outcomes for children in care conference: How it is helping a child welfare organization to build a long term educational strategy. *Children and Youth Services Review*, 34(6), 1150-1153.
- *O'Connor, M. J., Laugeson, E. A., Mogil, C., Lowe, E., Welch-Torres, K., Keil, V., & Paley, B. (2011). Translation of an evidence-based social skills intervention for children with prenatal alcohol exposure in a community mental health setting. *Alcoholism: Clinical and Experimental Research*, First published online 28 July 2011, 1-12.
- *Ogden, T., Kärki, F. U., & Teigen, K. S. (2010). Linking research, policy and practice in welfare services and education in Norway. *Evidence & Policy*, 6(2), 161-155.
- Okpych, N. J., & James, L. (2014). A historical analysis of evidence-based practice in social work: The unfinished journey toward an empirically grounded profession. *Social Service Review*, 88(1), 3-58.
- *Olafson, E. (2011). Child sexual abuse: Demography, impact, and interventions. *Journal of Child & Adolescent Trauma*, 4(1), 8-21.
- *Olmstead, T. A., Abraham, A. J., Martino, S., & Roman, P. M. (2011). Counselor training in several evidence-based psychosocial addiction treatments in private US substance abuse treatment centers. *Drug and Alcohol Dependence*, Published online 2011 Aug 9., 1-6.
- *Olson, J. R. (2010). Choosing effective Youth-Focused prevention strategies: A practical guide for applied family professionals. *Family Relations*, 59(2), 207-220.
- *Painter, K. (2010). Multisystemic therapy as an alternative community based treatment for youth with severe social emotional disorders: Empirical literature review. *Social Work in Mental Health*, 8(2), 190-208.
- *Painter, K. (2012). Evidence-based practices in community mental health: Outcome evaluation. *Journal of Behavioral Health Services & Research*, 39(4), 434-444.
- *Palinkas, L. A., & Soydan, H. (2012a). New horizons of translational research and research translation in social work. *Research on Social Work Practice*, 22(1), 85-92.

- Palinkas, L. A., & Soydan, H. (2012b). *Translation and Implementation of Evidence-Based Practice*. New York: Oxford University Press.
- *Palinkas, L. A., Holloway, I., Rice, E., Fuentes, D., Wu, Q., & Chamberlain, P. (2011a). Social networks and implementation of evidence-based practices in public youth-serving systems: A mixed methods study. *Implementation Science*, 6(1), 113.
- *Palinkas, L. A., Ell, K., Hansen, M., Cabassa, L., & Wells, A. (2011b). Sustainability of collaborative care interventions in primary care settings. *Journal of Social Work*, 11(1), 99-117.
- *Palinkas, L. A., Fuentes, D., Finno, M., Garcia, A., Holloway, I., & Chamberlain, P. (2012). Inter-organizational collaboration in the implementation of evidence-based practices among public agencies serving abused and neglected youth. *Administration and Policy in Mental Health and Mental Health Services Research*, published on line 11 August, 1-12.
- *Parra, D. C., Dauti, M., Harris, J. K., Reyes, L., Malta, D. C., Brownson, R. C., et al. (2011). How does network structure affect partnerships for promoting physical activity? Evidence from Brazil and Colombia. *Social Science & Medicine*, 73(9), 1365-1370.
- *Parrish, D. E., & Rubin, A. (2011a). An effective model for continuing education training in evidence-based practice. *Research on Social Work Practice*, 21(1), 77-87.
- *Parrish, D. E., & Rubin, A. (2011b). Validation of the evidence-based practice process assessment scale-short version. *Research on Social Work Practice*, 21(2), 200-211.
- *Parrish, D. E., & Rubin, A. (2012). Social workers' orientations toward the evidence-based practice process: A comparison with psychologists and licensed marriage and family therapists. *Social Work*, 57(3), 201-210.
- *Patterson, D. A., Wolf, S., & McKiernan, P. M. (2010). Organizational and clinical implications of integrating an alcohol screening and brief intervention within non-substance abuse serving agencies. *Journal of Evidence-Based Social Work*, 7(4), 332-347.
- *Patterson, D. A., Wolf, S., Maguin, E., Dulmus, C. N., & Nisbet, B. C. (2012). Individual worker-level attitudes toward empirically supported treatments. *Research on Social Work Practice*, published online before print October 15
- *Pavkov, T. W., Hug, R. W., Lourie, I. S., & Negash, S. (2010). Service process and quality in therapeutic foster care: An exploratory study of one county system. *Journal of Social Service Research*, 36(3), 174-187.
- Pawson, R. (2006). *Evidence-Based Policy: A Realist Perspective*. London: Sage.

- Pawson, R., & Tilley, N. (1997). *Realistic Evaluation*. London: Sage.
- *Pawson, R., Owen, L., & Wong, G. (2010). Legislating for health: Locating the evidence. *Journal of Public Health Policy*, 31(2), 164-177.
- Pearsall, J. (Ed.). (2001). *The Concise Oxford Dictionary*. 10th Edition. Oxford: Oxford University Press.
- *Pearson, F. S., Prendergast, M. L., Podus, D., Vazan, P., Greenwell, L., & Hamilton, Z. (2012). Meta-analyses of seven of the national institute on drug abuse's principles of drug addiction treatment. *Journal of Substance Abuse Treatment*, 43(1), 1-11.
- *Pennington, M., Gray, J., Donaldson, C., Walker, J., & Dickinson, H. (2012). Quantitative analysis at local and national level: Getting it right and why it matters. *Public Policy and Administration*, 27(2), 145-167.
- *Perron, B. E., Bunger, A., Bender, K., Vaughn, M. G., & Howard, M. O. (2010). Treatment guidelines for substance use disorders and serious mental illnesses: Do they address co-occurring disorders? *Substance use & Misuse*, 45(7), 1262-1278.
- *Peterson, S. M., Phillips, A., Bacon, S. I., & Machunda, Z. (2011). Teaching evidence-based practice at the BSW level: An effective capstone project. *Journal of Social Work Education*, 47(3), 509-524.
- *Petra, M., & Kohl, P. (2010). Pathways triple P and the child welfare system: A promising fit. *Children & Youth Services Review*, 32(4), 611-618.
- *Petrie, S. (2010). The 'commodification' of 'children in need' in welfare markets: Implications for managers. *Social Work and Social Sciences Review*, 14(1), 9-26.
- *Petry, N. M., Alessi, S. M., & Ledgerwood, D. M. (2011). Contingency management delivered by community therapists in outpatient settings. *Drug and Alcohol Dependence*, Published online 2011 Oct 5., 1-14.
- Petticrew, M., & Roberts, H. (2006). *Systematic Reviews in the Social Sciences: A Practical Guide*. Malden: Blackwell.
- *Pettus-Davis, C., Grady, M. D., Cuddeback, G. S., & Scheyett, A. (2011). A practitioner's guide to sampling in the age of evidence-based practice: Translation of research into practice. *Clinical Social Work Journal*, 39(4), 379-389.
- *Pignotti, M., & Thyer, B. A. (2012). Novel unsupported and empirically supported therapies: Patterns of usage among licensed clinical social workers. *Behavioural and Cognitive Psychotherapy*, 40(3), 331-349.
- Pincus, A., & Minahan, A. (1973). *Social Work Practice: Model and Method*. Itasca: F.E. Peacock.

- *Pinninti, N. R., Fisher, J., Thompson, K., & Steer, R. (2010). Feasibility and usefulness of training assertive community treatment team in cognitive behavioral therapy. *Community Mental Health Journal*, 46(4), 337-341.
- *Pinto, R. M., Yu, G., Spector, A. Y., Gorroochurn, P., & McCarty, D. (2010). Substance abuse treatment providers' involvement in research is associated with willingness to use findings in practice. *Journal of Substance Abuse Treatment*, 39(2), 188-94.
- *Plath, D. (2012a). Organisational processes supporting evidence-based practice. *Administration in Social Work*, first published online 27 Apr 2012
- *Plath, D. (2012b). Support for evidence-based practice in a human service organisation. *Administration in Social Work*, first published online 20 Dec 2012
- *Pollio, D., & Macgowan, M. (2010). The andragogy of evidence-based group work: An integrated educational model. *Social Work with Groups*, 33(2-3), 195-209.
- *Ponniah, K., Weissman, M. M., Bledsoe, S. E., Verdeli, H., Gameroff, M. J., Mufson, L., et al. (2011). Training in structured diagnostic assessment using DSM-IV criteria. *Research on Social Work Practice*, 21(4), 452-457.
- *Pope, N., Rollins, L., Chaumba, J., & Risler, E. (2011). Evidence-based practice knowledge and utilization among social workers. *Journal of Evidence-Based Social Work*, 8(4), 349-368.
- Popper, K. (2002). *Conjectures and Refutations. The Growth of Scientific Knowledge*. London: Routledge.
- *Potocky, M. (2010). The travesty of human trafficking: A decade of failed U.S. policy. *Social Work*, 55(4), 373-375.
- *Powell, T., & Perron, B. E. (2010). Self-help groups and mental health/substance use agencies: The benefits of organizational exchange. *Substance use & Misuse*, 45(3), 315-29.
- *Powell, B. J., McMillen, J. C., Proctor, E. K., Carpenter, C. R., Griffey, R. T., Bunger, A. C., et al. (2012). A compilation of strategies for implementing clinical innovations in health and mental health. *Medical Care Research and Review*, 69(2), 123-157.
- *Powers, J. D. (2010). Ecological risk and resilience perspective: A theoretical framework supporting evidence-based practice in schools. *Journal of Evidence-Based Social Work*, 7(5), 443-451.
- *Powers, J. D. (2012). Scientifically supported mental health intervention in schools: Meeting accountability demands with an online resource. *Journal of Evidence-Based Social Work*, 9(3), 231-240.

- *Powers, J. D., Bowen, N. K., & Bowen, G. L. (2010). Evidence-based programs in school settings: Barriers and recent advances. *Journal of Evidence-Based Social Work*, 7(4), 313-331.
- *Powers, J. D., Bowen, N. K., Webber, K. C., & Bowen, G. L. (2011). Low effect sizes of evidence-based programs in school settings. *Journal of Evidence-Based Social Work*, 8(4), 397-415.
- *Powers, J. D., Bowen, N. K., & Bowen, G. L. (2011). Supporting evidence-based practice in schools with an online database of best practices. *Children & Schools*, 33(2), 119-128.
- *Preyde, M., & Brassard, K. (2011). Evidence-based risk factors for adverse health outcomes in older patients after discharge home and assessment tools: A systematic review. *Journal of Evidence-Based Social Work*, 8(5), 445-468.
- *Radohl, T. (2011). Incorporating family into the formula: Family-directed structural therapy for children with serious emotional disturbance. *Child & Family Social Work*, 16(2), 127-137.
- *Rahman, A., & Applebaum, R. (2010). What's all this about evidence-based practice? the roots, the controversies, and why it matters. *Generations*, 34(1), 6-12.
- *Rapp, C. A., Goscha, R. J., & Carlson, L. S. (2010). Evidence-based practice implementation in Kansas. *Community Mental Health Journal*, 46(5), 461-465.
- Raunio, K. (2010). Onko näyttöön perustuvalla käytännöllä tulevaisuutta sosiaalipalveluissa? *Janus*, 18(4), 387-395.
- *Razzano, L. A., Jonikas, J. A., Goelitz, M. A., Hamilton, M. M., Marvin, R., Jones-Martinez, N., et al. (2010). The recovery education in the academy program: Transforming academic curricula with the principles of recovery and self-determination. *Psychiatric Rehabilitation Journal*, 34(2), 130-136.
- *Read, S., & Maslin-Prothero, S. (2011). The involvement of users and carers in health and social research: The realities of inclusion and engagement. *Qualitative Health Research*, 21(5), 704-713.
- *Rector, N., A., & Cassin, S., E. (2010). Clinical expertise in cognitive behavioural therapy: Definition and pathways to acquisition. *Journal of Contemporary Psychotherapy*, 40(3), 153-161.
- *Rehm, J., Zatonksi, W., Taylor, B., & Anderson, P. (2011). Epidemiology and alcohol policy in Europe. *Addiction*, 106(Suppl. 1), 11-19.

- *Reinhardt, J. P. (2010). Research methods in evidence-based practice: Understanding the evidence. *Generations*, 34(1), 36-42.
- *Rice, K., Hwang, J., Abrefa-Gyan, T., & Powell, K. (2010). Evidence-based practice questionnaire: A confirmatory factor analysis in a social work sample. *Advances in Social Work*, 11(2), 158-173.
- Richmond, M. E. (1917). *Social Diagnosis*. New York: Russell Sage Foundation.
- *Riemer, M., Kelley, S., Casey, S., & Haynes, K. T. (2012). Developing effective research-practice partnerships for creating a culture of evidence-based decision making. *Administration and Policy in Mental Health and Mental Health Services Research*, 39(4), 248-257.
- *Ritter, A., & Bammer, G. (2010). Models of policy-making and their relevance for drug research. *Drug Alcohol Rev*, 29(4), 352-357.
- *Roberts-DeGennaro, M. (2010). Using an evidence-based program planning model in a macro practice course. *Journal of Teaching in Social Work*, 30(1), 46-63.
- Rogers, E. M. (1962). *Diffusion of Innovations*. New York: Free Press.
- *Ronen, T. (2011). Renata Adler memorial research center for child welfare and protection, Tel-Aviv University. *Research on Social Work Practice*, 21(2), 231-237.
- Rose, N. (1998). *Inventing Our Selves: Psychology, Power, and Personhood*. Cambridge: Cambridge University Press.
- Rostila, Ilmari & Mäntysaari, Mikko (1997) *Tapauskohtainen evaluointi sosiaalityön välinaeenä*. Helsinki: Stakes.
- Rostila, I., & Piirainen, K. (2004). Evidence-based practice in Finland. In Thyer, B., & Kazi, M. A. F. (Eds.), *International perspectives on evidence-based practice in social work* (pp. 197-213). Birmingham: British Association of Social Workers, Venture Press.
- *Rozas, L. W., & Grady, M. (2011). Making room for dynamics in evidence-based practice: The role of psychodynamic theory in client-centered approaches. *Journal of Teaching in Social Work*, 31(2), 210-223.
- Rubin, A. (2007). *Practitioner's Guide to Using Research for Evidence-Based Practice*. Hoboken: John Wiley & Sons.
- *Rubin, A. (2011). Teaching EBP in social work: Retrospective and prospective. *Journal of Social Work*, (1), 64-79.
- Rubin, A., & Bellamy, J. (2012). *Practitioner's Guide to Using Research for Evidence-Based Practice*. 2nd Edition. Hoboken: John Wiley & Sons.

- *Rubin, A., & Parrish, D. E. (2010). Development and validation of the evidence-based practice process assessment scale: Preliminary findings. *Research on Social Work Practice, 20*(6), 629-640.
- *Rubin, A., & Parrish, D. E. (2011). Validation of the evidence-based practice process assessment scale. *Research on Social Work Practice, 21*(1), 106-118.
- *Rubin, A., & Parrish, D. E. (2012). Comparing social worker and non-social worker outcomes: A research review. *Social Work, 57*(4), 309-20.
- *Ruffolo, M. C., & Capobianco, J. (2012). Moving an evidence-based intervention into routine mental health care: A multifaceted case example. *Social Work in Health Care, 51*(1), 77-87.
- *Ruiz, B. S., Korchmaros, J. D., Greene, A., & Hedges, K. (2011). Evidence-based substance abuse treatment for adolescents: Engagement and outcomes. *Practice: Social Work in Action, 23*(4), 215-233.
- Rutter, M., & Stevenson, J. (2010). Developments in child and adolescent psychiatry over the last 50 years. Teoksessa: Rutter, M., Bishop, D. V. M., Pine, D. S., Scott, S., Stevenson, J., Taylor, E., & Thapar, A. *Rutter's Child and Adolescent Psychiatry*. 5th Edition. Malden: Blackwell.
- Rutter, M., Tizard, J., & Whitmore, K. (1970). *Education, Health and Behaviour*. London: Longman.
- Rutter, D., Francis, J., Coren, E., & Fisher, M. (2010). *SCIE Systematic Research Reviews: Guidelines*. London: Social Care Institute for Excellence (SCIE).
- *Sabah, Y., & Cook-Craig, P. (2010). Learning teams and virtual communities of practice: Managing evidence and expertise beyond the stable state. *Research on Social Work Practice, 20*(4), 435-446.
- Sackett, D. L., Haynes, R. B., & Tugwell, P. (1985). *Clinical Epidemiology: A Basic Science for Clinical Medicine*. Boston/Toronto: Little, Brown and Company.
- Sackett, D. L., Haynes, R. B., Guyatt, G. H., & Tugwell, P. (1991). *Clinical Epidemiology: A Basic Science for Clinical Medicine*. 2nd edition. Boston/Toronto/London: Little, Brown and Company.
- Sackett, D. L., Rosenberg, W. M. C., Gray, J. A. M., Haynes, R. B., Richardson, W. S., & Richardson, W. S. (1996). Evidence based medicine: What it is and what it isn't. *BMJ: British Medical Journal, 312*(7023), 71-72.

- Sackett, D. L., Richardson, W. S., Rosenberg, W., & Haynes, R. B. (1997). *Evidence-Based Medicine: How to Practice and Teach EBM*. New York: Churchill Livingstone.
- Sackett, D. L., Straus, S. E., Richardson, W. S., Rosenberg, W., & Haynes, R. B. (2000). *Evidence-Based Medicine: How to Practice and Teach EBM*. 2nd Edition. Edinburgh: Churchill Livingstone.
- Saini, M., & Shlonsky, A. (2012). *Systematic Synthesis of Qualitative Research*. New York: Oxford University Press.
- Salminen, A. (2011). *Mikä kirjallisuuskatsaus? Johdatus kirjallisuuskatsauksen tyyppeihin ja hallintotieteellisiin sovelluksiin*. Vaasa: Vaasan yliopisto.
- *Salyers, M., P., McGuire, A., B., Rollins, A., L., Bond, G., R., Mueser, K., T., & Macy, V., R. (2010). Integrating assertive community treatment and illness management and recovery for consumers with severe mental illness. *Community Mental Health Journal*, 46(4), 319-329.
- *Sanders, M. R., & Kirby, J. N. (2012). Consumer engagement and the development, evaluation, and dissemination of evidence-based parenting programs. *Behavior Therapy*, 43(2), 236-250.
- *Sanders, M. R., Dittman, C. K., Keown, L. J., Farruggia, S., & Rose, D. (2010). What are the parenting experiences of fathers? the use of household survey data to inform decisions about the delivery of evidence-based parenting interventions to fathers. *Child Psychiatry & Human Development*, 41(5), 562-581.
- Santalahti, P., Sourander, A., Aromaa, M., Ikäheimo, K., & Piha, J. (2008). Victimization and bullying among 8-year-old Finnish children. *European Child & Adolescent Psychiatry*, 17(8), 463-472.
- *Sar, B. K., Antle, B. F., Bledsoe, L. K., Barbee, A. P., & Van Zyl, M. A. (2010). The importance of expanding home visitation services to include strengthening family relationships for the benefit of children. *Children & Youth Services Review*, 32(2), 198-205.
- Satterfield, J. M., Spring, B., Brownson, R. C., Mullen, E. J., Newhouse, R. P., Walker, B. B., et al. (2009). Toward a transdisciplinary model of Evidence-Based practice. *Milbank Quarterly*, 87(2), 368-390.
- *Schoenwald, S. K., Chapman, J. E., Henry, D. B., & Sheidow, A. J. (2011). Taking effective treatments to scale: Organizational effects on outcomes of multisystemic therapy

- for youths with co-occurring substance use. *Journal of Child & Adolescent Substance Abuse*, First published 29 Dec 2011, 1-31.
- *Schori, M. (2011). Valuation of drug abuse: A review of current methodologies and implications for policy making. *Research on Social Work Practice*, 21(4), 421-431.
- *Schurer, J., Kohl, P., & Bellamy, J. (2010). Organizational context and readiness for change: A study of community-based parenting programs in one midwestern city. *Administration in Social Work*, 34(2), 178-195.
- Schön, D. A. (1983). *The Reflective Practitioner. How Professionals Think in Action*. Basic Books.
- *Segal, E. (2012). Beyond the pale of psychoanalysis: Relational theory and generalist social work practice. *Clinical Social Work Journal*, published online 24 August 2012
- *Segal, L., & Dalziel, K. (2011). Investing to protect our children: Using economics to derive an evidence-based strategy. *Child Abuse Review*, 20(4), 274-289.
- *Segal, L., & Leach, M. (2011). An evidence-based health workforce model for primary and community care. *Implementation Science*, 6(1), 93.
- *Segre, L., McCabe, J., Stasik, S., O'Hara, M., & Arndt, S. (2012). Implementation of an evidence-based depression treatment into social service settings: The relative importance of acceptability and contextual factors. *Administration and Policy in Mental Health and Mental Health Services Research*, 39(3), 180-186.
- *Self-Brown, S., Frederick, K., Binder, S., Whitaker, D., Lutzker, J., Edwards, A., et al. (2011). Examining the need for cultural adaptations to an evidence-based parent training program targeting the prevention of child maltreatment. *Children and Youth Services Review*, 33(7), 1166-1172.
- *Self-Brown, S., Whitaker, D., Berliner, L., & Kolko, D. (2012). Disseminating child maltreatment interventions: Research on implementing evidence-based programs. *Child Maltreatment*, 17(1), 5-10.
- Seikkula, J., & Arnkil, T. E. (2014). *Open Dialogues and Anticipations. Respecting Otherness in the Present Moment*. Helsinki: THL.
- *Sexton, T. L., & Kelley, S. D. (2010). Finding the common core: Evidence-based practices, clinically relevant evidence, and core mechanisms of change. *Administration & Policy in Mental Health & Mental Health Services Research*, 37(1), 81-88.
- *Sexton, T., & Turner, C. W. (2010). The effectiveness of functional family therapy for youth with behavioral problems in a community practice setting. *Journal of Family Psychology*, 24(3), 339-348.

- *Sexton, T. L., & van Dam, A. (2010). Creativity within the structure: Clinical expertise and evidence-based treatments. *Journal of Contemporary Psychotherapy*, 40(3), 175-180.
- *Sexton, T., Gordon, K. C., Gurman, A., Lebow, J., Holtzworth-Munroe, A., & Johnson, S. (2011). Guidelines for classifying evidence-based treatments in couple and family therapy. *Family Process*, 50(3), 377-92.
- Shaneyfelt, T., Baum, K. D., Bell, D., Feldstein, D., Houston, T. K., Kaatz, S., Whelan, C., & Green, M. (2006). Instruments for evaluating education in evidence-based practice: A systematic review. *JAMA: Journal of the American Medical Association*, 296(9), 1116-1127.
- *Shapiro, C. J., Prinz, R. J., & Sanders, M. R. (2012). Facilitators and barriers to implementation of an evidence-based parenting intervention to prevent child maltreatment: The triple P-positive parenting program. *Child Maltreatment*, 17(1), 86-95.
- *Sheafor, B. W. (2011). Measuring effectiveness in direct social work practice. *Revista De Asistencia Social*, (1), 25-33.
- *Sheidow, A. J., Jayawardhana, J., Bradford, W. D., Henggeler, S. W., & Shapiro, S. B. (2011). Money matters: Cost-effectiveness of juvenile drug court with and without evidence-based treatments. *Journal of Child & Adolescent Substance Abuse*, First published 29 Dec 2011, 1-22.
- Sheldon, B., & Chilvers, R. (2000). *Evidence Based Social Care: A Study of Prospects and Problems*. Dorset: Russell House.
- *Sheppard, M. (2010). The parent concerns questionnaire: A reliable and valid common assessment framework for child and family social care. *The British Journal of Social Work*, 40(2), 371-390.
- *Sheppard, M., McDonald, P., & Welbourne, P. (2010). The parent concerns questionnaire and parenting stress index: Comparison of two common assessment framework-compatible assessment instruments. *Child & Family Social Work*, 15(3), 345-356.
- *Shera, W., & Dill, K. (2012). Promoting evidence-informed practice in child welfare in ontario: Progress, challenges and future directions. *Research on Social Work Practice*, 22(2), 204-213.
- Shlonsky, A., & Benbenishty, R. (2014). *From Evidence to Outcomes in Child Welfare: An International Reader*. New York: Oxford University Press.
- Shlonsky, A., & Gambrill, E. *Risk assessment*. Retrieved 01/24, 2014, from <http://garymallon.com/fall2013/s8/18.Scholonsky.Risk.final.02.26.2012.pdf>

- *Shlonsky, A., Noonan, E., Littell, J., & Montgomery, P. (2011a). The role of systematic reviews and the campbell collaboration in the realization of evidence-informed practice. *Clinical Social Work Journal*, 39(4), 362-368.
- *Shlonsky, A., Baker, T., & Fuller-Thomson, E. (2011b). Using methodological search filters to facilitate evidence-based social work practice. *Clinical Social Work Journal*, 39(4), 390-399.
- *Simmons, B. M. (2011). The complexity of evidence-based practice: A case study. *Smith College Studies in Social Work*, (2-3), 252-267.
- *Simmons, B. (2012). Evidence-based practice, person-in-environment, and clinical social work: Issues of practical concern. *Smith College Studies in Social Work*, 82(1), 3-18.
- *Smith, D., & Hall, J. (2010). Implementing evidence-based multiple-family groups with adolescent substance abusers. *Social Work with Groups*, 33(2-3), 122-138.
- *Smith, B. D., & Manfredi, I. T. (2011). Frontline counselors in organizational contexts: A study of treatment practices in community settings. *Journal of Substance Abuse Treatment*, 41(2), 124-136.
- *Sodano, R., Watson, D., Rataemane, S., Rataemane, L., Ntlhe, N., & Rawson, R. (2010). The substance abuse treatment workforce of south africa. *International Journal of Mental Health & Addiction*, 8(4), 608-615.
- Sokal, A. D. (1996a). A physicist experiments with cultural studies. *Lingua Franca*, 6(4), 62-64.
- Sokal, A. D. (1996b). Transgressing the boundaries: Toward a transformative hermeneutics of quantum gravity. *Social Text*, 46(47), 217-252.
- *Sorensen, R., Fowler, C., Nash, C., & Bacon, W. (2010). Addressing the gap in indigenous health: Government intervention or community governance? A qualitative review. *Health Sociology Review*, 19(1), 20-33.
- Sourander, A., Helstelä, L., Helenius, H., & Piha, J. (2000). Persistence of bullying from childhood to adolescence—a longitudinal 8-year follow-up study. *Child Abuse & Neglect*, 24(7), 873-881.
- Sourander, A., Ronning, J., Brunstein-Klomek, A., Gyllenberg, D., Kumpulainen, K., Niemela, S., et al. (2009). Childhood bullying behavior and later psychiatric hospital and psychopharmacologic treatment: Findings from the finnish 1981 birth cohort study. *Archives of General Psychiatry*, 66(9), 1005-1012.
- *Soydan, H. (2010). Evidence and policy: The case of social care services in Sweden. *Evidence & Policy*, (26), 179-193.

- *Soydan, H. (2012). Understanding social work in the history of ideas. *Research on Social Work Practice*, 22(5), 468-480.
- *Soydan, H., Mullen, E. J., Alexandra, L., Rehnman, J., & Li, Y. (2010). Evidence-based clearinghouses in social work. *Research on Social Work Practice*, 20(6), 690-700.
- *Spiel, C., & Strohmeier, D. (2012). Evidence-based practice and policy: When researchers, policy makers, and practitioners learn how to work together. *European Journal of Developmental Psychology*, 9(1), 150-162.
- *Spielfogel, J. E., Leathers, S. J., Christian, E., & McMeel, L. S. (2011). Parent management training, relationships with agency staff, and child mental health: Urban foster parents' perspectives. *Children and Youth Services Review*, 33(11), 2366-2374.
- *Spielmans, G. I., Gatlin, E. T., & McFall, J. P. (2010). The efficacy of evidence-based psychotherapies versus usual care for youths: Controlling confounds in a meta-reanalysis. *Psychotherapy Research*, 20(2), 234-246.
- *Spoth, R., Gyll, M., Redmond, C., Greenberg, M., & Feinberg, M. (2011). Six-year sustainability of evidence-based intervention implementation quality by community-university partnerships: The PROSPER study. *American Journal of Community Psychology*, 48(3), 412-425.
- Spring, B., et al. (2008). *Definition and competencies for evidence-based behavioral practice (EBBP)*. Retrieved 01/25, 2014, from http://www.ebbp.org/documents/EBBP_Competencies.pdf
- *Stamey, J., Sherr, M. E., & Williams, N. J. (2011). Bayesian analysis for evidence-based practice in social work. *Social Work Research*, 35(1), 46-52.
- *Stanhope, V., & Dunn, K. (2011). The curious case of housing first: The limits of evidence based policy. *International Journal of Law and Psychiatry*, 34(4), 275-282.
- *Stanhope, V., Tuchman, E., & Sinclair, W. (2011). The implementation of mental health evidence based practices from the educator, clinician and researcher perspective. *Clinical Social Work Journal*, 39(4), 369-378.
- *Staudt, M., & Williams-Hayes, M. (2011). A state survey of child advocacy center therapists' attitudes toward treatment manuals and evidence-based practice. *Journal of Child Sexual Abuse*, 20(1), 1-13.
- *Steiker, L. H., Goldbach, J., Hopson, L., & Powell, T. (2011). The value of cultural adaptation processes: Older youth participants as substance abuse preventionists. *Child and Adolescent Social Work Journal*, 28(6), 495-509.

- Stepney, P. (2009). English social work at the crossroads: A critical view. *Australian Social Work*, 62(1), 10-27.
- *Stepney, P. (2010). Social welfare at the crossroads: Evidence-based practice or critical practice? *International Journal of Interdisciplinary Social Sciences*, 5(5), 105-119.
- *Stepney, P., & Rostila, I. (2011). Towards an integrated model of practice evaluation balancing accountability, critical knowledge and developmental perspectives. *Health Sociology Review*, 20(2), 133-146.
- *Steyaert, J., Spierings, F., & Dorier, C. A. (2011). Promoting a practice-minded culture in research organizations. *European Journal of Social Work*, 14(1), 123-139.
- Stoesz, D., Karger, H. J., & Carrilio, T. (2010). *A Dream Deferred. How Social Work Education Lost Its Way and What Can Be Done*. New Brunswick: Aldine Transaction.
- Straus, S. E., Richardson, W. S., Glasziou, P., & Haynes, R. B. (2005). *Evidence-Based Medicine: How to Practice and Teach EBM*. 3rd Edition. Edinburgh: Elsevier Churchill Livingstone.
- Streng, A. V. (Ed.). (1933). *Latinalais-suomalainen sanakirja*. Helsinki: Suomalaisen kirjallisuuden seura.
- *Stuart, C., Sanders, L., Gurevich, M., & Fulton, R. (2011). Evidence-based practice in group care: The effects of policy, research, and organizational practices. *Child Welfare*, 90(1), 93-113.
- *Sundar, P., Kasprzak, S., Halsall, T., & Woltman, H. (2010). Using web-based technologies to increase evaluation capacity in organizations providing child and youth mental health services. *Canadian Journal of Program Evaluation*, 25(1), 91-112.
- *Sundell, K., Soydan, H., Tengvald, K., & Anttila, S. (2010). From opinion-based to evidence-based social work: The swedish case. *Research on Social Work Practice*, 20(6), 714-722.
- *Sutphen, R. D., Ford, J. P., & Flaherty, C. (2010). Truancy interventions: A review of the research literature. *Research on Social Work Practice*, 20(2), 161-171.
- *Tebes, J. K., Matlin, S. L., Migdole, S. J., Farkas, M. S., Money, R. W., Shulman, L., et al. (2011). Providing competency training to clinical supervisors through an interactional supervision approach. *Research on Social Work Practice*, 21(2), 190-199.
- *Temple, E. C., Brown, R. F., & Hine, D. W. (2011). The 'grass ceiling': Limitations in the literature hinder our understanding of cannabis use and its consequences. *Addiction*, 106(2), 238-244.

- Thoburn, J. (2010). International perspectives on foster care. Teoksessa: E. Ferdandes, & R. P. Barth (Eds.), *How does foster care work? International Evidence on Outcomes*. London: Jessica Kingslay. Sivut 29-44.
- *Thompson, A. M. (2011). A systematic review of evidence-based interventions for students with challenging behaviors in school settings. *Journal of Evidence-Based Social Work*, 8(3), 304-322.
- Thyer, B. A. (2012). Evidence Based Practice and Social Work. Teoksessa: Gray, M., Midgley, J., & Ebb, S. A. (Eds.). *The SAGE Handbook of Social Work*. London: Sage.
- *Thyer, B. A., & Myers, L. L. (2011). The quest for evidence-based practice: A view from the united states. *Journal of Social Work*, 11(1), 8-25.
- *Thyer, B. A., & Pignotti, M. (2010). Science and pseudoscience in developmental disabilities: Guidelines for social workers. *Journal of Social Work in Disability & Rehabilitation*, 9(2-3), 110-129.
- *Thyer, B. A., & Pignotti, M. (2011). Evidence-based practices do not exist. *Clinical Social Work Journal*, 39(4), 328-333.
- *Tilson, J., Kaplan, S., Harris, J., Hutchinson, A., Ilic, D., Niederman, R., et al. (2011). Sicily statement on classification and development of evidence-based practice learning assessment tools. *BMC Medical Education*, 11(78 (5 October 2011)), 1-11.
- *Torrey, W., C., Bond, G., R., McHugo, G., J., & Swain, K., J. (2012). Evidence-based practice implementation in community mental health settings: The relative importance of key domains of implementation activity. *Administration and Policy in Mental Health and Mental Health Services Research*, 39(5) 353-64(5), 353-364.
- *Traube, D. E., Pohle, C. E., & Barley, M. (2012). Teaching evidence-based social work in foundation practice courses: Learning from pedagogical choices of allied fields. *Journal of Evidence-Based Social Work*, 9(3), 241-259.
- Trinder, L., & Reynolds, S. (2000). *Evidence-Based Practice: A Critical Appraisal*. Oxford: Blackwell Science.
- *Tripodi, S. J., Bledsoe, S. E., Kim, J. S., & Bender, K. (2011). Effects of correctional-based programs for female inmates: A systematic review. *Research on Social Work Practice*, 21(1), 15-31.
- *Tsang, S. K. M. (2011). Parent engagement in youth drug prevention in chinese families: Advancement in program development and evaluation. *The scientific world journal*, 11, 2299-2309.

- *Tsang, S. K. M., Hui, E. K. P., & Law, B. C. M. (2011). Bystander position taking in school bullying: The role of positive identity, self-efficacy, and self-determination. *The Scientific World Journal*, 11, 2278-2286.
- *Tuchman, E., & Lalane, M. (2011). Evidence-based practice: Integrating classroom curriculum and field education. *Journal of Teaching in Social Work*, 31(3), 329-340.
- *Tuchman, E., & Sarasohn, K. M. (2011). Implementation of an evidence-based modified therapeutic community: Staff and resident perspectives. *Evaluation and Program Planning*, 34(2), 105-112.
- *Turrini, A., Cristofoli, D., Frosini, F., & Nasi, G. (2010). Networking literature about determinants of network effectiveness. *Public Administration*, 88(2), 528-550.
- *Tyuse, S., Hong, P., & Stretch, J. J. (2010). Evaluation of an intensive in-home family treatment program to prevent out-of-home placement. *Journal of Evidence-Based Social Work*, 7(3), 200-218.
- *Urdang, E. (2010). Awareness of self--A critical tool. *Social Work Education*, 29(5), 523-538.
- *van Noije, L., & Wittebrood, K. (2010). Fighting crime by fighting misconceptions and blind spots in policy theories: An evidence-based evaluation of interventions and assumed causal mechanisms. *American Journal of Evaluation*, 31(4), 499-516.
- *VanDeMark, N., Burrell, N., LaMendola, W., Hoich, C., Berg, N., & Medina, E. (2010). An exploratory study of engagement in a technology-supported substance abuse intervention. *Substance Abuse Treatment, Prevention, and Policy*, 5(1), 10.
- *Vedung, E. (2010). Four waves of evaluation diffusion. *Evaluation*, 16(3), 263-277.
- *Vongxaiburana, E., Thomas, K. S., Frahm, K. A., & Hyer, K. (2011). The social worker in interdisciplinary care planning. *Clinical Gerontologist*, 34(5), 367-378.
- *Wallander, L. (2012). Measuring social workers' judgements: Why and how to use the factorial survey approach in the study of professional judgements. *Journal of Social Work*, 12(4), 364-384.
- *Walsh, A. M. (2011a). Jean Vanier: An alternative voice for the social work profession. *Journal of Religion & Spirituality in Social Work: Social Thought*, 30(4), 340-357.
- *Walsh, J. (2011b). Therapeutic communication with psychotic clients. *Clinical Social Work Journal*, 39(1), 1-8.
- *Walter, U. M., & Petr, C. G. (2011). Best practices in wraparound: A multidimensional view of the evidence. *Social Work*, 56(1), 73-80.

- Walter, I., Nutley, S., Percy-Smith, J., McNeish, D., & Frost, S. (2004). *Improving the Use of Research in Social Care Practice*. London: Social Care Institute for Excellence (SCIE).
- *Ward, V., Smith, S., House, A., & Hamer, S. (2012). Exploring knowledge exchange: A useful framework for practice and policy. *Social Science & Medicine*, 74(3), 297-304.
- *Warren-Adamson, C., & Lightburn, A. (2010). Family centres: Protection and promotion at the heart of the *children act* 1989. *Journal of Children's Services*, 5(3), 25-36.
- *Waters, E., Armstrong, R., Swinburn, B., Moore, L., Dobbins, M., Anderson, L., et al. (2011). An exploratory cluster randomised controlled trial of knowledge translation strategies to support evidence-informed decision-making in local governments (the KT4LG study). *BMC Public Health*, 11(1, 34), 1-9.
- Webb, S. A. (2001). Some considerations on the validity of evidence-based practice in social work. *British Journal of Social Work*, 31(1), 57-79.
- *Webb, L. (2011). The recovery model and complex health needs: What health psychology can learn from mental health and substance misuse service provision. *Journal of Health Psychology*, published online 21 October, 1-11.
- *Webber, M., Currin, L., Groves, N., Hay, D., & Fernando, N. (2010). Social workers can e-learn: Evaluation of a pilot post-qualifying e-learning course in research methods and critical appraisal skills for social workers. *Social Work Education*, 29(1), 48-66.
- *Webster-Stratton, C., & Herman, K. C. (2010). Disseminating incredible years series early-intervention programs: Integrating and sustaining services between school and home. *Psychology in the Schools*, 47(1), 36-54.
- *Webster-Stratton, C., & Reid, M. J. (2010). Adapting the incredible years, an evidence-based parenting programme, for families involved in the child welfare system. *Journal of Children's Services*, 5(1), 25-42.
- *Weitzer, R. (2010). The mythology of prostitution: Advocacy research and public policy. *Sexuality Research and Social Policy*, 7(1), 15-29.
- *Wharton, T. C., & Bolland, K. A. (2012). Practitioner perspectives of evidence-based practice. *Families in Society*, 93(3), 157-164.
- *Whiston, S. C., Tai, W. L., Rahardja, D., & Eder, K. (2011). School counseling outcome: A meta-analytic examination of interventions. *Journal of Counseling & Development*, 89(1), 37-55.

- *Whitaker, D. J., Ryan, K. A., Wild, R. C., Self-Brown, S., Lutzker, J. R., Shanley, J. R., et al. (2012). Initial implementation indicators from a statewide rollout of SafeCare with- in a child welfare system. *Child Maltreatment*, 17(1) 96-101(1), 96-101.
- *Whitelaw, N. (2010). System change and organizational capacity for evidence-based practices: Lessons from the field. *Generations*, 34(1), 43-50.
- *Wiechelt, S. A., & Ting, L. (2012). Field instructors' perceptions of evidence-based prac- tice in bsw field placement sites. *Journal of Social Work Education*, 48(3), 577-593.
- *Wilson, J. (2011). The assimilation of problematic experiences sequence: An approach to evidence-based practice in bereavement counseling. *Journal of Social Work in End-of- Life & Palliative Care*, 7(4), 350-362.
- *Wilson, C. A. (2012). Special issue of child maltreatment on implementation: Some key developments in evidence-based models for the treatment of child maltreatment. *Child Maltreatment*, 17(1), 102-106.
- *Wilson, G., & Kelly, B. (2010). Evaluating the effectiveness of social work education: Preparing students for practice learning. *The British Journal of Social Work*, 40(8), 2431-2449.
- *Winship, K. (2012). Data mining in children and family services: The contra costa county experience. *Journal of Evidence-Based Social Work*, 9(1), 19-26.
- *Winship, K., & Lee, S. T. (2012). Using evidence-based accreditation standards to pro- mote continuous quality improvement: The experiences of the san mateo county hu- man services agency. *Journal of Evidence-Based Social Work*, 9(1), 68-86.
- *Wodarski, J. (2011). The social work practice research conundrum. *Journal of Human Behavior in the Social Environment*, 21(6), 577-600.
- *Wong, S. E. (2010). Single-case evaluation designs for practitioners. *Journal of Social Service Research*, 36(3), 248-259.
- *Wood, A. R., Ager, R. D., & Wood, R. J. (2011). Motivational interviewing: A qualitative examination of factors impacting adoption and implementation in a community-wide setting. *Journal of Social Work Practice in the Addictions*, 11(4), 336-351.
- *Woodruff, K., & Lee, B. (2011). Identifying and predicting problem behavior trajectories among pre-school children investigated for child abuse and neglect. *Child Abuse & Neglect*, 35(7), 491-503.
- *Wright, B. J., Zhang, S. X., & Farabee, D. (2010). A squandered opportunity? A review of SAMHSA'S national registry of evidence-based programs and practices for offend- ers. *Crime & Delinquency*, published online 26 August 2010, 1-19.

- *Yankeelov, P., Sar, B., & Antle, B. (2010). From "producing" to "consuming" research: Incorporating evidence-based practice into advanced research courses in a master of social work program. *Journal of Teaching in Social Work, 30*(4), 367-384.
- *Yun, S. H., & Gallant, W. (2010). Evidence-based clinical practice: The effectiveness of music-based intervention for women experiencing Forgiveness/Grief issues. *Journal of Evidence-Based Social Work, 7*(5), 361-376.
- *Zayas, L., Drake, B., & Jonson-Reid, M. (2011). Overrating or dismissing the value of evidence-based practice: Consequences for clinical practice. *Clinical Social Work Journal, 39*(4), 400-405.

Liite 1 Järjestelmälliseen tutkimuskatsaukseen mukaan valitut artikkelit

Viite	Google Scholar viitaukset-syysy 2013	Hyödynnettävyys	Julkaisun tieteenal	Julkaisun SNIP	julkaisun kvartiili	Subjektivaatio	Subjektivaatio ja toiminnan problematisaatio taso 1	Subjektivaatio ja toiminnan problematisaatio taso 2	Tutkimuksen kohteena oleva todellisuus	Asiakas problematisaatio	Tutkimusmenetelmä	Tutkimuksen toimintatapa
Aarons et al. 2010	22	2	Eksplisiittisesti muu tieteenal kuin sosiaalityö	1,539	1	EBP	EBP 3) erityiskysymykset	EBP 3) erityiskysymykset, b) mittaaminen	empiirinen	yleinen	mittarin testaaminen	hypoteesin testaus
Aarons et al. 2011	127	1	Saattaa sisältää sosiaalityöhön kuuluvaa	1,071	1	ESI	ESI 4) implementaatio	ESI 4) implementaatio, a) mallinnus	käsitteellinen	yleinen	käsiteanalyysi	hypoteesin rakentaminen
Aarons et al. 2012a	3	1	Sosiaalityö			ESI	ESI 4) implementaatio	ESI 4) implementaatio, c) olemassa olevan intervention adaptaatio uudelle kohdealueelle	empiirinen	päihteet	tapaustutkimus	havaintojen kerääminen ja järjestäminen
Aarons et al. 2012b	9	1	Sosiaalityö	1,501	1	ESI	ESI 4) implementaatio	ESI 4) implementaatio, e) organisaatio	empiirinen	lastensuojelu	tapaustutkimus	havaintojen kerääminen ja järjestäminen
Ager et al. 2010	27	3	Saattaa sisältää sosiaalityöhön kuuluvaa	2,346	1	EBP	EBP 5) toteuttamisprosessin osat	EBP 5) toteuttamisprosessin osat, d) muut	empiirinen	lastensuojelu	tapaustutkimus	havaintojen kerääminen ja järjestäminen
Ager et al. 2011	2	2	Sosiaalityön kohdetta	1,860	1	evidenssiä käytännölle	evidenssiä käytännölle, 2) heikko näyttö		empiirinen	päihteet	prosessin arviointi	havaintojen kerääminen ja järjestäminen
Ager et al. 2012	3	1	Sosiaalityö	1,830	1	EBP	EBP 5) toteuttamisprosessin osat	EBP 5) toteuttamisprosessin osat, c) outcome seuranta	käsitteellinen	lastensuojelu	SR	hypoteesin testaus

Alicea et al. 2011	1	2	Sosiaalityö	0,790	2	evi- dens- siä käy- tänölle	evidenssiä käytännölle, 2) heikko näyttö		empiirinen	nuoret	tapausku- vaus	havaintojen ke- rääminen ja järjes- täminen
Allen & Johnson 2011	9	2	Sosiaalityö	1,501	1	evi- dens- siä käy- tänölle	evidenssiä käytännölle, 2) heikko näyttö		empiirinen	lastensuo- jelu	survey	havaintojen ke- rääminen ja järjes- täminen
Allen et al. 2012	11	1	Sosiaalityö	1,501	1	ESI	ESI 2) tunnis- taminen	ESI 2) tunnistaminen	empiirinen	lastensuo- jelu	survey	havaintojen ke- rääminen ja järjes- täminen
Alvarez & Anderson-Ketchmark 2010	0	2	Sosiaalityö	0,731	2	evi- dens- siä käy- tänölle	evidenssiä käytännölle, 2) heikko näyttö		empiirinen	koulut	tapausku- vaus	havaintojen ke- rääminen ja järjes- täminen
Amodeo et al. 2010	7	1	Sosiaalityön kohdetta	0,753	2	ESI	ESI 4) imple- mentaatio	ESI 4) implementaa- tio, e) organisaatio	empiirinen	päihteet	tapaustut- kimus	havaintojen ke- rääminen ja järjes- täminen
Amodeo et al. 2011	11	1	Saattaa sisäl- tää sosiaali- työhön kuulu- vaa	0,843	2	ESI	ESI 4) imple- mentaatio	ESI 4) implementaa- tio, f) toimiala	empiirinen	päihteet	survey	havaintojen ke- rääminen ja järjes- täminen
Anderson & Davis 2011	4	1	Sosiaalityö	0,262	3	evi- dens- siä käy- tänölle	evidenssiä käytännölle, 3) vahva näyttö	evidenssiä käytänöl- le, 3) vahva näyttö, 3 järjestelmällinen tutkimuskatsaus	empiirinen	perheet	SR	hypoteesin testaus
Anderson 2011	1	1	Saattaa sisäl- tää sosiaali- työhön kuulu- vaa	0,927	2	EB Policy	EB Policyn kenttä: valtio tai osavaltio		käsitteelli- nen	asunnot- tomuus	tapaustut- kimus	havaintojen ke- rääminen ja järjes- täminen
Armstrong et al. 2010	4	1	Eksplisiittises- ti muu tie- teenala kuin sosiaalityö	1,346	1	ESI	ESI 3) opetus ja oppiminen	ESI 3) opetus ja oppiminen	empiirinen	yleinen	RCT	hypoteesin testaus
Arnd-Caddigan & Pozzuto 2010	10	3	Sosiaalityö	0,199	3	EB Policy	EB Policy muut		empiirinen	yleinen	laadullinen tutkimus	havaintojen ke- rääminen ja järjes- täminen

Arnd-Caddigan & Pozzuto 2011	2	Sokal	Sosiaalityö	0,268	3	EBP	EBP 1) käsite	EBP 1) käsite	käsitteellinen	mielenterveys	essee	havaintojen kerääminen ja järjestäminen
Arnd-Caddigan 2011	2	Sokal	Sosiaalityö	0,453	2	EBP	EBP 1) käsite	EBP 1) käsite	käsitteellinen	yleinen	essee	havaintojen kerääminen ja järjestäminen
Arnd-Caddigan 2012	0	2	Sosiaalityö	0,199	3	EB Policy	EB Policyn kenttä: valtio tai osavaltio		empiirinen	yleinen	tapauskuvauk	havaintojen kerääminen ja järjestäminen
Auslander et al. 2012	0	2	Sosiaalityö	0,637	2	EBP	EBP 2) opetus ja oppiminen	EBP 2) opetus ja oppiminen	empiirinen	yleinen	tapauskuvauk	havaintojen kerääminen ja järjestäminen
Austin et al. 2012	2	Sokal	Sosiaalityö	0,262	3	EBP	EBP 1) käsite	EBP 1) käsite	käsitteellinen	yleinen	käsitekuvauk	havaintojen kerääminen ja järjestäminen
Axford 2010	10	1	Sosiaalityö	1,261	1	EBP	EBP 4) kohde asiakasprosessissa	EBP 4) kohde asiakasprosessissa, a) assessment	käsitteellinen	lastensuojelu	tutkimuskatsaus	havaintojen kerääminen ja järjestäminen
Axford et al. 2010	0	1	Sosiaalityö	0,582	2	EBP	EBP 2) opetus ja oppiminen	EBP 2) opetus ja oppiminen	empiirinen	lapset	tapaustutkimus	havaintojen kerääminen ja järjestäminen
Axford et al. 2012	6	1	Sosiaalityö	1,159	1	EBP	EBP 4) kohde asiakasprosessissa	EBP 4) kohde asiakasprosessissa, b) vaikuttavuusmekanismi	empiirinen	lastensuojelu	katsaus	havaintojen kerääminen ja järjestäminen
Baker et al. 2010	3	1	Sosiaalityö	0,336	3	EBP	EBP 5) toteuttamisprosessin osat	EBP 5) toteuttamisprosessin osat, c) outcome seuranta	empiirinen	yleinen	survey	havaintojen kerääminen ja järjestäminen
Barber & Weinberg 2010	0	1	Saattaa sisältää sosiaalityöhön kuuluvaa	0,583	2	evidenssiä käytännölle	evidenssiä käytännölle, 3) vahva näyttö	evidenssiä käytännölle, 3) vahva näyttö, 1 vaikuttavuus (primaaritutkimus)	empiirinen	mielenterveys	primaarinen vaikuttavuustutkimus	hypoteesin testaus
Barth et al. 2011	2	2	Sosiaalityö	0,262	3	evidenssiä käytännölle	evidenssiä käytännölle, 2) heikko näyttö		empiirinen	lastensuojelu	narratiivisen tutkimuskatsaus	havaintojen kerääminen ja järjestäminen
Barth et al. 2012	15	1	Sosiaalityö	1,447	1	EBP	EBP 1) käsite	EBP 1) käsite	käsitteellinen	yleinen	käsiteanalyysi	havaintojen kerääminen ja järjestäminen

Barwick et al. 2011	6	1	Saattaa sisältää sosiaalityöhön kuuluvaa	0,000	4	EBP	EBP 6) toteuttaminen	EBP 6) toteuttaminen, a) organisaatio	empiirinen	lapset	tapaustutkimus	havaintojen kerääminen ja järjestäminen
Bass & Judge 2010	2	2	Sosiaalityö	0,293	3	ESI	ESI 4) implementaatio	ESI 4) implementaatio, a) mallinnus	käsitteellinen	vanhukset	narratiivinen katsaus	havaintojen kerääminen ja järjestäminen
Baumann et al. 2011	13	2	Saattaa sisältää sosiaalityöhön kuuluvaa	1,388	1	evidenssiä käytännölle	evidenssiä käytännölle, 2) heikko näyttö		empiirinen	perheet	tapauskuvaukset	havaintojen kerääminen ja järjestäminen
Becker et al. 2011	0	1	Sosiaalityön kohdetta	1,860	1	evidenssiä käytännölle	evidenssiä käytännölle, 3) vahva näyttö	evidenssiä käytännölle, 3) vahva näyttö, 1 vaikuttavuus (primaaritutkimus)	empiirinen	nuoret	primaarinen vaikuttavuustutkimus	hypoteesin testaus
Becker-Weidman & Hughes 2010	1	2	Sosiaalityö	1,030	1	ESI	ESI 2) tunnistaminen	ESI 2) tunnistaminen	empiirinen	lapset	narratiivinen katsaus	havaintojen kerääminen ja järjestäminen
Beharie et al. 2011	0	3	Sosiaalityö	0,894	2	evidenssiä käytännölle	evidenssiä käytännölle, 1) näyttönä perustelematon leima		empiirinen	nuoret	tapauskuvaukset	havaintojen kerääminen ja järjestäminen
Bellefeuille & Ricks 2010	3	Sosiaal	Sosiaalityö	1,159	1	EBP	EBP 1) käsite	EBP 1) käsite	käsitteellinen	lapset	käsitekuvaukset	havaintojen kerääminen ja järjestäminen
Bellefeuille et al. 2012	0	Sosiaal	Saattaa sisältää sosiaalityöhön kuuluvaa	0,087	3	EBP	EBP 1) käsite	EBP 1) käsite	käsitteellinen	lapset	käsitekuvaukset	havaintojen kerääminen ja järjestäminen
Bender et al. 2011	10	1	Sosiaalityö	1,447	1	evidenssiä käytännölle	evidenssiä käytännölle, 3) vahva näyttö	evidenssiä käytännölle, 3) vahva näyttö, 4 meta-analyysi	empiirinen	nuoret	meta-analyysi	hypoteesin testaus
Benett & Holloway 2010	4	1	Sosiaalityön kohdetta	0,988	1	EB Policy	EB Policyn kenttä: valtio tai osavaltio		empiirinen	päihteet	tapauskuvaukset	havaintojen kerääminen ja järjestäminen

Berger & Joyce 2010	0	2	Saattaa sisältää sosiaalityöhön kuuluvaa	0,069	3	evidenssiä käytännölle	evidenssiä käytännölle, 2) heikko näyttö		empiirinen	lastensuojelu	tapausklaus	havaintojen kerääminen ja järjestäminen
Berger 2010	20	2	Sosiaalityö	1,255	1	EBP	EBP 1) käsite	EBP 1) käsite	käsitteellinen	yleinen	essee	havaintojen kerääminen ja järjestäminen
Bergmark & Lundström 2011	2	Avain	Sosiaalityö	0,582	2	EBP	EBP 3) erityiskysymykset	EBP 3) erityiskysymykset, d) asenteet	empiirinen	yleinen	survey	havaintojen kerääminen ja järjestäminen
Bergmark et al. 2012	0	1	Sosiaalityö	0,582	2	EBP	EBP 6) toteuttaminen	EBP 6) toteuttaminen, c) valtio	empiirinen	yleinen	tapausklaus	havaintojen kerääminen ja järjestäminen
Berridge 2012	3	2	Sosiaalityö	1,261	1	EB Policy	EB Policyn kenttä: valtio tai osavaltio		käsitteellinen	lastensuojelu	essee	havaintojen kerääminen ja järjestäminen
Bertram et al. 2011	13	1	Saattaa sisältää sosiaalityöhön kuuluvaa	0,686	1	evidenssiä käytännölle	evidenssiä käytännölle, 3) vahva näyttö	evidenssiä käytännölle, 3) vahva näyttö, 3 järjestelmällinen tutkimuskatsaus	empiirinen	lastensuojelu	SR	hypoteesin testaus
Berzin & O'Conner 2010	8	1	Sosiaalityö	0,731	2	EBP	EBP 2) opetus ja oppiminen	EBP 2) opetus ja oppiminen	empiirinen	koulut	tutkimuskatsaus	hypoteesin testaus
Biesta 2010	25	Sosiaal	Eksplisiittisesti muu tieteenala kuin sosiaalityö	1,098	1	EBP	EBP 1) käsite	EBP 1) käsite	käsitteellinen	yleinen	essee	havaintojen kerääminen ja järjestäminen
Birkel et al. 2010	1	2	Sosiaalityö	0,293	3	evidenssiä käytännölle	evidenssiä käytännölle, 2) heikko näyttö		empiirinen	vanhukset	tapausklaus	havaintojen kerääminen ja järjestäminen
Bjørknes et al. 2011	6	1	Sosiaalityö	1,159	2	evidenssiä käytännölle	evidenssiä käytännölle, 3) vahva näyttö	evidenssiä käytännölle, 3) vahva näyttö, 1 vaikuttavuus (primaaritutkimus)	empiirinen	perheet	primaarinen vaikuttavuustutkimus	hypoteesin testaus
Blewett 2011	1	2	Sosiaalityö			EBP	EBP 3) erityiskysymykset	EBP 3) erityiskysymykset, e) historia	empiirinen	lastensuojelu	essee	havaintojen kerääminen ja järjestäminen

Blome et al. 2010	1	2	Sosiaalityö	0,318	3	ESI	ESI 4) implementaatio	ESI 4) implementaatio, e) organisaatio	käsitteellinen	lastensuojelu	essee	havaintojen kerääminen ja järjestäminen
Bond et al. 2010	16	2	Sosiaalityö	1,447	1	ESI	ESI 2) tunnistaminen	ESI 2) tunnistaminen	käsitteellinen	mielenterveys	mallinnus	hypoteesin rakentaminen
Bonin et al. 2011	10	1	Eksplisiittisesti muu tieteenala kuin sosiaalityö	1,264	1	EBP	EBP 4) kohde asiakasprosessissa	EBP 4) kohde asiakasprosessissa, d) kustannusvaikutavuus	empiirinen	perheet	kustannusvaikutavuus	hypoteesin testaus
Borden et al. 2010	4	2	Saattaa sisältää sosiaalityöhön kuuluvaa	0,996	2	evidenssiä käytännölle	evidenssiä käytännölle, 2) heikko näyttö		empiirinen	perheet	tapauskauus	havaintojen kerääminen ja järjestäminen
Botterill & Hindmoor 2012	7	2	Saattaa sisältää sosiaalityöhön kuuluvaa	0,845	1	EB Policy	EB Policy muut		käsitteellinen	yleinen	essee	havaintojen kerääminen ja järjestäminen
Bourgon et al. 2010	10	1	Saattaa sisältää sosiaalityöhön kuuluvaa	0,599	2	EBP	EBP 6) toteuttaminen	EBP 6) toteuttaminen, b) toimiala	empiirinen	rikollisuus	tapauskauus	havaintojen kerääminen ja järjestäminen
Bowen & Powers 2011	3	2	Sosiaalityö		4	EBP	EBP 5) toteuttamisprosessin osat	EBP 5) toteuttamisprosessin osat, a) tiedon hallinta ja toiminnan ohjaus	empiirinen	koulut	tapauskauus	havaintojen kerääminen ja järjestäminen
Branco & Amaro 2011	0	3	Sosiaalityö		5	EBP	EBP 1) käsite	EBP 1) käsite	käsitteellinen	yleinen	tapauskauus	havaintojen kerääminen ja järjestäminen
Braye et al. 2011	0	1	Sosiaalityö	1,550	2	evidenssiä käytännölle	evidenssiä käytännölle, 3) vahva näyttö	evidenssiä käytännölle, 3) järjestelmällinen tutkimuskatsaus	käsitteellinen	aikuistet	SR	hypoteesin testaus
Brentro & Mitchell 2010	3	Sokal	Saattaa sisältää sosiaalityöhön kuuluvaa			EBP	EBP 1) käsite	EBP 1) käsite	käsitteellinen	yleinen	käsitekauus	havaintojen kerääminen ja järjestäminen
Bride et al. 2010	9	1	Sosiaalityön kohdetta	0,853	2	ESI	ESI 3) opetus ja oppiminen	ESI 3) opetus ja oppiminen	empiirinen	päihteet	survey	havaintojen kerääminen ja järjestäminen

Bride et al. 2012	1	1	Sosiaalityö	0,880	2	ESI	ESI 4) implementaatio	ESI 4) implementaatio, d) asenteet	empiirinen	päihteet	survey	havaintojen kerääminen ja järjestäminen
Briggs & McBeath 2010	7	1	Sosiaalityö	0,665	1	EBP	EBP 4) kohde asiakasprosessissa	EBP 4) kohde asiakasprosessissa, c) palvelujärjestelmän ja sen ohjauksen muutos, vaikuttavuus	empiirinen	lastensuojelu	tutkimuskatsaus	hypoteesin testaus
Briggs 2011	3	1	Sosiaalityö	0,870	3	evidenssiä käytännölle	evidenssiä käytännölle, 3) vahva näyttö	evidenssiä käytännölle, 3) vahva näyttö, 5 epidemiologia	empiirinen	mielenterveys	epidemiologinen tutkimus	hypoteesin testaus
Bright et al. 2010	3	2	Sosiaalityö	0,447	3	evidenssiä käytännölle	evidenssiä käytännölle, 2) heikko näyttö		empiirinen	lastensuojelu	tapauskuvaukset	havaintojen kerääminen ja järjestäminen
Broekaert et al. 2010	12	3	Eksplisiittisesti muu tieteenala kuin sosiaalityö	0,707	2	EBP	EBP 1) käsite	EBP 1) käsite	käsitteellinen	päihteet	luokittelu	hypoteesin rakentaminen
Brooks et al. 2012	1	2	Saattaa sisältää sosiaalityöhön kuuluvaa	0,491	2	ESI	ESI 4) implementaatio	ESI 4) implementaatio, e) organisaatio	empiirinen	yleinen	survey	havaintojen kerääminen ja järjestäminen
Bruder 2010	66	2	Saattaa sisältää sosiaalityöhön kuuluvaa	5,525	1	evidenssiä käytännölle	evidenssiä käytännölle, 2) heikko näyttö		käsitteellinen	perheet	narratiivinen tutkimuskatsaus	havaintojen kerääminen ja järjestäminen
Brugha et al. 2011	2	1	Eksplisiittisesti muu tieteenala kuin sosiaalityö	1,689	1	evidenssiä käytännölle	evidenssiä käytännölle, 3) vahva näyttö	evidenssiä käytännölle, 3) vahva näyttö, 1 vaikuttavuus (primaaritutkimus)	empiirinen	mielenterveys	primaarinen vaikuttavuustutkimus	hypoteesin testaus
Burlingame et al. 2011	0	1	Saattaa sisältää sosiaalityöhön kuuluvaa	0,996	2	evidenssiä käytännölle	evidenssiä käytännölle, 3) vahva näyttö	evidenssiä käytännölle, 3) vahva näyttö, 2 mittarin toimivuus	empiirinen	ryhmätoiminta	mittarin testaaminen	hypoteesin testaus

Bywater et al. 2011	13	1	Sosiaalityön kohdetta	0,960	2	evidenssiä käytännölle	evidenssiä käytännölle, 3) vahva näyttö	evidenssiä käytännölle, 3) vahva näyttö, 1 vaikuttavuus (primaaritutkimus)	empiirinen	lastensuojelu	primaarinen vaikuttavuustutkimus	hypoteesin testaus
Calzada et al. 2010	45	1	Eksplisiittisesti muu tieteenala kuin sosiaalityö	1,198	1	ESI	ESI 4) implementaatio	ESI 4) implementaatio, c) olemassa olevan intervention adaptaatio uudelle kohdealueelle	empiirinen	perheet	tapaustutkimus	havaintojen kerääminen ja järjestäminen
Carpenter-Aeby et al. 2011	0	1	Sosiaalityö	0,336	3	evidenssiä käytännölle	evidenssiä käytännölle, 3) vahva näyttö	evidenssiä käytännölle, 3) vahva näyttö, 1 vaikuttavuus (primaaritutkimus)	empiirinen	koulut	primaarinen vaikuttavuustutkimus	hypoteesin testaus
Carr et al. 2010	7	1	Sosiaalityö	1,830	1	evidenssiä käytännölle	evidenssiä käytännölle, 3) vahva näyttö	evidenssiä käytännölle, 3) vahva näyttö, 5 epidemiologia	empiirinen	lastensuojelu	epidemiologinen tutkimus	hypoteesin testaus
Carter 2011	1	Sosiaal	Saattaa sisältää sosiaalityöhön kuuluvaa	1,041	2	EB Policy	EB Policyn kenttä: valtio tai osavaltio		empiirinen	yleinen	policy etnografia	havaintojen kerääminen ja järjestäminen
Cash et al. 2011	3	3	Sosiaalityö	1,159	1	evidenssiä käytännölle	evidenssiä käytännölle, 1) näyttönä perustelematon leima		käsitteellinen	lastensuojelu	tapausklaus	havaintojen kerääminen ja järjestäminen
Cavanaugh et al. 2011	2	1	Sosiaalityö	1,159	1	EBP	EBP 4) kohde asiakasprosessissa	EBP 4) kohde asiakasprosessissa, c) palvelujärjestelmän ja sen ohjauksen muutos, vaikuttavuus	empiirinen	nuoret	tutkimuskatsaus	hypoteesin testaus
Cawood 2010	4	1	Sosiaalityö	0,731	2	ESI	ESI 4) implementaatio	ESI 4) implementaatio, b) spesifiin ongelmaan, spesifissä kontekstissa, toteuttaminen ja vaikuttavuus	empiirinen	koulut	survey	havaintojen kerääminen ja järjestäminen

Cervantes et al. 2011	0	1	Saattaa sisältää sosiaalityöhön kuuluvaa	1,441	2	evidenssiä käytännölle	evidenssiä käytännölle, 3) vahva näyttö	evidenssiä käytännölle, 3) vahva näyttö, 2 mittarin toimivuus	empiirinen	nuoret	mittarin testaaminen	hypoteesin testaus
Chamberlain et al. 2011	8	1	Saattaa sisältää sosiaalityöhön kuuluvaa	1,071	1	ESI	ESI 4) implementaatio	ESI 4) implementaatio, a) mallinnus	empiirinen	lastensuojelu	tapausklaus	havaintojen kerääminen ja järjestäminen
Chavis 2011	0	2	Sosiaalityö	0,186	3	EBP	EBP 4) kohde asiakasprosessissa	EBP 4) kohde asiakasprosessissa, b) vaikuttavuusmekanismi	käsitteellinen	perheet	essee	havaintojen kerääminen ja järjestäminen
Cherney & Head 2010	4	3	Saattaa sisältää sosiaalityöhön kuuluvaa	0,591	2	EBP	EBP 6) toteuttaminen	EBP 6) toteuttaminen, d) muut	käsitteellinen	yleinen	essee	havaintojen kerääminen ja järjestäminen
Cheung et al. 2011	2	1	Sosiaalityö	0,681	2	evidenssiä käytännölle	evidenssiä käytännölle, 3) vahva näyttö	evidenssiä käytännölle, 3) vahva näyttö, 5 epidemiologia	empiirinen	mielenterveys	epidemiologinen tutkimus	hypoteesin testaus
Chor et al. 2012	2	1	Sosiaalityö	1,159	1	EBP	EBP 5) toteuttamisprosessin osat	EBP 5) toteuttamisprosessin osat, d) muut	empiirinen	lastensuojelu	primaarinen vaikuttavuustutkimus	hypoteesin testaus
Cina et al. 2011	0	1	Saattaa sisältää sosiaalityöhön kuuluvaa	0,466	2	evidenssiä käytännölle	evidenssiä käytännölle, 3) vahva näyttö	evidenssiä käytännölle, 3) vahva näyttö, 1 vaikuttavuus (primaaritutkimus)	empiirinen	perheet	RCT	hypoteesin testaus
Clifford et al. 2011	6	2	Sosiaalityön kohdetta	1,094	1	evidenssiä käytännölle	evidenssiä käytännölle, 2) heikko näyttö		empiirinen	päihteet	prosessin arviointi	havaintojen kerääminen ja järjestäminen
Cochran et al. 2010	1	1	Saattaa sisältää sosiaalityöhön kuuluvaa	0,352	2	EB Policy	EB Policyn kenttä: valtio tai osavaltio		empiirinen	yleinen	survey	havaintojen kerääminen ja järjestäminen
Cohen 2011	1	Sokal	Sosiaalityö	1,451	1	EBP	EBP 1) käsite	EBP 1) käsite	käsitteellinen	yleinen	essee	havaintojen kerääminen ja järjestäminen

Collins et al. 2011	0	1	Sosiaalityö	0,665	1	ESI	ESI 4) implementaatio	ESI 4) implementaatio, b) spesifin intervention, spesifissä kontekstissa, toteuttaminen ja vaikuttavuus	empiirinen	lastensuojelu	tapauskuvaukset	havaintojen kerääminen ja järjestäminen
Collins et al. 2012	1	1	Sosiaalityö	1,841	1	ESI	ESI 4) implementaatio	ESI 4) implementaatio, a) mallinnus	empiirinen	terveyden edistäminen	tapauskuvaukset	havaintojen kerääminen ja järjestäminen
Collins-Camargo & Millar 2010	1	1	Saattaa sisältää sosiaalityöhön kuuluvaa	0,489	3	EBP	EBP 5) toteuttamisprosessin osat	EBP 5) toteuttamisprosessin osat, b) organisaatio, oppiminen ja johtaminen	empiirinen	lastensuojelu	tapaustutkimus	havaintojen kerääminen ja järjestäminen
Collins-Camargo & Royse 2010	2	2	Sosiaalityö	0,318	3	EBP	EBP 5) toteuttamisprosessin osat	EBP 5) toteuttamisprosessin osat, b) organisaatio, oppiminen ja johtaminen	empiirinen	lastensuojelu	tapaustutkimus	havaintojen kerääminen ja järjestäminen
Collins-Camargo et al. 2011	11	1	Sosiaalityö	1,159	1	EBP	EBP 5) toteuttamisprosessin osat	EBP 5) toteuttamisprosessin osat, c) outcome seuranta	empiirinen	lastensuojelu	tapauskuvaukset	havaintojen kerääminen ja järjestäminen
Coren 2011	1	1	Sosiaalityö	1,603	2	EBP	EBP 4) kohde asiakasprosessissa	EBP 4) kohde asiakasprosessissa, c) palvelujärjestelmän ja sen ohjauksen muutos, vaikuttavuus	empiirinen	terveyden edistäminen	tapauskuvaukset	havaintojen kerääminen ja järjestäminen
Cornes et al. 2010	2	3	Sosiaalityö	0,924	2	evidenssiä käytännölle	evidenssiä käytännölle, 1) näyttönä perustelematon leima		empiirinen	yleinen	tapauskuvaukset	havaintojen kerääminen ja järjestäminen
Costa-Font et al. 2011	5	1	Sosiaalityö	1,270	1	EB Policy	EB Policyn kenttä: valtio tai osavaltio		empiirinen	mielenterveys	tapauskuvaukset	havaintojen kerääminen ja järjestäminen
Coulter 2011	5	1	Sosiaalityö	1,261	1	evidenssiä käytännölle	evidenssiä käytännölle, 3) vahva näyttö	evidenssiä käytännölle, 3) vahva näyttö, 1) vaikuttavuus (primaaritutkimus)	empiirinen	mielenterveys	RCT	hypoteesin testaus
Craig & Sprang 2010	1	1	Sosiaalityö	0,262	3	ESI	ESI 4) implementaatio	ESI 4) implementaatio, e) organisaatio	empiirinen	mielenterveys	survey	havaintojen kerääminen ja järjestäminen

Cross & West 2011	9	1	Sosiaalityö			ESI	ESI 1) käsite	ESI 1) käsite	käsitteellinen	yleinen	käsiteanalyysi	hypoteesin rakentaminen
Csete & Grob 2011	3	2	Sosiaalityön kohdetta	0,988	1	evidenssiä käytännölle	evidenssiä käytännölle, 2) heikko näyttö		empiirinen	päihteet	tapauskauvaus	havaintojen kerääminen ja järjestäminen
Dababnah et al. 2011	8	2	Sosiaalityö	1,159	1	evidenssiä käytännölle	evidenssiä käytännölle, 2) heikko näyttö		empiirinen	perheet	narratiivinen tutkimuskatsaus	havaintojen kerääminen ja järjestäminen
Dauenhauer et al. 2010	5	3	Sosiaalityö	0,474	2	evidenssiä käytännölle	evidenssiä käytännölle, 1) näyttönä perusteellaton leima		empiirinen	vanhukset	evaluaatio	havaintojen kerääminen ja järjestäminen
Davey et al. 2012	2	Sosiaal	Saattaa sisältää sosiaalityöhön kuuluvaa	1,042	2	EBP	EBP 1) käsite	EBP 1) käsite	käsitteellinen	yleinen	käsiteanalyysi	havaintojen kerääminen ja järjestäminen
De Swart et al. 2012	6	1	Sosiaalityö	1,159	1	EBP	EBP 4) kohde asiakasprosessissa	EBP 4) kohde asiakasprosessissa, b) vaikuttavuusmekanismi	empiirinen	lastensuojelu	meta-analyysi	hypoteesin testaus
Dettlaff & Rycraft 2010	7	1	Saattaa sisältää sosiaalityöhön kuuluvaa	0,843	2	ESI	ESI 4) implementaatio	ESI 4) implementaatio, c) olemassa olevan intervention adaptaatio uudelle kohdealueelle	empiirinen	lastensuojelu	tapauskauvaus	havaintojen kerääminen ja järjestäminen
Dillard et al. 2010	0	2	Sosiaalityö	0,262	3	evidenssiä käytännölle	evidenssiä käytännölle, 2) heikko näyttö		empiirinen	nuoret	tapauskauvaus	havaintojen kerääminen ja järjestäminen
Dizon et al. 2012	1	1	Saattaa sisältää sosiaalityöhön kuuluvaa		3	ESI	ESI 3) opetus ja oppiminen	ESI 3) opetus ja oppiminen	empiirinen	yleinen	SR	hypoteesin testaus
Domenech et al. 2011	19	1	Sosiaalityö	1,841	1	ESI	ESI 4) implementaatio	ESI 4) implementaatio, c) olemassa olevan intervention	empiirinen	perheet	tapauskauvaus	havaintojen kerääminen ja järjestäminen

								adaptaatio uudelle kohdealueelle				
Donohue et al. 2010	4	Avain	Saattaa sisältää sosiaalityöhön kuuluvaa	0,256	3	EBP	EBP 6) toteuttaminen	EBP 6) toteuttaminen, b) toimiala	empiirinen	lastensuojelu	tapausklaus	havaintojen kerääminen ja järjestäminen
Dorsey et al. 2012	3	Avain	Sosiaalityö	1,501	1	ESI	ESI 3) opetus ja oppiminen	ESI 3) opetus ja oppiminen	empiirinen	lastensuojelu	RCT	hypoteesin testaus
Downe 2010	4	Sokal	Saattaa sisältää sosiaalityöhön kuuluvaa	0,887	2	EBP	EBP 1) käsite	EBP 1) käsite	käsitteellinen	yleinen	essee	havaintojen kerääminen ja järjestäminen
Drake et al. 2012	5	1	Sosiaalityön kohdetta	1,096	2	EBP	EBP 1) käsite	EBP 1) käsite	käsitteellinen	vaimmais	analyysi	havaintojen kerääminen ja järjestäminen
Drisko & Simmons 2012	1	3	Sosiaalityö	0,199	3	ESI	ESI 2) tunnistaminen	ESI 2) tunnistaminen	käsitteellinen	psykoterapia	narratiivinen tutkimuskat-saus	havaintojen kerääminen ja järjestäminen
Drisko 2011	5	2	Sosiaalityö	0,790	2	EBP	EBP 1) käsite	EBP 1) käsite	käsitteellinen	yleinen	essee	havaintojen kerääminen ja järjestäminen
Durlak et al. 2011	456	1	Saattaa sisältää sosiaalityöhön kuuluvaa	2,346	1	evi-dens-siä käytänölle	evidenssiä käytänölle, 3) vahva näyttö	evidenssiä käytänölle, 3) vahva näyttö, 4 meta-analyysi	empiirinen	lapset	meta-analyysi	hypoteesin testaus
Ebert et al. 2012	6	1	Saattaa sisältää sosiaalityöhön kuuluvaa	1,071	1	ESI	ESI 4) implementaatio	ESI 4) implementaatio, b) spesifin intervention, spesifiin ongelmaan, spesifissä kontekstissa, toteuttaminen ja vaikuttavuus	empiirinen	lapset	tapausklaus	havaintojen kerääminen ja järjestäminen
Ekendahl 2011	3	1	Sosiaalityön kohdetta	0,795	2	ESI	ESI 4) implementaatio	ESI 4) implementaatio, d) asenteet	empiirinen	pähteet	survey	havaintojen kerääminen ja järjestäminen
El-Jardali et al. 2010	18	1	Saattaa sisältää sosiaalityöhön kuuluvaa	2,236	1	EB Policy	EB Policy muut		empiirinen	terveyden edistäminen	tapausklaus	havaintojen kerääminen ja järjestäminen

Ell et al. 2010	1	1	Sosiaalityö	1,447	1	evidenssiä käytännölle	evidenssiä käytännölle, 3) vahva näyttö	evidenssiä käytännölle, 3) vahva näyttö, 1 vaikuttavuus (primaaritutkimus)	empiirinen	mielenterveys	primaarinen vaikuttavuustutkimus	hypoteesin testaus
Ennis & West 2010	12	3	Sosiaalityö	0,754	2	evidenssiä käytännölle	evidenssiä käytännölle, 1) näyttönä perusteellaton leima		käsitteellinen	yhteisö	käsitekuvaus	havaintojen kerääminen ja järjestäminen
Epstein 2011	6	Avain	Sosiaalityö	1,451	1	EBP	EBP 1) käsite	EBP 1) käsite	käsitteellinen	yleinen	essee	hypoteesin rakentaminen
Evans et al. 2012	1	1	Saattaa sisältää sosiaalityöhön kuuluvaa	1,071	1	ESI	ESI 4) implementaatio	ESI 4) implementaatio, b) spesifin intervention, spesifiin ongelmaan, spesifissä kontekstissa, toteuttaminen ja vaikuttavuus	empiirinen	nuoret	survey	havaintojen kerääminen ja järjestäminen
Fawley-King 2010	2	2	Sosiaalityö	0,318	3	evidenssiä käytännölle	evidenssiä käytännölle, 2) heikko näyttö		empiirinen	lastensuojelu	narratiivinen tutkimuskatsaus	havaintojen kerääminen ja järjestäminen
Fayyad et al. 2010	12	Avain	Eksplisiittisesti muu tieteenala kuin sosiaalityö	1,354	1	ESI	ESI 4) implementaatio	ESI 4) implementaatio, b) spesifin intervention, spesifiin ongelmaan, spesifissä kontekstissa, toteuttaminen ja vaikuttavuus	empiirinen	lapset	tapaustutkimus	havaintojen kerääminen ja järjestäminen
Feinberg et al. 2010	23	1	Saattaa sisältää sosiaalityöhön kuuluvaa	1,790	1	evidenssiä käytännölle	evidenssiä käytännölle, 3) vahva näyttö	evidenssiä käytännölle, 3) vahva näyttö, 1 vaikuttavuus (primaaritutkimus)	empiirinen	nuoret	primaarinen vaikuttavuustutkimus	hypoteesin testaus
Feldman 2011	0	3	Sosiaalityö	0,559	2	evidenssiä käytännölle	evidenssiä käytännölle, 1) näyttönä perusteellaton leima		käsitteellinen	nuoret	tapauskuvaukset	havaintojen kerääminen ja järjestäminen

Ferguson et al. 2012	2	Avain	Saattaa sisältää sosiaalityöhön kuuluvaa	0,810	1	ESI	ESI 4) implementaatio	ESI 4) implementaatio, b) spesifin intervention, spesifissä kontekstissa, toteuttaminen ja vaikuttavuus	empiirinen	asunnottomuus	primaarinen vaikuttavuustutkimus	hypoteesin testaus
Finfgeld-Connett 2010	18	3	Eksplisiittisesti muu tieteenala kuin sosiaalityö	0,512	2	evidenssiä käytännölle	evidenssiä käytännölle, 3) vahva näyttö	evidenssiä käytännölle, 3) vahva näyttö, 3 järjestelmällinen tutkimuskatsaus	empiirinen	asunnottomuus	SR	hypoteesin testaus
Fitch & Grogan-Kaylor 2012	0	Avain	Saattaa sisältää sosiaalityöhön kuuluvaa	0,843	2	EBP	EBP 5) toteuttamisprosessin osat	EBP 5) toteuttamisprosessin osat, c) outcome seuranta	empiirinen	lastensuojelu	primaarinen vaikuttavuustutkimus	hypoteesin testaus
Fluke et al. 2012	4	Avain	Sosiaalityö	1,830	1	EBP	EBP 4) kohde asiakasprosessissa	EBP 4) kohde asiakasprosessissa, b) vaikuttavuusmekanismit	empiirinen	lastensuojelu	SR	hypoteesin testaus
Flynn & Brown 2011	2	2	Sosiaalityön kohdetta	1,154	1	EBP	EBP 5) toteuttamisprosessin osat	EBP 5) toteuttamisprosessin osat, a) tiedon hallinta ja toiminnan ohjaus	käsitteellinen	yleinen	katsaus	havaintojen kerääminen ja järjestäminen
Fong 2012	3	1	Sosiaalityö	1,447	1	EBP	EBP 1) käsite	EBP 1) käsite	empiirinen	yleinen	katsaus	havaintojen kerääminen ja järjestäminen
Forgey et al. 2011	2	1	Sosiaalityö	0,262	3	EBP	EBP 4) kohde asiakasprosessissa	EBP 4) kohde asiakasprosessissa, a) assessment	empiirinen	perheet	tapauskuvaukset	havaintojen kerääminen ja järjestäminen
Fowler & Faulkner 2011	2	1	Sosiaalityön kohdetta	1,860	1	evidenssiä käytännölle	evidenssiä käytännölle, 3) vahva näyttö	evidenssiä käytännölle, 3) vahva näyttö, 4 meta-analyysi	empiirinen	päihteet	meta-analyysi	hypoteesin testaus
Fraser et al. 2011	4	2	Sosiaalityö	1,447	1	EBP	EBP 1) käsite	EBP 1) käsite	käsitteellinen	yleinen	katsaus	havaintojen kerääminen ja järjestäminen
Fraser et al. 2012	7	2	Saattaa sisältää sosiaalityöhön kuuluvaa	1,496	1	EBP	EBP 4) kohde asiakasprosessissa	EBP 4) kohde asiakasprosessissa, b) vaikuttavuusmekanismit	käsitteellinen	perheet	tapauskuvaukset	havaintojen kerääminen ja järjestäminen

Freiberg & Carson 2010	11	So- kal	Saattaa sisäl- tää sosiaali- työhön kuulu- vaa	0,785	1	EB Policy	EB Policy muut		käsitteelli- nen	rikollisuus	käsiteku- vaus	havaintojen ke- rääminen ja järjes- täminen
Gagnon & Barber 2010	13	2	Saattaa sisäl- tää sosiaali- työhön kuulu- vaa	0,680	2	evi- dens- siä käy- tänölle	evidenssiä käytänölle, 2) heikko näyttö		empiirinen	lastensuo- jelu	narratiivi- nen tutki- muskat- saus	havaintojen ke- rääminen ja järjes- täminen
Galati et al. 2011	3	1	Eksplisiittises- ti muu tie- teenala kuin sosiaalityö	0,397	3	evi- dens- siä käy- tänölle	evidenssiä käytänölle, 3) vahva näyttö	evidenssiä käytänöl- le, 3) vahva näyttö, 1 vaikuttavuus (pri- maaritutkimus)	empiirinen	terveyden edistämi- nen	primaari- nen vai- kuttavuus- tutkimus	hypoteesin testaus
Gambrill 2010	20	1	Sosiaalityö	1,447	1	EBP	EBP 1) käsite	EBP 1) käsite	käsitteelli- nen	yleinen	analyysi	hypoteesin raken- taminen
Gambrill 2011a	2	1	Sosiaalityö	1,447	1	EBP	EBP 5) toteut- tamisprosessin osat	EBP 5) toteuttamis- prosessin osat, a) tiedon hallinta ja toiminnan ohjaus	käsitteelli- nen	yleinen	analyysi	hypoteesin raken- taminen
Gambrill 2011b	20	Avain	Sosiaalityö	1,255	1	EBP	EBP 1) käsite	EBP 1) käsite	käsitteelli- nen	yleinen	analyysi	hypoteesin raken- taminen
Gambrill 2012a	0	Avain	Sosiaalityö	1,447	1	EBP	EBP 5) toteut- tamisprosessin osat	EBP 5) toteuttamis- prosessin osat, d) muut	käsitteelli- nen	yleinen	analyysi	hypoteesin raken- taminen
Gambrill 2012d	0	Avain	Sosiaalityö	1,447	1	EBP	EBP 1) käsite	EBP 1) käsite	käsitteelli- nen	yleinen	historialli- nen kuva- us	havaintojen ke- rääminen ja järjes- täminen
Garfield 2010	6	3	Saattaa sisäl- tää sosiaali- työhön kuulu- vaa	1,388	1	evi- dens- siä käy- tänölle	evidenssiä käytänölle, 1) näyttönä perus- telematon leima		käsitteelli- nen	miehet	käsiteku- vaus	havaintojen ke- rääminen ja järjes- täminen
Garner et al. 2012a	5	1	Sosiaalityön kohdetta	1,860	1	ESI	ESI 4) imple- mentaatio	ESI 4) implementaa- tio, e) organisaatio	empiirinen	nuoret	primaari- nen vai- kuttavuus- tutkimus	hypoteesin testaus
Garner et al. 2012b	5	1	Sosiaalityön kohdetta	1,860	1	ESI	ESI 4) imple- mentaatio	ESI 4) implementaa- tio, e) organisaatio	empiirinen	päihteet	seuranta- tutkimus	havaintojen ke- rääminen ja järjes- täminen
Gasker & Vafeas	0	3	Saattaa sisäl- tää sosiaali-	0,087	3	evi- dens-	evidenssiä käytänölle, 1)		käsitteelli- nen	perheet	käsiteku- vaus	havaintojen ke- rääminen ja järjes-

2010			työhön kuulu- vaa			siä käy- tänölle	näyttönä perus- telematon leima					täminen
Gaudiano et al. 2011	5	1	Saattaa sisäl- tää sosiaali- työhön kuulu- vaa	1,313	1	EBP	EBP 5) toteut- tamisprosessin osat	EBP 5) toteuttamis- prosessin osat, d) muut	empiirinen	yleinen	survey	havaintojen ke- rääminen ja järjes- täminen
Geyer 2012	8	2	Saattaa sisäl- tää sosiaali- työhön kuulu- vaa	1,885	1	EB Policy	EB Policy muut		käsitteelli- nen	yleinen	mallinnus	hypoteesin raken- taminen
Gleacher et al. 2011	10	1	Saattaa sisäl- tää sosiaali- työhön kuulu- vaa	1,140	1	ESI	ESI 3) opetus ja oppiminen	ESI 3) opetus ja oppiminen	empiirinen	nuoret	tapausku- vaus	havaintojen ke- rääminen ja järjes- täminen
Glisson & Green 2011	19	1	Sosiaalityö	1,830	1	EBP	EBP 5) toteut- tamisprosessin osat	EBP 5) toteuttamis- prosessin osat, b) organisaatio, oppi- minen ja johtaminen	empiirinen	lastensuo- jelu	epidemi- ologinen tutkimus	hypoteesin testaus
Glisson et al. 2010	52	1	Eksplisiittises- ti muu tie- teenala kuin sosiaalityö	3,120	1	ESI	ESI 4) imple- mentaatio	ESI 4) implementaa- tio, e) organisaatio	empiirinen	lapset	RCT	hypoteesin testaus
Goldbach & Steiker 2011	3	1	Sosiaalityö	0,499	2	ESI	ESI 4) imple- mentaatio	ESI 4) implementaa- tio, c) olemassa olevan intervention adaptaatio uudelle kohdealueelle	empiirinen	päihteet	tapaustut- kimus	havaintojen ke- rääminen ja järjes- täminen
Goldhaber- Fiebert et al. 2011	4	3	Sosiaalityö	1,830	1	EBP	EBP 4) kohde asikasproses- sissa	EBP 4) kohde asi- kasprosessissa, d) kustannusvaikutta- vuus	empiirinen	lastensuo- jelu	SR	hypoteesin testaus
Gordon & Cooper 2010	5	So- kal	Sosiaalityö	0,556	3	EBP	EBP 5) toteut- tamisprosessin osat	EBP 5) toteuttamis- prosessin osat, a) tiedon hallinta ja toiminnan ohjaus	empiirinen	yleinen	tapausku- vaus	havaintojen ke- rääminen ja järjes- täminen
Gorman & Conde 2010	4	1	Sosiaalityö	1,159	1	ESI	ESI 2) tunnis- taminen	ESI 2) tunnistaminen	empiirinen	nuoret	primaari- nen vai- kuttavuus- tutkimus	hypoteesin testaus
Gotham et al. 2010	22	Avain	Sosiaalityön kohdetta	1,860	1	ESI	ESI 4) imple- mentaatio	ESI 4) implementaa- tio, e) organisaatio	empiirinen	päihteet	primaari- nen vai- kuttavuus-	hypoteesin testaus

											tutkimus	
Gould 2010	7	1	Sosiaalityö	0,781	2	EBP	EBP 3) erityiskysymykset	EBP 3) erityiskysymykset, a) instrumentit	empiirinen	yleinen	tapauskuvaukset	havaintojen kerääminen ja järjestäminen
Gould 2011	2	1	Eksplisiittisesti muu tieteenala kuin sosiaalityö	0,969	1	EBP	EBP 3) erityiskysymykset	EBP 3) erityiskysymykset, a) instrumentit	empiirinen	vanhukset	tapauskuvaukset	havaintojen kerääminen ja järjestäminen
Grady 2010	9	2	Sosiaalityö	0,262	3	EBP	EBP 2) opetus ja oppiminen	EBP 2) opetus ja oppiminen	käsitteellinen	yleinen	ideapaperi	hypoteesin rakentaminen
Grady et al. 2010	4	1	Sosiaalityö	0,262	3	EBP	EBP 2) opetus ja oppiminen	EBP 2) opetus ja oppiminen	empiirinen	yleinen	mixed-methods study	havaintojen kerääminen ja järjestäminen
Grant et al. 2011	5	3	Sosiaalityö	1,159	1	evidenssiä käytännölle	evidenssiä käytännölle, 1) näyttönä perusteellaton leima		empiirinen	päihteet	epidemiologinen tutkimus	hypoteesin testaus
Gray & Schubert 2012	7	Sosiaal	Sosiaalityö	0,681	2	EBP	EBP 1) käsite	EBP 1) käsite	käsitteellinen	yleinen	mallinnus	hypoteesin rakentaminen
Gray et al. 2012a	1	Avain	Sosiaalityö	1,447	1	EBP	EBP 6) toteuttaminen	EBP 6) toteuttaminen, d) muut	empiirinen	yleinen	SR	hypoteesin testaus
Gregory 2010	4	2	Sosiaalityö	1,447	1	EBP	EBP 3) erityiskysymykset	EBP 3) erityiskysymykset, b) mittaaminen	empiirinen	yleinen	mittarin testaaminen	hypoteesin testaus
Gregory 2012	1	2	Sosiaalityö	0,262	3	EBP	EBP 3) erityiskysymykset	EBP 3) erityiskysymykset, b) mittaaminen	empiirinen	yleinen	mittarin testaaminen	hypoteesin testaus
Gregory et al. 2012	2	1	Sosiaalityö	1,841	1	ESI	ESI 4) implementaatio	ESI 4) implementaatio, e) organisaatio	empiirinen	yleinen	tapauskuvaukset	havaintojen kerääminen ja järjestäminen
Guðmundsson et al. 2010	0	1	Saattaa sisältää sosiaalityöhön kuuluvaa	0,927	2	EBP	EBP 6) toteuttaminen	EBP 6) toteuttaminen, c) valtio	empiirinen	yleinen	tapauskuvaukset	havaintojen kerääminen ja järjestäminen
Hamilton et al. 2010	0	Avain	Sosiaalityö			EBP	EBP 5) toteuttamisprosessin osat	EBP 5) toteuttamisprosessin osat, c) outcome seuranta	empiirinen	lastensuojelu	tapauskuvaukset	havaintojen kerääminen ja järjestäminen

Hammond & Gregoire 2011	1	1	Sosiaalityö	0,414	2	evidenssiä käytännölle	evidenssiä käytännölle, 3) vahva näyttö	evidenssiä käytännölle, 3) vahva näyttö, 1 vaikuttavuus (primaaritutkimus)	empiirinen	päihteet	primaarinen vaikuttavuustutkimus	hypoteesin testaus
Hanna & McRoy 2011	5	2	Sosiaalityö	0,318	3	evidenssiä käytännölle	evidenssiä käytännölle, 2) heikko näyttö		empiirinen	adoptio	tapauskauus	havaintojen kerääminen ja järjestäminen
Hau & Smedler 2011	4	1	Sosiaalityö	0,681	2	evidenssiä käytännölle	evidenssiä käytännölle, 3) vahva näyttö	evidenssiä käytännölle, 3) vahva näyttö, 5 epidemiologia	empiirinen	nuoret	epidemiologinen tutkimus	hypoteesin testaus
Hayward et al. 2010	1	1	Sosiaalityö	0,318	3	evidenssiä käytännölle	evidenssiä käytännölle, 3) vahva näyttö	evidenssiä käytännölle, 3) järjestelmällinen tutkimuskatsaus	empiirinen	päihteet	SR	hypoteesin testaus
Hearn 2011	5	Avain	Sosiaalityö	1,159	1	EBP	EBP 4) kohde asiakasprosessissa	EBP 4) kohde asiakasprosessissa, a) assessment	käsitteellinen	lastensuojelu	tutkimuskatsaus	hypoteesin rakentaminen
Henggeler & Sheidow 2011	25	2	Saattaa sisältää sosiaalityöhön kuuluvaa	1,496	1	evidenssiä käytännölle	evidenssiä käytännölle, 3) vahva näyttö	evidenssiä käytännölle, 3) vahva näyttö, 3 järjestelmällinen tutkimuskatsaus	empiirinen	nuoret	SR	hypoteesin testaus
Herschell et al. 2010	95	1	Saattaa sisältää sosiaalityöhön kuuluvaa	3,939	1	ESI	ESI 3) opetus ja oppiminen	ESI 3) opetus ja oppiminen	empiirinen	yleinen	SR	hypoteesin testaus
Higa-McMillan et al. 2011	11	1	Eksplisiittisesti muu tieteenala kuin sosiaalityö	1,107	2	EBP	EBP 5) toteuttamisprosessin osat	EBP 5) toteuttamisprosessin osat, c) outcome seuranta	empiirinen	nuoret	tapauskauus	havaintojen kerääminen ja järjestäminen
Hjørland 2011	12	3	Saattaa sisältää sosiaalityöhön kuuluvaa	1,975	1	EBP	EBP 1) käsite	EBP 1) käsite	käsitteellinen	yleinen	essee	havaintojen kerääminen ja järjestäminen
Hodge 2010	0	2	Sosiaalityö	0,199	3	evidenssiä	evidenssiä käytännölle, 2) heikko näyttö		käsitteellinen	yleinen	narratiivinen tutkimus	hypoteesin rakentaminen

						käytännölle					saus	
Hodge 2011a	2	2	Sosiaalityö	0,912	1	EBP	EBP 6) toteuttaminen	EBP 6) toteuttaminen, b) toimiala	käsitteellinen	yleinen	analyysi	hypoteesin rakentaminen
Hodge 2011b	11	2	Sosiaalityö	1,451	1	EBP	EBP 6) toteuttaminen	EBP 6) toteuttaminen, b) toimiala	käsitteellinen	yleinen	analyysi	hypoteesin rakentaminen
Hodge et al. 2012	7	Avain	Sosiaalityö	1,261	1	EBP	EBP 3) erityiskysymykset	EBP 3) erityiskysymykset, e) historia	empiirinen	yleinen	SR	hypoteesin testaus
Holden et al. 2010	4	1	Sosiaalityö	0,665	1	EBP	EBP 5) toteuttamisprosessin osat	EBP 5) toteuttamisprosessin osat, d) muut	empiirinen	lastensuojelu	tapausklaus	havaintojen kerääminen ja järjestäminen
Holden et al. 2012a	1	2	Sosiaalityö	0,699	3	EBP	EBP 5) toteuttamisprosessin osat	EBP 5) toteuttamisprosessin osat, a) tiedon hallinta ja toiminnan ohjaus	empiirinen	yleinen	tapausklaus	havaintojen kerääminen ja järjestäminen
Holden et al. 2012b	1	1	Sosiaalityö	0,790	2	EBP	EBP 5) toteuttamisprosessin osat	EBP 5) toteuttamisprosessin osat, a) tiedon hallinta ja toiminnan ohjaus	empiirinen	yleinen	tapausklaus	havaintojen kerääminen ja järjestäminen
Holleran Steiker et al. 2011	3	2	Sosiaalityö	0,559	2	evidenssiä käytännölle	evidenssiä käytännölle, 2) heikko näyttö		empiirinen	nuoret	tapausklaus	havaintojen kerääminen ja järjestäminen
Hopson & Holleran Steiker 2010	5	1	Sosiaalityö	0,731	2	evidenssiä käytännölle	evidenssiä käytännölle, 3) vahva näyttö	evidenssiä käytännölle, 3) vahva näyttö, 1) vaikuttavuus (primaaritutkimus)	empiirinen	nuoret	primaarinen vaikuttavuustutkimus	hypoteesin testaus
Hopson & Lawson 2011	7	1	Sosiaalityö	0,731	2	EBP	EBP 6) toteuttaminen	EBP 6) toteuttaminen, d) muut	empiirinen	koulut	tapausklaus	havaintojen kerääminen ja järjestäminen
Horton & Hawkins 2010	11	2	Sosiaalityö	0,262	3	evidenssiä käytännölle	evidenssiä käytännölle, 2) heikko näyttö		empiirinen	yleinen	narratiivinen tutkimuskatsaus	havaintojen kerääminen ja järjestäminen
Horton 2011	1	3	Sosiaalityö	0,186	3	evidenssiä käytännölle	evidenssiä käytännölle, 1) näyttönä perusteellaton leima		empiirinen	päihteet	tapausklaus	havaintojen kerääminen ja järjestäminen

						tänölle						
Horwitz et al. 2011	11	1	Sosiaalityö	1,830	1	evi- dens- siä käy- tänölle	evidenssiä käytänölle, 3) vahva näyttö	evidenssiä käytänöl- le, 3) vahva näyttö, 5 epidemiologia	empiirinen	lastensuo- jelu	epidemio- loginen tutkimus	hypoteesin testaus
Hovmand & Gillespie 2010	15	Avain	Saattaa sisäl- tää sosiaali- työhön kuulu- vaa	0,883	2	EBP	EBP 6) toteut- taminen	EBP 6) toteuttami- nen, a) organisaatio	käsitteelli- nen	yleinen	mallinnus	hypoteesin raken- taminen
Huang et al. 2011	2	3	Saattaa sisäl- tää sosiaali- työhön kuulu- vaa	1,059	1	evi- dens- siä käy- tänölle	evidenssiä käytänölle, 1) näyttönä perus- telematon leima		empiirinen	nuoret	epidemio- loginen tutkimus	hypoteesin testaus
Humphreys & McLellan 2011	13	2	Sosiaalityön kohdetta	2,033	1	evi- dens- siä käy- tänölle	evidenssiä käytänölle, 2) heikko näyttö		käsitteelli- nen	päihteet	narratiivi- nen tutki- muskat- saus	havaintojen ke- rääminen ja järjes- täminen
Humphreys et al. 2010	5	3	Sosiaalityö	0,754	2	evi- dens- siä käy- tänölle	evidenssiä käytänölle, 1) näyttönä perus- telematon leima		empiirinen	lastensuo- jelu	tapausku- vaus	havaintojen ke- rääminen ja järjes- täminen
Hunter et al. 2011	4	1	Sosiaalityön kohdetta	1,860	1	evi- dens- siä käy- tänölle	evidenssiä käytänölle, 3) vahva näyttö	evidenssiä käytänöl- le, 3) vahva näyttö, 1 vaikuttavuus (pri- maaritutkimus)	empiirinen	nuoret	primaari- nen vai- kuttavuus- tutkimus	hypoteesin testaus
Hutchings 2012	1	1	Sosiaalityö			EBP	EBP 6) toteut- taminen	EBP 6) toteuttami- nen, b) toimiala	empiirinen	lapset	tapausku- vaus	havaintojen ke- rääminen ja järjes- täminen
Iovu & Run- can 2012	1	Avain	Sosiaalityö			EBP	EBP 3) erityis- kysymykset	EBP 3) erityiskysy- mykset, d) asenteet	empiirinen	yleinen	survey	havaintojen ke- rääminen ja järjes- täminen
Jack 2010	23	3	Sosiaalityö	1,261	1	evi- dens- siä käy- tänölle	evidenssiä käytänölle, 1) näyttönä perus- telematon leima		käsitteelli- nen	lastensuo- jelu	käsiteku- vaus	hypoteesin raken- taminen

Jack et al. 2010	8	Avain	Sosiaalityö	0,665	1	EBP	EBP 6) toteuttaminen	EBP 6) toteuttaminen, a) organisaatio	empiirinen	lastensuojelu	tapaustutkimus	havaintojen kerääminen ja järjestäminen
Jack et al. 2011	8	2	Sosiaalityön kohdetta	0,905	2	EBP	EBP 5) toteuttamisprosessin osat	EBP 5) toteuttamisprosessin osat, a) tiedon hallinta ja toiminnan ohjaus	empiirinen	päihteet	laadullinen tapaustutkimus	havaintojen kerääminen ja järjestäminen
James 2011	17	2	Sosiaalityö	1,159	1	evidenssiä käytännölle	evidenssiä käytännölle, 2) heikko näyttö		empiirinen	lastensuojelu	narratiivinen tutkimuskatsaus	havaintojen kerääminen ja järjestäminen
Jennings & Hall 2012	9	1	Saattaa sisältää sosiaalityöhön kuuluvaa	2,845	1	EBP	EBP 5) toteuttamisprosessin osat	EBP 5) toteuttamisprosessin osat, b) organisaatio, oppiminen ja johtaminen	empiirinen	yleinen	survey	havaintojen kerääminen ja järjestäminen
Johansson 2010	18	3	Sosiaalityö	0,582	2	EBP	EBP 6) toteuttaminen	EBP 6) toteuttaminen, b) toimiala	käsitteellinen	yleinen	katsaus	havaintojen kerääminen ja järjestäminen
Johnston & Stewart 2011	1	3	Sosiaalityön kohdetta	0,754	2	evidenssiä käytännölle	evidenssiä käytännölle, 1) näyttönä perustelematon leima		käsitteellinen	nuoret	käsitekuvaus	havaintojen kerääminen ja järjestäminen
Jonson-Reid 2011	4	1	Sosiaalityö	1,159	1	EBP	EBP 5) toteuttamisprosessin osat	EBP 5) toteuttamisprosessin osat, a) tiedon hallinta ja toiminnan ohjaus	käsitteellinen	lapset	käsitteiden analyysiä	hypoteesin rakentaminen
Ka'opua et al. 2011	7	2	Sosiaalityö	0,880	2	evidenssiä käytännölle	evidenssiä käytännölle, 2) heikko näyttö		empiirinen	terveyden edistäminen	tapauskuvaukset	havaintojen kerääminen ja järjestäminen
Kapungu et al. 2011	1	1	Saattaa sisältää sosiaalityöhön kuuluvaa	0,686	1	evidenssiä käytännölle	evidenssiä käytännölle, 3) vahva näyttö	evidenssiä käytännölle, 3) vahva näyttö, 1) vaikuttavuus (primaaritutkimus)	empiirinen	nuoret	primaarisen vaikuttavuustutkimus	hypoteesin testaus
Karlsson & Bergmark 2012	0	2	Sosiaalityön kohdetta	0,451	2	EBP	EBP 6) toteuttaminen	EBP 6) toteuttaminen, c) valtio	käsitteellinen	päihteet	analyysi	hypoteesin rakentaminen

Kaye & Osteen 2011	5	1	Sosiaalityö	1,159	1	ESI	ESI 4) implementaatio	ESI 4) implementaatio, f) toimiala	empiirinen	lastensuojelu	tapausklaus	havaintojen kerääminen ja järjestäminen
Kazi et al. 2011	4	1	Sosiaalityö	1,447	1	EBP	EBP 5) toteuttamisprosessin osat	EBP 5) toteuttamisprosessin osat, c) outcome seuranta	empiirinen	lapset	tapausklaus	havaintojen kerääminen ja järjestäminen
Kegeles et al. 2011	0	2	Sosiaalityö	1,841	1	evidenssiä käytännölle	evidenssiä käytännölle, 2) heikko näyttö		empiirinen	terveyden edistäminen	tapausklaus	havaintojen kerääminen ja järjestäminen
Keller & Helton 2010	2	3	Sosiaalityö	0,711	2	evidenssiä käytännölle	evidenssiä käytännölle, 1) näyttönä perustelematon leima		käsitteellinen	kulttuurispesifisyys	käsiteklaus	havaintojen kerääminen ja järjestäminen
Kelly & Moore 2011	3	1	Sosiaalityö	1,447	1	EBP	EBP 5) toteuttamisprosessin osat	EBP 5) toteuttamisprosessin osat, c) outcome seuranta	käsitteellinen	yleinen	käsiteanalyysi	hypoteesin rakentaminen
Kelly et al. 2010	3	3	Saattaa sisältää sosiaalityöhön kuuluvaa	2,570	1	evidenssiä käytännölle	evidenssiä käytännölle, 2) heikko näyttö		empiirinen	urbaani väkivalta, mielenterveys	narratiivinen tutkimusklaus	havaintojen kerääminen ja järjestäminen
Kennedy et al. 2010	2	3	Saattaa sisältää sosiaalityöhön kuuluvaa	0,927	2	EB Policy	EB Policyn kenttä: valtio tai osavaltio		käsitteellinen	terveyden edistäminen	essee	havaintojen kerääminen ja järjestäminen
Kerman et al. 2012	3	1	Sosiaalityö	0,734	2	EBP	EBP 5) toteuttamisprosessin osat	EBP 5) toteuttamisprosessin osat, b) organisaatio, oppiminen ja johtaminen	empiirinen	yleinen	tapausklaus	havaintojen kerääminen ja järjestäminen
Kim et al. 2010	7	2	Sosiaalityö	0,453	2	ESI	ESI 2) tunnistaminen	ESI 2) tunnistaminen	empiirinen	yleinen	tapausklaus	havaintojen kerääminen ja järjestäminen
Kimber et al. 2012	1	1	Saattaa sisältää sosiaalityöhön kuuluvaa	0,883	2	EBP	EBP 6) toteuttaminen	EBP 6) toteuttaminen, a) organisaatio	empiirinen	lapset	tapaustutkimus	havaintojen kerääminen ja järjestäminen
Kirby & Sanders 2011	4	3	Saattaa sisältää sosiaalityöhön kuuluvaa	0,686	1	evidenssiä käytännölle	evidenssiä käytännölle, 1) näyttönä perustelematon leima		empiirinen	perheet	evaluaatio	havaintojen kerääminen ja järjestäminen

						tänölle						
Konnerup & Kongsted 2012	3	3	Saattaa sisältää sosiaalityöhön kuuluvaa	0,927	2	EBP	EBP 3) erityiskysymykset	EBP 3) erityiskysymykset, c) menetelmät	empiirinen	yleinen	tutkimuskatsaus	havaintojen kerääminen ja järjestäminen
Kraemer Tebes et al. 2011	9	1	Sosiaalityö	1,447	1	evidenssiä käytännölle	evidenssiä käytännölle, 3) vahva näyttö	evidenssiä käytännölle, 3) vahva näyttö, 1 vaikuttavuus (primaaritutkimus)	empiirinen	yleinen	primaarinen vaikuttavuustutkimus	hypoteesin testaus
Kranz 2011	1	2	Sosiaalityö	0,268	3	ESI	ESI 4) implementaatio	ESI 4) implementaatio, f) toimiala	empiirinen	mielenterveys	survey	havaintojen kerääminen ja järjestäminen
Krauss & Levin 2010	1	2	Sosiaalityö	0,894	2	EBP	EBP 2) opetus ja oppiminen	EBP 2) opetus ja oppiminen	empiirinen	yleinen	tapauskuvaukset	havaintojen kerääminen ja järjestäminen
Kulkarni et al. 2010	0	1	Sosiaalityö	0,453	2	EBP	EBP 4) kohde asiakasprosessissa	EBP 4) kohde asiakasprosessissa, b) vaikuttavuusmekanismi	käsitteellinen	nuoret	käsiteanalyysi	hypoteesin rakentaminen
Lacasse et al. 2011	3	3	Sosiaalityö	1,447	1	evidenssiä käytännölle	evidenssiä käytännölle, 1) näyttönä perustelematon leima		empiirinen	yleinen	evaluaatio	hypoteesin rakentaminen
Landsverk et al. 2011	2	1	Sosiaalityö	1,255	1	ESI	ESI 4) implementaatio	ESI 4) implementaatio, e) organisaatio	empiirinen	lastensuojelu	tapauskuvaukset	havaintojen kerääminen ja järjestäminen
Lanier et al. 2010	7	1	Saattaa sisältää sosiaalityöhön kuuluvaa	0,400	3	evidenssiä käytännölle	evidenssiä käytännölle, 3) vahva näyttö	evidenssiä käytännölle, 3) vahva näyttö, 5 epidemiologia	empiirinen	päihteet	epidemiologinen tutkimus	hypoteesin testaus
Lanier et al. 2011	3	1	Sosiaalityö	1,447	1	evidenssiä käytännölle	evidenssiä käytännölle, 3) vahva näyttö	evidenssiä käytännölle, 3) vahva näyttö, 1 vaikuttavuus (primaaritutkimus)	empiirinen	perheet	primaarinen vaikuttavuustutkimus	hypoteesin testaus
Lattimore et al. 2010	6	1	Saattaa sisältää sosiaalityöhön kuuluvaa	1,316	1	ESI	ESI 4) implementaatio	ESI 4) implementaatio, b) spesifiin interventioon, spesifiin	empiirinen	aikuiset	laadullinen tapaustutkimus	havaintojen kerääminen ja järjestäminen

			vaa					ongelmaan, spesifissä kontekstissa, toteuttaminen ja vaikuttavuus			kimus	
Lau et al. 2010	8	1	Eksplisiittisesti muu tieteenala kuin sosiaalityö	1,344	1	ESI	ESI 4) implementaatio	ESI 4) implementaatio, b) spesifin intervention, spesifiin ongelmaan, spesifissä kontekstissa, toteuttaminen ja vaikuttavuus	empiirinen	lapset	tapaustutkimus	havaintojen kerääminen ja järjestäminen
Lavis & Panisse 2010	10	1	Eksplisiittisesti muu tieteenala kuin sosiaalityö	0,935	1	EB Policy	EB Policy muut		empiirinen	terveyden edistäminen	tapauskuvaukset	havaintojen kerääminen ja järjestäminen
Leathers et al. 2011	9	1	Sosiaalityö	1,159	1	evidenssiä käytännölle	evidenssiä käytännölle, 3) vahva näyttö	evidenssiä käytännölle, 3) vahva näyttö, 1 vaikuttavuus (primaaritutkimus)	empiirinen	lastensuojelu	primaarinen vaikuttavuustutkimus	hypoteesin testaus
Lebow et al. 2011	32	3	Saattaa sisältää sosiaalityöhön kuuluvaa	1,496	1	evidenssiä käytännölle	evidenssiä käytännölle, 2) heikko näyttö		empiirinen	perheet	narratiivinen tutkimuskatsaus	havaintojen kerääminen ja järjestäminen
Lee & Aos 2011	2	1	Sosiaalityö	1,447	1	EBP	EBP 4) kohde asiakasprosessissa	EBP 4) kohde asiakasprosessissa, d) kustannusvaikuttavuus	käsitteellinen	yleinen	käsiteanalyysi	hypoteesin rakentaminen
Lee & Austin 2012	1	1	Sosiaalityö	0,262	3	EBP	EBP 5) toteuttamisprosessin osat	EBP 5) toteuttamisprosessin osat, b) organisaatio, oppiminen ja johtaminen	empiirinen	yleinen	tapauskuvaukset	havaintojen kerääminen ja järjestäminen
Lee et al. 2010a	6	3	Sosiaalityö	1,447	1	EBP	EBP 5) toteuttamisprosessin osat	EBP 5) toteuttamisprosessin osat, d) muut	käsitteellinen	yleinen	normiston esittely	hypoteesin rakentaminen
Lee et al. 2010b	3	1	Sosiaalityö	1,447	1	evidenssiä käytännölle	evidenssiä käytännölle, 3) vahva näyttö	evidenssiä käytännölle, 3) vahva näyttö, 2 mittarin toimivuus	empiirinen	mielenterveys	mittarin testaaminen	hypoteesin testaus

Lee et al. 2012	4	1	Sosiaalityön kohdetta	1,860	1	ESI	ESI 4) implementaatio	ESI 4) implementaatio, f) toimiala	empiirinen	nuoret	primaarinen vaikuttavuustutkimus	hypoteesin testaus
Letarte et al. 2010	21	1	Sosiaalityö	1,830	1	evidenssiä käytännölle	evidenssiä käytännölle, 3) vahva näyttö	evidenssiä käytännölle, 3) vahva näyttö, 1 vaikuttavuus (primaaritutkimus)	empiirinen	lastensuojelu	primaarinen vaikuttavuustutkimus	hypoteesin testaus
Leung et al. 2010	2	1	Sosiaalityö	0,268	3	evidenssiä käytännölle	evidenssiä käytännölle, 3) vahva näyttö	evidenssiä käytännölle, 3) vahva näyttö, 5 epidemiologia	empiirinen	mielenterveys	epidemiologinen tutkimus	hypoteesin testaus
Leung et al. 2011	6	1	Sosiaalityö	0,000	4	evidenssiä käytännölle	evidenssiä käytännölle, 3) vahva näyttö	evidenssiä käytännölle, 3) vahva näyttö, 5 epidemiologia	empiirinen	mielenterveys	epidemiologinen tutkimus	hypoteesin testaus
Levin & Hamama 2012	0	1	Saattaa sisältää sosiaalityöhön kuuluvaa	0,843	2	ESI	ESI 3) opetus ja oppiminen	ESI 3) opetus ja oppiminen	empiirinen	yleinen	tapauskuvaukset	havaintojen kerääminen ja järjestäminen
Lewing et al. 2010	2	3	Saattaa sisältää sosiaalityöhön kuuluvaa	0,927	2	EB Policy	EB Policy muut		empiirinen	lastensuojelu	tapauskuvaukset	havaintojen kerääminen ja järjestäminen
Liljegren 2012	7	Sosiaal	Sosiaalityö	0,582	2	EBP	EBP 1) käsite	EBP 1) käsite	käsitteellinen	yleinen	käsitekuvaukset	havaintojen kerääminen ja järjestäminen
Lim et al. 2012	2	1	Saattaa sisältää sosiaalityöhön kuuluvaa	1,601	1	ESI	ESI 3) opetus ja oppiminen	ESI 3) opetus ja oppiminen	empiirinen	nuoret	tapaustutkimus	havaintojen kerääminen ja järjestäminen
Lindberg & Meredith 2012	0	1	Sosiaalityö	0,262	3	EBP	EBP 5) toteuttamisprosessin osat	EBP 5) toteuttamisprosessin osat, b) organisaatio, oppiminen ja johtaminen	empiirinen	yleinen	tapauskuvaukset	havaintojen kerääminen ja järjestäminen
Lindberg 2012a	1	1	Sosiaalityö	0,262	3	EBP	EBP 5) toteuttamisprosessin osat	EBP 5) toteuttamisprosessin osat, b) organisaatio, oppiminen ja johtaminen	empiirinen	yleinen	tapauskuvaukset	havaintojen kerääminen ja järjestäminen

Lindberg 2012b	3	1	Sosiaalityö	0,262	3	EBP	EBP 5) toteutamisprosessin osat	EBP 5) toteuttamisprosessin osat, b) organisaatio, oppiminen ja johtaminen	empiirinen	yleinen	tapauskuvaukset	havaintojen kerääminen ja järjestäminen
Litschge et al. 2010	7	2	Sosiaalityö	1,447	1	evidenssiä käytännölle	evidenssiä käytännölle, 3) vahva näyttö	evidenssiä käytännölle, 3) vahva näyttö, 3 järjestelmällinen tutkimuskatsaus	empiirinen	lapset	SR	hypoteesin testaus
Littell & Shlonsky 2010	9	2	Sosiaalityö	1,447	1	EBP	EBP 3) erityiskysymykset	EBP 3) erityiskysymykset, c) menetelmät	käsitteellinen	lastensuojelu	essee	havaintojen kerääminen ja järjestäminen
Littell & Shlonsky 2011	8	Avain	Sosiaalityö	0,790	2	EBP	EBP 3) erityiskysymykset	EBP 3) erityiskysymykset, c) menetelmät	empiirinen	yleinen	tapaustutkimus	havaintojen kerääminen ja järjestäminen
Little 2012	7	Sosiaal	Saattaa sisältää sosiaalityöhön kuuluvaa	1,885	1	EBP	EBP 1) käsite	EBP 1) käsite	käsitteellinen	yleinen	essee	havaintojen kerääminen ja järjestäminen
Long & Wodarski 2011	0	1	Sosiaalityö	0,262	3	EBP	EBP 1) käsite	EBP 1) käsite	käsitteellinen	yleinen	katsaus	havaintojen kerääminen ja järjestäminen
Lord & Ludi-ce 2012	1	2	Sosiaalityö	0,790	2	EBP	EBP 6) toteuttaminen	EBP 6) toteuttaminen, b) toimiala	empiirinen	yleinen	survey	havaintojen kerääminen ja järjestäminen
Lucas 2011	9	3	Saattaa sisältää sosiaalityöhön kuuluvaa	1,042	2	EBP	EBP 1) käsite	EBP 1) käsite	käsitteellinen	perheet	essee	havaintojen kerääminen ja järjestäminen
Lucksted et al. 2011	20	2	Saattaa sisältää sosiaalityöhön kuuluvaa	1,496	1	evidenssiä käytännölle	evidenssiä käytännölle, 2) heikko näyttö		empiirinen	mielenterveys	narratiivinen tutkimuskatsaus	havaintojen kerääminen ja järjestäminen
Lundgren et al. 2011a	5	1	Sosiaalityön kohdetta	0,824	1	EBP	EBP 3) erityiskysymykset	EBP 3) erityiskysymykset, d) asenteet	empiirinen	päihteet	survey	havaintojen kerääminen ja järjestäminen
Lundgren et al. 2011b	3	1	Sosiaalityön kohdetta	1,860	1	EBP	EBP 6) toteuttaminen	EBP 6) toteuttaminen, a) organisaatio	empiirinen	päihteet	survey	havaintojen kerääminen ja järjestäminen
Lundgren et al. 2011c	7	1	Saattaa sisältää sosiaalityöhön kuuluvaa	0,843	2	EBP	EBP 6) toteuttaminen	EBP 6) toteuttaminen, a) organisaatio	empiirinen	päihteet	survey	havaintojen kerääminen ja järjestäminen

			vaa									
Lundgren et al. 2011d	13	1	Sosiaalityön kohdetta	1,154	1	EBP	EBP 3) erityiskysymykset	EBP 3) erityiskysymykset, d) asenteet	empiirinen	päihteet	survey	havaintojen kerääminen ja järjestäminen
Lyon & Budd 2010	19	1	Saattaa sisältää sosiaalityöhön kuuluvaa	0,686	1	ESI	ESI 4) implementaatio	ESI 4) implementaatio, c) olemassa olevan intervention adaptaatio uudelle kohdealueelle	empiirinen	lapset	primaarinen vaikuttavuustutkimus	hypoteesin testaus
Macgowan 2010	1	1	Sosiaalityö	0,894	2	EBP	EBP 2) opetus ja oppiminen	EBP 2) opetus ja oppiminen	empiirinen	ryhmätoiminta	tapauskuvaukset	havaintojen kerääminen ja järjestäminen
Magill 2011	2	2	Sosiaalityö	1,255	1	EBP	EBP 3) erityiskysymykset	EBP 3) erityiskysymykset, c) menetelmät	käsitteellinen	yleinen	käsitteiden analyysiä	hypoteesin rakentaminen
Mancini 2011	2	1	Sosiaalityö	1,261	1	EBP	EBP 4) kohde asiakasprosessissa	EBP 4) kohde asiakasprosessissa, b) vaikuttavuusmekanismi	empiirinen	mielenterveys	tapauskuvaukset	havaintojen kerääminen ja järjestäminen
Marcynyszyn et al. 2011	10	1	Sosiaalityö	1,159	2	evidenssiä käytännölle	evidenssiä käytännölle, 3) vahva näyttö	evidenssiä käytännölle, 3) vahva näyttö, 1 vaikuttavuus (primaaritutkimus)	empiirinen	lastensuojelu	primaarinen vaikuttavuustutkimus	hypoteesin testaus
Martin & Moriarty 2012	0	2	Sosiaalityö	0,734	2	EBP	EBP 3) erityiskysymykset	EBP 3) erityiskysymykset, a) instrumentit	empiirinen	yleinen	tapauskuvaukset	havaintojen kerääminen ja järjestäminen
Martino et al. 2010	16	2	Sosiaalityön kohdetta	1,860	1	ESI	ESI 4) implementaatio	ESI 4) implementaatio, e) organisaatio	empiirinen	päihteet	tapauskuvaukset	havaintojen kerääminen ja järjestäminen
Mattek et al. 2010	4	2	Sosiaalityö	0,444	2	evidenssiä käytännölle	evidenssiä käytännölle, 2) heikko näyttö		empiirinen	perheet	tapauskuvaukset	havaintojen kerääminen ja järjestäminen
Maynard 2010	15	Sokal	Sosiaalityö	1,255	1	ESI	ESI 4) implementaatio	ESI 4) implementaatio, e) organisaatio	käsitteellinen	yleinen	essee	havaintojen kerääminen ja järjestäminen
McBeath et al. 2010	7	1	Sosiaalityö	1,451	1	ESI	ESI 1) käsite	ESI 1) käsite	käsitteellinen	yleinen	analyysi	havaintojen kerääminen ja järjestäminen

McCallion & Ferretti 2010	2	2	Sosiaalityö	0,293	3	EBP	EBP 1) käsite	EBP 1) käsite	käsitteellinen	vanhukset	essee	havaintojen kerääminen ja järjestäminen
McConnell et al. 2011	12	Avain	Sosiaalityö	1,501	1	EBP	EBP 4) kohde asiakasprosessissa	EBP 4) kohde asiakasprosessissa, a) assessment	empiirinen	lastensuojelu	rekisteritutkimus	havaintojen kerääminen ja järjestäminen
McCrea & Bulanda 2010	10	Sokal	Sosiaalityö	0,781	2	EBP	EBP 1) käsite	EBP 1) käsite	empiirinen	lastensuojelu	laadullinen tutkimus	havaintojen kerääminen ja järjestäminen
McFadden et al. 2012	1	2	Sosiaalityö	1,447	1	EBP	EBP 3) erityiskysymykset	EBP 3) erityiskysymykset, a) instrumentit	empiirinen	lastensuojelu	tapausklaus	havaintojen kerääminen ja järjestäminen
McLaughlin 2011	2	Sokal	Sosiaalityö	0,582	2	EBP	EBP 1) käsite	EBP 1) käsite	käsitteellinen	yleinen	essee	havaintojen kerääminen ja järjestäminen
McLaughlin et al. 2010	5	1	Sosiaalityö	0,790	2	EBP	EBP 5) toteuttamisprosessin osat	EBP 5) toteuttamisprosessin osat, a) tiedon hallinta ja toiminnan ohjaus	empiirinen	yleinen	tapausklaus	havaintojen kerääminen ja järjestäminen
McNutt 2011	4	3	Sosiaalityö	1,447	1	evidenssiä käytännölle	evidenssiä käytännölle, 1) näyttönä perustelematon leima		käsitteellinen	yleinen	kustannusvaikutavuus	hypoteesin testaus
McWilliam & Oudshoorn 2011	0	Sokal	Saattaa sisältää sosiaalityöhön kuuluvaa	0,627	2	EBP	EBP 1) käsite	EBP 1) käsite	käsitteellinen	yleinen	essee	havaintojen kerääminen ja järjestäminen
Mercer 2011	2	2	Sosiaalityö	1,261	1	evidenssiä käytännölle	evidenssiä käytännölle, 2) heikko näyttö		empiirinen	yleinen	narratiivinen tutkimuskat-saus	havaintojen kerääminen ja järjestäminen
Mercer et al. 2010	2	2	Sosiaalityö	1,030	1	ESI	ESI 2) tunnistaminen	ESI 2) tunnistaminen	käsitteellinen	lapset	analyysi	havaintojen kerääminen ja järjestäminen
Michael & Altman 2011	0	2	Sosiaalityö			EBP	EBP 5) toteuttamisprosessin osat	EBP 5) toteuttamisprosessin osat, a) tiedon hallinta ja toiminnan ohjaus	empiirinen	yleinen	tapausklaus	havaintojen kerääminen ja järjestäminen
Mickel & Miller 2011	2	Sokal	Sosiaalityö	0,186	3	evidenssiä käytännölle, 2) heikko näyttö	evidenssiä käytännölle, 2) heikko näyttö		käsitteellinen	kulttuuris-pesifisyys	käsiteklaus	havaintojen kerääminen ja järjestäminen

						käytännölle						
Milne & Reiser 2012	5	1	Saattaa sisältää sosiaalityöhön kuuluvaa	0,469	3	EBP	EBP 5) toteutamisprosessin osat	EBP 5) toteuttamisprosessin osat, b) organisaatio, oppiminen ja johtaminen	käsitteellinen	yleinen	analyysi	hypoteesin rakentaminen
Milne et al. 2010	13	Avain	Saattaa sisältää sosiaalityöhön kuuluvaa	0,429	2	EBP	EBP 5) toteutamisprosessin osat	EBP 5) toteuttamisprosessin osat, b) organisaatio, oppiminen ja johtaminen	empiirinen	yleinen	SR	hypoteesin testaus
Milne et al. 2011	15	1	Saattaa sisältää sosiaalityöhön kuuluvaa	0,489	3	evidenssiä käytännölle	evidenssiä käytännölle, 3) vahva näyttö	evidenssiä käytännölle, 3) vahva näyttö, 3 järjestelmällinen tutkimuskatsaus	empiirinen	yleinen	SR	hypoteesin testaus
Mitchell & Aguirre 2011	0	3	Sosiaalityö			evidenssiä käytännölle	evidenssiä käytännölle, 1) näyttönä perustelematon leima		empiirinen	itsemurha	tapausklaus	havaintojen kerääminen ja järjestäminen
Mitchell 2011	25	1	Sosiaalityö	1,159	1	EBP	EBP 1) käsite	EBP 1) käsite	käsitteellinen	yleinen	tutkimuskatsaus	hypoteesin testaus
Morago 2010	10	2	Sosiaalityö	0,262	3	EBP	EBP 6) toteuttaminen	EBP 6) toteuttaminen, c) valtio	empiirinen	yleinen	survey	havaintojen kerääminen ja järjestäminen
Morrow-Howell 2010	57	3	Sosiaalityön kohdetta	1,546	1	evidenssiä käytännölle	evidenssiä käytännölle, 1) näyttönä perustelematon leima		käsitteellinen	vanhukset	käsiteklaus	havaintojen kerääminen ja järjestäminen
Muhlausen 2012	0	1	Sosiaalityö	1,447	1	EB Policy	EB Policyn kenttä: valtio tai osavaltio		käsitteellinen	yleinen	analyysi	havaintojen kerääminen ja järjestäminen
Mullen & Shuluk 2011	6	Avain	Sosiaalityö	1,255	1	EBP	EBP 4) kohde asiakasprosessissa	EBP 4) kohde asiakasprosessissa, b) vaikuttavuusmekanismi	empiirinen	yleinen	tutkimuskatsaus	havaintojen kerääminen ja järjestäminen
Munson 2011	2	1	Sosiaalityö			EBP	EBP 1) käsite	EBP 1) käsite	käsitteellinen	rikollisuus	käsiteanalyysi	hypoteesin rakentaminen
Murdach 2010	2	2	Sosiaalityö	1,451	1	EBP	EBP 1) käsite	EBP 1) käsite	käsitteellinen	yleinen	analyysi	havaintojen kerääminen ja järjestäminen

Murphy et al. 2011	0	2	Sosiaalityön kohdetta	1,860	1	evienssiä käytännölle	evidenssiä käytännölle, 2) heikko näyttö		empiirinen	pähteet	survey	havaintojen kerääminen ja järjestäminen
Murray 2010	10	1	Saattaa sisältää sosiaalityöhön kuuluvaa	0,686	1	ESI	ESI 4) implementaatio	ESI 4) implementaatio, b) spesifin intervention, spesifissä kontekstissa, toteuttaminen ja vaikuttavuus	empiirinen	lastensuojelu	tapausklaus	havaintojen kerääminen ja järjestäminen
Muskat et al. 2010	2	2	Sosiaalityö	0,894	2	ESI	ESI 4) implementaatio	ESI 4) implementaatio, b) spesifin intervention, spesifissä kontekstissa, toteuttaminen ja vaikuttavuus	empiirinen	ryhmätoiminta	tapausklaus	havaintojen kerääminen ja järjestäminen
Najavits et al. 2011	3	2	Sosiaalityön kohdetta	0,795	2	ESI	ESI 4) implementaatio	ESI 4) implementaatio, d) asenteet	empiirinen	pähteet	survey	havaintojen kerääminen ja järjestäminen
Nakamura et al. 2011	40	1	Saattaa sisältää sosiaalityöhön kuuluvaa	1,071	1	ESI	ESI 4) implementaatio	ESI 4) implementaatio, d) asenteet	empiirinen	lapset	survey	havaintojen kerääminen ja järjestäminen
Nalepa & Cagle 2010	13	1	Sosiaalityö	1,447	1	EBP	EBP 3) erityiskysymykset	EBP 3) erityiskysymykset, b) mittaaminen	empiirinen	yleinen	SR	hypoteesin testaus
Nelson et al. 2012	3	2	Sosiaalityö	1,501	1	ESI	ESI 4) implementaatio	ESI 4) implementaatio, d) asenteet	empiirinen	lastensuojelu	survey	havaintojen kerääminen ja järjestäminen
Nevo & Slonim-Nevo 2011	24	Sokal	Sosiaalityö	1,261	1	EBP	EBP 1) käsite	EBP 1) käsite	käsitteellinen	yleinen	essee	havaintojen kerääminen ja järjestäminen
Nguyen et al. 2011	2	2	Sosiaalityö	0,790	2	evienssiä käytännölle	evidenssiä käytännölle, 2) heikko näyttö		empiirinen	mielenterveys	tapausklaus	havaintojen kerääminen ja järjestäminen
Nielsen et al. 2012	3	2	Saattaa sisältää sosiaalityöhön kuuluvaa	0,542	2	EBP	EBP 1) käsite	EBP 1) käsite	käsitteellinen	yleinen	analyysi	havaintojen kerääminen ja järjestäminen

			vaa									
Nissen & Merrigan 2011	2	3	Sosiaalityö	1,159	1	evidenssiä käytännölle	evidenssiä käytännölle, 1) näyttönä perustelematon leima		käsitteellinen	nuoret	tapauskuvauk	havaintojen kerääminen ja järjestäminen
Noonan et al. 2012	0	1	Sosiaalityö	1,841	1	EBP	EBP 5) toteuttamisprosessin osat	EBP 5) toteuttamisprosessin osat, a) tiedon hallinta ja toiminnan ohjaus	käsitteellinen	terveyden edistäminen	tapauskuvauk	havaintojen kerääminen ja järjestäminen
Nothdurfter & Loren 2010	7	2	Sosiaalityö			EBP	EBP 1) käsite	EBP 1) käsite	käsitteellinen	yleinen	essee	havaintojen kerääminen ja järjestäminen
Novak & McIntyre 2010	10	3	Saattaa sisältää sosiaalityöhön kuuluvaa	0,800	2	EBP	EBP 2) opetus ja oppiminen	EBP 2) opetus ja oppiminen	empiirinen	yleinen	primaarinen vaikuttavuustutkimus	hypoteesin testaus
Nugent 2011	2	1	Sosiaalityö	0,262	3	EBP	EBP 3) erityiskysymykset	EBP 3) erityiskysymykset, c) menetelmät	käsitteellinen	yleinen	analyysi	hypoteesin rakentaminen
Nurius 2010	0	3	Sosiaalityö	1,447	1	evidenssiä käytännölle	evidenssiä käytännölle, 1) näyttönä perustelematon leima		käsitteellinen	yleinen	käsitekuvauk	hypoteesin rakentaminen
O'Brien 2011	0	Avain	Sosiaalityön kohdetta	0,045	4	EBP	EBP 5) toteuttamisprosessin osat	EBP 5) toteuttamisprosessin osat, c) outcome seuranta	empiirinen	lastensuojelu	tapauskuvauk	havaintojen kerääminen ja järjestäminen
O'Brien 2012	1	1	Sosiaalityö	1,159	1	EBP	EBP 5) toteuttamisprosessin osat	EBP 5) toteuttamisprosessin osat, a) tiedon hallinta ja toiminnan ohjaus	empiirinen	lastensuojelu	tapauskuvauk	havaintojen kerääminen ja järjestäminen
O'Connor et al. 2011	0	1	Sosiaalityön kohdetta	1,186	1	evidenssiä käytännölle	evidenssiä käytännölle, 3) vahva näyttö	evidenssiä käytännölle, 3) vahva näyttö, 1) vaikuttavuus (primaaritutkimus)	empiirinen	päihteet	primaarinen vaikuttavuustutkimus	hypoteesin testaus
Ogden et al. 2010	2	1	Saattaa sisältää sosiaalityöhön kuuluvaa	0,927	2	EB Policy	EB Policyn kenttä: valtio tai osavaltio		empiirinen	yleinen	tapauskuvauk	havaintojen kerääminen ja järjestäminen

Olafson 2011	10	3	Saattaa sisältää sosiaalityöhön kuuluvaa	0,069	3	evidenssiä käytännölle	evidenssiä käytännölle, 2) heikko näyttö		empiirinen	lastensuojelu	narratiivinen tutkimuskat-saus	havaintojen ke-rääminen ja järjes-täminen
Olmstead et al. 2011	5	1	Sosiaalityön kohdetta	1,501	1	ESI	ESI 3) opetus ja oppiminen	ESI 3) opetus ja oppiminen	empiirinen	päihteet	survey	havaintojen ke-rääminen ja järjes-täminen
Olson 2010	3	1	Sosiaalityö	1,001	1	ESI	ESI 2) tunnis-taminen	ESI 2) tunnistaminen	käsitteelli-nen	nuoret	analyysi	hypoteesin raken-täminen
Painter 2010	2	3	Sosiaalityö	0,268	3	evidenssiä käytännölle	evidenssiä käytännölle, 2) heikko näyttö		empiirinen	lapset	narratiivi-nen tutki-muskat-saus	havaintojen ke-rääminen ja järjes-täminen
Painter 2012	1	1	Saattaa sisäl-tää sosiaali-työhön kuulu-vaa	0,883	2	EBP	EBP 6) toteut-taminen	EBP 6) toteuttami-nen, d) muut	empiirinen	mielenter-veys	primaari-nen vai-kuttavuus-tutkimus	hypoteesin testaus
Palinkas & Soydan 2012a	4	2	Sosiaalityö	1,447	1	EBP	EBP 5) toteut-tamisprosessin osat	EBP 5) toteuttamis-prosessin osat, a) tiedon hallinta ja toiminnan ohjaus	käsitteelli-nen	yleinen	essee	havaintojen ke-rääminen ja järjes-täminen
Palinkas et al. 2011a	10	2	Saattaa sisäl-tää sosiaali-työhön kuulu-vaa	1,798	1	ESI	ESI 4) imple-mentaatio	ESI 4) implementaatio, e) organisaatio	empiirinen	mielenter-veys	mixed-methods study	havaintojen ke-rääminen ja järjes-täminen
Palinkas et al. 2011b	6	2	Sosiaalityö	1,255	1	evidenssiä käytännölle	evidenssiä käytännölle, 2) heikko näyttö		empiirinen	terveyden edistämi-nen	prosessin arviointi	havaintojen ke-rääminen ja järjes-täminen
Palinkas et al. 2012	2	2	Saattaa sisäl-tää sosiaali-työhön kuulu-vaa	1,071	1	ESI	ESI 4) imple-mentaatio	ESI 4) implementaatio, e) organisaatio	empiirinen	lastensuo-jelu	survey	havaintojen ke-rääminen ja järjes-täminen
Parra et al. 2011	2	3	Saattaa sisäl-tää sosiaali-työhön kuulu-vaa	1,795	1	evidenssiä käytännölle	evidenssiä käytännölle, 1) näyttönä perus-telematon leima		empiirinen	terveyden edistämi-nen	käsiteku-vaus	hypoteesin raken-täminen

Parrish & Rubin 2011a	18	Avain	Sosiaalityö	1,447	1	EBP	EBP 2) opetus ja oppiminen	EBP 2) opetus ja oppiminen	empiirinen	yleinen	primaari- nen vai- kuttavuus- tutkimus	hypoteesin testaus
Parrish & Rubin 2011b	2	Avain	Sosiaalityö	1,447	1	EBP	EBP 3) erityis- kysymykset	EBP 3) erityiskysy- mykset, b) mittaami- nen	empiirinen	yleinen	mittarin testaami- nen	hypoteesin testaus
Parrish & Rubin 2012	3	Avain	Sosiaalityö	1,451	1	EBP	EBP 3) erityis- kysymykset	EBP 3) erityiskysy- mykset, d) asenteet	empiirinen	yleinen	survey	havaintojen ke- rääminen ja järjes- täminen
Patterson et al. 2010	4	1	Sosiaalityö	0,262	3	ESI	ESI 4) imple- mentaatio	ESI 4) implementaa- tio, e) organisaatio	käsitteelli- nen	päihteet	analyysi	hypoteesin raken- taminen
Patterson et al. 2012	3	2	Sosiaalityö	1,447	1	ESI	ESI 4) imple- mentaatio	ESI 4) implementaa- tio, d) asenteet	empiirinen	yleinen	survey	havaintojen ke- rääminen ja järjes- täminen
Pavkov et al. 2010	2	1	Sosiaalityö	0,711	2	EBP	EBP 5) toteut- tamisprosessin osat	EBP 5) toteuttamis- prosessin osat, c) outcome seuranta	empiirinen	lastensuo- jelu	evaluaatio	havaintojen ke- rääminen ja järjes- täminen
Pawson et al. 2010	7	1	Saattaa sisäl- tää sosiaali- työhön kuulu- vaa	0,800	1	EB Policy	EB Policy muut		käsitteelli- nen	yleinen	mallinnus	hypoteesin raken- taminen
Pearson et al. 2012	4	Avain	Sosiaalityön kohdetta	1,860	1	EBP	EBP 3) erityis- kysymykset	EBP 3) erityiskysy- mykset, a) instru- mentit	empiirinen	päihteet	meta- analyysi	hypoteesin testaus
Pennington et al. 2012	0	1	Saattaa sisäl- tää sosiaali- työhön kuulu- vaa	0,810	2	EB Policy	EB Policyn kenttä: valtio tai osavaltio		empiirinen	yleinen	tapausku- vaus	havaintojen ke- rääminen ja järjes- täminen
Perron et al. 2010	9	1	Sosiaalityön kohdetta	0,753	2	EBP	EBP 3) erityis- kysymykset	EBP 3) erityiskysy- mykset, a) instru- mentit	empiirinen	mielenter- veys	SR	hypoteesin testaus
Peterson et al. 2011	1	1	Sosiaalityö	1,603	2	EBP	EBP 2) opetus ja oppiminen	EBP 2) opetus ja oppiminen	empiirinen	yleinen	tapausku- vaus	havaintojen ke- rääminen ja järjes- täminen
Petra & Kohl 2010	9	3	Sosiaalityö	1,159	1	evi- dens- siä käyt- tänölle	evidenssiä käytännölle, 2) heikko näyttö		empiirinen	lastensuo- jelu	prosessin arviointi	havaintojen ke- rääminen ja järjes- täminen
Petrie 2010	2	Avain	Sosiaalityö	0,000	4	EBP	EBP 3) erityis- kysymykset	EBP 3) erityiskysy- mykset, e) historia	käsitteelli- nen	lastensuo- jelu	tapausku- vaus	havaintojen ke- rääminen ja järjes-

												täminen
Petry et al. 2011	2	1	Sosiaalityön kohdetta	1,501	1	evi- dens- siä käy- tänölle	evidenssiä käytänölle, 3) vahva näyttö	evidenssiä käytänölle, 3) vahva näyttö, 1 vaikuttavuus (primaaritutkimus)	empiirinen	päihteet	primaari- nen vai- kuttavuus- tutkimus	hypoteesin testaus
Pettus-Davis et al. 2011	2	1	Sosiaalityö	0,790	2	EBP	EBP 3) erityis- kysymykset	EBP 3) erityiskysy- mykset, c) menetel- mät	käsitteelli- nen	yleinen	textbook artikkeli	havaintojen ke- rääminen ja järjes- täminen
Pignotti & Thyer 2012	5	1	Saattaa sisäl- tää sosiaali- työhön kuulu- vaa	0,944	2	ESI	ESI 2) tunnis- taminen	ESI 2) tunnistaminen	empiirinen	yleinen	survey	havaintojen ke- rääminen ja järjes- täminen
Pinninti et al. 2010	4	1	Sosiaalityön kohdetta	0,782	2	evi- dens- siä käy- tänölle	evidenssiä käytänölle, 2) heikko näyttö		empiirinen	mielenter- veys	prosessin arviointi	hypoteesin raken- taminen
Pinto et al. 2010	16	1	Sosiaalityön kohdetta	1,860	1	EBP	EBP 6) toteut- taminen	EBP 6) toteuttami- nen, a) organisaatio	empiirinen	päihteet	survey	havaintojen ke- rääminen ja järjes- täminen
Plath 2012a	1	1	Sosiaalityö	0,734	2	EBP	EBP 6) toteut- taminen	EBP 6) toteuttami- nen, a) organisaatio	empiirinen	yleinen	tapausku- vaus	havaintojen ke- rääminen ja järjes- täminen
Plath 2012b	2	1	Sosiaalityö	0,734	2	EBP	EBP 6) toteut- taminen	EBP 6) toteuttami- nen, a) organisaatio	empiirinen	yleinen	tapausku- vaus	havaintojen ke- rääminen ja järjes- täminen
Pollio & Macgowan 2010	2	1	Sosiaalityö	0,894	2	EBP	EBP 2) opetus ja oppiminen	EBP 2) opetus ja oppiminen	käsitteelli- nen	ryhmätoi- minta	mallinnus	hypoteesin raken- taminen
Ponniah et al. 2011	2	1	Sosiaalityö	1,447	1	EBP	EBP 4) kohde asiakasproses- sissa	EBP 4) kohde asi- kasprosessissa, a) assessment	empiirinen	yleinen	survey	havaintojen ke- rääminen ja järjes- täminen
Pope et al. 2011	4	2	Sosiaalityö	0,262	3	EBP	EBP 6) toteut- taminen	EBP 6) toteuttami- nen, d) muut	empiirinen	yleinen	survey	havaintojen ke- rääminen ja järjes- täminen
Potocky 2010	6	1	Sosiaalityö	1,451	1	EB Policy	EB Policyn kenttä: valtio tai osavaltio		käsitteelli- nen	ihmis- kauppa	analyysi	havaintojen ke- rääminen ja järjes- täminen
Powell & Perron 2010	6	1	Sosiaalityön kohdetta	0,753	2	EBP	EBP 4) kohde asiakasproses-	EBP 4) kohde asi- kasprosessissa, b)	käsitteelli- nen	päihteet	käsiteana- lyysi	hypoteesin raken- taminen

							sisä	vaikuttavuusmekanismi				
Powell et al. 2012	23	1	Eksplisiittisesti muu tieteenala kuin sosiaalityö	1,680	1	ESI	ESI 4) implementaatio	ESI 4) implementaatio, f) toimiala	empiirinen	mielenterveys	SR	hypoteesin testaus
Powers 2010	3	2	Sosiaalityö	0,262	3	ESI	ESI 1) käsite	ESI 1) käsite	käsitteellinen	koulut	käsiteanalyysi	hypoteesin rakentaminen
Powers 2012	3	2	Sosiaalityö	0,262	3	ESI	ESI 4) implementaatio	ESI 4) implementaatio, e) organisaatio	empiirinen	koulut	tapausklaus	havaintojen kerääminen ja järjestäminen
Powers et al. 2010	9	1	Sosiaalityö	0,262	3	ESI	ESI 4) implementaatio	ESI 4) implementaatio, f) toimiala	empiirinen	koulut	tutkimuskatsaus	havaintojen kerääminen ja järjestäminen
Powers et al. 2011a	2	2	Sosiaalityö	0,262	3	ESI	ESI 4) implementaatio	ESI 4) implementaatio, f) toimiala	empiirinen	koulut	tutkimuskatsaus	havaintojen kerääminen ja järjestäminen
Powers et al. 2011b	8	2	Sosiaalityö	0,731	2	ESI	ESI 4) implementaatio	ESI 4) implementaatio, e) organisaatio	empiirinen	koulut	tapausklaus	havaintojen kerääminen ja järjestäminen
Preyde & Brassard 2011	2	1	Sosiaalityö	0,262	3	evienssiä käytännölle	evidenssiä käytännölle, 3) vahva näyttö	evidenssiä käytännölle, 3) vahva näyttö, 3 järjestelmällinen tutkimuskatsaus	empiirinen	vanhukset	SR	hypoteesin testaus
Radohl 2011	3	2	Sosiaalityö	1,030	1	evienssiä käytännölle	evidenssiä käytännölle, 2) heikko näyttö		empiirinen	lapset	tapausklaus	havaintojen kerääminen ja järjestäminen
Rahman & Appelbaum 2010	7	3	Sosiaalityö	0,293	3	EBP	EBP 1) käsite	EBP 1) käsite	käsitteellinen	yleinen	essee	havaintojen kerääminen ja järjestäminen
Rapp et al. 2010	16	1	Sosiaalityön kohdetta	0,782	2	ESI	ESI 4) implementaatio	ESI 4) implementaatio, f) toimiala	empiirinen	mielenterveys	tapausklaus	havaintojen kerääminen ja järjestäminen
Razzano et al. 2010	3	1	Saattaa sisältää sosiaalityöhön kuuluvaa	1,249	1	ESI	ESI 3) opetus ja oppiminen	ESI 3) opetus ja oppiminen	empiirinen	mielenterveys	tapausklaus	havaintojen kerääminen ja järjestäminen
Read & Maslin-	13	3	Saattaa sisältää sosiaali-	1,543	1	evienssiä käytännölle, 1)	evidenssiä käytännölle, 1)		käsitteellinen	yleinen	essee	havaintojen kerääminen ja järjestäminen

Prothero 2011			työhön kuulu- vaa			siä käy- tänölle	näyttönä perus- telematon leima					täminen
Rector & Cassin 2010	4	1	Saattaa sisäl- tää sosiaali- työhön kuulu- vaa	0,469	3	EBP	EBP 5) toteut- tamisprosessin osat	EBP 5) toteuttamis- prosessin osat, d) muut	empiirinen	mielenter- veys	tapausku- vaus	havaintojen ke- rääminen ja järjes- täminen
Rehm et al. 2011	35	1	Sosiaalityön kohdetta	2,033	1	evi- dens- siä käy- tänölle	evidenssiä käytännölle, 3) vahva näyttö	evidenssiä käytänöl- le, 3) vahva näyttö, 5 epidemiologia	empiirinen	päihteet	epidemio- loginen tutkimus	hypoteesin testaus
Reinhardt 2010	5	3	Sosiaalityö	0,293	3	EBP	EBP 1) käsite	EBP 1) käsite	käsitteelli- nen	yleinen	essee	havaintojen ke- rääminen ja järjes- täminen
Rice et al. 2010	1	1	Sosiaalityö			EBP	EBP 3) erityis- kysymykset	EBP 3) erityiskysy- mykset, b) mittaami- nen	empiirinen	yleinen	mittarin testaami- nen	hypoteesin testaus
Riemer et al. 2012	3	1	Saattaa sisäl- tää sosiaali- työhön kuulu- vaa	1,071	1	EBP	EBP 5) toteut- tamisprosessin osat	EBP 5) toteuttamis- prosessin osat, c) outcome seuranta	käsitteelli- nen	yleinen	tapausku- vaus	havaintojen ke- rääminen ja järjes- täminen
Ritter & Bammer 2010	9	1	Sosiaalityön kohdetta	1,094	1	EB Policy	EB Policy muut		käsitteelli- nen	päihteet	mallinnus	hypoteesin raken- täminen
Roberts- DeGennaro 2010	7	1	Sosiaalityö	0,637	2	EBP	EBP 2) opetus ja oppiminen	EBP 2) opetus ja oppiminen	empiirinen	yleinen	tapausku- vaus	havaintojen ke- rääminen ja järjes- täminen
Ronen 2011	0	1	Sosiaalityö	1,447	1	EBP	EBP 2) opetus ja oppiminen	EBP 2) opetus ja oppiminen	empiirinen	lastensuo- jelu	tapausku- vaus	havaintojen ke- rääminen ja järjes- täminen
Rozas & Grady 2011	4	3	Sosiaalityö	0,637	2	EBP	EBP 1) käsite	EBP 1) käsite	käsitteelli- nen	yleinen	essee	havaintojen ke- rääminen ja järjes- täminen
Rubin & Parrish 2010	12	Avain	Sosiaalityö	1,447	1	EBP	EBP 3) erityis- kysymykset	EBP 3) erityiskysy- mykset, b) mittaami- nen	empiirinen	yleinen	mittarin testaami- nen	hypoteesin testaus
Rubin & Parrish 2011	6	Avain	Sosiaalityö	1,447	1	EBP	EBP 3) erityis- kysymykset	EBP 3) erityiskysy- mykset, b) mittaami- nen	empiirinen	yleinen	mittarin testaami- nen	hypoteesin testaus
Rubin & Parrish 2012	0	Avain	Sosiaalityö	1,451	1	EBP	EBP 4) kohde asikasproses- sissa	EBP 4) kohde asi- kasprosessissa, b) vaikuttavuusmekä-	empiirinen	yleinen	SR	hypoteesin testaus

								nismit				
Rubin 2011	10	1	Sosiaalityö	1,255	1	EBP	EBP 2) opetus ja oppiminen	EBP 2) opetus ja oppiminen	käsitteellinen	yleinen	analyysi	havaintojen kerääminen ja järjestäminen
Ruffolo & Capobianco 2012	0	1	Sosiaalityö	0,699	3	ESI	ESI 4) implementaatio	ESI 4) implementaatio, e) organisaatio	empiirinen	mielenterveys	tapausklaus	havaintojen kerääminen ja järjestäminen
Ruiz et al. 2011	1	1	Sosiaalityö	0,556	3	evidenssiä käytännölle	evidenssiä käytännölle, 3) vahva näyttö	evidenssiä käytännölle, 3) vahva näyttö, 1 vaikuttavuus (primaaritutkimus)	empiirinen	nuoret	primaarinen vaikuttavuustutkimus	hypoteesin testaus
Sabah & Cook-Craig et al. 2010	8	1	Sosiaalityö	1,447	1	EBP	EBP 6) toteuttaminen	EBP 6) toteuttaminen, a) organisaatio	empiirinen	yleinen	tapausklaus	havaintojen kerääminen ja järjestäminen
Salysers et al. 2010	19	1	Sosiaalityön kohdetta	0,782	2	evidenssiä käytännölle	evidenssiä käytännölle, 2) heikko näyttö		empiirinen	mielenterveys	prosessin arviointi	havaintojen kerääminen ja järjestäminen
Sanders & Kirby 2012	16	1	Saattaa sisältää sosiaalityöhön kuuluvaa	1,342	1	ESI	ESI 4) implementaatio	ESI 4) implementaatio, f) toimiala	käsitteellinen	vanhemmus, perheet	analyysi	havaintojen kerääminen ja järjestäminen
Sanders et al. 2010	5	1	Eksplisiittisesti muu tieteenala kuin sosiaalityö	1,159	1	evidenssiä käytännölle	evidenssiä käytännölle, 3) vahva näyttö	evidenssiä käytännölle, 3) vahva näyttö, 5 epidemiologia	empiirinen	perheet	epidemiologinen tutkimus	hypoteesin testaus
Sar et al. 2010	3	3	Sosiaalityö	1,159	1	evidenssiä käytännölle	evidenssiä käytännölle, 2) heikko näyttö		empiirinen	perheet	narratiivinen tutkimuskatsaus	havaintojen kerääminen ja järjestäminen
Schoenwald et al. 2011	0	1	Sosiaalityön kohdetta	0,410	2	evidenssiä käytännölle	evidenssiä käytännölle, 3) vahva näyttö	evidenssiä käytännölle, 3) vahva näyttö, 1 vaikuttavuus (primaaritutkimus)	empiirinen	nuoret	primaarinen vaikuttavuustutkimus	hypoteesin testaus
Schori 2011	4	1	Sosiaalityö	1,447	1	EBP	EBP 4) kohde asiakasprosess-	EBP 4) kohde asiakasprosessissa, d)	käsitteellinen	päihteet	tutkimuskatsaus	havaintojen kerääminen ja järjestäminen

							sisä	kustannusvaikutta- vuus				täminen
Schurer et al. 2010	3	1	Sosiaalityö	0,734	2	ESI	ESI 4) implementaatio	ESI 4) implementaatio, f) toimiala	empiirinen	vanhemmus, perheet	survey	havaintojen kerääminen ja järjestäminen
Segal & Dalziel 2011	5	1	Sosiaalityö	0,801	2	EBP	EBP 4) kohde asiakasprosessissa	EBP 4) kohde asiakasprosessissa, d) kustannusvaikutta- vuus	käsitteellinen	lastensuojelu	perusteiden esittely	havaintojen kerääminen ja järjestäminen
Segal & Leach 2011	5	1	Saattaa sisältää sosiaalityöhön kuuluvaa	1,798	1	EBP	EBP 4) kohde asiakasprosessissa	EBP 4) kohde asiakasprosessissa, c) palvelujärjestelmän ja sen ohjauksen muutos, vaikuttavuus	käsitteellinen	terveyden edistäminen	perusteiden esittely	havaintojen kerääminen ja järjestäminen
Segal 2012	0	Sosiaal	Sosiaalityö	0,790	2	EBP	EBP 1) käsite	EBP 1) käsite	käsitteellinen	yleinen	essee	havaintojen kerääminen ja järjestäminen
Segre et al. 2012	2	1	Saattaa sisältää sosiaalityöhön kuuluvaa	1,071	1	ESI	ESI 4) implementaatio	ESI 4) implementaatio, c) olemassa olevan intervention adaptaatio uudelle kohdealueelle	empiirinen	mielenterveys	tapaustutkimus	havaintojen kerääminen ja järjestäminen
Self-Brown et al. 2011	6	3	Sosiaalityö	1,159	1	evidenssiä käytännölle	evidenssiä käytännölle, 1) näyttönä perustelematon leima		empiirinen	lastensuojelu	tapauskuvaukset	hypoteesin rakentaminen
Self-Brown et al. 2012	4	1	Sosiaalityö	1,501	1	ESI	ESI 4) implementaatio	ESI 4) implementaatio, f) toimiala	käsitteellinen	lastensuojelu	tutkimuskatsaus	havaintojen kerääminen ja järjestäminen
Sexton & Kelley 2010	9	2	Saattaa sisältää sosiaalityöhön kuuluvaa	1,071	1	EBP	EBP 1) käsite	EBP 1) käsite	käsitteellinen	lapset	analyysi	havaintojen kerääminen ja järjestäminen
Sexton & Turner 2010	40	1	Eksplisiittisesti muu tieteenala kuin sosiaalityö	1,371	1	evidenssiä käytännölle	evidenssiä käytännölle, 3) vahva näyttö	evidenssiä käytännölle, 3) vahva näyttö, 1) vaikuttavuus (primaaritutkimus)	empiirinen	nuoret	primaarinen vaikuttavuustutkimus	hypoteesin testaus
Sexton & van Dam 2010	5	Avain	Saattaa sisältää sosiaalityöhön kuuluvaa	0,469	3	EBP	EBP 1) käsite	EBP 1) käsite	käsitteellinen	yleinen	käsitekuvaus	hypoteesin rakentaminen

			vaa									
Sexton et al. 2011	13	1	Saattaa sisältää sosiaalityöhön kuuluvaa	1,388	1	EBP	EBP 5) toteuttamisprosessin osat	EBP 5) toteuttamisprosessin osat, d) muut	käsitteellinen	perheet	mallinnus	hypoteesin rakentaminen
Shapiro et al. 2012	4	1	Sosiaalityö	1,501	1	ESI	ESI 4) implementaatio	ESI 4) implementaatio, e) organisaatio	empiirinen	vanhemmus, perheet	survey	havaintojen kerääminen ja järjestäminen
Sheafor 2011	1	1	Sosiaalityö			EBP	EBP 5) toteuttamisprosessin osat	EBP 5) toteuttamisprosessin osat, c) outcome seuranta	käsitteellinen	yleinen	käsiteanalyysi	havaintojen kerääminen ja järjestäminen
Sheidow et al. 2011	2	1	Sosiaalityön kohdetta	0,410	2	evidenssiä käytännölle	evidenssiä käytännölle, 3) vahva näyttö	evidenssiä käytännölle, 3) vaikuttavuus (primaaritutkimus)	empiirinen	nuoret	kustannusvaikutavuus	hypoteesin testaus
Sheppard 2010	5	1	Sosiaalityö	1,261	1	EBP	EBP 4) kohde asiakasprosessissa	EBP 4) kohde asiakasprosessissa, a) assessment	empiirinen	lapset	mittarin testaaminen	hypoteesin testaus
Sheppard et al. 2010	1	1	Sosiaalityö	1,030	1	EBP	EBP 4) kohde asiakasprosessissa	EBP 4) kohde asiakasprosessissa, a) assessment	empiirinen	lapset	mittarin testaaminen	hypoteesin testaus
Shera & Dill 2012	3	1	Sosiaalityö	1,447	1	EBP	EBP 6) toteuttaminen	EBP 6) toteuttaminen, b) toimiala	empiirinen	lastensuojelu	tapausklaus	havaintojen kerääminen ja järjestäminen
Shlonsky et al 2011a	4	2	Sosiaalityö	0,790	2	EBP	EBP 3) erityiskysymykset	EBP 3) erityiskysymykset, c) menetelmät	käsitteellinen	yleinen	textbook artikkeli	havaintojen kerääminen ja järjestäminen
Shlonsky et al 2011b	2	2	Sosiaalityö	0,790	2	EBP	EBP 3) erityiskysymykset	EBP 3) erityiskysymykset, a) instrumentit	empiirinen	yleinen	tekninen selvitys	havaintojen kerääminen ja järjestäminen
Simmons 2011	3	3	Sosiaalityö	0,199	3	EBP	EBP 1) käsite	EBP 1) käsite	empiirinen	yleinen	essee	havaintojen kerääminen ja järjestäminen
Simmons 2012	1	3	Sosiaalityö	0,199	3	EBP	EBP 1) käsite	EBP 1) käsite	käsitteellinen	yleinen	essee	havaintojen kerääminen ja järjestäminen
Smith & Hall 2010	3	3	Sosiaalityö	0,894	2	evidenssiä käytännölle	evidenssiä käytännölle, 1) näyttönä perustelematon leima		käsitteellinen	päihteet	tapausklaus	havaintojen kerääminen ja järjestäminen

						tänölle						
Smith & Manfredo 2011	8	1	Sosiaalityön kohdetta	1,860	1	EBP	EBP 6) toteuttaminen	EBP 6) toteuttaminen, a) organisaatio	empiirinen	pähteet	survey	havaintojen kerääminen ja järjestäminen
Sodano et al. 2010	1	3	Sosiaalityön kohdetta	0,763	2	evidenssiä käytännölle	evidenssiä käytännölle, 1) näyttönä perustelematon leima		empiirinen	pähteet	tapausklaus	havaintojen kerääminen ja järjestäminen
Sorensen et al. 2010	3	2	Saattaa sisältää sosiaalityöhön kuuluvaa	0,445	2	evidenssiä käytännölle	evidenssiä käytännölle, 2) heikko näyttö		empiirinen	lastensuojelu	narratiivinen tutkimuskatsaus	havaintojen kerääminen ja järjestäminen
Soydan 2010	4	1	Saattaa sisältää sosiaalityöhön kuuluvaa	0,927	2	EB Policy	EB Policyn kenttä: valtio tai osavaltio		empiirinen	yleinen	tapausklaus	havaintojen kerääminen ja järjestäminen
Soydan 2012	1	3	Sosiaalityö	1,447	1	EBP	EBP 3) erityiskysymykset	EBP 3) erityiskysymykset, e) historia	käsitteellinen	yleinen	essee	havaintojen kerääminen ja järjestäminen
Soydan et al. 2010	7	1	Sosiaalityö	1,447	1	EBP	EBP 3) erityiskysymykset	EBP 3) erityiskysymykset, a) instrumentit	empiirinen	yleinen	tapausklaus	havaintojen kerääminen ja järjestäminen
Spiel & Strohmeier 2012	3	1	Eksplisiittisesti muu tieteenala kuin sosiaalityö	0,421	2	EBP	EBP 1) käsite	EBP 1) käsite	käsitteellinen	yleinen	essee	havaintojen kerääminen ja järjestäminen
Spielfogel et al. 2011	2	1	Sosiaalityö	1,159	1	ESI	ESI 4) implementaatio	ESI 4) implementaatio, b) spesifin intervention, spesifiin ongelmaan, spesifissä kontekstissa, toteuttaminen ja vaikuttavuus	empiirinen	lastensuojelu	tapaustutkimus	havaintojen kerääminen ja järjestäminen
Spielmans et al. 2010	15	1	Saattaa sisältää sosiaalityöhön kuuluvaa	1,307	1	evidenssiä käytännölle	evidenssiä käytännölle, 3) vahva näyttö	evidenssiä käytännölle, 3) vahva näyttö, 4 meta-analyysi	empiirinen	mielenterveys	meta-analyysi	hypoteesin testaus

Spothe et al., 2011	7	2	Sosiaalityö	1,841	1	ESI	ESI 4) implementaatio	ESI 4) implementaatio, b) spesifin intervention, spesifissä kontekstissa, toteuttaminen ja vaikuttavuus	empiirinen	nuoret	tapaustutkimus	havaintojen kerääminen ja järjestäminen
Stamey et al. 2011	0	2	Sosiaalityö	0,959	2	EBP	EBP 3) erityiskysymykset	EBP 3) erityiskysymykset, c) menetelmät	käsitteellinen	yleinen	essee	havaintojen kerääminen ja järjestäminen
Stanhope & Dunn 2011	10	3	Eksplisiittisesti muu tieteenala kuin sosiaalityö	1,128	1	EB Policy	EB Policyn kenttä: valtio tai osavaltio		käsitteellinen	asunnottomuus	essee	havaintojen kerääminen ja järjestäminen
Stanhope et al. 2011	5	2	Sosiaalityö	0,790	2	ESI	ESI 4) implementaatio	ESI 4) implementaatio, e) organisaatio	empiirinen	mielenterveys	tapausklaus	havaintojen kerääminen ja järjestäminen
Staudt & Williams-Hayes 2011	3	2	Sosiaalityön kohdetta	0,443	2	ESI	ESI 4) implementaatio	ESI 4) implementaatio, d) asenteet	empiirinen	lastensuojelu	survey	havaintojen kerääminen ja järjestäminen
Steiker et al. 2011	3	1	Sosiaalityö	0,559	2	EBP	EBP 5) toteuttamisprosessin osat	EBP 5) toteuttamisprosessin osat, d) muut	empiirinen	nuoret	survey	havaintojen kerääminen ja järjestäminen
Stepney & Rostila 2011	1	Sosiaal	Saattaa sisältää sosiaalityöhön kuuluvaa	0,445	2	EBP	EBP 1) käsite	EBP 1) käsite	käsitteellinen	yleinen	essee	havaintojen kerääminen ja järjestäminen
Stepney 2010	2	Sosiaal	Saattaa sisältää sosiaalityöhön kuuluvaa	0,087	3	EBP	EBP 1) käsite	EBP 1) käsite	käsitteellinen	yleinen	essee	havaintojen kerääminen ja järjestäminen
Steyaert et al. 2011	4	Sosiaal	Sosiaalityö	0,582	2	EBP	EBP 6) toteuttaminen	EBP 6) toteuttaminen, d) muut	empiirinen	yleinen	tapausklaus	havaintojen kerääminen ja järjestäminen
Stuart et al. 2011	2	1	Sosiaalityö	0,665	1	EBP	EBP 6) toteuttaminen	EBP 6) toteuttaminen, a) organisaatio	empiirinen	lastensuojelu	survey	havaintojen kerääminen ja järjestäminen
Sundar et al. 2010	0	3	Saattaa sisältää sosiaalityöhön kuuluvaa	0,088	4	evidenssiä käytännölle	evidenssiä käytännölle, 1) näyttönä perustelematon leima		käsitteellinen	lapset	tapausklaus	havaintojen kerääminen ja järjestäminen

Sundell et al. 2010	8	1	Sosiaalityö	1,447	1	EBP	EBP 6) toteuttaminen	EBP 6) toteuttaminen, c) valtio	empiirinen	yleinen	tapauskuvaukset	havaintojen kerääminen ja järjestäminen
Sutphen et al. 2010	27	1	Sosiaalityö	1,447	1	evidenssiä käytännölle	evidenssiä käytännölle, 3) vahva näyttö	evidenssiä käytännölle, 3) vahva näyttö, 3 järjestelmällinen tutkimuskatsaus	empiirinen	koulut	SR	hypoteesin testaus
Tebes et al. 2011	9	3	Sosiaalityö	1,447	1	evidenssiä käytännölle	evidenssiä käytännölle, 1) näyttönä perusteellaton leima		empiirinen	yleinen	primaarinen vaikuttavuustutkimus	hypoteesin testaus
Temple et al. 2011	20	Avain	Sosiaalityön kohdetta	2,033	1	EBP	EBP 5) toteuttamisprosessin osat	EBP 5) toteuttamisprosessin osat, d) muut	käsitteellinen	päihteet	analyysi	havaintojen kerääminen ja järjestäminen
Thompson 2011	2	1	Sosiaalityö	0,262	3	ESI	ESI 2) tunnistaminen	ESI 2) tunnistaminen	empiirinen	lapset	SR	hypoteesin testaus
Thyer & Myers 2011	31	Avain	Sosiaalityö	1,255	1	EBP	EBP 1) käsite	EBP 1) käsite	käsitteellinen	yleinen	analyysi	havaintojen kerääminen ja järjestäminen
Thyer & Pignotti 2010	4	1	Sosiaalityö	0,190	3	EBP	EBP 5) toteuttamisprosessin osat	EBP 5) toteuttamisprosessin osat, d) muut	empiirinen	vaimmaisuus	tapauskuvaukset	havaintojen kerääminen ja järjestäminen
Thyer & Pignotti 2011	12	1	Sosiaalityö	0,790	2	EBP	EBP 1) käsite	EBP 1) käsite	käsitteellinen	yleinen	analyysi	havaintojen kerääminen ja järjestäminen
Tilson et al. 2011	14	Avain	Eksplisiittisesti muu tieteenala kuin sosiaalityö	1,212	2	EBP	EBP 3) erityiskysymykset	EBP 3) erityiskysymykset, b) mittaaminen	käsitteellinen	yleinen	konsensus statement	havaintojen kerääminen ja järjestäminen
Torrey et al. 2012	19	Avain	Saattaa sisältää sosiaalityöhön kuuluvaa	1,071	1	ESI	ESI 4) implementaatio	ESI 4) implementaatio, b) spesifin intervention, spesifin ongelmaan, spesifissä kontekstissa, toteuttaminen ja vaikuttavuus	empiirinen	mielenterveys	evaluaatio	havaintojen kerääminen ja järjestäminen
Traube et al. 2012	0	2	Sosiaalityö	0,262	3	EBP	EBP 2) opetus ja oppiminen	EBP 2) opetus ja oppiminen	käsitteellinen	yleinen	essee	havaintojen kerääminen ja järjestäminen

Tripodi et al. 2011	10	1	Sosiaalityö	1,447	1	evidenssiä käytännölle	evidenssiä käytännölle, 3) vahva näyttö	evidenssiä käytännölle, 3) vahva näyttö, 3 järjestelmällinen tutkimuskatsaus	empiirinen	rikollisuus	SR	hypoteesin testaus
Tsang 2011	0	2	Saattaa sisältää sosiaalityöhön kuuluvaa	0,599	2	evidenssiä käytännölle	evidenssiä käytännölle, 2) heikko näyttö		empiirinen	nuoret	tapauskuvaukset	havaintojen kerääminen ja järjestäminen
Tsang et al. 2011	0	3	Saattaa sisältää sosiaalityöhön kuuluvaa	0,599	2	evidenssiä käytännölle	evidenssiä käytännölle, 1) näyttönä perustelematon leima		empiirinen	koulut	tapauskuvaukset	havaintojen kerääminen ja järjestäminen
Tuchman & Lalane 2011	1	1	Sosiaalityö	0,637	2	EBP	EBP 2) opetus ja oppiminen	EBP 2) opetus ja oppiminen	empiirinen	yleinen	tapauskuvaukset	havaintojen kerääminen ja järjestäminen
Tuchman & Sarasoh 2011	2	1	Saattaa sisältää sosiaalityöhön kuuluvaa	0,843	2	ESI	ESI 3) opetus ja oppiminen	ESI 3) opetus ja oppiminen	empiirinen	mielenterveys	laadullinen tapaustutkimus	havaintojen kerääminen ja järjestäminen
Turrini et al. 2010	54	1	Saattaa sisältää sosiaalityöhön kuuluvaa	1,941	1	evidenssiä käytännölle	evidenssiä käytännölle, 3) vahva näyttö	evidenssiä käytännölle, 3) vahva näyttö, 3 järjestelmällinen tutkimuskatsaus	empiirinen	yleinen	SR	hypoteesin testaus
Tyuse et al. 2010	1	1	Sosiaalityö	0,262	3	evidenssiä käytännölle	evidenssiä käytännölle, 3) vahva näyttö	evidenssiä käytännölle, 3) vahva näyttö, 1 vaikuttavuus (primaaritutkimus)	empiirinen	lastensuojelu	primaarisen vaikuttavuustutkimus	hypoteesin testaus
Urdang 2010	10	Sokal	Sosiaalityö	1,603	2	EBP	EBP 1) käsite	EBP 1) käsite	käsitteellinen	yleinen	analyysi	havaintojen kerääminen ja järjestäminen
Wallander 2012	1	Avain	Sosiaalityö	1,255	1	EBP	EBP 5) toteuttamisprosessin osat	EBP 5) toteuttamisprosessin osat, d) muut	käsitteellinen	yleinen	tapauskuvaukset	havaintojen kerääminen ja järjestäminen
Walsh 2011a	0	Sokal	Sosiaalityö	0,912	1	EBP	EBP 1) käsite	EBP 1) käsite	käsitteellinen	yleinen	tapauskuvaukset	havaintojen kerääminen ja järjestäminen

Walsh 2011b	1	3	Sosiaalityö	0,790	2	EBP	EBP 1) käsite	EBP 1) käsite	käsitteellinen	mielenterveys	käsiteanalyysi	havaintojen kerääminen ja järjestäminen
Walter & Petr 2011	5	1	Sosiaalityö	1,451	1	ESI	ESI 2) tunnistaminen	ESI 2) tunnistaminen	empiirinen	lapset	SR	hypoteesin testaus
van Noije & Wittebrood 2010	2	1	Saattaa sisältää sosiaalityöhön kuuluvaa	1,441	2	EB Policy	EB Policyn kenttä: valtio tai osavaltio		empiirinen	rikollisuus	SR	hypoteesin testaus
VanDeMark et al. 2010	6	2	Sosiaalityön kohdetta	0,905	2	evidenssiä käytännölle	evidenssiä käytännölle, 2) heikko näyttö		empiirinen	päihteet	prosessin arviointi	havaintojen kerääminen ja järjestäminen
Ward et al. 2012	17	Avain	Saattaa sisältää sosiaalityöhön kuuluvaa	1,795	1	EBP	EBP 5) toteuttamisprosessin osat	EBP 5) toteuttamisprosessin osat, a) tiedon hallinta ja toiminnan ohjaus	empiirinen	yleinen	mixed-methods study	havaintojen kerääminen ja järjestäminen
Warren-Adamson & Lightburn 2010	0	1	Sosiaalityö			EBP	EBP 4) kohde asiakasprosessissa	EBP 4) kohde asiakasprosessissa, c) palvelujärjestelmän ja sen ohjauksen muutos, vaikuttavuus	empiirinen	lastensuojelu	tapausklaus	havaintojen kerääminen ja järjestäminen
Waters et al. 2011	11	Avain	Eksplisiittisesti muu tieteenala kuin sosiaalityö	1,264	1	EBP	EBP 5) toteuttamisprosessin osat	EBP 5) toteuttamisprosessin osat, a) tiedon hallinta ja toiminnan ohjaus	empiirinen	terveyden edistäminen	arviointisuunnitelma	hypoteesin rakentaminen
Webb 2011	0	Sokal	Eksplisiittisesti muu tieteenala kuin sosiaalityö	0,951	2	EBP	EBP 1) käsite	EBP 1) käsite	käsitteellinen	päihteet	käsiteanalyysi	havaintojen kerääminen ja järjestäminen
Webber et al. 2010	8	3	Sosiaalityö	1,603	2	EBP	EBP 2) opetus ja oppiminen	EBP 2) opetus ja oppiminen	empiirinen	yleinen	tapausklaus	havaintojen kerääminen ja järjestäminen
Webster-Stratton & Herman 2010	37	1	Eksplisiittisesti muu tieteenala kuin sosiaalityö	0,903	2	ESI	ESI 4) implementaatio	ESI 4) implementaatio, c) olemassa olevan intervention adaptaatio uudelle kohdealueelle	käsitteellinen	lapset	tutkimuskatsaus	havaintojen kerääminen ja järjestäminen
Webster-Stratton & Reid 2010	24	1	Sosiaalityö			ESI	ESI 4) implementaatio	ESI 4) implementaatio, c) olemassa olevan intervention	empiirinen	lastensuojelu	tapausklaus	havaintojen kerääminen ja järjestäminen

								adaptaatio uudelle kohdealueelle				
Vedunng 2010	39	Avain	Saattaa sisältää sosiaalityöhön kuuluvaa	1,922	2	EBP	EBP 3) erityiskysymykset	EBP 3) erityiskysymykset, e) historia	empiirinen	yleinen	historiallinen kuvaus	havaintojen kerääminen ja järjestäminen
Weitzer 2010	36	1	Saattaa sisältää sosiaalityöhön kuuluvaa	0,929	2	EB Policy	EB Policy muut		empiirinen	yleinen	tapausklaus	havaintojen kerääminen ja järjestäminen
Wharton & Bolland 2012	1	Sokal	Sosiaalityö	0,453	2	EBP	EBP 6) toteuttaminen	EBP 6) toteuttaminen, d) muut	empiirinen	yleinen	survey	havaintojen kerääminen ja järjestäminen
Whiston et al. 2011	16	1	Saattaa sisältää sosiaalityöhön kuuluvaa	1,207	2	evidenssiä käytännölle	evidenssiä käytännölle, 3) vahva näyttö	evidenssiä käytännölle, 3) vahva näyttö, 4 meta-analyysi	empiirinen	koulut	meta-analyysi	hypoteesin testaus
Whitaker et al. 2012	3	1	Sosiaalityö	1,501	1	ESI	ESI 3) opetus ja oppiminen	ESI 3) opetus ja oppiminen	empiirinen	lastensuojelu	evaluaatio	havaintojen kerääminen ja järjestäminen
Whitelaw 2010	2	1	Sosiaalityö	0,293	3	EBP	EBP 1) käsite	EBP 1) käsite	käsitteellinen	vanhukset	analyysi	havaintojen kerääminen ja järjestäminen
Wiechelt & Ting 2012	0	1	Sosiaalityö	1,603	2	EBP	EBP 2) opetus ja oppiminen	EBP 2) opetus ja oppiminen	empiirinen	yleinen	survey	havaintojen kerääminen ja järjestäminen
Wilson & Kelly 2010	22	1	Sosiaalityö	1,261	1	EBP	EBP 2) opetus ja oppiminen	EBP 2) opetus ja oppiminen	empiirinen	yleinen	mixed-methods study	havaintojen kerääminen ja järjestäminen
Wilson 2011	0	1	Sosiaalityö	0,363	2	EBP	EBP 5) toteuttamisprosessin osat	EBP 5) toteuttamisprosessin osat, d) muut	käsitteellinen	kuolema, suru	teoriaperustan rakentaminen	hypoteesin rakentaminen
Wilson 2012	1	Avain	Sosiaalityö	1,501	1	EBP	EBP 6) toteuttaminen	EBP 6) toteuttaminen, d) muut	käsitteellinen	lastensuojelu	mallinnus	hypoteesin rakentaminen
Winship & Lee 2012	3	1	Sosiaalityö	0,262	3	EBP	EBP 4) kohde asiakasprosessissa	EBP 4) kohde asiakasprosessissa, c) palvelujärjestelmän ja sen ohjauksen muutos, vaikuttavuus	empiirinen	yleinen	tapausklaus	havaintojen kerääminen ja järjestäminen

Winship 2012	0	Avain	Sosiaalityö	0,262	3	EBP	EBP 5) toteuttamisprosessin osat	EBP 5) toteuttamisprosessin osat, c) outcome seuranta	empiirinen	lastensuojelu	tapauskuvaukset	havaintojen kerääminen ja järjestäminen
Wodarski 2011	1	2	Sosiaalityö	0,336	3	EBP	EBP 5) toteuttamisprosessin osat	EBP 5) toteuttamisprosessin osat, a) tiedon hallinta ja toiminnan ohjaus	käsitteellinen	yleinen	essee	havaintojen kerääminen ja järjestäminen
Wong 2010	4	1	Sosiaalityö	0,711	2	EBP	EBP 5) toteuttamisprosessin osat	EBP 5) toteuttamisprosessin osat, c) outcome seuranta	käsitteellinen	yleinen	menetelmien kuvausta	havaintojen kerääminen ja järjestäminen
Vongxaiburana et al. 2011	2	2	Sosiaalityön kohdetta	0,435	2	evidenssiä käytännölle	evidenssiä käytännölle, 2) heikko näyttö		empiirinen	vanhukset	prosessin arviointi	hypoteesin rakentaminen
Wood et al. 2011	2	3	Sosiaalityö	0,414	2	evidenssiä käytännölle	evidenssiä käytännölle, 1) näyttönä perustelematon leima		empiirinen	päihteet	evaluaatio	havaintojen kerääminen ja järjestäminen
Woodruff & Lee 2011	7	1	Sosiaalityö	1,830	1	evidenssiä käytännölle	evidenssiä käytännölle, 3) vahva näyttö	evidenssiä käytännölle, 3) vahva näyttö, 5 epidemiologia	empiirinen	lastensuojelu	epidemiologinen tutkimus	hypoteesin testaus
Wright et al. 2010	3	1	Sosiaalityön kohdetta	1,532	1	ESI	ESI 2) tunnistaminen	ESI 2) tunnistaminen	empiirinen	rikollisuus	SR	hypoteesin testaus
Yankeelov et al. 2010	3	1	Sosiaalityö	0,637	2	EBP	EBP 2) opetus ja oppiminen	EBP 2) opetus ja oppiminen	empiirinen	yleinen	tapauskuvaukset	havaintojen kerääminen ja järjestäminen
Yun & Galant 2010	3	3	Sosiaalityö	0,262	3	evidenssiä käytännölle	evidenssiä käytännölle, 3) vahva näyttö	evidenssiä käytännölle, 3) vahva näyttö, 1 vaikuttavuus (primaaritutkimus)	empiirinen	mielenterveys	primaarinen vaikuttavuustutkimus	hypoteesin testaus
Zayas et al. 2011	6	1	Sosiaalityö	0,790	2	EBP	EBP 1) käsite	EBP 1) käsite	käsitteellinen	yleinen	analyysi	havaintojen kerääminen ja järjestäminen

Liite 2 Niihin tutkimuksiin liittyvät havainnot, joiden näytön laatu ei ole 1 luokkaa

Viite	Panos EBP	Subjektivaatio	Subjektivaatio ja toiminnan problematisaatio taso 1	Subjektivaatio ja toiminnan problematisaatio taso 2	Tutkimuksen kohteena oleva todellisuus	Asiakas problematisaatio	Tukitusmenetelmä	Havainto
Aarons et al. 2010	2	EBP	EBP 3) erityiskysymykset	EBP 3) erityiskysymykset, b) mittaaminen	empiirinen	yleinen	mittarin testaaminen	1089 mielenterveyden ammattilaisilta saadut tulokset. Normaali mittarin testaus mutta ei lainkaan pohdita, onko EBP mitattavissa asenteita tutkimalla. Varmaan yksi syy sille, että Rubin ja Parrish kehittivät oman mittarin.
Ager et al. 2010	3	EBP	EBP 5) toteutamisprosessin osat	EBP 5) toteutamisprosessin osat, d) muut	empiirinen	lastensuojelu	tapaustutkimus	Delphi-menetelmä 31 henkilön mielipiteistä. Esimerkki siitä, että ei ole ymmärretty näyttöön perustuvaa käytäntöä. Ei konsensuksen syntymisellä hyvistä käytännöistä ole tekemistä näyttöön perustuvan käytännön kanssa. Konsensus ei ole näyttöä. Näyttöön perustuvan käytännön lähtökohta on, että konsensus on usein, ellei pääosin virheellistä.
Ager et al. 2011	2	Evidenssiä käytännölle	evidenssiä käytännölle, 2) heikko näyttö		empiirinen	päihteet	prosessin arviointi	Raportoidaan intervention omaksumista (ESI implementaatio)
Alicea et al. 2011	2	Evidenssiä käytännölle	evidenssiä käytännölle, 2) heikko näyttö		empiirinen	nuoret	tapauskuvaukset	Kulttuurispesifin asiakasintervention kuvaus
Allen & Johnson 2011	2	Evidenssiä käytännölle	evidenssiä käytännölle, 2) heikko näyttö		empiirinen	lastensuojelu	survey	Tietyn intervention osaamisen ja toteutuksen raportointi
Alvarez & Anderson-Ketchmark 2010	2	Evidenssiä käytännölle	evidenssiä käytännölle, 2) heikko näyttö		empiirinen	koulut	tapauskuvaukset	Asiakasosallisuus intervention kuvaus

Arnd-Caddigan & Pozzuto 2010	3	EB Policy	EB Policy muut		empiirinen	yleinen	laadullinen tutkimus	Laadullinen tutkimus työntekijöiden käsityksistä Kuinka työntekijöiden käsityksiä tutkimalla ESI Policyn tuloksista voi päätellä, että asiakkailta estyy pääsy POTENTIAALISESTI hyödyllisiin palveluihin. Tutkimusharha: ovatko työntekijöiden käsitykset totuuden läpäisevä tutka?
Arnd-Caddigan & Pozzuto 2011	3	EBP	EBP 1) käsite	EBP 1) käsite	käsite	mielenterveys	essee	Sosiaalityöntekijä asiakas -suhde, Sokal - Freud
Arnd-Caddigan 2011	3	EBP	EBP 1) käsite	EBP 1) käsite	käsite	yleinen	essee	Kaikki klassikko piirteet, Sokal - Freud
Arnd-Caddigan 2012	2	EB Policy	EB Policyn kenttä: valtio tai osavaltio		empiirinen	yleinen	tapauskuvaus	Policy, sosiaalityöntekijöiden suhtautuminen osavaltion EB policyyn. Jos löydös on, että käytäntöä ei ohjaa vain Policy, ei ole kohvin ihmeellinen löydös.
Auslander et al. 2012	2	EBP	EBP 2) opetus ja oppiminen	EBP 2) opetus ja oppiminen	empiirinen	yleinen	tapauskuvaus	Esiteltävän opetusintervention sisältö on yksinomaan toteuttaa SR. Ei esim. sanaakaan siitä, mitä lopputuloksella tehdään.
Austin et al. 2012	3	EBP	EBP 1) käsite	EBP 1) käsite	käsite	yleinen	käsitekuvaus	Tutka tietoisuus
Barth et al. 2011	2	Evidenssiä käytännölle	evidenssiä käytännölle, 2) heikko näyttö		empiirinen	lastensuojelu	narratiivinen tutkimuskatsaus	Nuorisoikäisten sijoitettujen lasten interventioiden esittelyä
Bass & Judge 2010	2	ESI	ESI 4) implementaatio	ESI 4) implementaatio, a) mallinnus	käsite	vanhukset	narratiivinen katsaus	Narratiivinen katsaus
Baumann et al. 2011	2	Evidenssiä käytännölle	evidenssiä käytännölle, 2) heikko näyttö		empiirinen	perheet	tapauskuvaus	Kulttuurispesifin vanhemmuusintervention kuvaus
Becker-Weidman & Hughes 2010	2	ESI	ESI 2) tunnistaminen	ESI 2) tunnistaminen	empiirinen	lapset	narratiivinen katsaus	Narratiivinen katsaus. Yhdessä Mercer et al. 2010 kanssa loistava esimerkki kuinka kaikki meni pieleen. Kaikki jää argumentaation tasolle kun olisi voinut tehdä kunnollisen systematic review.

Beharie et al. 2011	3	Evidenssiä käytännölle	evidenssiä käytännölle, 1) näyttönä perustelematon leima		empiirinen	nuoret	tapauskuvaus	Intervention kuvaus
Bellefeuille & Ricks 2010	3	EBP	EBP 1) käsite	EBP 1) käsite	käsite	lapset	käsitekuvaus	Esiparadigmaattista käsitejaaritusta, malliesimerkki, evidenssi filosofiaa, uusi epistemologia ja uusi käsite
Bellefeuille et al. 2012	3	EBP	EBP 1) käsite	EBP 1) käsite	käsite	lapset	käsitekuvaus	Esiparadigmaattista käsitejaaritusta, malliesimerkki, evidenssi filosofiaa, uusi epistemologia ja uusi käsite
Berger & Joyce 2010	2	Evidenssiä käytännölle	evidenssiä käytännölle, 2) heikko näyttö		empiirinen	lastensuojelu	tapauskuvaus	Työntekijäkoulutuksen kuvaus
Berger 2010	2	EBP	EBP 1) käsite	EBP 1) käsite	käsite	yleinen	essee	Hyväntahtoinen yritys ratkaista oletettua ongelmaa, ei mitään uutta
Berridge 2012	2	EB Policy	EB Policyn kenttä: valtio tai osavaltio		käsite	lastensuojelu	essee	Reflektioita, kyseessä on hämmennyneen tutkijan aatoksia EBP edessä ja kun hän ei ymmärrä että EBP policy on policy ominaisuus, ei tutkimuksen.
Biesta 2010	3	EBP	EBP 1) käsite	EBP 1) käsite	käsite	yleinen	essee	Esiparadigma + binaarinen vastakkaisuus
Birkel et al. 2010	2	Evidenssiä käytännölle	evidenssiä käytännölle, 2) heikko näyttö		empiirinen	vanhukset	tapauskuvaus	Organisaation esittelyä
Blewett 2011	2	EBP	EBP 3) erityiskysymykset	EBP 3) erityiskysymykset, e) historia	empiirinen	lastensuojelu	essee	Sananmukaisesti reflektiota, reflektiota, historiallinen katsaus
Blome et al. 2010	2	ESI	ESI 4) implementaatio	ESI 4) implementaatio, e) organisaatio	käsite	lastensuojelu	essee	Viitekehys implementaatioon erityisalalla, mutta miksi tämä, eikä joku toinen

Bond et al. 2010	2	ESI	ESI 2) tunnistaminen	ESI 2) tunnistaminen	käsite	mielenterveys	mallinnus	Mallinnus ja testi Sillä tavalla tyypillinen artikkeli, että siinä esitetään hyödyllinen kontribuutio (ESI 9 kriteeriä) mutta ei lainkaan tutkimukseen nojaten. Mitkä nuo 9 kriteeriä ovat, on empiirisen tutkimuksen tulos (missä on onnistuttu ottamaan käyttöön interventio, joka ES ja jonka käyttöönoton jälkeen palvelun vaikuttavuus on lisääntynyt). Nyt ne vedetään hatusta ja niitä sovelletaan yhden tietyn intervention TODISTAMISEEN ESIksi. Alussa todetaan ESI kriteerit liian teknisiksi ja kattavampien kriteerien ehdotuksista päädytään näihin 9:n.
Borden et al. 2010	2	Evidenssiä käytännölle	evidenssiä käytännölle, 2) heikko näyttö		empiirinen	perheet	tapauskuvaus	Tietyn vanhemmuusintervention kuvaus
Botterill & Hindmoor 2012	2	EB Policy	EB Policy muut		käsite	yleinen	essee	Keskustelua. Ei ole tajuttu, että EBP on muutosliike ja merkitsee politiikan teon muutosta
Bowen & Powers 2011	2	EBP	EBP 5) toteuttamisprosessin osat	EBP 5) toteuttamisprosessin osat, a) tiedon hallinta ja toiminnan ohjaus	empiirinen	koulut	tapauskuvaus	Hämärää, mistä on kysymys
Branco & Amaro 2011	3	EBP	EBP 1) käsite	EBP 1) käsite	käsite	yleinen	tapauskuvaus	Keskustelua epäselvillä käsitteillä
Brentro & Mitchell 2010	3	EBP	EBP 1) käsite	EBP 1) käsite	käsite	yleinen	käsitekuvaus	Esiparadigma
Bright et al. 2010	2	Evidenssiä käytännölle	evidenssiä käytännölle, 2) heikko näyttö		empiirinen	lastensuojelu	tapauskuvaus	Tietyn lastensuojelun laitoshoidon intervention kuvaus

Broekaert et al. 2010	3	EBP	EBP 1) käsite	EBP 1) käsite	käsite	päihteet	luokittelu	Vakavia virheitä, esiparadigmaattinen so- vittelu EBM:n sanotaan olennaisesti kuulu- van Cochrane Collaboration, jonka kirjoitta- jien mukaan perusti skottilainen professori Archie Cochrane. Kuinkahan tämä on mahdollista kun kyseinen alan pioneeri kuoli vuonna 1988 ja Cochrane Collabora- tion perustettiin vuonna 1993. Lisäksi teh- dään se yleinen virhepäätelmä, että EBP evidenssi on yhtä kuin Cochrane libraryn SR. Siis, että paras evidenssi tulisi RCT kautta.
Brooks et al. 2012	2	ESI	ESI 4) imple- mentaatio	ESI 4) implemen- taatio, e) organi- saatio	empiiri- nen	yleinen	survey	51 sosiaalityöntekijää, työntekijöiden mieli- piteet esimiestyöstä
Bruder 2010	2	Evidenssiä käytännölle	evidenssiä käytännölle, 2) heikko näyttö		käsite	perheet	narratiivinen tutkimuskat- saus	Spesifin kohderyhmän interventioiden esit- telyä
Carter 2011	3	EB Policy	EB Policyn kenttä: valtio tai osavaltio		empiiri- nen	yleinen	policy etno- grafia	Merkkijärjestelmän, tekstin tutkimista, So- kal
Cash et al. 2011	3	Evidenssiä käytännölle	evidenssiä käytännölle, 1) näyttönä perus- telematon leima		käsite	lastensuoje- lu	tapauskuvaus	Suorituskyvyn mittaamisen tavan esittelyä
Chavis 2011	2	EBP	EBP 4) kohde asikasproses- sissa	EBP 4) kohde asikasprosessissa, b) vaikuttavuus- mekanismi	käsite	perheet	essee	Essee, vaikuttavuus ja EBP kulttuurinen konteksti
Cherney & Head 2010	3	EBP	EBP 6) toteut- taminen	EBP 6) toteuttami- nen, d) muut	käsite	yleinen	essee	Tyyppi esimerkki yhteiskuntatieteellisesti esseistiikasta EBP on haasteita mutta nyt kirjoittavat vetävät hatusta 10 uutta tekijää voisivat olla tärkeitä sen toteuttamisessa (tai sitten eivät) tai sitten minkä tahansa puuhan toteuttamisessa. Mallia ei miten-

								kään perustella.
Clifford et al. 2011	2	Evidenssiä käytännölle	evidenssiä käytännölle, 2) heikko näyttö		empiirinen	päihteet	prosessin arviointi	Raportoidaan intervention omaksumista (ESI implementaatio)
Cohen 2011	3	EBP	EBP 1) käsite	EBP 1) käsite	käsite	yleinen	essee	Esiparadigma + binaarinen vastakkaisuus
Collins-Camargo & Royse 2010	2	EBP	EBP 5) toteutamisprosessin osat	EBP 5) toteutamisprosessin osat, b) organisaatio, oppiminen ja johtaminen	empiirinen	lastensuojelu	tapaustutkimus	Ei pääsyä artikkeliin, heikko abstrakti
Cornes et al. 2010	3	Evidenssiä käytännölle	evidenssiä käytännölle, 1) näyttönä perustelematon leima		empiirinen	yleinen	tapauskuvauk	Palvelujen tilaamisen osaamisen arvioinnin esittely
Csete & Grob 2011	2	Evidenssiä käytännölle	evidenssiä käytännölle, 2) heikko näyttö		empiirinen	päihteet	tapauskuvauk	Maan huume politiikan kuvauk (Policy)
Dababnah et al. 2011	2	Evidenssiä käytännölle	evidenssiä käytännölle, 2) heikko näyttö		empiirinen	perheet	narratiivinen tutkimuskat-saus	Autismin tunnistaminen
Dauenhauer et al. 2010	3	Evidenssiä käytännölle	evidenssiä käytännölle, 1) näyttönä perustelematon leima		empiirinen	vanhukset	evaluaatio	Tietyn osaamisen arviointitutkimus
Davey et al. 2012	3	EBP	EBP 1) käsite	EBP 1) käsite	käsite	yleinen	käsiteanalyysi	Esiparadigma: on monta tapaa tietää

Dillard et al. 2010	2	Evidenssiä käytännölle	evidenssiä käytännölle, 2) heikko näyttö		empiirinen	nuoret	tapauskuvaus	Tietyn ehkäisy intervention kuvaus
Downe 2010	3	EBP	EBP 1) käsite	EBP 1) käsite	käsite	yleinen	essee	Sokal
Drisko & Simmons 2012	3	ESI	ESI 2) tunnistaminen	ESI 2) tunnistaminen	käsite	psykoterapia	narratiivinen tutkimuskat-saus	Loistava esimerkki: 1. Kuinka järjettömään tilaan ajaudutaan kun ruvetaan iskemään näitä ESI leimoja 2. Kuinka kauaksi on EBP:stä ajauduttu kun yritetään todistella, että joku interventio on EBP ja se tehdään, ei EB, vaan narratiivisella menetelmällä. 3. Jos kirjoittaja olisi jotain ymmärtänyt EBP, hän olisi tehnyt asiastaan SR ja tulos olisi empiirinen, nyt käsitteellistä tarinaa.
Drisko 2011	2	EBP	EBP 1) käsite	EBP 1) käsite	käsite	yleinen	essee	Klassikko, jossa menee sekaisin tutkimus ja käytäntö, kvant ja kval mutta kirjoittajan oma kokemus on avain kaikkeen
Ennis & West 2010	3	Evidenssiä käytännölle	evidenssiä käytännölle, 1) näyttönä perustelematon leima		käsite	yhteisö	käsitekuvaus	Uuden käsitteistön kuvaus
Fawley-King 2010	2	Evidenssiä käytännölle	evidenssiä käytännölle, 2) heikko näyttö		empiirinen	lastensuojelu	narratiivinen tutkimuskat-saus	Interventioiden esittelyä
Feldman 2011	3	Evidenssiä käytännölle	evidenssiä käytännölle, 1) näyttönä perustelematon leima		käsite	nuoret	tapauskuvaus	Intervention kuvaus

Finfgeld- Connett 2010	3	Evidenssiä käytännöl- le	evidenssiä käytännölle, 3) vahva näyttö	evidenssiä käy- tännölle, 3) vahva näyttö, 3 järjestel- mällinen tutkimus- katsaus	empiiri- nen	asunnotto- muus	SR	45 tutkimusta, naisten asunnottomuuskö- kemus. Menetelmä ja käsitteiden käyttö erittäin puutteellista
Flynn & Brown 2011	2	EBP	EBP 5) toteut- tamisprosessin osat	EBP 5) toteutta- misprosessin osat, a) tiedon hallinta ja toiminnan ohjaus	käsite	yleinen	katsaus	Katsaus peruskäsitteistä, tuottiko mitään uutta
Fraser et al. 2011	2	EBP	EBP 1) käsite	EBP 1) käsite	käsite	yleinen	katsaus	Peruskäsitteet, mutta miksi tai mitä uutta?
Fraser et al. 2012	2	EBP	EBP 4) kohde asikasproses- sissa	EBP 4) kohde asikasprosessissa, b) vaikuttavuus- mekanismi	käsite	perheet	tapauskuvaus	Mitä hyötyä tästä teoretisoinnista on?
Freiberg & Carson 2010	3	EB Policy	EB Policy muut		käsite	rikollisuus	käsitekuvaus	Reflektio + esiparadigma, esitetään uusi käsite, jossa evidenssiä tulee ihmisten tunteista
Gagnon & Barber 2010	2	Evidenssiä käytännöl- le	evidenssiä käytännölle, 2) heikko näyttö		empiiri- nen	lastensuoje- lu	narratiivinen tutkimuskat- saus	Interventioiden esittelyä
Garfield 2010	3	Evidenssiä käytännöl- le	evidenssiä käytännölle, 1) näyttönä perus- telematon leima		käsite	miehet	käsitekuvaus	Uuden näkökulman esittely

Gasker & Vafeas 2010	3	Evidenssiä käytännölle	evidenssiä käytännölle, 1) näyttönä perustelematon leima		käsite	perheet	käsitekuvaus	Uuden näkökulman esittely sosiaalityöhön
Geyer 2012	2	EB Policy	EB Policy muut		käsite	yleinen	mallinnus	Oikeilla jäljillä mutta sekavaa
Goldhaber-Fiebert et al. 2011	3	EBP	EBP 4) kohde asiakasprosessissa	EBP 4) kohde asiakasprosessissa, d) kustannusvaikeus	empiirinen	lastensuojelu	SR	49 artikkelia, järjetön SR: EI SYNTEESIÄ
Gordon & Cooper 2010	3	EBP	EBP 5) toteuttamisprosessin osat	EBP 5) toteuttamisprosessin osat, a) tiedon hallinta ja toiminnan ohjaus	empiirinen	yleinen	tapauskuvaukset	Tutka, reflektio, esiparadigma, empiirinen osuus 6 sosiaalityöntekijää
Grady 2010	2	EBP	EBP 2) opetus ja oppiminen	EBP 2) opetus ja oppiminen	käsite	yleinen	ideapaperi	Ideapaperi
Grant et al. 2011	3	Evidenssiä käytännölle	evidenssiä käytännölle, 1) näyttönä perustelematon leima		empiirinen	päihteet	epidemiologinen tutkimus	Epidemiologinen tutkimus
Gray & Schubert 2012	3	EBP	EBP 1) käsite	EBP 1) käsite	käsite	yleinen	mallinnus	Esiparadigma, ensikertaa sosiaalityölle rakennetaan oma EBP malli!
Gregory 2010	2	EBP	EBP 3) erityiskysymykset	EBP 3) erityiskysymykset, b) mittaaminen	empiirinen	yleinen	mittarin testaaminen	Mitä mittaa?
Gregory 2012	2	EBP	EBP 3) erityiskysymykset	EBP 3) erityiskysymykset, b) mittaaminen	empiirinen	yleinen	mittarin testaaminen	Mitä mittaa?

Hanna & McRoy 2011	2	Evidenssiä käytännölle	evidenssiä käytännölle, 2) heikko näyttö		empiirinen	adoptio	tapauskuvaus	Lapsiin ja perheisiin sovellettavan arviointi-instrumenttien esittelyä
Henggeler & Sheidow 2011	2	Evidenssiä käytännölle	evidenssiä käytännölle, 3) vahva näyttö	evidenssiä käytännölle, 3) vahva näyttö, 3 järjestelmällinen tutkimuskatsaus	empiirinen	nuoret	SR	Interventioiden vaikuttavuus. Mistään ei käy ilmi, mihin aineistoon review perustuu, jos se olisi kerrottu, olisi todellinen helmi
Hjørland 2011	3	EBP	EBP 1) käsite	EBP 1) käsite	käsite	yleinen	essee	Kirjoittaja ei tiedä mistä puhuvat
Hodge 2010	2	Evidenssiä käytännölle	evidenssiä käytännölle, 2) heikko näyttö		käsite	yleinen	narratiivinen tutkimuskatsaus	Miten rukoiluun sosiaalityön menetelmänä pitäisi suhtautua?
Hodge 2011a	2	EBP	EBP 6) toteuttaminen	EBP 6) toteuttaminen, b) toimiala	käsite	yleinen	analyysi	Onko tämä mahdollista EBP puitteissa?
Hodge 2011b	2	EBP	EBP 6) toteuttaminen	EBP 6) toteuttaminen, b) toimiala	käsite	yleinen	analyysi	Onko tämä mahdollista EBP puitteissa?
Holden et al. 2012a	2	EBP	EBP 5) toteuttamisprosessin osat	EBP 5) toteuttamisprosessin osat, a) tiedon hallinta ja toiminnan ohjaus	empiirinen	yleinen	tapauskuvaus	Essee, joka sivuuttaa asian ytimen
Holleran Steiker et al. 2011	2	Evidenssiä käytännölle	evidenssiä käytännölle, 2) heikko näyttö		empiirinen	nuoret	tapauskuvaus	Erään osallisuus ja ehkäisy intervention esittely
Horton & Hawkins 2010	2	Evidenssiä käytännölle	evidenssiä käytännölle, 2) heikko näyttö		empiirinen	yleinen	narratiivinen tutkimuskatsaus	252 social work abstracts. Yhden vuoden sosiaalityön väitöskirjojen sisällön analyysi

Horton 2011	3	Evidenssiä käytännölle	evidenssiä käytännölle, 1) näyttönä perustelematon leima		empiirinen	päihteet	tapauskuvaus	Intervention esittely
Huang et al. 2011	3	Evidenssiä käytännölle	evidenssiä käytännölle, 1) näyttönä perustelematon leima		empiirinen	nuoret	epidemiologinen tutkimus	Epidemiologinen tutkimus
Humphreys & McLellan 2011	2	Evidenssiä käytännölle	evidenssiä käytännölle, 2) heikko näyttö		käsite	päihteet	narratiivinen tutkimuskatsaus	Erilaisten toimintapolitiikan tulokset
Humphreys et al. 2010	3	Evidenssiä käytännölle	evidenssiä käytännölle, 1) näyttönä perustelematon leima		empiirinen	lastensuojelu	tapauskuvaus	Toimintapolitiikan uudistamisen kuvaus
Jack 2010	3	Evidenssiä käytännölle	evidenssiä käytännölle, 1) näyttönä perustelematon leima		käsite	lastensuojelu	käsitekuvaus	Lapsen kiintymyssuhteen mekanismin kuvaaminen
Jack et al. 2011	2	EBP	EBP 5) toteuttamisprosessin osat	EBP 5) toteuttamisprosessin osat, a) tiedon hallinta ja toiminnan ohjaus	empiirinen	päihteet	laadullinen tapaustutkimus	26 päätöksentekijää. En ymmärrä mihin näillä moninaisen tiedon hyödyntämisen tutkimuksilla pyritään
James 2011	2	Evidenssiä käytännölle	evidenssiä käytännölle, 2) heikko näyttö		empiirinen	lastensuojelu	narratiivinen tutkimuskatsaus	Lastensuojelun laitos- ja ryhmäinterventtien vaikuttavuus

Johansson 2010	3	EBP	EBP 6) toteut- taminen	EBP 6) toteuttami- nen, b) toimiala	käsite	yleinen	katsaus	Essee. Ollaan tekevinään joitain johtopää- töksiä EBP TUTKIMUKSESTA (MITÄ IKI- NÄ SE ONKAAN) ja siteerataan yhtä sat- tumanvaraista kirjaa, joka tosin on nimen- sä perusteella systemaattinen katsaus mutta ei suinkaan EBP vaan ylipäättään tutkimuksen toimeenpanosta. Ollaan löytä- vinään kaksi traditiota mutta mitä ihmettä on EBP research? Sekoilua, josta näkee, että tarkoituksena- kaan ei ole tutkia mitään tai ratkoa mitään, vaan aikaansaada referee-artikkeli.
Johnston & Stewart 2011	3	Evidenssiä käytännölle	evidenssiä käytännölle, 1) näyttönä perus- telematon leima		käsite	nuoret	käsitekuvaus	Kehityksen jäsentäminen
Ka'opua et al. 2011	2	Evidenssiä käytännölle	evidenssiä käytännölle, 2) heikko näyttö		empiiri- nen	terveyden edistäminen	tapauskuvauk- saus	Kulttuurispesifin osallisuus intervention esittely
Karlsson & Bergmark 2012	2	EBP	EBP 6) toteut- taminen	EBP 6) toteuttami- nen, c) valtio	käsite	päihteet	analyysi	Löydöksenä on ESI ja EBP erottelu
Kegeles et al. 2011	2	Evidenssiä käytännölle	evidenssiä käytännölle, 2) heikko näyttö		empiiri- nen	terveyden edistäminen	tapauskuvauk- saus	HIV ehkäisy ja osallisuus intervention esit- tely
Keller & Helton 2010	3	Evidenssiä käytännölle	evidenssiä käytännölle, 1) näyttönä perus- telematon leima		käsite	kulttuuris- pesifisyys	käsitekuvaus	Spesifi kulttuurinen osaamisen kuvaus
Kelly et al. 2010	2	Evidenssiä käytännölle	evidenssiä käytännölle, 2) heikko näyttö		empiiri- nen	urbaani väkivalta, mielenterve- ys	narratiivinen tutkimuskat- saus	Urbanin väkivalta ja uhrien hoito PTSD oireena

Kennedy et al. 2010	3	EB Policy	EB Policyn kenttä: valtio tai osavaltio		käsite	terveyden edistäminen	essee	Reflektioita. Drawing on the authors' experiences and personal reflections. Ei ole tutkimusta
Kim et al. 2010	2	ESI	ESI 2) tunnistaminen	ESI 2) tunnistaminen	empiirinen	yleinen	tapauskuvaus	ESI lieveilmiön kuvaus: sinänsä olennainen kysymys, onko interventtiolla X ES, on muuttunut siihen, että mikä on intervention leima eikä enää lainkaan puhuta itse evidenssistä. Vain eri organisaatioiden antamista leimoista.
Kirby & Sanders 2011	3	Evidenssiä käytännölle	evidenssiä käytännölle, 1) näyttönä perustelematon leima		empiirinen	perheet	evaluaatio	Koulutusintervention arviointi
Konnerup & Kongsted 2012	3	EBP	EBP 3) erityiskysymykset	EBP 3) erityiskysymykset, c) menetelmät	empiirinen	yleinen	tutkimuskatsaus	Käsittämätöntä sekoilua: pitäisi ymmärtää millaisia tutkimuksia Cochrane kerää: tietysti RCT. Sisältää myös otoksen Campbell SR:stä. Perusasetelma: kokeellinen vs. havainnointi tutkimus (mitä ikinä onkaan). Mutta vastakkaisasetelma on pötkö. Interventioiden vaikuttavuutta ei voi tutkia kuin kokeellisessa asetelmassa, moni muita asioita voi.
Kranz 2011	2	ESI	ESI 4) implementaatio	ESI 4) implementaatio, f) toimiala	empiirinen	mielenterveys	survey	Sosiaalityöntekijät käyttävät ESI mielenterveysalalla! Asetelma aivan mieletön: postikyselynä käytätkö näitä menetelmiä. Vastaus: käytän.
Krauss & Levin 2010	2	EBP	EBP 2) opetus ja oppiminen	EBP 2) opetus ja oppiminen	empiirinen	yleinen	tapauskuvaus	Tapauskuvaus jostain tiimiopiskelusta Mutta abstraktista ei saa mitään käsitystä, mistä tässä on kysymys
Lacasse et al. 2011	3	Evidenssiä käytännölle	evidenssiä käytännölle, 1) näyttönä perustelematon leima		empiirinen	yleinen	evaluaatio	Tutkimuksen tuotteliaisuuden mittaaminen

Lebow et al. 2011	2	Evidenssiä käytännölle	evidenssiä käytännölle, 2) heikko näyttö		empiirinen	perheet	narratiivinen tutkimuskat-saus	Perheterapian vaikuttavuustutkimus vii-meisen 10 vuoden aikana
Lee et al. 2010a	3	EBP	EBP 5) toteut-tamisprosessin osat	EBP 5) toteutta-misprosessin osat, d) muut	käsite	yleinen	normiston esittely	Ei selviä miksi juuri nämä, mikä normiston perusta
Lewing et al. 2010	3	EB Policy	EB Policy muut		empiiri-nen	lastensuoje-lu	tapauskuvaus	Policy, tutkijoiden rooli lastensuojelun poli-cy muutoksessa, sekava, perustelematon essee
Liljegren 2012	3	EBP	EBP 1) käsite	EBP 1) käsite	käsite	yleinen	käsitekuvaus	On niin hirveä että on oikea jalokivi, reflek-tiivisyys propagandan mallisuoritus
Litschge et al. 2010	2	Evidenssiä käytännölle	evidenssiä käytännölle, 3) vahva näyttö	evidenssiä käy-tännölle, 3) vahva näyttö, 3 järjestel-mällinen tutkimus-katsaus	empiiri-nen	lapset	SR	26 meta-analyysiä, lasten käytösongel-maan kohdistuvien interventioiden vaikut-tavuus. Meta-analyysien synteesi tärkeästä kysymyksestä mutta lukijalle jää avoimeksi kysymys, miksi tämä tehtiin. Se, että efect size ei ole hääppöinen, ei kait voi olla tar-koitus. Interventiot on ryhmitelty vain yksilö ryhmä jne. ilman että lukijalle selvää, mikä interventio tehoaa ja mikä ei. Näitä kyllä käsitellään tekstissä mutta evidenssi niiden suhteen jää vähintään epäselväksi. Samal-la aineistolla olisi syntynyt paljon parempi tutkimus, jos olisi tutkittu kohderyhmiä tai interventioita eikä pelkkiä effect size vaih-telua. Artikkelin otsikko on myös virheellinen tai ainakin aika kummallinen: ei kait interven-tioiden empiirinen status ole kiinni yksin-omaan effect size vaihtelusta.
Littell & Shlonsky 2010	2	EBP	EBP 3) erityis-kysymykset	EBP 3) erityisky-symykset, c) me-netelmät	käsite	lastensuoje-lu	essee	Ei mitään uutta
Little 2012	3	EBP	EBP 1) käsite	EBP 1) käsite	käsite	yleinen	essee	Esiparadigma + Sokal: kompleksisuuden epistemologia

Lord & Ludi- ce 2012	2	EBP	EBP 6) toteut- taminen	EBP 6) toteuttami- nen, b) toimiala	empiiri- nen	yleinen	survey	Survey otos kaikille NASW jäsenille, jotka yksityissektorilla töissä. Mitähän tämä ker- too todellisuudesta?
Lucas 2011	3	EBP	EBP 1) käsite	EBP 1) käsite	käsite	perheet	essee	Keskustelua keskustelusta, ei lainkaan tutkimusta
Lucksted et al. 2011	2	Evidenssiä käytännöl- le	evidenssiä käytännölle, 2) heikko näyttö		empiiri- nen	mielenterve- ys	narratiivinen tutkimuskat- saus	Perheintervention esittelyä
Magill 2011	2	EBP	EBP 3) erityis- kysymykset	EBP 3) erityisky- symykset, c) me- netelmät	käsite	yleinen	käsitteiden analyysiä	Käsitteiden analyysiä, ei kovin keskeisiä käsitteitä
Martin & Moriarty 2012	2	EBP	EBP 3) erityis- kysymykset	EBP 3) erityisky- symykset, a) inst- rumentit	empiiri- nen	yleinen	tapauskuvaus	Ihan ok analyysiä, mutta mihin perustuu
Martino et al. 2010	2	ESI	ESI 4) imple- mentaatio	ESI 4) implemen- taatio, e) organi- saatio	empiiri- nen	päihteet	tapauskuvaus	Organisaatio, tutkimusorganisaation ja tutkimuslevityksen organisaatiosta, puhdas kuvailu
Mattek et al. 2010	2	Evidenssiä käytännöl- le	evidenssiä käytännölle, 2) heikko näyttö		empiiri- nen	perheet	tapauskuvaus	Spesifille kohderyhmälle suunnatun työn- tekijäkoulutuksen kuvaus
Maynard 2010	3	ESI	ESI 4) imple- mentaatio	ESI 4) implemen- taatio, e) organi- saatio	käsite	yleinen	essee	Organisaatiot, organisaatioiden kyvykyys toimintakulttuurin kehittäminen Saman käsitteistön toisto ilman ongelmanratkaisua
McCallion & Ferretti 2010	2	EBP	EBP 1) käsite	EBP 1) käsite	käsite	vanhukset	essee	Essee
McCrea & Bulanda 2010	3	EBP	EBP 1) käsite	EBP 1) käsite	empiiri- nen	lastensuoje- lu	laadullinen tutkimus	Kuvaa tämän reflektiivisen tutkan täydelli- sesti, mutta mistä tutkija saa tälle "tietä- mykselle" positiivisen arvon tai ylipäättään arvon "tietämys"
Mcfadden et al. 2012	2	EBP	EBP 3) erityis- kysymykset	EBP 3) erityisky- symykset, a) inst- rumentit	empiiri- nen	lastensuoje- lu	tapauskuvaus	Primitiivinen tietokantatestaus

McLaughlin 2011	3	EBP	EBP 1) käsite	EBP 1) käsite	käsite	yleinen	essee	Täsmälleen se mitä Foucault kirjoittaa 1500-l hermeneutiikasta, jossa käsitteet ovat merkkejä, joita yhdistää samankaltaisuus ja niiden tulkinta on kaikki kaikessa. Lisäksi täysin ala-arvoista asiaan perehtymistä
McNutt 2011	3	Evidenssiä käytännölle	evidenssiä käytännölle, 1) näyttönä perustelematon leima		käsite	yleinen	kustannusvaikuttavuus	Erään menetelmän kustannusvaikuttavuuden arvioiminen
McWilliam & Oudshoorn 2011	3	EBP	EBP 1) käsite	EBP 1) käsite	käsite	yleinen	essee	Esiparadigma + Sokal + 1500-l merkki magia
Mercer 2011	2	Evidenssiä käytännölle	evidenssiä käytännölle, 2) heikko näyttö		empiirinen	yleinen	narratiivinen tutkimuskatsaus	Esittelyä tietyistä interventioista
Mercer et al. 2010	2	ESI	ESI 2) tunnistaminen	ESI 2) tunnistaminen	käsite	lapset	analyysi	Osoittaa ESI touhun hulluuden. Yhdessä Becker-Weidman & Hughes 2010 kanssa loistava esimerkki kuinka kaikki meni pieleen. Kaikki jää argumentaation tasolle kun olisi voinut tehdä kunnollisen systematic review
Michael & Altman 2011	2	EBP	EBP 5) toteutamisprosessin osat	EBP 5) toteutamisprosessin osat, a) tiedon hallinta ja toiminnan ohjaus	empiirinen	yleinen	tapauskuvaus	Hämää narratiivia tiedonmuodostuksesta asiakasrajapinnassa
Mickel & Miller 2011	3	Evidenssiä käytännölle	evidenssiä käytännölle, 2) heikko näyttö		käsite	kulttuurispesifisyys	käsitekuvaus	Epäselvää onko kirjallisuutta vai onko jotain tekemistä tieteen tai tutkimuksen kanssa: käsitekikkailua

Mitchell & Aguirre 2011	3	Evidenssiä käytännölle	evidenssiä käytännölle, 1) näyttönä perustelematon leima		empiirinen	itsemurha	tapauskuvaus	Erään näkökulman soveltamisen kuvaus
Morago 2010	2	EBP	EBP 6) toteuttaminen	EBP 6) toteuttaminen, c) valtio	empiirinen	yleinen	survey	A structured questionnaire was e-mailed to 357 agencies of which 155 (43.4%) completed and returned it. Voiko tätä tutkia organisaatio surveyllä?
Morrow-Howell 2010	3	Evidenssiä käytännölle	evidenssiä käytännölle, 1) näyttönä perustelematon leima		käsite	vanhukset	käsitekuvaus	Erään ulottuvuuden merkityksen kuvausta
Murdach 2010	2	EBP	EBP 1) käsite	EBP 1) käsite	käsite	yleinen	analyysi	Kohtuullinen yritys vaikka ontuu: mitä ihmettä on pehmeä evidenssi?
Murphy et al. 2011	2	Evidenssiä käytännölle	evidenssiä käytännölle, 2) heikko näyttö		empiirinen	päihteet	survey	Tietyn intervention hyväksyttävyyssielipiteiden raportointi
Muskat et al. 2010	2	ESI	ESI 4) implementaatio	ESI 4) implementaatio, b) spesifin intervention, spesifissä kontekstissa, toteuttaminen ja vaikuttavuus	empiirinen	ryhmätoiminta	tapauskuvaus	Manualisoitu interventio on synonyymi EBP:lle
Najavits et al. 2011	2	ESI	ESI 4) implementaatio	ESI 4) implementaatio, d) asenteet	empiirinen	päihteet	survey	Survey of 205 Veterans Affairs (VA) staff on their views of 11 psychotherapy models. Miksi on kiinnostuttu käsityksiltä tai ennakkoluuloista?
Nelson et al. 2012	2	ESI	ESI 4) implementaatio	ESI 4) implementaatio, d) asenteet	empiirinen	lastensuojelu	survey	Asenteet ja koulutus, ei implementaatio

Nevo & Slo- nim-Nevo 2011	3	EBP	EBP 1) käsite	EBP 1) käsite	käsite	yleinen	essee	Binaarivastakkaisuus, tietämättömyys al- kuperäisestä, luontainen refleksio ja tutka
Nguyen et al. 2011	2	Evidenssiä käytännöl- le	evidenssiä käytännölle, 2) heikko näyttö		empiiri- nen	mielenterve- ys	tapauskuvaus	Etnospesifin ryhmän palvelujen kehityksen kuvaus
Nielsen et al. 2012	2	EBP	EBP 1) käsite	EBP 1) käsite	käsite	yleinen	analyysi	Kriittinen analyysi puuttuu, reflektio tai- kasanana
Nissen & Merrigan 2011	3	Evidenssiä käytännöl- le	evidenssiä käytännölle, 1) näyttönä perus- telematon leima		käsite	nuoret	tapauskuvaus	Intervention kuvaus
Nothdurfter & Loren 2010	2	EBP	EBP 1) käsite	EBP 1) käsite	käsite	yleinen	essee	Keskinkertaisia ennakkoluuloja
Novak & McIntyre 2010	3	EBP	EBP 2) opetus ja oppiminen	EBP 2) opetus ja oppiminen	empiiri- nen	yleinen	primaarinen vaikuttavuus- tutkimus	88 allied health professionals, 1 päivän kurssi, tulosmittarit hyvin omituisia
Nurius 2010	3	Evidenssiä käytännöl- le	evidenssiä käytännölle, 1) näyttönä perus- telematon leima		käsite	yleinen	käsitekuvaus	Vaikuttavuuden tutkimisen yksityiskohtien esittelyä
Olafson 2011	3	Evidenssiä käytännöl- le	evidenssiä käytännölle, 2) heikko näyttö		empiiri- nen	lastensuoje- lu	narratiivinen tutkimuskat- saus	Lasten seksuaalisen hyväksikäytön esiin- tyvyys, vaikutukset ja interventiot
Painter 2010	3	Evidenssiä käytännöl- le	evidenssiä käytännölle, 2) heikko näyttö		empiiri- nen	lapset	narratiivinen tutkimuskat- saus	Multisystemic Therapy lasten emotionaalis- ten häiriöiden hoidossa

Palinkas & Soydan 2012a	2	EBP	EBP 5) toteuttamisprosessin osat	EBP 5) toteuttamisprosessin osat, a) tiedon hallinta ja toiminnan ohjaus	käsite	yleinen	essee	Miksi sosiaalityöntekijöillä olisi joku rooli tässä ja voisiko saada esimerkkejä
Palinkas et al. 2011a	2	ESI	ESI 4) implementaatio	ESI 4) implementaatio, e) organisaatio	empiirinen	mielenterveys	mixed-methods study	38 systems leaders of probation, mental health, and child welfare departments. Pomojen verkostot ovat tärkeitä mutta mitä sitten
Palinkas et al. 2011b	2	Evidenssiä käytännölle	evidenssiä käytännölle, 2) heikko näyttö		empiirinen	terveyden edistäminen	prosessin arviointi	Raportoida eri osapuolten ajatuksia työntekijöiden yhteistyöstä
Palinkas et al. 2012	2	ESI	ESI 4) implementaatio	ESI 4) implementaatio, e) organisaatio	empiirinen	lastensuojelu	survey	38 systems leaders of probation, mental health, and child welfare departments. Yhteistyö on tärkeää, mutta mitä sitten
Parra et al. 2011	3	Evidenssiä käytännölle	evidenssiä käytännölle, 1) näyttönä perustelematon leima		empiirinen	terveyden edistäminen	käsitekuvaus	Tietyn näkökulman toteuttaminen, oterationalisointi
Patterson et al. 2012	2	ESI	ESI 4) implementaatio	ESI 4) implementaatio, d) asenteet	empiirinen	yleinen	survey	66 completed the Evidence-Based Practice Attitude scale survey. Aaronsin huono mittari ja tuloksista ei ole mitään iloa kenellekään
Petra & Kohl 2010	3	Evidenssiä käytännölle	evidenssiä käytännölle, 2) heikko näyttö		empiirinen	lastensuojelu	prosessin arviointi	Raportoida eri osapuolten kokemuksia (ESI implementaatio)
Pope et al. 2011	2	EBP	EBP 6) toteuttaminen	EBP 6) toteuttaminen, d) muut	empiirinen	yleinen	survey	200 sosiaalityöntekijää. Tulokset vain suuntaa antavia
Powers 2010	2	ESI	ESI 1) käsite	ESI 1) käsite	käsite	koulut	käsiteanalyysi	Kokonaisuus on kuitenkin hiukan hämärä
Powers 2012	2	ESI	ESI 4) implementaatio	ESI 4) implementaatio, e) organisaatio	empiirinen	koulut	tapauskuvaus	Organisaatiot, ESI implementaation teknologinen tuki. Mitähän iloa tästä tietopankista todellisuudessa on

Powers et al. 2011a	2	ESI	ESI 4) implementaatio	ESI 4) implementaatio, f) toimiala	empiirinen	koulut	tutkimuskat-saus	51 ESI, effect size vertailu
Powers et al. 2011b	2	ESI	ESI 4) implementaatio	ESI 4) implementaatio, e) organisaatio	empiirinen	koulut	tapauskuvaus	Organisaatio, ESI implementaation teknologinen tuki. Mitähän iloa tästä tietopankista todellisuudessa on
Radohl 2011	2	Evidenssiä käytännölle	evidenssiä käytännölle, 2) heikko näyttö		empiirinen	lapset	tapauskuvaus	Spesifille kohderyhmälle, perheosallisuus intervention kuvaus
Rahman & Appelbaum 2010	3	EBP	EBP 1) käsite	EBP 1) käsite	käsite	yleinen	essee	Kirjoittaja ei tiedä mistä puhuu
Read & Maslin-Prothero 2011	3	Evidenssiä käytännölle	evidenssiä käytännölle, 1) näyttönä perustelematon leima		käsite	yleinen	essee	Ajatusten esittely, kuinka asiakas osallisuus tutkimukseen toteutetaan
Reinhardt 2010	3	EBP	EBP 1) käsite	EBP 1) käsite	käsite	yleinen	essee	Ei sanota mitään muuta kuin, että tutkijoiden ja käytännön edustajien pitää olla tiiviissä vuorovaikutuksessa jotta EBP toteutuu. Yleinen väärinkäsitys.
Rozas & Grady 2011	3	EBP	EBP 1) käsite	EBP 1) käsite	käsite	yleinen	essee	Ihan ok artikkeli ja hyvä idea mutta kritiikin kohdetta ei ole olemassa
Sar et al. 2010	3	Evidenssiä käytännölle	evidenssiä käytännölle, 2) heikko näyttö		empiirinen	perheet	narratiivinen tutkimuskat-saus	Kotikäyntien kehittäminen perheissä
Segal 2012	3	EBP	EBP 1) käsite	EBP 1) käsite	käsite	yleinen	essee	Sokal
Self-Brown et al. 2011	3	Evidenssiä käytännölle	evidenssiä käytännölle, 1) näyttönä perustelematon leima		empiirinen	lastensuojelu	tapauskuvaus	Kuinka vanhemmuus valmennusta muovataan kulttuuriin vaatimuksiin
Sexton & Kelley 2010	2	EBP	EBP 1) käsite	EBP 1) käsite	käsite	lapset	analyysi	Ihan ok mutta moni ongelma olisi vältetty jos lähtökohtaisesti tietäisi mistä EBP on kysymys

Shlonsky et al 2011a	2	EBP	EBP 3) erityiskysymykset	EBP 3) erityiskysymykset, c) menetelmät	käsite	yleinen	textbook artikkeli	TEXTBOOK CHAPTER
Shlonsky et al 2011b	2	EBP	EBP 3) erityiskysymykset	EBP 3) erityiskysymykset, a) instrumentit	empiirinen	yleinen	tekninen selvitys	Kaukana todellisuudesta, tämäkö tekniikka nyt on ratkaisu
Simmons 2011	3	EBP	EBP 1) käsite	EBP 1) käsite	empiirinen	yleinen	essee	Elämä on todella kompleksista
Simmons 2012	3	EBP	EBP 1) käsite	EBP 1) käsite	käsite	yleinen	essee	TYYPILLINEN SOSIAALITYÖ ESSEE: et näin olen tottunut ajattelemaan, joudunkos nyt ajattelemaan uudella tavalla. Voi harmi
Smith & Hall 2010	3	Evidenssiä käytännölle	evidenssiä käytännölle, 1) näyttönä perustelematon leima		käsite	päihteet	tapauskuvaukset	Intervention esittely
Sodano et al. 2010	3	Evidenssiä käytännölle	evidenssiä käytännölle, 1) näyttönä perustelematon leima		empiirinen	päihteet	tapauskuvaukset	Henkilökunnan koostumuksen tarkastelu toimialalla
Sorensen et al. 2010	2	Evidenssiä käytännölle	evidenssiä käytännölle, 2) heikko näyttö		empiirinen	lastensuojelu	narratiivinen tutkimuskatsaus	Etnospesifin ryhmä, lasten seksuaalinen hyväksikäyttö
Soydan 2012	3	EBP	EBP 3) erityiskysymykset	EBP 3) erityiskysymykset, e) historia	käsite	yleinen	essee	Sekoilua, sosiaalityö onkin idea. Gambrell nuijii tämän maanrakoon

Spoth et al., 2011	2	ESI	ESI 4) implementaatio	ESI 4) implementaatio, b) spesifin intervention, spesifiin ongelmaan, spesifissä kontekstissa, toteuttaminen ja vaikuttavuus	empiirinen	nuoret	tapaustutkimus	Laaja kvant tutkimus. Miksi ei puhuta asiakastuloksista mitään?
Stamey et al. 2011	2	EBP	EBP 3) erityiskysymykset	EBP 3) erityiskysymykset, c) menetelmät	käsite	yleinen	essee	Voi voi, jos tämä olisi tilastollisista menetelmistä kiinni. Sosiaalityön yksi vahva suuntaus: ratkaisu nähdään aina muualla, missä itse ongelma on
Stanhope & Dunn 2011	3	EB Policy	EB Policyn kenttä: valtio tai osavaltio		käsite	asunnottoisuus	essee	Oikeassa olemisen riemua yhden tapauksen perusteella
Stanhope et al. 2011	2	ESI	ESI 4) implementaatio	ESI 4) implementaatio, e) organisaatio	empiirinen	mielenterveys	tapauskuvauk	Organisaatio, spesifissä organisaatiossa ESI implementaatio. Haasteita on
Staudt & Williams-Hayes 2011	2	ESI	ESI 4) implementaatio	ESI 4) implementaatio, d) asenteet	empiirinen	lastensuojelu	survey	30:stä vastasi 21
Stepney & Rostila 2011	3	EBP	EBP 1) käsite	EBP 1) käsite	käsite	yleinen	essee	Binaarinen vastakkainasettelu, käsite fetissismi; jälkimmäisen toisinto
Stepney 2010	3	EBP	EBP 1) käsite	EBP 1) käsite	käsite	yleinen	essee	Edellisen toisinto, binaarinen vastakkainasettelu, käsite fetissismi
Steyaert et al. 2011	3	EBP	EBP 6) toteuttaminen	EBP 6) toteuttaminen, d) muut	empiirinen	yleinen	tapauskuvauk	Täydellinen esimerkki Foucault'n kuvauksesta kahdesta ilmiöstä: 1. maailmaa ohjaa mind, ajatukset ja ajanhenki 2. Vuorovaikutus ja keskustelu ovat vapautuksen perusmoottori

Sundar et al. 2010	3	Evidenssiä käytännölle	evidenssiä käytännölle, 1) näyttönä perustelematon leima		käsite	lapset	tapauskuvaus	Osaamisen kehittämisen tietynmenetelmän kuvaus
Tebes et al. 2011	3	Evidenssiä käytännölle	evidenssiä käytännölle, 1) näyttönä perustelematon leima		empiirinen	yleinen	primaarinen vaikuttavuustutkimus	Tietyn esimieskoulutuksen vaikuttavuustulosten raportointi
Traube et al. 2012	2	EBP	EBP 2) opetus ja oppiminen	EBP 2) opetus ja oppiminen	käsite	yleinen	essee	Essee
Tsang 2011	2	Evidenssiä käytännölle	evidenssiä käytännölle, 2) heikko näyttö		empiirinen	nuoret	tapauskuvaus	Perheet osallistavan etnospesifin intervention esittely
Tsang et al. 2011	3	Evidenssiä käytännölle	evidenssiä käytännölle, 1) näyttönä perustelematon leima		empiirinen	koulut	tapauskuvaus	Intervention esittely
Urdang 2010	3	EBP	EBP 1) käsite	EBP 1) käsite	käsite	yleinen	analyysi	Reflektiotutka ja binaarinen vastakkaisuus
Walsh 2011a	3	EBP	EBP 1) käsite	EBP 1) käsite	käsite	yleinen	tapauskuvaus	Täydellinen esimerkki binaarisen oppositi- on tuottamasta tuhosta ajattelulle: toisaalla EB ja managerialismi, toisaalla Rakkaus ja Jeesus

Walsh 2011b	3	EBP	EBP 1) käsite	EBP 1) käsite	käsite	mielenterveys	käsiteanalyysi	Jos ei sorruta binaarioppositio propagandaan, voidaan vain tehdä tutkimuksellinen perusvirhe: assessment eli kentän jäsenyys (mihin tuodaan oma palanen) on huono. Jos näin surkeita assessment tehdään sosiaalityön tutkimuksessa, ei kait se ole ihme että sosiaalityön käytännössä tulos on yhtä karmivan huonoa, pinnallista ja satunnaista ja kuvaa pääsääntöisesti vain tekijäänsä, ei kohdetta. Itse esitys ei ole hullumpi, mutta tuhotaan surkealla assessmentilla.
VanDeMark et al. 2010	2	Evidenssiä käytännölle	evidenssiä käytännölle, 2) heikko näyttö		empiirinen	päihteet	prosessin arviointi	Menetelmän soveltamisesta raportointi (ESI implementaatio)
Webb 2011	3	EBP	EBP 1) käsite	EBP 1) käsite	käsite	päihteet	käsiteanalyysi	On jo järkyttävyydessään sillä tasolla, jossa asioita kuvitteellisesti hallitaan vain leimaamalla ne. Taustalla tässä on binary opposition
Webber et al. 2010	3	EBP	EBP 2) opetus ja oppiminen	EBP 2) opetus ja oppiminen	empiirinen	yleinen	tapauskuvaus	SW (N = 3) can e-learn
Wharton & Bolland 2012	3	EBP	EBP 6) toteuttaminen	EBP 6) toteuttaminen, d) muut	empiirinen	yleinen	survey	Vaatimattomuudessaan ja tyhjämpäväisyydessään tyypiesimerkki yhdestä suuntauksesta Onko jokin muukin näkökulma kuin practitioner. SW on jo uhri lähtökohdaisesti. Tutkitaan esteitä ja että SW puhuvat työpaikoillaan. EBP ei ole asennebarometri
Wodarski 2011	2	EBP	EBP 5) toteuttamisprosessin osat	EBP 5) toteuttamisprosessin osat, a) tiedon hallinta ja toiminnan ohjaus	käsite	yleinen	essee	Vaikea sanoa mitään kun on vain kehnohko abstrakti
Vongxaiburana et al. 2011	2	Evidenssiä käytännölle	evidenssiä käytännölle, 2) heikko näyttö		empiirinen	vanhukset	prosessin arviointi	Selvittää miten sosiaalityöntekijöiden läsnäolo vaikuttaa prosesseihin

Wood et al. 2011	3	Evidenssiä käytännöl- le	evidenssiä käytännölle, 1) näyttönä perus- telematon leima		empiiri- nen	päihteet	evaluaatio	Tutkimuksen raportointi tietyn intervention omaksumisesta eri yksiköissä (ESI)
Yun & Gal- lant 2010	3	Evidenssiä käytännöl- le	evidenssiä käytännölle, 3) vahva näyttö	evidenssiä käy- tännölle, 3) vahva näyttö, 1 vaikutta- vuus (primaaritut- kimus)	empiiri- nen	mielenterve- ys	primaarinen vaikuttavuus- tutkimus	21 läheisen menettänyttä naista, interven- tion vaikuttavuus